

IJA # 1975

סדר ארבע תענית

Seder Arba' Ta'anivot

Livorno, 5614 (1853 or 1854)

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ
visible fragment from bookbinding

וּנְתַן לָנוּ
מִן הַשָּׁמַיִם
מִן הַשָּׁמַיִם
יֵשׁוּעָה
לְכָל צָרוֹתֵינוּ
וּלְכָל מַצְטָרֵינוּ
וּלְכָל מַחְשָׁבוֹתֵינוּ
וּלְכָל מַחְשָׁבוֹתֵינוּ
וּלְכָל מַחְשָׁבוֹתֵינוּ
וּלְכָל מַחְשָׁבוֹתֵינוּ

סדר

ארבע תעניות

כמנהג קהל קדוש ספרדים
מפוקן ומסודר בסדר גמא וישר
והוספת מדובה בנוי להלכות על
כל צרות שאירעו את אבותינו בד
מלכות להתפלל אל ה' בראש
הומיות בבתי מדרשות ובבתי
כנסיות עד יחונן ה' וישיב את שיבת
ציון גדול יום קבוץ גלויות אבי"ד :

דכ"ד יום
מז"ל יום
י"ג יום
י"ג יום

סה ליוורנו זע"א

ש"ו ואתפללו אליך לפ"ק

ברפוס המשוכח

ע"י שלמה בילפורטי וחברו הי'

מורפיסים ומוכרי ספרים

ברכת כטילת ידים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצננו על נטילת ידים :

וכל היום כשיעט אדם נרכיו בין קטנים בין גדולים יברך ברכה זו אחר מטוול ידיו
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את
האדם בחכמה וברא בו נקבים ונקבים חלולים
חלולים גלוי ונודע לפני כסא כבודך ששם יפתח אחד
מהם או אם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים אפילו
שעה אחת ברוך אתה יהוה רופא כל בשר ומפריא
לעשות :

ברכת טלית קטן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצננו על מצות ציצית :

ככנס לבית הכנסת טוחם ואומר

נאני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחית אל הכול קדשך
ביראתך מה טובי אהלך יעקב משכנתיך ישראל
אבואה למשכנתיך אשתחית להרם רגליך :

ברכת טלית גדול

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצננו להחשפה בציצית :

ברכת תפילין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצננו להניח תפילין :

ואם הספיק בדבור בין תפילין של יד לסל ראש יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצננו על מצות תפילין :

בקשות

כל ברואי מעלה ומטה יעידון ויעידון כלם באחד יהוה
אחד

אחד ושמו אחד : שלשים ושתים נתיבות שבוילך • וכל
 מכין סודם יספרו את גרלך • והם יכירו פי הכל שרך •
 ואתה האל המלך המיוחד : שידון לכבוד פחשכם עולם
 בניו • ומצאו כל יש בלחך שגנו • במספר במשקל הכל
 מגו • פלם נחני מרועה אחד : שידון מראש ועד סוף יש
 לך סימן • צפון וגם יקדם והימן • שחק וחבל לך עד
 נאמן • מזה אחד ומזה אחד : שידון הכל ממך נופר ובוד •
 אפה תעמוד והם יאכרו אבוד • לכן כל יצור לך ומן
 כבוד • כי מראש ועד סוף הלא אב אחד : שידון ובתורתך
 יהיה אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
 אחד : וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא
 האלהים בשמים ומעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

סוד למעלות וקדוים וסא שלמה רכא

ארון עולם אשר מלך • בשרם כל יצור נברא : לעת
 נעשה כחציו כל • אני מלך שמו נקרא : ואחד
 בכלות הכל • לכהו ומלך נקרא : והוא היה והוא הוה •
 והוא יהיה בתפארה : והוא אחד ואין שני • להמשיחו
 להחבירה : והוא ראשון והוא אחרון • לכל חומר לכל
 צורה : בלי ראשית בלי תכלית • ולו העוז והמשרה :
 בלי ערך בלי דמיון • בלי שגו והחמורה : בלי חבור בלי
 פירוד • גדול כח והנבירה : והוא אלי וחי גואלי • יצור
 הכלי ביום צרה : והוא נסו ומנוסי • מנת כוסי ביום
 אקרא : והוא רזא והוא מרפא • והוא צפה והוא עורה :
 בקרו אפקיר רוחי • בעת אישן ואעירה : ועם רוחי גויתי •
 אדני לי ולא אירא :

אכהך את שם יהוה הנעלם מפל נמצא : ואקונה חסדו
 כל ימי עד כל טוב אשר עשה : גתן לנו את
 רהוה ורחה לזכותינו רצוה : ומרוב כל חטאתינו נהגנו
 למשיסה : מן שרנו בני אויבנו הן לריב הן למצה : שפרו
 כל

כל עצמותינו בנה הרצוצה : והאל ברוב חסדיו פניו
 לעמו נשא : ובטובו ישלח לנו את משיחנו במרוצה : עמו
 אליהו הנביא לקיים את הפשא : אמר

ונבל אלהים חי וישמח • נמצא ואין עת אל מצויאוחו :
 אחד ואין יחיד ביהודו • נעלם וגם אין סוף
 לאתרוחו : אין לו רמות הגוף ואינו גוף : לא נערוך אכיו
 קרושתו : קדמון לכל דבר אשר נכדא • ראשון ואין
 ראשית לראשיתו : הנו ארון עולם לכל נוצר • יורה
 גדלתו ומלכותו : שפע נכואתו נהנו אל • אנשי סגלתו
 ותפארתו : לא קם בישראל במשה עוד • נביא ומכיש את
 המונחו : הורת אמת נתן לעמו אל • על יד נביאו נאמן
 ביתו : לא ותלוף האל ולא אמיר • דתו לעולמים לזוהנו :
 ציפה וידע סתרנו • מביש לסוף דבר בקדמותו : גומל
 לאיש חסיד כמפעלו • נתן לרשע דע כרשעתו : ושלח
 לקץ ימים משיחנו • לפדות מחבי קץ וישעתי : מתים
 יחיה אל ברוב חסדו • ברוך עדי עד שם תהלתו : אלה
 שרש עשרה לעקרים • הן הם יסוד דת אל ותורתו :
 הורת משה אמת ונכואתו • ברוך עדי עד שם תהלתו :
 ותחפלל בנה והאמר עלץ לפי ביהוה דמה קדני ביהוה
 דחב פי ער • אויבי כי שמחתי בישועתך :
 אין קדוש ביהוה פי אין בלחך ואין צור באלהינו :
 אל תרפו תרפרו נבחרה נבחה יצא ערוק מפרכם
 פי אל העות יהוה ולו נתכנו עלילות : קשרת נפזרים
 חתים ונכשלים אורו חיל : שבעים בלחם נשכרו
 ורעבים חרלו עד אקרה ילדה שבעה ורבת פנים
 ממלכה : יהוה ממיר ומחיה מוריד שחול ועל :
 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם : מקום מעפר
 דל מאשפת ידים אביון להושיב עם גדיבים ונסא
 כבוד ונחילם כי ליהוה מצקי ארץ וישח עליהם חבל :

רגלי חסידיו ישמור ורשעים בחשך ירמו כי לא בכת
יכפר איש : יהוה יחתו מדיבוי עניו בשמים ירעם יהוה
ידיו אפסי ארץ ויהוה עז למלכו נדרם קרן משיחו : אחוהו
במה רכרבין ותמהוהי במה תקיפין מרכותיה מלכות עלם
ושלטניה עם דר ודר : ואנחנו עמך וצאן מרעיחך נודה
לך לעולם לרוד ורוד נספר תהלהך : ערב ובקר וצהריים
אשיחה ואהמה וישמע קולי : ברוך נחר בוכבי בקר ויריעו
בר בני אלהים : לא אירא מרכבות עם אשר סביב שחו
עלי : ואני ביהוה אצפרא אוחילה לאלהי ישעי וישמעני
אלהי : אל תשמחי איכתי לי וכי גפלהי קמתי כי אשב
בחשך יהוה אור לי : כי דך יהוה הויתלתי אמה תענה
אדני אלהי : רגלי עמדה במישור במקהלים אכרך יהוה :

ואמר קדים יום שלמה

תחלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

ברכות השחר

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא * אתה
בראתה * אתה יצרתה * אתה נפחתה בי *
ואתה משמרה בקרבי * ואתה עתיר לפלה מפני
ולתחזירה בי לעתיד לבא * כל זמן שהנשמה
בקרבי מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי *
שאמתה הוא רבון כל המעשים * מושל בכל הבריות *
ארון כל הנשמות (חי וקיים לעד) * ברוך אתה
יהוה המחזיר נשמות לפגרים מתים :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן לשכני
בינה להבחין בין יום ובין לילה :

בא"י

- : בא"י אמה פוקח עורים
- : בא"י אמה מתיר אסורים
- : בא"י אמה זוקף כפופים
- : בא"י אמה מלביש ערומים
- (: בא"י אמה הנותן ליעף כח
- : בא"י אמה רוקע הארץ על המים
- : בא"י אמה המכין מצערי גבר
- : בא"י אמה שעשה לי כל צרכי
- : בא"י אמה אזור ישראל בנכורה
- : בא"י אמה עוטר ישראל בתפארה
- : בא"י אמה שלא עשני גוי (סאסא אומרתי גויה)
- : בא"י אמה שלא עשני עבד (סאסא אומרתי שפחה)
- : בא"י אמה שלא עשני אשה

(סאסא אומרתי שעשני כרצוני :)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המעביר
חבלי שינה מעינינו והנזקמה מעפעפינו :
ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתרגילנו בתורתך ותדביקנו במצותיך *
ואל תביאנו לידי חטא ולא לידי עבירה ולא לידי
נסיון * ולא לידי בזיון * ותרחיקנו מיצר הרע *
ותדביקנו ביצר הטוב * ורצנו לאהבה לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו * ונמלנו חסדים
טובים * ברוך אתה יהוה גומל חסדים טובים לעמו
ישראל :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתצילנו היום ובכל יום ויום מעוי פגים *
ומעוה

ומעוה

ומעוות פנים • מאדם רע • מאשה רעה • מיצר רע •
 מחבר רע • משכן רע • מפגע רע • מעין הרע • ומלשון
 הרע • מפלשינות • מערות שקר • משנאת הכריות •
 מעלילה • ממיתה משונה • מחולאים רעים •
 ממקרים רעים • מדין קשה • ומבעל דין קשה • בין
 שהוא בן ברית • ובין שאינו בן ברית • ומדינה של
 גיהנום • ברוך אמה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצוותיו וצונו על דברי תורה • והערכ נא
 יהוה אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיפות
 עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי
 צאצאינו כלנו יודעי שמך • ולומדי תורתך לשמה
 ברוך אמה יהוה המלמד תורה לעמו ישראל •
 ברוך אמה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
 בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו בידך
 אמה יהוה נותן התורה •

וידבר יהוה אל משה לאמר • דבר אל אהרן ואל
 בניו לאמר פה תברכו את בני ישראל
 אמור להם • יברכה יהוה וישמרך • יאר יהוה פניו
 אליך ויחנה • ישא יהוה פניו אליך וישם לך
 שלום • ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם •
 אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך •
 ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי
 שמי קדם • וזכור לנו יהוה אלהינו אהבת הקדמונים
 אברהם יצחק וישראל עבדיך • את הברית ואת
 החסד ואת השבועה שגשבעת לאברהם אבינו
 בהר המוריה • ואת העקדה שעקד את יצחק בנו
 על

על גבי המזבח ככתוב בתורתך •

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את
 אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני •
 ויאמר קחנא את פנה את יחידך אשר אהבת
 את יצחק ולך לך אל ארץ המדיה והעלהו שם
 לעלה על אחר ההרים אשר אמר אליך • וישכם
 אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני
 נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עדה ויקם
 וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים • ביום
 השלישי וישא אברהם את עינו וירא את
 המקום מרחוק • ויאמר אברהם אל נעריו שבו
 לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה
 ונשתחוה ונשובה אליכם • ויקח אברהם את
 עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
 האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו • ויאמר
 יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
 בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה הישה לעלה •
 ויאמר אברהם אלהים יראה לו הישה לעלה בני
 וילכו שניהם יחדו • ויבאו אל המקום אשר אמר
 לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף
 את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אהו
 על המזבח ממעל לעצים • וישלח אברהם את
 ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו • ויקרא
 אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם •
 אברהם ויאמר הנני • ויאמר אל תשלח ידך אל
 הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי

יְדַא אֱלֹהִים אֶתְהּ וּלְאֶחְשֶׁכֶת אֶחְבֵּנֶךָ אֶת־
 יְחִידֶךָ מִמֶּנִּי : וַיִּשָּׂא אֲבָרְהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנִה
 אֵיל אַחֵר נֶאֱתָו בְּסַבְּךָ בְּקִרְבֵּי וַיֵּלֶךְ אֲבָרְהָם וַיִּקַּח
 אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲהֵו לְעֵלְהָ מִחֵת בְּנֵו : וַיִּקְרָא
 אֲבָרְהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יֵרָאָה אֲשֶׁר
 יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאָה : וַיִּקְרָא מִלְּאֵךְ יְהוָה
 אֶל־אֲבָרְהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם : וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי
 נֹאם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
 וְלֹא חִשַׁבְת אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ : כִּי־בָרַךְ אֲבָרְכֶךָ
 וְהִרְבָּה אֲרֵבָה אֶת־זַרְעֶךָ כְּבֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל
 אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וּרְשׁ זֶרַעַךְ אֶת שַׁעַר אֵיבֵיךָ :
 וְהַתְּבָרְכוּ בֹרַעַךְ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עִקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
 בְּקִלִּי : וַיֵּשֶׁב אֲבָרְהָם אֶל־גֵּרְעֵי וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ וַיְחִדּוּ
 אֶל־בְּאֵר שֵׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבָרְהָם בְּבֵאֵר שֵׁבַע :

תפלה מסרב הגדול כטו"ר ח"ד א ז"ע לאומרה כאן

וַשִּׁחַט אֹתוֹ עַל־יַד הַמִּזְבֵּחַ צְפוֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וַוְרָקֵי
 בְּנֵי אֶחָדִין הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

יכין נטע הי"הו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלסי אכותינו סחזכור לנו עקידתו
 של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה כאלו אפרו אפרו אכור
 ומונה על נבוי המזבח ומביט באדרו לבטל מעלינו כל נזרות אקות
 זרעות ותזלנו מי"הו ומכל חטא ומכל חולי ותחן לנו כח ובריות
 לעמוד על המשמר וטהר לבנו לעבדך באמת וכמו שכבש אברהם
 אבינו וכו' :

רְבוּנו שֶׁל עוֹלָם • כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבָרְהָם אֵבֵינוּ אֶת
 רַחֲמֵיךָ לְעִשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבְּךָ שְׁלָם • בֶּן יִכְבְּשׁוּ
 רַחֲמֶיךָ אֶת בְּעַסְךָ • וַיְגִדּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ •
 וְהִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד • וּבְמִדַּת
 הַרְחָמִים

הַרְחָמִים • וְהִכְנַס לָנו לִפְנֵים מְשׁוֹרֵת הַדִּין • וּבְסוּבָה
 הַגְּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפָּךָ מִעַמְּךָ וּמֵעִירֶךָ וּמֵאֲרָצְךָ
 וּמִנְחַלְתֶּךָ • וְקִיַּם לָנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמֹר :
 וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף
 אֶת בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֹזְכֵר וְהָאָרֶץ אֹזְכֵר : וַנֹּאמֶר
 וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בָּאָרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסָתִים
 וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלְתֶּם לְהַפְרֵי בְרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם : וַנֹּאמֶר וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אִתְּם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת
 לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה : וַנֹּאמֶר וּשְׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת שְׁבוּתֶךָ וּרְחַמְךָ וּשְׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפְיַצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה : אִם יְהִי נִדְחָךְ בְּקִצְהָ
 הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקַּחְךָ :
 וְהִבְיָאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְרִשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
 וַיְרִשְׁתָּהּ • וְהִטִּיבְךָ וְהִרְבָּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ : וַנֹּאמֶר יְהוָה
 חָנּוּן לָךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבַקְרִים אָף יִשְׁנַעְתָּנוּ
 בַּעַת צָרָה : וַנֹּאמֶר וְעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמָּנָה
 יוֹשֵׁעַ : וַנֹּאמֶר בְּכָל צָרָתְךָ לוֹ צָר • וּמִלְּאֵךְ פָּנָיו
 הוֹשִׁיעַם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גְּאֹלָם וַיִּנְשָׂא
 וַיִּנְשָׂאם כָּל יְמֵי עוֹלָם : וַנֹּאמֶר מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂאָה
 עוֹן וְעִבֵר עַל פִּשְׁעֵי לְשֹׁאֲרֵית נַחַלְתוֹ לֹא הַחֲזִיק לְעַד
 אֲפֹו כִּי חֲפֵץ חֶסֶד הוּא : יֵשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ וַיְכַבֵּשׁ עוֹנֵתֵינוּ
 וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם : תַּחַן אֲמֹר
 לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבָרְהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֵינוּ מִימֵי
 קָדְם : וַנֹּאמֶר וְהִבְיָאוּתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וּשְׂמַחְתִּים

בכית

בבית תפלת עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי
 כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים : אלו
 דברים שאין להם שיעור הפאה והפבורים והראיון
 וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם
 עושה אותם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן
 קימת לו לעולם הבא : ואלו הם כבוד אב ואם
 וגמילות חסדים וביקור חולים והכנסת אורחים
 והשפמת בית הכנסת והקאת שלום בין אדם
 לחבירו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם
 לעולם יהא אדם ורא שמים בפתר כנגדו ומורה
 על האמת ורובר אמת בלבבו וישפם
 ויאמר רבון העולמים ואדוני הארונים לא על
 צדקתינו אנהנו מפילים מחנונינו לפניך כי על
 רחמיך הרבים אדני שמעה אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך
 נקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה חיינו מה
 חסדנו מה צדקותינו מה כחנו מה נכורתנו מה
 נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל
 הנבזרים כאין לפניך ואנשי השם בלא היו וחכמים
 כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב מעשינו
 חזו וימי חיינו הבל לפניך ומותר האדם מן
 הבהמה אין כי הכל הבל לבר הנשמה הטהורה
 שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך
 וכל הגוים כאין נגדך שנאמר הן גוים כמר מדלי
 וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק ישול : אבל
 אנהנו עמך בני בריחה בני אברהם אהבה

שנשבעה

שנשבעת לו בחר המרה זרע יצחק עקרה שנעקד
 על גבי המזבח עדת יעקב בנה בכורה שמא הבהך
 שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת אתו
 ישראל וישרון :

לפיכך אנהנו חייבים להודות לך ולשבחך
 ולפארה ולרוממך ולתן שיר שבח והודאה
 לשמך הגדול וחייבים אנהנו לומר לפניך שירה
 בכל יום תמיד אשרנו מה טוב חלקנו מה נעים
 בודלנו ומה יפה מאד ירושתנו אשרנו כשאנו
 משפמים ומעריבים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
 ומיחדים שמך בכל יום תמיד ואומרים פעמים
 באהבה שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

כסב ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם ואתה
 הוא אחד לאחר שבראת העולם אתה
 הוא אל בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם
 הבא ואתה הוא ושנותיה לא יתמו קדש שמך
 בעולמך על עם מקדשי שמך ובישועתך תרום
 ותגביה קרננו ותושיענו בקרוב למען שמך
 ברוך המקדש שמו (שמך) ברבים :

אתה הוא יהוה האלהים בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת בשמי השמים העליונים
 והתחתונים אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
 ומבלעדך אין אלהים קבץ נפוצות קנה מארבע
 בנפות הארץ יפירו וידעו כל באי עולם כי אתה
 הוא אלהים לבדך עליון לכל ממלכות הארץ

אתה

אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים
ואת כל אשר בם ומי בכל מעשי ידיך בעליונים
ובתחתונים שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל
אבינו שבשמים חי וקים עשה עמנו צדקה וחסד
בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו
וקיים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו על
ידי צפניה חוזה באמור בעת ההיא אבינו
אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי הארץ בשוכי את שכותיכם
לענייכם אמר יהוה :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו
ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל
פשעינו ושתכנה בית המקדש במהרה בימינו
ונקריב לפניך קרבן תמיד שיכפר בעדנו כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
באמור :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח
ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
תמימים שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחר
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים : ועשירית האיפה סלת למנוחה בלולה
בשמן בתית רביעת ההין : עלת תמיד תעשה
ביתר סני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעת

ההין

ההין לכבש האחר בקדש הקדש נסך שכר ליהוה :
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך
את קטרת הפמים בזמן שבית המקדש
קיים כאשר צוית אותם על יד משה נביאך ככתוב
בתורתך : ויאמר יהוה אל משה קח לך פמים
נטף וישחלת ותלבנה פמים ולבנה זכה בד בבד
יהיה : ועשית אתה קטרת ריח מעשה ריח ממלח
טהור קדש : ושחת ממנה הרק ונתתה ממנה
לפני הערת באהל מועד אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה לכם : ונאמר והקטיר עלי אהרן
קטרת פמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות
יקטירנה : ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם :

הנו רבנן פטום הקטרת כיצד שלש מאות וששים
ושמונה מנים היו בה שלש מאות וששים
וחמשה כמנין ימות החמה ושלושה מנים יתרים
שמהם מכנים בהן גדול מלא הפניו ביום הכפורים
ומחויין למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים
מצות דקה מן הדקה ואחר עשר סמנים היו בה
ואלו הן הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה
משקל שבעים שבעים מנה מור וקציעה ושכולת
גדר וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה
הקושט שנים עשר קלופה שלשה קנמון תשעה
בורית כרשינא תשעה קבין יין קפריסין סאין חלת

וקבין

וקבץ תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר
סוור עתיק מלח סדומית רובע מעלה עשן כל
שהוא רבי נתן הפכלי אומר אף מכפת הדרן כל
שהוא אם נתן בה רבש פסלה ואם הסר אחת
מכל סממניה חייב מיתה :

כפן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא
שרף הנוסף מעצי הקטף בורית פרשינא
למה היא באה כדי לפות בה את הצפורן כדי
שתהא נאה יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות
בו את הצפורן כדי שתהא עזה והלא מי רגלים
יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר בשהוא שוחק אומר הרק
היטב היטב הרק מפני שהקודל יפה
לבשרים פטמה לתצאין בשרה לשליש ולרביע
לא שמענו אמר רבי יהודה זה הפלל אם כמדדת
בשרה לתצאין ואם הסר אחת מכל סממניה חייב
מיתה תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים
שנה היתה באה של שירים לתצאין ועוד תני בר
קפרא אלו היה נותן בה קרטוב של רבש אין אדם
יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה רבש
מפני שהתורה אמה כי כל שאר וכל רבש לא
תקטירו ממנו אשה ליהוה ליהוה הישועה על
עמך ברכתה סלה יהוה צבאות עמנו משגב לנו
איהו יעקב סלה יהוה צבאות אשרי אדם בטח
בך יהוה הישועה המלך יעננו ביום קראנו השיבנו
יהוה

יהוה אליך ונשוכה חדש ימינו כקדם וערכה ליהוה
מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות
אבי היה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא
ואלבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת
למערכה שניה של קטרת ומערכה שניה של
קטרת קודמת לסוור שני גזירי עצים וסוור שני
גזירי עצים קודם לרשון מוצח הפנימי ורשון מוצח
הפנימי קודם להשבת חמש נרות והשבת חמש
נרות קודמת לרם התמיד ורם התמיד קודם
להשבת שתי נרות והשבת שתי נרות קודמת
לקטרת וקטרת קודמת לאברים ואברים קודמת
למנחה ומנחה קודמת לתביתין ותביתין קודמת
לנכסין ונכסין קודמת למוספין ומוספין קודמת
לבוזבזין ובוזבזין קודמת לחמיר של בין הערבות
שאמר ועד עליה העלה והקטיר עליה תלבו
השלמים עליה השלם כל התרבות כלם
אנא בכת גדולה מינה תתיר צדקה קבל רנת
עמך שנבנו סהרנו נורא נא גבור הורש
יהודף כבבת שמרם ברכם טהרם רחמי צדקתך
תמיד זמלם חסין קדוש ברוב טובה נהל עבותך
יחיד באה לעמך בנה זוכרי קדושתך שועתנו קבל
ושמע צעקתנו ירע מעלומות ויחיד בלבב ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד :

כפן העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן חמיר
במועדי ולהיות כהנים בעבודתם ולוים
בדוכנם וישראל במעמדם ועתה בעונותינו חרב
בית

בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן
 בעבודתו ולא לוי ברוכנו ולא ישראל בעמדתו
 ואמה אומרת ונשלמה פרים שמתנוה
 לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שיהא שית שפתו יטו השוכן ומקבל ומתקן
 לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמידתו
 על מעמדו ונאמר ושחט ארז על ירך המזבח
 צמנה לפני יהוה ורקו בני אהרן הכהנים את ריבם
 על המזבח סביב ונאמר זאת התורה לעלה
 לפניך ולתארת ולאישים ולמלואים ולכבד
 השלמים :

איהו מקומן של זכחים קדשי קדשים שחיטתן
 בצפון פר ושער של יום הכפורים שחיטתן
 בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון
 הויה על בין הכדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב
 מתנה אחת מהן מעבבת שיירי הדם היה שופך על
 יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא נתן לא עבב
 פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון
 וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויה
 על הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן
 מעבבת שיירי הדם היה שופך על יסוד מערכי של
 מזבח החיצון ואם לא נתן לא עבב אלו ואלו נשרפין
 בבית הרצף חטאת הצבור והיתור אלו הן חטאת
 הצבור שעירי ראשי חרשים ושיל מועדות שחיטתן
 בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון
 ארבע מתנות על ארבע קדנות ביצר עלה כפיש
 ופנת

זפנה לשוב ובא לו לקרן הרומית מורחית מורחית
 צפופת צפופת מערכית מערכית רומית שיירי
 הדם היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפניו
 מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה
 עד הצות העלה קדשי קדשים שחיטה בצפון
 וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי
 מתנות שהן ארבע וטעונה המשט ונתנה וכליל
 קלעים זכמי שלמי צפור ואישמה אלו הן
 אישמות אישם נולות אישם מעילות אישם שפחה
 צרובה אישם גזיר אישם מצורע אישם הלוי
 שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
 טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין לפניו מן
 הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד
 הצות התורה ואיל גזיר קדשים קלים שחיטתן
 בכל מקום בעורה ודמן טעון שתי מתנות שהן
 ארבע ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה
 בכל מאכל ליום ולילה עד הצות התורה ואיל
 גזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעורה ודמן
 טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל
 אדם בכל מאכל ליום ולילה עד הצות המורם מהם
 פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם
 ולבניהם ולעבדיהם שלמים קדשים קלים שחיטתן
 בכל מקום בעורה ודמן טעון שתי מתנות שהן
 ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
 לשני ימים ולילה אחר המורם מהם פיוצא בהם
 אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם

ולעבדיהם: הכביר והמעשר והפסח קדשים קלים.
 שחיטתן בכל מקום בעזרה. ורמן טעון מתנה
 אחת ובלבד שיהו כנגד היסוד. שנה באכילתן.
 הכבוד נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלו
 בכל העיר בכל מאכל לשני ימים וזלה אחד.
 הפסח אינו נאכל אלא כזילה ואינו נאכל אלא עד
 הצות ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא עליו.
 רבי שמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
 נדרשת. מקל וחומר. מגזרה שנה. מכנין
 אב וכתוב אחד. מכנין אב ושני כתובים. מפיל
 ופרט מפרט וכלל. כלל ופרט וכלל. אי אתה רן
 איא כעין הפרט. מפיל שהוא צריך לפרט ומפרט
 שהוא צריך לכלל. וכל דבר שהיה בכלל ויצא
 מן הכלל ללמד. לא ללמד על עצמו יצא. אלא
 ללמד על הכלל בלו יצא. וכל דבר שהיה בטל
 ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו יצא להקל ולא
 להחמיר. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון
 אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר. וכל דבר
 שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש אי אתה יפל
 לחזירו לכלול. עד שחזירנו הכרחוב לכלול
 בפירוש. ודבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסומו.
 וכן שני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא
 הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו
 שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
 בתורתך לעשות רצונך בלבב שרים.

קדוש דרכן

חזרו

חזרו ליהוה קראו בשמו הוריעו בעמים עלילותיו:
 שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאותיו:
 התהלכו בשם קדשו שמחו לב מבקשו יהוה:
 הרשו יהוה ועונו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל
 עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל
 הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צורה
 לאלק דוד: אשר ברית את אברהם ושכונתו
 לצחק: נעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל גזלהכם: בהיותכם
 מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל
 גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם
 וינחם עליהם מלכים: אל הנעו במשיחי וכנביאי
 אל תרעו: שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל
 יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים
 נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא
 על כל אלהים: פי כל אלהי העמים אלילים.
 ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עו וחדוה
 במקומו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
 כבוד ועו: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנתוה
 ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו
 מלפניו כל הארץ אף תכון תכל כל המוט: ישמחו
 השמים והגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך:
 ירעם הים ומלואו יעלץ השרה וכל אשר בו: או
 ירננו עצי היער מלפני יהוה פי בא לשפוט את
 הארץ: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: כ

ואמרו

ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן
 הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך :
 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
 ויאמרו כל העם אמן ותלל ליהוה : רוממו יהוה
 אלהינו והשתחוו להרם רגליו קדוש הוא : רוממו
 יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה
 אלהינו : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולא יעיר כל תמתו : אמת יהוה לא
 תכלא רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצוננו :
 זכור רחמיה יהוה וחסדך כי מעולם המה : הנו
 עו לאלהים על ישראל גאותו ועו בשחקים : נורא
 אלהים ממקדשיה אד ישראל הוא נוראן עו
 ותעצמות לעם ברוך אלהים :

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע : הנשא שפט
 הארץ השב גמול על גאים : ליהוה הישועה
 על עמך ברכה סלה : יהוה צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי אדם
 בטח כה : יהוה הושיעה המלך יעננו כיום קראנו :
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
 עד העולם : נפשנו חפתה ליהוה עורנו ומגננו
 הוא : כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו :
 יהי חסדך יהוה עלינו כפאר יחלנו לה : הראנו
 יהוה חסדך וישעה תפן לנו : קומה עזרתה לנו
 ופדנו למען חסדך : אנכי יהוה אלהיך הפעלה
 מארץ מצרים הרחב פיה ואמלאהו : אשרי העם
 שכבה לו אשרי העם שיהוה אלהיו : ואני בחסדך

בטחתי

בטחתי יגל לפי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל
 עלי :

ארוממה יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי :
 יהוה אלהי שונאתי אליה והרפאני :
 יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מירדי בור :
 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רגע
 באפו חיים ברצונו בערב ילון ככי ולבקר רנה :
 ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם : יהוה ברצונה
 העמדתה להררי עו הסתרת פניה חיתני גבהל :
 אדיר יהוה אקרא ואר אדני אתחנן : מה בצע
 בדמי בדרתי אל שחת היורה עפר היגיד אמתך :
 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי : הפכת מכפרי
 למחול לי פתחת שקי ותאזוני שמהה : למען
 ימכה כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודה :
 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם
 קדשו : ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחו
 כל גמוליו : הפלח לכל עונכי הרפא לכל החלואיכי :
 הנואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים :
 המשביע בטוב עדיך תתחדש בגשר נעורייכי : עשה
 צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים : יודיע דרכיו
 למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנן יהוה
 ארך אפים ורב חסד : לא לנצח יריב ולא לעולם
 ישור : לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל
 עלינו : כי כנכה שמים על הארץ גבר חסדו על
 יראיו : ברחק מורח מפערכ תרחיק ממנו את
 פשעינו : ברחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו :

כי

כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : אנוש
כחציר ימיו כציוץ השדה בן יציוץ : כי רוח עברה
בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד יהוה
מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בניו :
לשמרי ברירתו ולזכרי פקדיו לעשותם : יהוה
בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה : ברכו
יהוה מלאכיו נבזרי כח עשוי דברו לשמוע בקול
דברו : ברכו יהוה כל צבאו משרתיו עשי רצונו :
ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברבי
נפשי את יהוה :

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד : יי
והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד : הושיענו יהוה
אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך : ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה :
כל הנשמה תהלל יה הללויה :

למנוצח בנגינות זמיר שיר : אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה : לרעת בארץ דרבה
בכל גוים ישועה : יודוק עמים אלהים יודוק עמים
כלם : ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר
וראמים בארץ תנחם סלה : יודוק עמים אלהים
יודוק עמים כלם : ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים
אלהינו : יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :

ועומדים ואומרים כבונם ואסור לספסוק פד אחר סמינים

ברוך שאמר והיה העולם ברוך אומר ועושה
ברוך

ברוך גזור ומקיים ברוך עושה בראשית ברוך
מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך
משלם שכר טוב ליראיו ברוך מעביר אפלה
ומביא אורה ברוך אל חילעד וקנים לנצח ברוך
שאין לפניו עולה ולא שכחה ולא משוא פנים
ולא מקח שחד צדיק הוא בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו ברוך פודה ומציל ברוך הוא וברוך שמו
וברוך זכרו לעולמי עד : ברוך אמת יהוה אלהינו
מלך העולם המלך הגדול והקדוש אב הרחמן
מהלל בפי עמו משבח ומפאר בלשון כל חסידיו
ועבדיו ובשירי דוד עבדה נהללך יהוה אלהינו
בשכחות ובזמירות ובזמירות נהודך נהדרך נשכחה נפארה
נרומקה ונמליכה ונקדישה ונעריצה ונזכיר שמך
מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים משבח ומפאר
שמו עדי עד ברוך אתה יהוה מלך מהלל
בתשכחות :

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ עבדו את
יהוה בשמחה באו לפניו ברננה : רעו כי
יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן
מרעיתו : באו שערי בתורה חצרותיו בתהלה הודו
לו ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר
ודר אמונתו :

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו : יהי
שם יהוה מברך מעתה ועד עולם : ממזרח
שמש עד מבוא מהלל שם יהוה : רם על כל גוים
יהוה על השמים כבודו : יהוה שמך לעולם יהוה

זכרה לדר ודר : יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו
בכל משלה : ישמחו השמים והגל הארץ ויאמרו
בגוים יהוה מלך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה
ימלוך לעולם ועד : יהוה מלך עולם ועד אבדו
גוים מארצו : יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים : רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא
תקום : עצת יהוה לעולם תעמד מחשבת לבו
לדר ודר : כי היא אמר ויהי היא צוה ויעמד : פי
בחר יהוה בציון אנה למושב לו : כי יעקב בחר
לו יה ישראל לסגלתו : כי לא ישש יהוה עמו
ונחלתו לא יעוב : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

אשרי וישבי ביתה עור יהללוך סלה : אשרי העם
שקבה לו אשרי העם שיהוה אלהיו :

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם
ועד : גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר :
דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועוז
נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך
יביעו וצדקתך יבגנו : חנון ורחום יהוה ארץ אפים
וגדל חסד : טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו :
יודך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני
האדם גבורתי וכובוד הדר מלכותו : מלכותך
מלכות

מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודר :
סומך יהוה לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים :
עיני כל אליה ישברו ואתה נתן להם את אכלם
בעתו : פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון :
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב
יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון
יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר
יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה :

הללויה הללי נפשי את יהוה : אהללה יהוה בחיי
אזמירה לאלהי בעודי : אד תבטחו
בגדריכם בבן אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו
ישב לארמתי ביום ההוא אבדו עשתנותיו : אשרי
שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו : עשה
שמים וארץ את הים ואת כל אשר בס השמר
אמת לעולם : עשה משפט לעשוקים נתן לחם
לרעבים יהוה מחיר אסורים : יהוה פקח עורים
יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים : יהוה שמר
את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יענת :
ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

הללויה פי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאודה
תהלה : בונה ירושלם יהוה נדתי ישראל
יבנם : הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם : מונה
מספר לפוככים לכלם שמות יקרא : גדול אדנינו
ורב

ורב כח לתבונתו אין מספר : מעורר ענוים יהוה
 משפיל רשעים עדי ארץ : ענו ליהוה בתורה זמרו
 לאלהינו ככנור : המכסה שמים בעבים המכין
 לארץ מטח המצמים הרים חציר : נותן לבהמה
 לחמה לבני ערב אשר יקראו : לא בנכורת הסוס
 יחפץ לא בשוקי האישי ירצה : רוצה יהוה את
 יראיו את המיחלים לחסדו : שבחי ירושלם את
 יהוה הללי אלמך ציון : כי חזק בריחי שעריך
 ברח כנף בקרבך : השם נבולך שלום חלב השם
 ישביעך : השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ
 דברו : הנהן שלג כצמר כפור כאפר יפור : משליך
 קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד : ישלח דברו
 וימסם ישב רוחו יגדו מים : מגיד דבריו לעקב
 חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי
 ומשפטם כל ידעום הללויה :

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללויה
 במרומים : הללויה כל מלאכיו הללויה כל
 צבאיו : הללויה שמיש וירח הללויה כל בוכבי איר :
 הללויה שמי השמים והמים אשר מעל השמים :
 יהללו את שם יהוה כי הוא צנה ונבראו :
 ויעמירם לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו
 את יהוה מן הארץ תננים וכל החמות : אש
 וברד שלג וקטיר רוח סערה עשה דברו : ההרים
 וכל גבעות עץ פרוי וכל ארזים : חתיה וכל בהמה
 רמש וצפור כנף : מלכי ארץ וכל לאמים שרים
 וכל שפטי ארץ : בחורים וגם בתולות וקנים עם
 נערים

נערים : יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לברו
 הודו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה
 לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה :
 הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
 חסידים : ישמח ישראל בעשיו בני ציון
 יגילו במלכם : יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו
 לו : כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה :
 יעלו חסידים בכבוד ירגנו על משבכותם : רוממות
 אל בגרונם וחרב פיפוח בידם : לעשות נקמה
 בגוים תוכחות בלאמים : לאסר מלכיהם בזקים
 ונכבדיהם בכבלי ברזל : לעשות בהם משפט כתוב
 הדר הוא לכל חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו :
 הללויה בגבורתיו הללויה ברב גדלו :
 הללויה בתקע שופר הללויה בנגל וכנור : הללויה
 בתף ובמחול הללויה במנים וענב : הללויה
 בצלצלי שמע הללויה בצלצלי רחוקה : כל
 הנשמה תהלל יה הללויה : כהת"ה :

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן : ברוך יהוה מציון
 שיכון ירושלם הללויה : ברוך יהוה אלהים
 אלהי ישראל עשה נפלאות לברו : וברוך שם
 כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן

ואמן : כריך לעמוד ואומר בסוכה

ויברך דויר את יהוה לעיני כל תקהל ויאמר דויר
 ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו
 מעולם ועד עולם : לה יהוה הגדלה והגבורה

והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ
 לה יהיה הממלכה והמתנשא לכל לראש: והעשר
 והכבוד מלפניך ואחר מושל בכל וביןך כח
 וגבורה וביןך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו
 מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: ויברכו
 שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: אתה
 הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי
 השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
 וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא
 השמים לה משתחיים: אתה הוא יהוה האלהים
טז כח ויטויר אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור
 כשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו
 נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ
 הבנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרזני
 לתת לזרעו ותקם את דברך כי צדיק אתה: ותרא
 את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על
 ים סוף: ותתן אתה ומפתים בפרעה ובכל עבדיו
 ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש
 לה שם כתיים הנה: והינם בקעת לפניהם ויעברו
 בתוך הים ביבשה ואת רדפייהם השלכת במצולת
 כמו אבן במים עזים:

וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
 וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים:
 וירא ישראל את ה' הגדולה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה
 ובמשה עבדו: במסע צבא מוצרים האוני

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
 ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה
 כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים: עני
 וזמרת יהוה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
 אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה
 יהוה שמו: מרפבת פרעה וחילו ירה
 בים ומבחר שלשיו טבעו בים כוף: תחמת
 יבסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינה
 יהוה נאדרי בכח ימינה יהוה תרעץ
 אויב: וברכ גאונה תהלם קמיה תשלח
 חרנה יאכלמו בקש: וכרות אפיך נערמו
 מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תחמת
 בלכיים: אמר אויב ארדה אשיג אחלק
 שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי
 תורי שמו ירי: נשפת ברוחה בקמו ים צללו
 כעופרת במים אדירים: מי כמכה
 כאלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
 תהלת עשה פלא: נטיה ימינה תבלעמו
 ארץ: נחית בחסדה עסו גאלת גתלת
 בעזה אלונה קדשה: שמעו עמים
 יגזון חיל אחו ישבי פלשת: או נכהלו
 אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו
 כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד
 בגדל ורועה ידמו באבן עד יעבר עמה
 יהוה עד יעבר עסו קניית: תבאמו והטעמו
 בחר נחלתה מכון לשבתה פעלת יהוה

מקדש ארני כוננו ירה : יהוה ימלך לעלם ועד :
יהוה ימלך לעלם ועד :

יהוה מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמאי : כי בא סוס
פרעה ברכבו ובפרשיו ביום וישב יהוה עליהם אתמי
הים ובני ישראל הלכו בבישה בתוך הים :

כי ליהוה המלוכה ומושל בנוים : ועלו מושיעים
בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה
המלוכה : והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ : כי לך נאה יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : שיר ושכחה
הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדולה ונבורה
תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה
אל ברוך אתה יהוה מלך גדול ומהלל בתשבחות
אל התודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות
רבון כל המעשים הבורח בשירי זמרה מלך (אל)

חי העולמים אמן : ואמר כחן

ותברך ויתקדש שמייה רבא בעלמא די כרא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויעצמ פירקניה ויקרב
משיחיה פתיכון וביומיכון ובחיי רבל בית ישראל
בעגרא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמאי ותברך וישתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתהלל שמייה
הקדושא ברוך הוא לעילא מן כל ברכהא שרתה
השתבחה ונתקחה באמירן בעלמא ואמרו אמן :

ברכו

ברכו את יהוה המבורך :

יום טובים לומר בלחם

ישחבך ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים קדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים : יחי סס ב'
מבורך מעתה ועד עולם ומרום על כל ברכה ותהלה :

וענין ברוך יהוה המבורך לעולם ועד : ואמרו חזרו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור
ובורא השך עשה שלום ובורא את הכל :

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו
מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית מה רבו
מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ

קניניך המלך המרום לבדו מאו המושבח
והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי עולם

ברחמיה הרבים רחם עלינו ארון עזנו צור משגבנו
מנו ישענו משגב בעדנו אל ברוך גדול דעה

הבין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו
מאורות נמן סביבות עוז פנות צבאות קדושים

רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו :
תתברך יהוה אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ

מתחת על כל שבח מעשה ירה ועל מאורי אור
שיצרת חמה יפארוך סלה :

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא
קדושים ושתבח שמך לעד מלכנו יוצר

משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום
עולם ומשמיעים בראה יחד בקול דברי אלהים

חיים ומלך עולם כלם אהובים כלם ברורים
כלם גבורים כלם קדושים כלם עושים באימת
וכיראה

וביראה רצון קוניהם • וכלם פותחים את פיהם •
 בקרושה • ובטהרה • בשירה • ובזמרה • מכרכין •
 משבחי • מפארי • ומקרישין • ומעריצין • וממליכין
 את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
 הוא • וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה
 מזה • ונותנים רשות זה לזה • להקריש ליוצרים
 בנחת רוח • בשפה ברורה ובנעימה קרושה כלם
 כאחד • עונים באימה • ואומרים ביראה קדוש •
 קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו •
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים •
 לעמתם משבחים ואומרים • ברוך כבוד יהוה
 ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו • למלך אל חי וקיים •
 זמירות ואמרו • ותשבחות ישמיעו • כי הוא
 לבדו מרום וקדוש • פועל נכורות • עושה חדשות •
 בעל מלחמות • זורע צדקות • מצמיח ישועות •
 בורא רפואות • נורא תהלות • אדון הנפלאות •
 המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית •
 כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו •
 (והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא •) ברוך
 אתה יהוה יוצר המאורות :

אתה עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה
 ויחרה חמלת עלינו • אבינו מלכנו בעבור
 שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדמו
 חיינו לעשות רצונך בלבב שלם כן תחננו
 אבינו אב הרחמן • המרחם רחם נא עלינו ותן
 בלבנו

בלבנו בינה • להבין להשפיל לשמוע ללמוד
 וללמד • לשמור ולעשות • ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה • והאר עינינו בתורתך •
 ודבק לבנו במצותיך • ויחד ללבנו לאהבה וליראה
 את שמך לא נכוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם
 ועד • כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנותי
 נגילה ונשמחה בישועתך • ורחמיה יהוה אלהינו
 וחסדיה הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד • מהר
 והבא עלינו ברכה ושלום • מהרה מארבע כנפות
 כל הארץ ושבור עול הגוים מעל צוארנו • והוליכנו
 מהרה קוממיות לארצנו • כי אל פועל ישועות
 אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון • וקרבתנו מלבנו
 לשמך הגדול באהבה • להורות לנו ולחדק •
 וליראה ולאהבה את שמך • ברוך אתה יהוה
 הפוחר בעמו ישראל באהבה :

ולומר קריאת סגת בטמיה ובלקרוקס

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד • כח
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד • ע"כ
 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאריך • והיו הדברים האלה אשר אנכי
 מצוה היום על לבבך • ושננתם לבניך ודברת
 בם בשבתך בביתך ובדלתך בדרך ובשכבך
 ובקימך • וקשרתם לאות עליך והיו לטטפת
 בין עיניך • וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך •
 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה

אלהיכם

אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכֹל־לִבְבְכֶם וּבְכֹל־נַפְשְׁכֶם :
 וּנְתַתִּי מִטֶּר־אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקִישׁ וְאִסְפַּת
 דָּגָה וְרֵזִיק שֶׁהָ וַיִּצְהַרְהָ : וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֶׂדֶה
 לִבְהֵמָתָה וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ : הַשְּׁמַרְוּ לָכֶם פְּרִי־פִתְחֵהֶם
 לִבְבְּכֶם וּסְרַתֶם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם : וְחָרָה יִסְיוֹק מִטֶּט אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעַצַּר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
 יְבוּלָהּ וְאִבְרַתֶם : מֵהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבַחַה אֲשֶׁר
 יְהוָה נָתַן לָכֶם : וּשְׂמַתֶם אֶת־דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל־
 לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֶתֶם לְאוֹת עַל־
 יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וּלְמַדְתֶם אֶתֶם :
 אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְנֶה וּבְקוֹמֶה : וּבְרַחֲבֹתֶם עַל־מוֹנוֹת
 בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ : לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
 לָהֶם כִּי־מִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֵה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־בְּנָפְלֵי בְגָדֵיהֶם לְדֶרֶתֶם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכִּנּוֹף
 פְּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶם : אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
 אִתְּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהוֹצִיא לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

והווי ט"ו יהוה אלהיכם אמת :

אָמֵת וַיִּצִיב וּנְכוּן וּקְיָם וַיִּשֶׁר וַיִּנְאֻמֶן :
 וְאֶהוֹב וְחִכִּיב וּנְחַמֵּד וְנִנְעִים וְנוֹרָא :
 וְאֲדִיר וּמְתוֹקֵן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּפֶּה : הַדְּבַר
 הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד : אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנוּ :
 צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ לְדוֹר וָדוֹר : הוּא קִים וְשִׁמוֹ
 קִים : וְכִסְאוֹ נְכוּן וּמַלְכוּתוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְעַד קִימָת :
 וְדַבְּרֵי חַיִּים וּקְיָיִמִים וְנִאֲמָנִים וּנְחַמְדִּים : לְעַד
 וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : עַל אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ :
 וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ : וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ :
 עַל הַרְאִשׁוֹנִים : וְעַל הָאַחֲרוֹנִים : דַּבֵּר טוֹב וּקִים
 בְּאֵמֶת וּבְאִמּוֹנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוּר : אָמֵת שְׂאֵתָה
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ : מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ
 אֲבוֹתֵינוּ גֹאֲלֵנוּ גֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ : צוּרֵנוּ צוּר יִשְׁעָנוּ
 פוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ : וְאֵין לָנוּ עוֹד
 אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ : סְלָה :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מַעֲלֵם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם
 וּלְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצַדִּיקְתְּךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ : אָמֵת
 אֲשֶׁר־י אִישׁ שִׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרַתְךָ וּדְבַרְךָ יֵשִׁים
 עַל לְבוֹ : אָמֵת שְׂאֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ : וּמֶלֶךְ
 גְּבוּר לְרִיב רִיבִים לְאֲבוֹת וּבָנִים : אָמֵת אֵתָה הוּא
 רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן : וּמַבְלֵעֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
 גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אָמֵת מַמְצָרִים גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 סְבִיב עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ : וּבְכוֹרֶיךָ
 יִשְׂרָאֵל גֹּאֲלָתָ : וַיִּם סוּף לָהֶם בְּקַעַת : וַיִּדִים טַבַּעַת :

וירידים עברו ים ויכסו מים צריהם אחר מהם
לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל .
ונתנו ירידים ומירות . שירות ותשבחות . ברכות
והודאות . למלך אל חי וקים . רם ונשא גדול
גבור ונורא . משפיל גאים עדי ארץ . מנביח
שפלים עד מרום . מוציא אסירים . פודה עניים .
עוזר דלים . העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו .
תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומברך . משה
וכני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו
כלם : מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר
בקדש גורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה
שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד
כלם הזרו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך לעולם
ועד : ונאמר גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש
ישראל . ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

וטומר וניסר פתי רגליו כאתח ואומר * וסוחס ראשו בכרוך וזוקק כמלך ס' וסו
ס' וזקק כפוסים :

ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו . אלהי
אברהם . אלהי יצחק . ואלהי יעקב . האל
הגדול הגבור והנורא . אל עליון גומל חסדים
טובים . קונה הכל . וזוכר חסדי אבות ומביא גאל
לבני בניהם . למען שמו באהבה . מלך עוזר ומושיע
ומגן . ברוך אתה יהוה מגן אברהם :
אתה גבור לעולם ארני . מתיח מתים אתה . רב
לחשיע . (פיז מוריד הטל *) (כסוף משיב
הרוח

הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד . מתיח
מתים ברחמים רבים . סומך נופלים ורופא חולים .
ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישיגי עפר . מי
כמוה בעל גבורות ומי דומה לה מלך ממית
ומתיח . ומצמיח ישועה . ונאמן אתה להחיות
מתים . ברוך אתה יהוה מתיח המתים :

כחורס הסלוח כבוד אומר

נקדישך . ונשריךך בנועם שית סוד שרפי קדש . תמישלים
לך קדושה וכן כהוב על נד נביאך וקרא זה
אל זה ואמר קדוש . קדוש . קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו : לעשתם משבחים ואומרים ברוך כבוד
יהוה ממקומו : ובדברי קדשך כהוב לאמר ימלך יהוה
לעולם אלתיד ציון לדר ודר תללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש . וקדושים בכל יום
יהללה סלה . (כי אל מלך גדול וקדוש
אתה .) ברוך אתה יהוה האל הקדוש :
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה .
וחננו מאהך דעה ובינה והשכל . ברוך אתה
יהוה חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלפני לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך . ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה :
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלפני כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה . ברוך אתה
יהוה חונן המרבה לסלוח :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומחר לגאלנו
נאולה

גאולה שלמה למען שמך כי אל גואל חזק
אתה ברוך אתה יהוה גואל ישראל :

כאן חומר הסליח כבוד עכנו

רפאנו יהוה וגרפא הושיענו וגושעה כי תהלהנו
אתה ותעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו
ולכל מכאבינו ולכל מכותינו כי אל רופא רחמן
ונאמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו
ישראל :

במיז ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה ידיו וברך שנתנו
בטללי רצון ברכה ונדכה ותהי אחריתה חיים ושבע
ושלום בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה
ומברך השנים ברוך אתה יהוה מברך השנים :

וכהורף ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת
כל מיני הבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
על כל פני האדמה ורוח פני חבל ושבע את העולם בלוי
מטובך ומלא ידיו מברכותיך ומעשר מהנוח ידך שמרה
והצילה שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני משחית ומכל
מיני פורענות ועשה לה תקנה טובה ואחרית שלום חום
ורחם עליה ועל כל הבואתה וברותיה וברכה בגשמי רצון
ברכה ונדכה ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוש בשנים
הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים
ברוך אתה יהוה מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס לקבץ
גלותינו וקבצנו יחד מארבע פנות הארץ
לארצנו ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל
השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו בבחלתה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה
אתה

אתה יהוה לברך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך
אתה יהוה מלך אוהב צדקה ומשפט :

למלשינים ולמינים אל תהי תקוה וכל הזדים ברגע
יאבדו וכל אויביה וכל שונאייה מהרה
יכרתו וכל עשי רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם
ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה שובר
אויבים ומכניע זדים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל ועל זקניהם ועל פליטת בית סופריהם
ועל גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו
ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים
חלקנו עמם ולעולם לא נבוש כי כה בטחנו
ועל חסדך הגדול באמת גשענו ברוך אתה יהוה
משען ומבטח לצדיקים :

תשבון בתוך ירושלם עירך כאשר דברת וכפא
דוד מהרה בתוכה חכין וכנה אותה
בגין עולם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה בונה
ירושלם :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חום ורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו
כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפני
מלכנו ריקם אל השיבנו הננו ועגנו ושמע תפלתנו

יחיד חומר כאן עכנו

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי
בצרה גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל
התעלם מלפניו מבקשתנו היה נא קרוב לשועתנו
טרם נקרא אליך אמה תענה נדבר ואמה תשמע
בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע כי אמה יהיה פורה
ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה

וכסלית כסור בין גואל לרוסא חוס

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה :

כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה יהוה
שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודה ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה
עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה
יהוה המחזיר שבינתו לציון :

מורים רכבנו

מורים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם
ועד צורנו צור חינו
ומגן ישענו אתה הוא
דודר נורה לך
ונספר תהלתך על חינו
תמסורים בידך ועל
גשמותינו

גשמותינו הפקודות לך גליחותינו לחצרות קרשך
ועל נסיה שבכל יום לשמור תקיף ולעשות
עמנו ועל נפלאותיך רצונך ודעך ברכב שלם
על שאנו מודים לך ברוך
אל תהיך אות :

הטיב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קוינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
ברוך אתה יהוה הטוב שמך ודך נאה להודות :

כחורת כסלית כסור אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה במשלשם בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמונה מפי אהרן
ובניו בתנים עם קדושיך באמור וברכך יהוה וישמךך
יאר יהוה פניו אליך וירנך וישא יהוה פניו אליך וישם
לך שלום ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו
אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת
לנו יהוה אלהינו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה
ורחמים ברכה ושלוש טוב בעיניך לברכנו
ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז ושלוש
ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלוש
אמן יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה

צורו

צורי וגאלי :

אלהי נצור לשוני מדבר מדבר מרמה
 ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
 תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף
 נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבותם עשה למען שמך עשה למען
 ימינה עשה למען תורתך עשה למען קרושתך
 למען יחלצון ירדיה הושיעה ימינה וענני יהיו
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :
 עושה שלום במרומו הוא ברחמיו עשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

הרואה חלוס ונכסו ענומה ואמר בעת כסופות כסוס

רכונו של טולס אזי שלך וחלומותי שלך חלוס חלמתי ואיני יודע מה
 הוא בין שחלמתי אזי לפני ובין שחלמו עלי אחרים אם טובים
 הם חזקים ואמנם כחלומותי של יוסף הדיק ואם לריקים רפואה רפאם
 כמו מרה על ידי משה רבינו עליו השלום וכמו ירמיהו ע"י אלישע וכנעמן
 מרעמו ובחזקיהו מחליו וכסס שהפכת קללה בלעם בין בעור מרעה
 לטובה כן תפוד לי כל חלומותי לטובה ולברכה ותרכני ברחמיך
 הרבים יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

ואחר שחור השלוח כבוד הקבלה אומרים

וארץ שפל רומי וגדל שבתי משומם אשב יום
 סמך הארי על צבי הר קדיש ציון עירי
 לכן אקונן ואתאבל בחדש העשירי : בחדש
 העשירי אריות עלה בחמה בעשור לחדש בנה
 עלי חומה גש הוא וכל עמו לעשות בעמי נקמה
 ונערכו אתם מלחמה : מלחמה שירת משגבי
 ומושיעי ואויבי ומכניעי כוס מלא מכה השקם
 יהוה רועי מגני וקרן ישעי :

בחדש

בחדש העשירי דלקני אויב בחרב בעשור לחדש
 הכין עלי אויב ועל זאת אקונן וגילי
 ערב אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב :
 ערב יהפך לבקר ובוגדים אל יעלו על חון על
 עמך ולכאכס העלה תעל זכור לי ברית אבות
 בפרשי לה כף וישעל ממית ומחיה מוריד שאול
 ויעל :

בחדש העשירי זאב טרבות על עמי נוהם בעשור
 לחדש טרף טרף כל היוצא מהם נמר
 שקר על עריהם : עריהם שרפו באש ברכור
 תלאות רומה יהוה בענה זרים להשאות בוש
 ובושו בעשורה עמנו לטובה אות קרוש ישראל
 יהוה צבאות :

בחדש העשירי החזיקו מגן וצנה בעשור לחדש
 באיש ערוה למלחמה על קריה נאמנה
 לזאת חגרי שק עדה ערינה גזי נזרף והשליכי
 ושאוי על שפיים קינה : קינה דובר עמך ביום זה
 לעמתך ועפעפינו וזלו מים על חרבן נוהך יום
 נקם תעיר לצרים הומים בכיתה דרכיך יהוה
 הודיעני ולמדני אורחותיך :

בחדש העשירי מוני שפכו על עירי סוללה בעשור
 לחדש נזרי השלף והפארתי נפלה סבכוני
 העושים מבתי נחלה מעי מעי אוחילה : אוחילה
 יום זה לנערץ בסוד קדושים רבה ואחלה פניו
 לעבור על פשע וחובה אל תפן לרשענו ומחה
 חטאת בתובה השיבנו יהוה אליך ונשובה :

על

על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו • פי ברוב
 אולתנו שנינו • מחול לנו מלכנו • פי רבו
 עונינו • אל ארך אפים אתה • ודרך תשובה לנו
 הורית • גדולת רחמיך וחסדיך • תזכור היום לדוע
 ידידיך • תפן אלינו ברחמים • פי אתה הוא בעל
 הרחמים • בתחנון ובתפלה נקדם • כמו שהודעת
 לענו מקדם • ומחרון אפך תשוב • כמו בתורתך
 כתוב • ובצל כנפיך נחסה ונתלונן • ביום וירד
 יהוה בענן • תעבור על פשע ותמחול אשם • ביום
 יתיצב עמו שם • תאזין שוע ותקשיב ברצון
 מאמר • ביום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר •
 ויעבר יהוה • על פניו ויקרא יהוה • יהוה אל
 רחום וחנון ארך אפים ורחימסד ואמת •
 נצר הסד לאלפים נשא עון ופשע ותטאה ונקת •

בניד סטטס כבוד אומר ויטור ים וסניס לומר

אל רחום סמך • אל חנון סמך • אל ארך אפים סמך • מלך רחמים סמך •
 כבו נקרא סמך • בעבור סמך • נקראי ענני אלהי לדקי כנר הרחבת לי
 חנני וסמט הפלתי • ואני הפלתי לך ה' עת רצון אלהים כרכ חסדך
 ענני כאמת יסמך • ענני כעת וכעונס הזאת •

או כבוא יום פקודת גיא המהוה • בחרות אף
 יהוה ברשפי איה • גלה ביד בן כווי החווה •
 כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה •
 דברתי באש קנאתי בית מרי לספות • חנני אליה
 באף ורוח זלעפות • ושמתיה למשל ולשגינה
 ולחרפות • שפת הסיר שפת • זלעפה אחזה ציון
 והיכליה • חרדה רוחה נמוגו חליה • טרף לבח
 עב קרוא אליה • אסוף נתחיה אליה • יריביה

אעניק

אעניק שבי ומלקוח • כהנייה ומרקחיה אשר רקחה
 רקוח • שבי עולם מאין פקה קוח • מבחר הצאן
 לקוח • משלו כד דעגו מושלת עמים • נקראת אז
 נודעת מאוסת עולמים • שוטנים יענו כד ועליה
 נואמים • הוי עיר הדמים • עברה עברה סרה
 הפרה ברית יה • פשעה רשעה טבעה ככור
 תחתיה • צעקה ולא שמע אל בכיה • פי דמה
 בתוכה היה • קול עשווקיה שמע מיד עושקם •
 רגשתם וצוחתם לא תשיב ריקם • שבעתים תשלם
 בפעלם אל חיקם • שבע יפל צדיק וקם • תעניו
 ברשענו אל גדול וגורא • ואם נברו פשעינו חמלהך
 נברה • רחמך ובמעט קם בליתם בעברה • צרה
 ויגון אמצא ובשם יהוה אקרא • יהמו רחמיך על
 מעוטי עמים • ושגבם כחסדך לעני כל לאמים •
 פלאיך הראם צור שכן מרומים • אל מלך יושב
 על כסא רחמים •

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות •
 מזחל עונות עמו • מעביר ראשון ראשון •
 מרבה מחילה לחטאים • וסליחה לפושעים • עשה
 צדקות עם כל בשר ורוח • לא כדעתם להם גומל •
 אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה • זכור לנו
 היום ברית שלש עשרה • כמו שהודעת לעניו
 מקדם וכן כתוב בתורתך • וירד יהוה בענן ויתיצב
 עמו שם ויקרא בשם יהוה • ושם נאמר •
 ויעבר יהוה • על פניו ויקרא יהוה • יהוה אל
 רחום וחנון ארך אפים ורחימסד ואמת •

נצר

נצח חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאיה ונקמה :
(וסלחה לעוננו ולהטאתנו ונחלתנו :)

שעה עליון לקול אביון ושועתו אל תבזה :
לכבו מר ביום נאמר לבן בוני החווה :
כתוב לה את שם היום את עצם היום הזה : יה
צבאות וזכר תלאות אשר צר לי מאד עליהן :
במזל נדי הלא בעדי נאספו שלשתיהן : ובו
שיות הרהויות הל הנגף בהן ובו סמך מנאץ
שמך על קרית משושיהן : ובו נאסף ראש
הסף הוא עזרא הכהן כל אלה קראוני :
וכבוד בזה וכוה : כמי ארי עלו ביום חזו וחזן
קלקל למול עירי : וקם עשירי בעשירי לשחת כל
שאר העשירי : לאבד כל פרי אשכל וללקוש
ענבי גירי : ועוד קשור אני לאשור אשר נצב
על צירי : אני נגדע ולא אדע למי אכבה הוה
או זה : כמי סמוך עמך ביום סמך ארי על עיר
קדש שעה שועם מחה פשעם בעשור לחדש :
והמלוכה הנסוכה בימי קדם חדש ולתהלה
בבתחלה שמך יה בנו קדש : וכל שונא ומתאנה
בעוז אפה חדש : וילכדו ויאבדו ביום ברק בעיר
קדש : ושוב עליון לעיר ציון עין בעין נחזה :
ואז נאמר בטוב מאמר הנה אלהינו זה :

סומון לחן טר מקו ס

יושב בשמים שעה באי באש ובמים : וחזן על
עם אשר לקו בחטאתם כפלים : ביום החל
צר לצור מחולת מחנים : סמך מלך בבל אל
ירושלם

ירושלם : העונה במצר ענות עני אל תבזה :
ביום צום העשירי ענותנו תחזה : יום הזהרת
במחזה לבן בוני החווה כתוב לה את שם היום :
את עצם היום הזה : יום בו שקד שחל ונמר על
דלתים : סמך יום סמכו על ארמון נחלת צבו
ושפר ובו הוחל הנגף במכפשי באפר : וגם בו
נאסף עזרא הכהן הסופר : ולב מתי קרית ספר
בו היה למים : סמך מלך בבל אל ירושלם : סמך
אנשי אמונה אבדו באים בכח מעשיהם : גבורים
לעמוד בפרץ דוחים את הנזרות : היו
לנו לחומה ולמחסה ביום זעם : זועבים אף
בלחשם חמה עצרו בשועם : טרם קראוה עניתם
יודעים לעתור ולרצות : כאב רחמת למענם לא
השיבות פניהם ריקם : מרוב עונינו אברנום
נאספו מנו בחטאינו : סעו חמה למנוחות עובו
אותנו לאנחות : פסו גודרי גדר צומתו משיבי
חמה : קמים בפרץ אין ראויים לרצותה אפסו :
שוטטנו בארבע פנות הרופה לא מצינו : שכנו
אליה בבשת פנינו לשחרך אל בעת צרותינו : סמך
המהגנו מרעות תשש כחנו מצרות : שחנו עד
למאד שפלנו עד עפר : רחום כף היא
מדתנו קשי עורף וממרים אנהנו : צעקנו בפנינו
חטאנו פתלמול ועקש לבנו : עליון רחמך
מעולם סליחה עמך היא : נחם על הרעה מטה
כלפי חסד : לא תתעלם בעתות פאל כי בצרה
גדולה אנהנו : ירדע לעיני הפל טובך וחסדך עמנו :

התום פי שטן ואל ישטין עלינו ועום בי וירום :
ויעמוד מליץ טוב לצדקנו הוא יגיד ישרנו :
דרכיה רחום וחנון גלית לגאמן בית : בבקשו אז
מלפניה אמנתה הודעת לו : ^{מל מיד}

וכשחטאו ישראל במדבר עמד משה בהפלה
לפניה ובקש רחמים על עמך ישראל :
וכך אמר בתפלתו סלח נא לעון העם הזה כגדל
חסדה וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים עד הנה :
אף אתה השיבות לו כדרכי טיבה בשרתו וחנונתו
ואמרת לו סלחתי כדרכך :

דניאל איש חמדות אמר לפניה הטה אלהי
אזנה וישמע פקח עיניה וראה שממתינו
והעיר אשר נקרא שמה עליה כילא על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניה כי על רחמיה הרבים :
אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה :
אל תאחר למענה אלהי כי שמה נקרא על עירך
ועל עמך : ולירושלם עירך אמרת לה הנני גשפט
אותך על אמרך לא חטאתי : אנו בשנו במעשינו
ונבלמנו בעונותינו אין לנו פה להשיב ולא מצח
להרים ראש :

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו בלה
תאחו ירה במשפט בבוא תוכחה נגדך :
שמנו מספרך אל תמו : גשתך לחקור מוסר :
רחמיה יקדמו רגה : דלות מעשים בשורה קרב
צדק מאלהי : הורנו בזעקנו לך צו ישועתנו
במפניע : ותשיב שבות אהלי תם פתחיו ראה כי

שממו : זכור נאמת עדות לא תשכח מפי זרעו :
חותם תעודה תתיר סודך שים בלמודך : טבור
אנן הסתר נא אל יחסר המגן : יה דע את אשר
ידעה מגר את הגוי אשר לא ידעה : כי תשיב
לכצרון לכודים אסירי התקוה :

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניה
תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו שאין אנו
עוי פנים וקשי עורף לומר לפניה יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל
חטאנו אנחנו ואבותינו : אשמנו בגדנו גולנו
דברנו דופי העוינו והרשענו ודנו חמסנו
טפלנו שקר יעצנו עצות רעות בזבנו לצנו
לוצצנו מרדנו מרינו נאצנו נאפנו נשבוענו
לשווא ולשקר סררנו עוינו פשענו צררנו
קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו
ותעתענו וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים
ולא שנה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי
אמת עשית ואנחנו הרשענו :

אשמנו מכל עם בשנו מכל גוי נלה ממנו
משוש דוה לבנו בחטאינו החבל אויינו
ונפרעה פארנו זכור מקדשנו חרב בעונינו
טידתנו היתה לשמה יפי אדמתנו לזרים כחנו
לזכרים ועדין לא שבנו מתעייתנו והואך געז
פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניה יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל חטאנו אנחנו ואבותינו :

אִשְׁמָנוּ בְּאוֹמֵר וּבְפֹעַל • בְּזִינוּ חֵק לְמַעוֹל מֵעַל :
נַעֲלָנוּ מִשְׁפָּט וְצַדִּיק • דְּרָכֵינוּ כַּמְשׁוֹכֵת
חֵדֵק : הִפְרָנוּ בְרִית וְחֵק • וְהִרְבִּינוּ פֶשַׁע לְבַלִּי חֵק :
זָנַחְנוּ טוֹב הַזְּרִית • חֲרָשְׁנוּ רַע שְׁנֵאת : סָפְלָנוּ שְׁקָר
וּמְרָמָה • יַעֲצֵנוּ אִוֶּן וְאִשְׁמָה : כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ בְּהַבְלִי
הָעוֹלָם • לֹא זָכַרְנוּ כִּי תִבְיָאֵנוּ בְּמִשְׁכָּט עַד כָּל
נַעֲלָם : מֵאֲסָנוּ מוֹסֵר הַדַּעַת • נוֹאֲלָנוּ מִחֲכָמָה
וּמִדַּעַת : סָרְנוּ מִמִּשְׁפָּטֵי צַדִּיקָה • עוֹבְדֵנוּ אֲרָחוֹת
חֲקִיקָה : פָּנִינוּ אֶל כָּל חַמְדוֹתֵינוּ • צָלְלָנוּ בְּמִצּוֹלוֹת
תַּאֲוֹתֵנוּ : קִפְצָנוּ פִּי חֲכָמִים מִהוֹכִיחַ • רַחֵב פִּינוּ
בְּנֵיב עוֹלָה יְצִרִית : שׁוֹכְבָנוּ מִשׁוֹבָה נִצַּחַת • תַּעֲבָנוּ
כָּל אִישׁ הוֹכַחַת • וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ •
כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

לְעוֹנֵינוּ עֲשָׂקוּ עַמְלָנוּ • מִמוֹשֶׁךְ וּמִדַּשׁ מִמֶּנּוּ •
נָתַנוּ עוֹלָם עֲלֵינוּ • סָבְלָנוּ עַל שְׂכָמָנוּ • עֲבָדִים
מִשְׁלוּ בָנוּ פוֹרֵק אֵין מִדָּם • צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ •
קָרְאֵנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ • רַחֲמֵךָ מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ •
שָׂבָנוּ מֵאַחֲרֶיךָ • תַּעֲנֵנוּ כִּצְאֵן וְאַבְרָנוּ • וְעַדִּין לֹא
שָׂבָנוּ מִתַּעֲתָנוּ • וְהִיאֵךְ נַעֲזִי פָנֵינוּ • וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ •
לוֹמֵר דַּפְּנִיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
אַנְחָנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ • אֲבָל חֲטָאֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ :

וְאוֹמְרִים בְּלִמָּח

אִשְׁמָנוּ • בְּגִרְנוּ • גָּלְלָנוּ • דִּבְרָנוּ רוּפִי • הָעוֹנֵינוּ •
וְהִרְשַׁעְנוּ • זָדָנוּ • חֲמָסָנוּ • סָפְלָנוּ שְׁקָר •
יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רַעוֹת • כּוֹבְדֵנוּ לְצָנוּ • לוֹצְצָנוּ מִרְדָּנוּ •
מָרִינוּ • נֹאצָנוּ • נֹאפְנוּ • גִּשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וּלְשִׁקָר •

סָרְדָנוּ

סָרְדָנוּ • עוֹיְנוּ • פֶּשַׁעְנוּ • צָרְדָנוּ • קָשִׁינוּ עֲרָף •
רִשְׁעָנוּ • שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲנֵנוּ • וְהַעֲתָעָנוּ •
וּסְרָנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ •
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ
וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ : ט

עוֹדָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בְשָׁתִי וּנְכַלְמָתִי
לְהַרִּים אֱלֹהֵי פָנֵי אֱלֹהֶיךָ כִּי עוֹנֵתֵינוּ רַבּוּ
לְמַעַלָּה רֹאשׁ וְאִשְׁמַתָּנוּ נִדְלָה עַד לְשָׁמַיִם : וְאַתָּה
אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן וְרַחוּם אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חַסֵּד
וְלֹא עוֹבְתָם :

אֵל תַּעֲזֹבְנוּ אֲבִינוּ • אֵל תַּטְּשֵׁנוּ מַלְכָנוּ • וְאַל
תִּשְׁכַּחְנוּ יוֹצְרָנוּ • וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה
בְּגִלּוֹתֵנוּ • וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ • עַל יְדֵי יְרֵמְיָה חֹזֶךְ בְּאָמֹר • בְּיָמִים
הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נָאֵם יְהוָה יִבְקֹשׂ אֶת עוֹן יִשְׂרָאֵל
וְאֵינָנוּ וְאַתָּה חֲטָאתָ יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאֵנָה כִּי אֶסְלַח
לְאִשֶׁר אֲשֹׁאִיר • וְאַל יַעֲבֹב לְפָנֶיךָ כָּל חֲטָא וְעוֹן
אֶת תְּפִלָּתֵנוּ • וּמְחוֹל וְסִלַּח לְכָל עוֹנֵתֵינוּ כִּי אֵל
טוֹב וְסִלַּח אַתָּה :

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
אָפוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : אַתָּה יְהוָה לֹא
תִּבְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדָּךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי :
הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצָנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קְדוֹשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתֶךָ : אִם עוֹנוֹרָת
תִּשְׁמַרְיָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד : כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן
תִּזְרָא : לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כְּעוֹנוֹתֵינוּ נָמַל

עֲלֵינוּ

(ה)

עלינו: אם עונינו ענו בנו יהיה עשה למען שמך :
 זכר רחמיה יהיה וחסדיה כי מעולם המה : יענה
 יהיה ביום צרה ישגכה שם אלהי יעקב : יהיה
 הושיעה המלך יענו ביום קראנו : אבינו מלפנו
 חנונו וענונו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה
 כרוב רחמיה והושיענו למען שמך : ועתה אדני
 אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד
 חזקה ותעש לה שם ביום הזה חטאנו רשענו :
 אדני ככל צדקתיה ישכנא אפך וחסתה מעירך
 ירושלם הר קדשה כי בחטאינו ובעונות אבותינו
 ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו : ועתה
 שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנונו והאר
 פניה על מקדשה השמים למען אדני : הטה אלהי
 אונה ושמע פקח עיניה וראה שוממותינו והעיה
 אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו
 מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים :
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל
 תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
 עמך : אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ
 נפוצותינו מארבע בנפות הארץ יכירו וידעו כל
 הגוים כי אתה יהוה אבינו אתה אנחנו החומר
 ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו : אבינו מלפנו
 צורנו וגאלנו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך
 לחרפה למשלכם גוים למה יאמרו בעמים איה
 אלהיהם : ידענו יהוה כי חטאנו ואין מי יעמד לנו
 בעת צרה וכרחם אב על בנים רחם עלינו : חמול

על

על עמך ורחם על נחלתך חוסה נא כרוב רחמיה
 חנונו מלפנו וענונו : לה יהוה הצדקה עשה נפלאות
 בכל עת ועת הבט נא והושיעה נא צאן מרעיך
 אל ימשול בנו קצף כי לה יהוה הישועה כה
 תחלתנו אלוה סליחות אנא סלח נא כי אל
 טוב וסלח אתה :

אנא מלך רחום וחנון זכור והבט לברית בין
 הכתרים ותראה לפניך עקרת יחיד ולמען
 ישראל אבינו אל תעובנו אבינו ואל תפשונו
 מלפנו ואל תשכחנו יוצרנו ואל תעש עמנו
 כלה בגלותנו כי אל מלך חנון ורחום אתה :
 אין כמות חנון ורחום אלהינו אין כמות אל ארץ
 אפים ורב חסד ואמת הושיענו ורחמנו
 מרעש ומרגז הצילנו זכר לעבדיה לאברהם ליצחק
 וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו
 ואל חטאיו : שוב מחרון אפך והנחם על
 הרעה לעמך : והסר ממנו מכת המות כי רחום
 אתה כי בן דרכך לעשות חסד חנם בכל דור
 ודור : אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה
 נא אנא יהוה ענונו ביום קראנו לה יהוה קוינו
 לה יהוה חבינו לה יהוה גיחל אל תחשה
 ותענונו כי נאמו גוים אברהם חקותם כל בך
 לה תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה :

הפוחת יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים
 נבחלה נפשונו מרוב עצבותנו אל תשכחנו
 נצח קומה והושיענו אל תשפוך חרונה עלינו

כי

כי עמך אִנַּחְנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ • אֵל הַבִּישָׁה דַל כְּבוֹדֵנוּ
בְּגוּיִם וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטִמְאַת הַנְּדָה • עַד מְתֵי עֵדָה בְּשִׁבֵי
וְהַפְּאַרְתְּךָ בְּיַד צָר • הִמְרָה יִרְאוּ וַיִּבְשׂוּ וַיַּחֲתוּ
מִנְּבוֹרֵתָם • עוֹרְרָה גְבוּרְתְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ •
אֵל יִמְעֹטוּ לְפָנֶיךָ תְּלֹאוֹתֵינוּ • מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ
בְּעַת צְרוּתֵנוּ • לֹא לְמַעַנְנוּ אֱלֹא לְמַעַנְךָ פְּעוּל •
וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת זִכְרֵ שְׂאֲרֵיתֵנוּ • כִּי לָךְ מִיַּחְלוֹת
עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה • וְזִכּוֹר
עֲדוּתֵנוּ כְּכֹל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה •
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד •

בסילת אפיס

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וְכִבֵּד אָדָם אֵל אֲפוּלָה •
רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאֲנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו •
לְדוֹד אֱלֹהֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא • אֱלֹהֵי בָךְ בְּטַחְתִּי
אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי • גַם כָּל קוֹיָה
לֹא יִבְשׂוּ יִבְשׂוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם • דְּרִכְיָה יְהוָה
הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי • הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ
וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם •
זִכְרֵ רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדְיָה כִּי מַעֲלָם הֵמָּה • חֲטָאֵת
נַעֲוִירִי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כְּחֲסִדְךָ וְכִרְלִי אַתָּה לְמַעַן
טוֹבְךָ יְהוָה • טוֹב וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל כֶּן יוֹרֵה חֲטָאִים
בְּדַרְךָ • יִדְרֶךְ עֵנִיִּים בְּמִשְׁבֵּט וּלְמַד עֵנִיִּים דְּרָכֹו • כָּל
אֲרָחוֹת יְהוָה חֲסֵד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתּוֹ •
לְמַעַן שְׁמֶךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא • מִי
זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר • נִפְשׂוּ בְּטוֹב
הַלֵּן

הַלֵּן וְרַעוּ יִרְשׁוּ אֶרֶץ • סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם • עֵינֵי תְּמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצֵיא
מִרְשַׁת נְגִלִי • פִּנְה אֵלֵי וְחַנְּנִי כִּי יַחֲד וְעֵנִי אֲנִי •
צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי • רֵאֵה
עֵינֵי וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל חֲטָאֵתִי • רֵאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבֹּו
וַיִּשְׁנֹאת חֲמָס שְׁנֵאוֹנֵי • שְׁמֶרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֵל
אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בָךְ • תָּם וַיִּשֶׁר יִצְרוֹנִי כִּי קוֹיִתְיָה •
פְּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צְרוּתָיו • וְהוּא יִפְדֶּה
אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנֵהוּ •

יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך • והנחם על
הרעה לעמך •

יהוה יִגְוֵנִי קְרֹאוֹנֵי אֵל אֲבָל • יוֹם סַמְךָ מֶלֶךְ בְּבָל •
אֵל יְרוּשָׁלַם • הַעֲבִיר תְּמוֹנוֹ וְעַרְרָה גְּאוֹנוֹ
וְכִימִינוּ • הִיָּה הַקֶּסֶם בִּירוּשָׁלַם • וְעוֹשֶׂה מְלֹאכֶת
שְׁמַיִם • שִׁפְכוּ דָמָם בְּמַיִם • סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם • דְּוָה
נִתְנַנֵּי וְנִלְמוּדָה • בְּהִשְׁחִיתוֹ אֶת גְּאוֹן יְהוּדָה • וְאֶת
גְּאוֹן יְרוּשָׁלַם • הַפִּיל מִגְּדֹל וְהַשְׁפִּיל אֶפְרַיִן • וַיִּצַּת
אִשׁ בְּצִיּוֹן וְאֶכְלָה אֲרַמְנוֹת יְרוּשָׁלַם • הָעִיר בְּנֵי כְּבָל
עַל בְּנֵי • כִּי יִרַד רַע מֵאֵת יְהוָה • לְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם •
לְקַדְרֵ שְׁלָם גְּמוּל וְאֵל תְּדוּם • זִכּוֹר יְהוָה לִבְנֵי
אֲדוּם • אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם • וְרֵאֵה כִּי אֶפְסָ עֲזוּב
וְעָצוּר • וְאוֹיְבֵי עָלֵי יִצוֹר • כִּי כִשְׁלָה יְרוּשָׁלַם •
יִחַלְנוּ תַּחְבוּשָׁת וְהִנֵּה מַחְתָּה • וְעַד מְתֵי אַתָּה •
לֹא תִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַם • ^{ס"ב}

לצום אסתר

יהוה אויב נכר • על עם קדוש ונכבד • בימי אתשורוש •
נועדו

נזערו יחדו לתקן בער וזקן משנאיך נשאו ראש
זקם צורר הנגעל הרוני סף בעל וישקני מי רוש
העונה בצר השיב ידו על צר וילך אכר וחפוי ראש
הרוש דבש לעמו ברחמים לנחמו קורא הדורות
מראש הקים דברו להם בהיותם בארץ אויביהם האל
המתנשא לכל לראש : סג

לשבעה עשר בחמו

יהוה שטופה חטופה וממית קטופה מכלל יופי מציון
למאר זר העצים קצפו ושלח אש באפו בשערי
בת ציון מקדשי הנה לבנה ביד שמה ומזה וניצח אש
בציון הנה אכלה ואמללה בשמעה קור יללה איכה
נעלב באפו יהוה את בת ציון ככה נכבה וכף אל כף
נכה פנכרנו את בת ציון רעצונו מחצונו עונינו כי שם
שאלונו שובינו שירו לנו משיר ציון רבו ונדלו ונזני
איך נשיר את שיר יהוה והאמר ציון ברב עונינו עול
נלות סבלנו ובכל זאת יחלנו כי אלהים יושע ציון
נחם נחנם יהודה ואפרים והבנה חומרת ירושלים
השיבה ברצונך את ציון קול מכשר השמיע מהרה
לאום חנם טכורה צחלי ורני יושבת ציון עליון מהר
היוון נחומים ואו היינו בחולמים בשוב יהוה את שיבת
ציון

שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמך אל
תקצוף יהוה עד מאד ואל לעד תזכור עון
הז הבט נא עמך בלנו אם עונינו ענו בנו יהוה
עשה למען שמך כי רבו משוכותינו לה חטאנו
אדון סלח לנו

אבינו מלכנו אבינו אמה אבינו מלכנו אין לנו
כלה אלא אמה אבינו מלכנו רחם עלינו

אבינו

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים טובים
עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול
והושיענו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך
ענינו זכר רחמיה יהוה וחסדיה כי מעולם היתה
יהי חסדה יהוה עלינו כאשר יחלנו לך אל תזכור
לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי דלונו
מאר עורנו בישם יהוה עשה שמים וארץ חננו
יהוה חננו כי רב שבוענו ברו ברנו רחם תזכור
ברנו אהבה תזכור ברנו עקרה תזכור ברנו
חמימות תזכור יהוה הושיעה המלך יעננו כיום
קראנו כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו
עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך

ואמר חזי קדים וקודם סלח אומרם

אל ארך אפים ורכ חסד ואמת אל באפק חובותינו
חוסה יהוה על ישראל עמך והושיענו מכל רע
חטאנו לך אדון סלח נא ברוב רחמיה אל
אל ארך אפים וקלא רחמים אל תסתור פניך מפנינו
חוסה יהוה על שארית ישראל עמך והצילנו מכל
רע חטאנו לך אדון סלח נא ברוב רחמיה אל

בספיקת ארון הקדש אומרם כל הסגל כחמד

ברוך המקום שנחן תורה לעמו ישראל ברוך הוא

בבאת ס"ח מן הארון אומר הסלח לנו

גדלו ליהוה אחי ונדוממה שמו וחדו

רבי שמעון סתם כד מפקי ספרא דאורייתא בכבודא למקרי ביה
מתפתחין תרעו דרחמי וטב ליה לבר נש למימר הכי

ברוך שמייה דמארי עלמיה ברוך בחדך ויחידך
יהא

יהוה רעוהך עם ישראל עמך לעלם ופירקן ימינך
 אחיו לעמך בבית מקדשך לאמטויי לנא מטוב נחודך
 ולקבל צלותנא ברחמי יהא בענא קדמך החודך לן
 חיין בטיבו וליהוי אנא עבדך בקידא בנו צדיקא לטרהם
 עלי ולמנטר וחי ונח כל הי ודי לעמך ישראל אנת
 הוא ון ומפרנס לכלא אנת הוא שליט על כלא אנת הוא
 שליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנת הוא עבדא
 דקודשא בריך הוא דסגנדא קמיה ומקמי דיקר אודותיה
 בכל עידן ועידן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין
 סמיכנא אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא דקשוט
 ואודותיה קשוט ונביאותי קשוט ומסני למעבר טכונן
 וקשוט ביה אנת רחיץ ולשמייה וקרא קדישא אנת אימר
 תשבתן יהא בענא קדמך דתפתח רפי באודותך
 ותשלים משאלין דלכאוי ולכא הבל עמך ישראל לטב
 ולחיון ולשלם אמן

רוטמו יהוה אלהינו והשתחוו לתרם רגליו קדוש הוא
 רוטמו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש
 יהוה אלהינו אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור
 כאלהינו כי מי גלות מפלעדי יהוה ומי צור וולרתי
 אלהינו תורה אנה לנו משה מודשה קהלת יעקב עץ
 חיים היא לפחיוקים בה ותומכיה מאשר דרביה דרבי
 נועם וכל נחיותיה שלום שלום רב לאתכי תודתך ואין
 למו מכשול יהוה עו לעמו יתן יהוה יברך ארת עמו
 בשלום כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו הפל חנו
 עיו לאלהים ותנו כבוד לתורה

ומגנים ספר תורה ומרמס כספך לעם ומזמרים

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל תורה
 צוה לנו משה מודשה קהלת יעקב האל תמים
 דרבו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו

העולם

העולם לאל אומר יהוה עמכם ועולם סגולת כבוד יברכך יהוה
 ואומר העולם ברכו את יהוה המבורך ועולם סגולת כבוד יהוה
 המבורך לעולם ועד ומזמור העולם ומחל כבוד אתה יהוה
 אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו
 את תורתו ברוך אתה יהוה נתת התורה

ואחר הקריאה אומר העולם

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נרתן לנו
 תורתך תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו ברוך
 אתה יהוה נתת התורה

וקורין ג' גברי כפרסס וז'

וחל משה ארת פני יהוה אלהינו ויאמר למת
 יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
 מצרים בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים
 לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולבלתם
 מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על
 הרעה לעמך זכר לאברהם ליצחק ולישראל
 עבדך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהים
 ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
 הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם
 וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו
 פ ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות
 אבנים כראשנים וכתבתי על הלוחות את הדברים
 אשר היו על הלוחות הראשנים אשר שברת ותיה
 נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי
 שם על ראש ההר ואיש לא יעלה עמך וגם
 איש אל ירא בכל ההר נסתיאן ותפקר אלי ירעו
 אל מול ההר ההוא

ויפסל שני ללחם אבנים כראשנים וישם משה
בבקר ועל אלהר סיני כאשר צוה יהוה אתו
ויקח בידו שני לחם אבנים : וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה
עריפניו ויקרא יהוה : יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות
על בנים ועל בני בנים על ששים ועל רבעים :
וימחר משה ויקד ארצה וישתחו : ויאמר אם
נא מצאתי חן בעיניך אדני ילדנא אדני בקרבנו
כי עסקי שה ערף הוא וקלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרב את
מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך :

ומוטר כחון חני קדוש ונולל : ס"ת : וכוון סוללן אחרים

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה : אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו :
תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד : בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם
ועד : גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר :
דוד לדוד ישבח מעשיך ונבורתיך יגידו : הדר
כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועוון
נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ינגנו : חנון ורחום יהוה ארך אפים
וגדל חסד : טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו :

יודך

יודך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד
מלכותך יאמרו ונבורתך ידברו : להודיע לבני
האדם נבורתי ונכבוד הדר מלכותו : מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודר :
טומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים :
עיני כל אליך ישגרו ואתה נותן להם את אכלם
בעתו : פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון :
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב
יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון
יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר
יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
תהלת יהוה ידרר פי ויברך כל בשר שש קדשו
לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה :

למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום צרה
ישנבך שם אלהי יעקב : ישלח עזרך
מקדש ומציון יסעודך : יזכר כל מנחתיך ועולתך
ידשנה סלה : יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא :
נרננה בישועתך ובשם אלהינו נרגל ימלא יהוה
כל משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע יהוה
משיחו יענהו משמי קדשו בנבורות ישע ימינו :
אלה ברבב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
איהינו נזכיר : המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו
ונתעורר : יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
וכא לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם יהוה :
ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר

עליך

עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם : ואמה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה : קדיש על ארעא עובד גבורתיה : קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקרין : כקיל ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו : ונסלתני רוחא ושמעית בתראי קל זיע שניא דמי שבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה מאתר בית שכינתיה : יהוה ימלך לעולם ועד : יהוה מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמאי : יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן ללבבך אליך : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תמן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : ברוך אדני יום יום ועמס לנו האל ישועתנו סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך : יהוה הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו :

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים

התועים : ונתן לנו תורת אמת : וחיי עולם נטע בתוכנו : הוא יפתח לבנו בתורתו : וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שגשמוך חקיה ומצותיה בעולם הזה : ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא : למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך : יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיה יהוה : יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמן לבבכם כל המיחלים ליהוה :

ויאמר בחזן חזן קדים ואחר כך מומר

תתקבל צלותהון ובעותהון וכל בית ישראל קדם אבותיו רבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורינות ויהצלה לנו ודכל עמי ישראל ואמרו אמן : עושה שלום כמרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל עמי ישראל ואמרו אמן :

ויאמרין ספר תורם למקומו וכתון מומר

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה : יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד : אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך : ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל : השיבנו יהוה אליך ונשובה

(1)

ה'ש ומינו בקרב :

שיר מזמור לאסף : אלהים אל דמי לך אל תחרש
 ואל תשקט אל : כי הנה אויביך יהמיון
 ומשנאיך נשאו ראש : על עמך יערימו סוד ויתעצו
 עד צפוניך : אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם
 ישראל עוד : כי נועצו לב יחדו עליך ברירת
 יכרתו : אחלי אדום וישמעאלים מואב והגרים :
 גבל ועמון ועמלק פלישת עם יושבי צור : גם אשור
 גלוגה עמם היו זרוע לבני לוט סלה : עשה להם
 כמדון כסיכרא כביין בנחל קישון : נשמדו בעין
 דאר היו רמן לאדמה : שיתמו נדיבמו בערב
 וכואב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו : אשר אמרו
 נירשה לנו את נאות אלהים : אלהי שיתמו בגלגל
 כקש לפני רוח : כאש תבער יער ובלהבה תלהט
 הרים : בן תרדפס בסערך ובסופתך תבהלם :
 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה : יבשו ויבהלו
 עדי עד ויחפרו ויאבדו : וידעו כי אתה שמך יהוה
 לבדה עליון על כל הארץ :

לצום אסתר

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד : אלי אלי למה
 עזבתני רחוק מישיעתי דברי שאגתי : אלהי
 אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי : ואתה קדוש
 יושב תהלות ישראל : כך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו :
 אלהיך נעקו ונמלטו כך בטחו ולא בישו : ואנכי תולעת ולא
 איש חרפת אדם וכזוי עם : כל ראי ולעיני לי יפטירו
 בשפה יניעו ראש : גל אל יהוה ופלטתהו וצילתהו כי חפץ
 בו : כי אתה גתו מבטן מבטיחי על שדי אמי : ערוך
 השלכתי

השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה : אל תרחק ממני כי
 צרה קרובה כי אין עוזר : סכבני פרים רבים אבירי בשן
 כהרני : פצו עלי פיהם ארזה טרף ושגג : כמים נשפכתי
 והתפררו כל עצמותי הוה לבי כדונג נמס בתוך מעי :
 יבש בחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מורת
 תשפתני : כי סכבני כלבים עדת מרעים הקיפוני בארי
 ידי ורגלי : אספר כל עצמותי הפה וביטוי יראו כי : יחלקו
 בגדי להם ועל לבושי פיריו גידל : ואתה יהוה אל תרחק
 אלוותי לעזרתי חושה : הצילה מחרב נפשי מיד כלב
 יחודתי : הושיעני מפני ארזה ומקרגי רמים עניתי :
 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלך : יראי יהוה
 תללוהו כל זרע יעקב בכרותו וגורו ממנו כל זרע ישראל :
 כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו
 ובשועו אליו שמע : מאתך תהלתי בקהל רב גברי אשלם
 נגד יראוי : ואכלו עניים וישבעו והללו יהוה הרשו יחי
 לבבכם לעד : וזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו
 לפניך כל משפחת גוים : כי ליהוה המלוכה ומושל
 בגוים : אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו וברעו כל יודרי
 עפר ונפשו לא תיה : זרע יעברנו יספר לאדני לדור :
 יבאו ויגירו צדקתו לעם גידל כי עשה :

לשבעה עשר בתמוז

מזמור לאסף אלהים באו גוים בגתלתך טמאו את היכל
 קדשך שמו את ירושלם לעיים : נתנו את גבלת
 עבדך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו ארץ :
 שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר : היונו
 חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו : עד מה יהוה
 תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך : שפוך חמתך אל
 הגוים אשר ראו ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא
 קראו : כי אבל את יעקב ואת גורו השמו : אל תזכר לנו
 עונות

עונות ראשינים מהר יקדמונו בחמיד כי רלונו מאד :
עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך ותצילנו וכפר על
חטאתינו למען שמך : למה יאמרו הגוים איה אלהיהם
ידע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך : תבוא
לפניך אנקת אסיר בגדל ורועך הותר בני תמותה : והשב
לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני :
ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לחור ורור
נספר תהלתך :

בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה : כי כל העמים
ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעולם ועד : יהי יהוה אלהינו עמנו
כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יששנו :
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו :
ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים
אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת
כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד :

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר
נא ישראל : לולי יהוה שהיה לנו בקום
עלינו אדם : אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו :
אזי חמים שטפנו נחלה עבר על נפשינו : אזי עבר
על נפשינו חמים הידונים : ברוך יהוה שלא נתננו
טרף לשניהם : נפשינו כצפור נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם יהוה
עושה שמים וארץ :

ס"ב ס"ו כליום אומרים על הדוכן כיום רחמן בטבת

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלאהה תבל וישבי בה : כי
הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכווננה : מי יעלה
בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה : ישא ברכה
מאת יהוה ויעדקה מאלהי ישעו : זה דוד הודישו מבקשי
פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עוה
ונבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו
פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה : כושיעו

ס"ב ס"ו כליום אומרים על הדוכן כיום ס"ו בטבת

שיר מזמור לבני קרח : גדול יהוה ומהלל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו : ופה נוף משוש כל הארץ הר
ציון ירכתי צפון קרית מלך רב : אלהים בארמנותיה נודע
למשגב : כי הגה המלכים נעודו עברו והרו : המה ראו בן
תמהו נבחרו נחפזו : רעדה אהזתם שם היל ביולדה :
ברוח קדים תשבר אניות תרשיש : כאשר שמענו בן ראינו
בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכווננה עד עולם
סלה : רמינו אלהים חסדך בקרב חובלך : כשמך אלהים
בן תהלתך על קצו ארץ צדק מלאה ימינך : ישמח הר
ציון תגלגה בגות והודה למען משפטיך : סבו ציון והקיפוה
ספרו מגדלות : שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה למען
תספרו לדוד אחרון : כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא
ינהגנו על מות : כושיעו

ס"ב ס"ו כליום אומרים על הדוכן כיום ס"ו בטבת

מזמור לאקף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט :
עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה :
שפטו כל יותום עני ורש הצדיקיו : פלטו דל ואביון מיד
רשעים

רשעים הצילו : לא ידעו ולא יבינו בחשכה ותהלכו
ימוטו כל מוסרי ארץ : אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון
בלבכם : אכן בארם תמותון ובאחד השרים תפלו : קומה
אלהים שפטה הארץ כי אתה תגחל בכל הגוים : סוסיטו

סיד ססיו כליום אומרוס על כדוכן כיום רביעי בטבת

אל נקמות יהוה אל נקמות חופיע : הבשא שפט הארץ
השב נמול על גאים : עד מתי רשעים יהוה עד מתי
רשעים יעלו : יביעו ויברו עתק ותאמרו כל פעלי און :
עמד יהוה ויבאונתחלתך יענו : אלמנה וגר יהרגו ויתומים
ירצחו : ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב : בינו
בערים בעם ובסילים מתי תשכילו : הנטע און הלא ישמע
אם יוצר עין הלא יביט : היסד גוים הלא יוכיח המלמד
ארס דעת : יהוה ידע מחשבות ארס כי המה הבל : אשרי
הגבר אשר תעפרנו יה ומתורתך תלמדנו : להשקוט לו
מימי רע עד יברח לרשע שחת : כי לא ימש יהוה עמו
ותחלתו לא יעזב : כי עד צדק ושוב משפט ואחריו כל
ישרי לב : כי יקום לי עם מדעים מי ותיצב לי עם פעלי
און : לולי יהוה עזרתה לי כמעט שקנה רימה נפשי : אם
אמרתי מטה רגלי תסדך יהוה ויסעדני : ברכ שרעפי
בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי : היתברך כסא חוות יצר
עמל עלי חק : יגורו על נפש צדיק ורם נקי ירשיעו :
יהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי : וישב עליהם
את אונם וברעתם יצמיחם יצמיחם יהוה אלהינו : סוסיטו

סיד ססיו כליום אומרוס על כדוכן כיום חמישי בטבת

למנצח על תגתית לאסף : הרנינו לאלהים עונו תריעו
לאלהי יעקב : שאנו ומרה ותנו תף כבוד נעים
עם נבל : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק
לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות ביהוסף שמו
בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע : הסירותי
מסבל

מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה : בצדה קראת ואחלצך
אענך בסתר רעם אכהנך על מי מרובה סלה : שמע עמי
ואעידך כך ישראל אם תשמע לי : לא יהיה כך אל זר
ולא תשתחווה לאל גבר : אנכי יהוה אלהיך המעלה
מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי : ואשלחהו בשרירות לבם ולכו
במועצותיהם : לו עמי שימע לי ישראל ברדכי יהלכו :
כמעט אויביהם אכנעו ועל צדיהם אשיב ידי : מי שנאו
יהוה וכהשו לו יהוה עתם לעלם : ויאכילוה מחלב חטה
ומצוד רבש אשביעך : סוסיטו

סיד ססיו כליום אומרוס על כדוכן כיום ססיו בטבת

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף חכוך
תבל כל תמוט : נכון כסאך מאז מעולם אתה :
נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות רכים :
מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה :
עדתך נאמנו מאד לביתך נאות קדש יהוה לארך ימים :

ככל יום אחר במזמור אומרוס

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך :
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן הללויה : ברוך יהוה מציון
שוכן ירושלים הללויה : ברוך יהוה אלהים אלהי
ישראל עושה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

ואומרוס קדוש יבא שלום רב

קנה אל יהוה חוק ויאמץ לבך וקנה אל יהוה :
אין קדוש כיהוה כי אין בלחה ואין צור
באלהינו

באלהינו : כי מי אלוה מפלעדי יהוה ומי צור
וזלתי אלהינו :

אין באלהינו • אין באדוננו • אין כמלכנו • אין
כמושיענו : מי באלהינו • מי באדוננו • מי
כמלכנו • מי כמושיענו : נודה לאלהינו • נודה
לאדוננו • נודה למלכנו • נודה למושיענו : ברוך
אלהינו • ברוך אדוננו • ברוך מלכנו • ברוך
מושיענו : אתה הוא אלהינו • אתה הוא אדוננו •
אתה הוא מלכנו • אתה הוא מושיענו : אתה
תושיענו • אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד :

יום טובים לומר טוים קטורת

תנא רבי אליהו • כל השנה הלכות בכל יום
מבטח לו שהוא בן העולם הבא • שנאמר
הליכות עולם לו • אל תקרי הליכות אלא הלכות :
אמר רבי אלעזר • אמר רבי חנינא • תלמידיו
חכמים מרבים שלום בעולם • שנאמר וכל בניה
למורי יהוה ורב שלום בניה : אל תקרי בניה אלא
בונה : יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך : למען
אחי ורעי ארברה נא שלום בך : למען בית יהוה
אלהינו אבקשה טוב לך : וראה בנים לבניה
שלום על ישראל : שלום רב לאהבי תורתך ואין
למו מבשול : יהוה עו לעמו יתן יהוה יברך את

עמו בשלום : ומוריס קדים עד דלמורין בטבת וחתים

על ישראל ועל רבני ועל תלמידיהוה ועל כל תלמידיו
תלמידיהוה • דיתבין ועסקין באורייתא קדשמתא די
באתרא קורין ודי בכל אתר ואתר • והא לנא ולהין ולבין
שלמא

שלמא הנא והסדא והוי ארכי ומיוני רויחי ורחמי • מן
קדם אלהא מאריה שמאי וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמאי • חיים ושבע וישועה ונחמה
וישוקא ורפואה ונאולה וסליחה ונכרה ורייח ותפלה
לנו וכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום כמרומיו •
הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן :

ברכו את יהוה המכירך :

ועובין ברוך יהוה המכירך לעולם ועד : וסמון חזיר

עלינו לשבת לארון הכל • לתת גדולה ליוצר
בראשית • שלא עשנו כגווי הארצות • ולא
שמנו במשפחות האדמה • שלא שם חלקנו בהם •
וגורלנו בכל המונם • שהם משתחיים להבל וריק •
ומתפללים אל אל לא ישוע • ואנחנו משתחיים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא •
שהוא נוטה שמים • ויוסר ארץ • ומושב יקרו
בשמים מפעל • ושכינת עזו בגבהי מרומים • הוא
אלהינו • ואין עוד אחר • אמת מלכנו • ואפס
זולתו • בכתוב בתורה וידעת היום והשבות אל
לבבך • כי יהוה הוא האלהים בשמים מפעל ועל
הארץ מתחת אין עוד :

מנחה לעשרה בטבת

שמע קולי אשר ישמע בקולות • והאל המקבל התפלות :
והעושה כלי חקר גדולות • ונפלאות והנורא
עלילות : והחכם והקום לעולם • והגביר עלי כל היכולות
והרחים ותנין ותשיב • והחסיד והמרכה מחילות : אשר

ענת לאברהם ויצחק • וישראל למלאות כל שאלות :
 והעונה ככית פלא ליוסף • ומבור העלהו לגדולות :
 והעונה במצרים לעמו • והוציאם לחרות מסבלות :
 והעונה בים ובעברים • וטבע אויביהם במצולות : והעונה
 בהר סיני למושה • ובשרתו בטובך בנאולות : והעונה
 לאתרו בקטרת • וגם פינחס עניתו בפלילות : והעונה
 והושע ועלי • וגם חנה בהתחננה במלות : והעונה שמואל
 בתשועות • והעונה עלי משבר לחלות : והעונה שלמה
 רב שלומות • וגם הוד אשר שר לך במעלות : והעונה
 לאלהיו בכרמל • ואש ירדה ואכלה מאכלות : והעונה
 בישע לאלישע • וחוקה עניתו בתעלות : והעונה ברב
 הים ליונה • והוצאחו לאורות מאפלות : והעונה תחננה
 ועזריה • ומישאל בהעלות להפלות : והעונה לדניאל
 ברחמיו • ומלאך חצתו משחלות : והעונה למרדכי
 ואסתר • וחפכת ויגונותם לגילות : והעונה כמו עזר
 לעזרא • וחשמונים עניתם בחילות : והעונה בחוד מעיל
 לחזני • בעת נשבע בשטף רב פעולות : והעונה לכל
 צדיק וחמיד • אשר היו בכל הוד בקהלות : והעונה אגיות
 ים בסערות • והעונה למתענה בטחלות : והעונה להולכים
 בישימו • והעונה אסירים בכבלות : והעונה לכל צועק
 וקורא • וכל באים לפניך לחלות : ענה עני שפל כל
 השפלים • ושא הטאו מקבל התפלות : והארך נא ברחמך
 שנותיו וצוה כל שאלותיו למלאות : ותחשוב כל תפלותיו
 קטרת • לפניך בקרבנות ועילות : והאל המקבל התפלות •
 שמע קולי אשר ישמע בקולות :

למנצח על הגמית לבני קרח מזמור : מה ידירות
 משכנותיה יהוה צבאות : נכספה וגם
 פלחה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירגנו אל
 אל

אל חי : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר
 שמה אפרחיה את מזבחותיה יהוה צבאות מלכי
 ואלהי : אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :
 אשרי אדם עז לו כך מסלות בלבכם : עברי בעמק
 הכבד מעין ישיתוהו גם ברכות יעשה מורה :
 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון : יהוה
 אלהים צבאות שמעה תפלתו האזינה אלהי יעקב
 סלה : מגננו ראה אלהים והבט פני משיחה : פי
 טוב יום בחצרה מאלף בחרתי הסתופף בבית
 אלהי מדור באהלי רשע : פי שמש ומגן יהוה
 אלהים חזן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים
 בתמים : יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
 ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח
 גיחתי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם
 זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
 תמימם שנים ליום עלה חמיר : את הכבש אחד
 תעשה בבקר וארז הכבש השני תעשה בין
 הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה
 בשמן בתית רביעת ההין : עלת חמיר העשיה
 בהר סיני ריח גיחח אשה ליהוה : ונסכו רביעת
 ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה :
 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים במנחת
 הבקר ונסכו תעשה אשה ריח גיחח ליהוה :

יס אומרים כאן פטוס הקטורת

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
 וכשנים

ובשנים קדמוניות :

אשרי יושבי ביתך עור יהלוקה סלה : אשרי העם
 שבכה לו אשרי העם שיהיה אלהיו :
 תהלה לרור ארוממה אלהי המלך ואכרכה שמך
 לעולם ועד : בכל יום אכרכה ואתהלה שמך לעולם
 ועד : גדול יהיה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר :
 דור לרור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו : הדר
 בכבוד הדרך ודברי נפלא אתה אשיחה : ועוז
 נוראותך יאמרו וגדולתך אספרנה : וזכר רב טובך
 יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום יהיה ארך אפים
 וגדל חסד : טוב יהיה לכל ורחמיו על כל מעשיו :
 יורוך יהיה כל מעשיך וחסידיך יברכיכה : בכוד
 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני
 האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך
 מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור :
 סומך יהיה לכל הנפלים ונוקף לכל הכפופים :
 עיני כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם
 בעתו : פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון :
 צדיק יהיה בכל הרביו וחסיד בכל מעשיו : קרוב
 יהיה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון
 יראיו יעשה ואת שונאתם ישמע ויושיעם : שומר
 יהיה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
 תהלת יהיה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד : ואנחנו גברך יה מעתה ועד עולם
 הללויה :

ואומר קיום לעולם • אל מרד חסיד • ואם תל כיום • ואומר יסוד • חלסיו וכו' •
 ומזמור

ומזמור ס"ט וקורין בו כמו כסדרות • ואחר בקריאה אומרים זה המזמור •

יענה יהיה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב :
 ישלח עורך מקדש ומציון יסעדך : יזכר
 כל מנחתיה ועולתיה ירשנה סלה : יתן לך
 כלבבך וכל עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובשם
 אלהינו נדגל ימלא יהיה כל משאלותיה : עתה
 ירעתי כי הושיע יהיה משיחו יענהו משמי קדשו
 בגבורות ישע ימינו : אלה ברכב ואלה בפוסים
 ואנחנו בשם יהיה אלהינו גזכור : המה כרעו
 ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר : יהיה הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו :

אם תל כיום סטו אומרים זה המזמור

שיר המעלות בשוכ יהיה את שיבת ציון היינו
 כחולמים : אז ימלא שחוק פינו ולשוננו
 רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהיה לעשות עם אלה :
 הגדיל יהיה לעשות עמנו היינו שמחים : שוכה
 יהיה את שביתנו כאפיקים בנגב : הזרעים
 ברמעה ברנה יקצורו : הלוף ילך וככה נשא משך
 הזרע בא יבא ברנה נשא אלמותיו :

ואומרים יסללו ומזמורין ס"ט למקומו • ואומר סתון חזי קדים ואת"ל אומרים

ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו • אלהי
 אברהם • אלהי יצחק • ואלהי יעקב • האל
 הגדול הגבור והנורא • אל עליון גומל חסדים
 טובים • קונה הכל • וזכר חסדי אבות ומביא גאל
 לבני בניהם • למען שמו באהבה • מלך עוזר ומושיע

ומגן ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע (קצו מזריד המל) (כחיוף משיב הרוח ומזריד הנשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומחיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה לתחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים :

בחורס הסליח כבוד מומד

בקדישך ונשריץ בנועם שית סוד שרפי קדש המשלשים לך קדושה וכן כתוב על יד גביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה זכאות מלא כל הארץ בכבודו לעמיתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה מקומו ובדברי קדשך כתוב לאמר ומלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד תללוה :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהלוקה סלה (בי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יהוה האל הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתה דעה ובינה והשכל ברוך אתה יהוה חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלבנו לעבודתך ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלבנו כי פשענו

פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה יהוה חננו המרבה לסלוח :

ראה נא בענינו ודיבדו ריבנו ומהר לנאלנו נאולה שלמה למען שמך כי אל גואל חזק אתה ברוך אתה יהוה גואל ישראל :

כאן אומר הסליח כבוד עכבו

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלהנו אתה ותעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו כי אל רופא רחמן ונאמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל :

רכנו יהוה אלהינו בכל מעשה ידינו וברך שנתנו בסללי רצון ברכה ונדבה ותחי אחריתה חיים ושבע ושלום בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יהוה מברך השנים :

וכחורך ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני חבואתה לטיבה ותן טל ומטר לברכה על כל פני הארמה ורוח פני תבל ושבע את העולם בלוי מטיבך ומלא ידינו מפרכותיך ומעשר מהנות ידך שמה ותצירה שנה זו מכל דבר דע ומכל מיני משחת ומכל מיני פורענות ועשה לה תקנה טובה ואחרית שלום חום ורחם עקרת ועל כל חבואתה ופרותיה וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה ותחי אחריתה חיים ושבע ושלום בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יהוה מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותינו ושא גם לקבץ גליותינו וקבצנו יחד מארבע בנפות הארץ לארצנו

לארצנו ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל
השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה
אתה יהוה לבדה ברחמים בצדק ובמשפט ברוך
אתה יהוה מלך אוהב צדקה ומשפט :

למלשינים ולמינים אל תהי תקוה וכל הזרים כרנע
יאכרו וכל אויביה וכל שונאיה מהרה
יכרתו וכל עשי רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם
והכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה שוכר
אויבים ומכניע זדים :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל ועל זקניהם ועל פליטת בית סופריהם
ועל גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו
והן שבר טוב לכל הבושתים בשמך באמת ושים
חלקנו עמם ולעולם לא נבוש כי כה בטחנו
ועל חסדך הגדול באמת נשעננו ברוך אתה יהוה
משען ומבטח לצדיקים :

השכון בתוך ירושלם עירך כאשר דברת וכפא
דוד מהרה בתוכה תכין ובנה אותה
בנין עולם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה בונה
ירושלם :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו :

כי אל שומע תפלות והתננים אתה ומלפניך
מלכנו ריקם אל השיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו :

ביחוד חומר סוף עננו

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי
בצרה גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל
תתעלם מלכנו מבקשתנו היה נא קרוב לשועתנו
טרם נקרא אליך אתה תענה נדבר ואתה השמע
בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה יהוה פודה
ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה :

וסלוח סכור בין גיאל לרופא חוס

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה :

כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה יהוה
שימע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשכ העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודה ישראל עמך :

ואתה ברחמיה הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינת
ענינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה
יהוה המחזיר שכנתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה

הוא יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו לעולם

ועד צורנו צור חיינו

ומגן ישענו אתה הוא

לדור

מודים דרכנו

מודים אנחנו לך שאתה

הוא יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו אלהי כל

בשר יוצרנו יוצר בראשית

ברכות

לרור ורור נודה לך
 ונספר תהלתך על חיינו
 המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות לך
 ועל נסיה שבכל יום
 עמנו ועל נפלאותיה
 וטובותיה שבכל עת
 ערכ ובקר וצהרים
 הטוב כי לא כלו רחמיה

המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך
 ועל בלם יחברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
 מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
 ויתללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
 טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
 ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות

נחמת סליח כבוד חומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
 הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
 ובניו כחנים עם קדושיך פאמור וברכך יהוה וישמך
 יאר יהוה פניו אליך וירנך ישא יהוה פניו אליך וישם
 לך שלום ושמנו את שמי על בני ישראל ואני אברכם
 שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה
 ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו
 אבינו בלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת
 לנו יהוה אלהינו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה
 ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו
 ולברך

ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום
 ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום
 אמן יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
 צורי וגאלי

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
 ולמקללי גפשי תדום וגפשי פעפר לכל
 תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיה תרדוף
 גפשי וכל הקמים עלי לדעה מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבותם עשה למען שמך עשה למען
 ימינה עשה למען תורתך עשה למען קדושתך
 למען יחלצון ירדיה הושיעה ימינה וענני יהיו
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי
 עושה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

חומר סליח כבוד סענירה ואחר כך חומרים ואם חל כיום ו' אומר קדוש סתקבל
 ס' מלך וקדוש יסא סלמא ועליונו לסבת

על ידי רחמיה הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב
 אולתנו שגינו מחול לנו מלכנו כי רבו
 עונינו אל ארץ אפים אתה ודרך תשובה לנו
 הורית גדולת רחמיה וחסדיך תזכור היום לזרע
 ירדיה תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
 הרחמים בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת
 לענו מקדם ומחרון אפך תשוב כמו בתורתך
 כתוב וכצל כנפיה נחסה ונתלונן כיום וירד
 יהוה בענן תעבור על פשע ותמחול אשם כיום
 ויתניב עמו שם תאזין שוע ותקשיב ברצון
 מאמר כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר

ויעבר

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארך אפים וכב־חַד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופ־שע וחטאה ונקה :

כבוד סה"ס כ"ב אומר ויעבור ים כוסינו לומר

אל רחום סמך . אל חנון סמך . אל ארך אפים סמך . מלא רחמים סמך .
כבו נקרא סמך . כעבור סמך : נקראי ענני אלתי נדקי כבו הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי : ואני תפלתי לך ה' עת רליון אלתיס כרב חסדך
ענני באמת יסעד : ענני בעת וכעונס הזאת :

אנשי אמונה אבדו באים בכח מעשיהם : נבורים
לעמיד בפרץ דוחים את הנזרות : היו
לנו לחומה ולמחסה ביום זעם : וזעבים אף
בלחשם חמה עצרו בשועם : טרם קראוה עניתם
יודעים לעתור ולרצות : כאב רחמת למענם : לא
השיבות פניהם ריקם : מרוב עונינו אבדנום .
נאספו מנו בחטאינו : סעו המה למנוחות . עובו
אותנו לאנחות : פסו גודרי גדר . צומתו משיבי
חמה : קמים בפרץ אין ראויס לרצותה אפסו :
שוטטנו בארבע פנות הרופה לא מצינו : שכנו
אליה בבשת פנינו לשחרה אל בעת צרותינו :

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות .
מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון .
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה
צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם נומל .
אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה זכור לנו
היום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לעניו
מקדם וכן כתוב בתורתך וירד יהוה בענן ויתעב
עמו ישם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

ויעבר

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארך אפים וכב־חַד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופ־שע וחטאה ונקה :

המהנו מרעות . תשש פחנו מצרות : שחנו עד
למאר . שפלנו עד עפר : רחום כף היא
מדתנו . קשי עורף וממרים אנחנו : צעקנו בפנינו
חטאנו . פתלהול ועקש לבנו : עליון רחמיה
מעולם . סליחה עמה היא : נחם על הרעה מטת
כלפי חסד : לא התעלם בעתות כאל . כי בצרה
גדולה אנחנו : יודע לעיני הכל טובה וחסדה עמנו :
חתום פי שפן ואל ישטין עלינו : זעום בו וירום :
ונעמוד מליץ טוב לצדקנו . הוא יגיד ישרנו :
דרכיה רחום וחנון . גלית לגאמן בית : בבקשו אז
מלפניה . אמונתה הורעת לו :

מל מלך

ובשקטאו ישראל במדבר . עמד משה בתפלה
לפניה ויקש רחמים על עמה ישראל :
וכך אמר בתפלתו . סלח נא לעון העם הזה בגדל
חסדה וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים עד הנה :
אף אמה השיבות לו כדרכי טובה בשרתו וחנונתו
ואמרת לו סלחתי כדרכה :

דניאל איש חמדות אמר לפניה . חטה אלהי
אזנה ושמע פקח עיניה וראה שממתינו
והעיר אשר נקרא שמה עליה . כי לא על צדקותינו
אנחנו מפילים מחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים :
אדני שמעת . אדני סלחה . אדני הקשיבה ועשה .
אל תאחר למענה אלהי כי שמה נקרא על עירך

ועל

ועל עמך : ולירושלם עירך אמרת לה : הנני נשפט
אותך על אמרך לא חטאתי : אנו בשנו במעשינו
ונכלמנו בעונותינו אין לנו פה להשיב ולא מצח
להרים ראש :

אלהינו ואלהי אבותינו : אל תעש עמנו כלה
תאחו ידה במשפט : בבוא תוכחה נגדך
שמנו מספרך אל תמח : נשתף לחקור מוסר
רחמיה יקדמו רגוק : דלות מעשים בשורך : קרב
צדק מאליה : הורנו בענקנו לך : צו ישועתנו
במפגיע : ותשיב שכות אהלי חס : פתחיו ראה כי
שממו : וכוזר נאמת : עדות לא השכח מפי זרעו :
חותם תעודה מתור : סודך שים בלמודך : טבור
אגן הסהר : נא אל יחסר המזג : יה דע את אשר
ידעך : מגר את הגוי אשר לא ידעך : כי השיב
לבצרון : לכודים אסירי התקנה :

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו : תבא לפניך
תפלתנו : ואל תתעלם מתחנונו : שאין אנו
עוז פנים : וקשי עורף : לומר לפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנתנו ולא חטאנו אבל
חטאנו אנתנו ואבותינו : אשמנו בגרנו : גולנו
דיברנו דופי : העוינו והרשענו : זרנו : חמסנו
ספלנו שקר : יעצנו עצות רעות : בזבנו : לצנו
לוצצנו : מרדנו : מרינו : נאצנו : נאפנו : נשבענו
לשווא ולשקר : סררנו : עוינו : פשענו : צררנו
קשינו עורף : רשענו : שחתנו : תעבנו : תעינו
ותעמנו : וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים

ולא שוה לנו : ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי
אמת עשית ואנתנו הרשענו :
אשמנו מכל עם : בשנו מכל גוי : נלה ממנו
משוש : דוה לבנו בחטאינו : החבל אויבנו
ונפרעה פארנו : וכוזר מקדשנו : חרב בעונינו
טירתנו היתה לשמה : יפי אדמתנו לזרים : כחנו
לנכרים : וערין לא שכנו מתעיתנו והיאך נעז
פנינו ונקישה ערפנו לומר לפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו : צדיקים אנתנו ולא חטאנו :

אבל חטאנו אנתנו ואבותינו :
אשמנו באומר ובפועל : בזינו חק למעול מעל :
נעלנו משפט וצדק : דרכינו כמשוכרת
חוק : הפרנו ברית וחק : והרבינו פשע לבלי חק :
זנחנו טוב הורית : חרשנו רע שנאה : טפלנו שקר
ומרמה : יעצנו און ואשמה : בלינו שנינו בהבלי
העולם : לא זכרנו כי הביאנו במשפט על כל
נעלם : מאסנו מוסר הדעת : נואלנו מהחכמה
ומדעת : סרנו ממשפטי צדקה : עזבנו ארחות
חקיך : פנינו אל כל חמדותינו : צללנו במצולות
האותנו : קפצנו פי חכמים מהוכיח : רחב פינו
בניב עולה יצרים : שובכנו משוכה נצחת : העבנו
כל איש תוכחת : ואתה צדיק על כל הבא עלינו :

כי אמת עשית ואנתנו הרשענו :
לענינו עשקו עמלנו : ממושך ומורט ממנו
נחנו עולם עלינו : סבלנו על שכמנו : עבדים
מישלו בנו : פורק אין מידם : צרות רבות סבבנו

קראנוך יהוה אלהינו • רחקת ממנו בעינינו •
שכנו מאחריה • תעינו כצאן ואכרנו • ועדין לא
שכנו מתעתנו • והיאך נעיו פנינו • ונקשה ערפנו •
לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא הטאנו • אבל חטאנו אנחנו ואבותינו :

וזמרים כלתם

אשמנו • בגדנו • גולנו • דברנו דופי • העוינו •
והרשענו • זדנו • חמסנו • טפלנו שקר •
ועצנו עצות רעות • כזבנו • לצנו • לוצצנו • מרדנו •
מרינו • נאצנו • נאפנו • נשבענו לשוא ולשקר •
סכרנו • עינו • פשענו • צרנו • קשינו ערה •
רשענו • שחתנו • תעבנו • תעינו • ותעתענו •
וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שרה לנו •
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו : ט

עזרא הסופר אמר לפניך • אלהי בשתי ונכלמתי
להרים אלהי פני אליה • כי עונותינו רבו
למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים • ואתה
אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד
ולא עזבתם :

אל תעזבונו אבינו • אל תטשנו מלבנו • ואל
תשכחנו יוצרנו • ואל תעש עמנו כלה
בגלותנו • וקים לנו יהוה אלהינו ארת הדבר
שהבטחתנו • על ידי ירמיה חוזה באמור • בימים
ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל
ואיננו ואת חטאת יהודה ולא המצאנה כי אסלת

לאשר

מח
לאשר אשאר • ואל יעבב לפניך כל חטא ועון
את תפלתנו • ומחול וסלח לכל עונותינו כי אל
טוב וסלח אמתה :

כפולת חסיד

ויאמר דוד אל נד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה
כי רבים רחמיו וכבוד אדם אל אפולה •
רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו •
לדוד אליה יהוה נפשי אשא • אלהי בך בטחתי
אל אבושה אל יעלצו אויבי לי • גם כל קויה
לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם • הרכיב יהודה
הודיעני ארחוקיה למדני • הדרוכני באמתה
ולמדני כי אמת אלהי ישעי אותה קייתי כל היום •
זכר בחמיה יהוה וחסדך כי מעולם חמה • חטאת
נעורי ופשעי אל תזכר כחסדה זכרלי אמתה למען
טובה יהוה • טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
בדרך • ידרה עניים במישפט וילמד עניים דרכו • כל
ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו •
למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא • מי
זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר • נפשו בטוב
תלין ורעו יירש ארץ • סוד יהוה ליראיו ובריתו
להודיעם • עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא
מרשח רגלי • פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני •
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני • ראה
עני ועמלי ושא לכל חטאתי • ראה אויבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני • שמרה נפשי והצילני אל
אבוש כי חסיתי בך • תם וישר יצרוני כי קייתיה :

(ח)

פרה

פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּל צָרוֹתָיו : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּל עֲוֹנוֹתָיו :
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּה : וְהִנָּחַם עַל הָרָעָה לַעֲמֻדָה :

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אָבִינוּ אַתָּה אָבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה אָבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עָלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חַנּוּן וְעֲנּוּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים עֲשׂוּהָ עֲמָנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנו וְאִנְחָנוּ לֹא נִרְעַ מֶה נַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם חֶמְדָּה : יְהִי חַסְדֶיךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֻׁנוֹנִים מִהֵרָ יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי רַחוּנוּ מֵאֵד : עֲזָרְנוּ בִשְׁם יְהוָה עֲשׂוּהָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ : חַנּוּן יְהוָה חַנּוּן כִּי רַב שָׂכָרְנוּ בּוֹ : בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר בְּרַגְזוֹ אַתְּבָה תִּזְכּוֹר בְּרַגְזוֹ עֲקָרָה תִּזְכּוֹר בְּרַגְזוֹ תְּמוֹנוֹת תִּזְכּוֹר : יְהוָה הוֹשִׁיעָה תִּמְלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ : כִּי הוּא יִדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׂמְךָ וְהַצִּילְנוּ וְכִפַּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׂמְךָ :

ואומר קדים מתקבל ואחר כך אומר

תְּפִלָּה לְעֵנִי כִּי יַעֲמֶךָ וּלְפָנֶי יְהוָה יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ : יְהוָה שְׂמַעְהָ תְּפִלָּתי וְשׁוּעָתי אֵלֶיךָ תְּבוֹא : אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזוּנָה בְּיוֹם אֶקְרָא מִחֵר עֲנֵנִי : כִּי כָלוּ בְעֵשֶׂן יָמַי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ : הוֹפֵה כְּעֹשֶׁב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שִׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶמִי : מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דָבַקָה עֲצָמֵי לִבְשָׂרִי :

דמיתו

דְּמִיתִי לְקָאֵת מִדְּבַר הַיְיָ כִּכּוּס חֲרִבוֹת : שִׁקְרָתִי וְאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֹּגֹ : כָּל הַיּוֹם חָרַפְנוּ אֵיבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבְּעוּ : כִּי אֶפֶר כִּלְחָם אֲכַלְתִּי וְשִׁקְנִי בְּבִבְי מִסִּבְּתִי : מִפְּנֵי וְעַמֻּדָה וְקִצְפָּה כִּי נִשְׂאֵתֵנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי : יָמֵי כִצֵּל נָטוּי וְאֵנִי כְּעֹשֶׂב אֵיבֶשׁ : וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב וּזְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר : אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיוֹן כִּי עַת לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד : כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנֶיהָ וְאֵת עֲפָרָהּ יִחַנּוּ : וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ : כִּי בָנָה יְהוָה צִיוֹן נִרְאָה בְּכִבוֹדוֹ : פָּנָה אֵל תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם : תִּתְּכַבּ זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה : כִּי הִשְׁקִיף מִמִּדְּוָם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשְׁמַיִם אֵל אֶרֶץ הַבִּישׁ : לִשְׁמַע אֲנָקַת אֲסִיר לְפָתַח בְּנֵי חַמּוּתָהּ : לְסַפֵּר בְּצִיוֹן שֵׁם יְהוָה וְתַהַלְתּוּ בִירוּשָׁלַם : בְּתַקְבֵּץ עַמִּים יַחְדוּ וּמַמְלָכוֹת לְעַבֹד אֶת יְהוָה : עֲנֵה כְדָרְךָ כַּחַי קִצֵּר יָמֵי : אֲמַר אֵלֵי אֵל תַּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמֵי כְדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ : לְפָנֶיךָ הָאָרֶץ יִסְדָּת וּמַעֲשֶׂה יְדִיךָ שָׁמַיִם : הִטָּה יֶאֱבָרוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכָלִם כְּבָנֶיךָ יִבְלוּ כְּלִבוֹשׁ תַּחֲלִיפִם וַיִּחַלְפוּ : וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ : בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכְּנוּ וְזָרְעֵם לְפָנֶיךָ יִבּוּן :

ואומר קדים יתא סלחא ועליונו בטבת :

לתענית אסתר

מתענית ב"ג באדר ואם חל פורים בת"ס מקדימים לתענית ביום ס' בשקירות ככסין לב' סכ"ג ומסדרים כל הקפלה בת"ס בעשרה בטבת ואחר חרות הקפלה יתחיל ס"ג :

עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בָרוּךְ

אולהנו

אחלהנו שגינו : מחול לנו מלכנו . כי רבו
עונינו : אל ארף אפים אתה . ודרך תשובה לנו
הורית : גדולת רחמיה וחסדיה . תזכור היום לזרע
ידידיה : תפן אלינו ברחמים . כי אתה הוא בעל
הרחמים : בתחנון ובתפלה נקדם . כמו שהודעת
לענו מקדם : ומחרון אפך תשוב . כמו בתורתך
כתוב : ובצל כנפיה נחסה ונתלונן . ביום וירד
יהוה בענן : תעבור על פשע ותמחול אשם . ביום
ויתיצב עמו שם : תאזין שוע ותקשיב ברצון
מאמר . ביום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

ועבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום ותנון ארף אפים ורכחסד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח :

כבוד סכסלית כבוד אומר ויעבור וס כוכבים לומר אל רחום סמך

אנגי בהעמיקו מחשבת זממו . בהקסדו על עם
קדוש לאבדו ולהחרימו . ימיני געה בבכייה
לצור שוכן מרמו . כי לא יטוש יהוה את עמו :
אנגי דמה לכלות שארית ישראל ולאבדנו . הפיל
פור הוא הנורל ביום זה לגדענו . ימיני ולא קם
ולא זע ממנו . והבוטח ביהוה חסד יסוכבנו :
אנגי זדונו השיאו בעצה נבערה . חש לשקול
עשרת אלפים לאבד שה פזורה . ימיני טהר לבו
בצום ועצרה . טוב יהוה למעוז ביום צרה : אנגי
יצא שמח מבית מעדנות . כונן עץ לתלות עליו
איש אמונות . ימיני לבש חן ונסמך על עוטה
גאונות . אבי יתומים ורין אלמנות : אנגי מהר

קדוא

קדוא חכמיו ומדיני אשה . נפול תפול לפניו יעצוהו
לכושא . ימיני סוד הודיע להרסה ומלכות לבשה .
ואסרה אשר אסרה על נפשה : אנגי עת בואו
למשתה מסבה . פיה פתחה בחכמה אהובה
נדריכה . ימיני צהל בראותו מפלת המן בחבה .
אל נערץ בסוד קדושים רבה : קדוש הנערץ בסוד
שרפי מעוני . רוממותיה יפצחו עדת אמוני .
לישועתה קויתי יהוה . פן יאבדו כל איביה יהוה :
יהמו נא רחמיה על מעוטי עמים ושגבם בחסדיה
לעיני כר לאומים . פלאיה הראם צור שוכ
מרומים . אל מלך יושב על כסא רחמים :

ואומר אל מלך ויעבור סד ונקס . ואחכ"א

יחלת עבדיה בחיוני כתביהם . לתתם לדחמים
לפני כל שוביהם . ורכבת על לבם לרפאת
מכאוביהם ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם :
צמתתני אז אריה מנפן פוריה . הגלני והעלני אל
ארץ מאפליה . הקדמת ארבעה הוגי דת תושיה .
דניאל חנניה מישאל ועזריה . זה נצל מאריות
ואלה מלהביהם : חש האיל והחזיר במהומה
ומבוסה . כמעט אורי קדר ומאור שמשו כסה .
תמכת יד ימיני בימיני והרסה . וחצים אשר דרכו
לי . שכו בלב רוביהם : קם עלי בפשעי הנכל
הבער . גרונו עלי פער . בחזיר בתוך היער .
הקדמת לי משיבי מלחמת דת שער . והנני
משתעשע בשכלם וכניביהם . ואף גם זאת בהיותם
בארץ איביהם :

ואף

ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים
 ולא געלתם לבלותם להפר בריתי אתם כי
 אני יהוה אלהיהם: וזכרתי את בריתי יעקוב ואף
 את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אומר
 והארץ אומר: מן המצר קראתי יה ענני במדבר
 יה: יהוה לי לא אירא מה עשה לי אדם: יהוה
 לי בעוזי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביהוה
 מבטח באדם: טוב לחסות ביהוה מבטח בנדבכים:
 כל גוים סבכוני בשם יהוה כי אמילם: דחה
 דחיתני לנפל ויהוה עזרני:

סמוך למן עד מקו ס

יהירים קמו בכל דור והאלהים שמרני עלה
 אריה תחלה בכל פאות זרני קם אחרי
 דוב שכול ולמזנב מכרני דחה דחיתני לנפל ויהוה
 עזרני: אז בצאתי מפרך בא נחש עלי דרך על
 ערף ויגע להביא בלבו מורד גרעת והכית אותו
 שוק על ירך זום הרים יד עניו עליהם הנבירני
 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: בקום המן
 האנני כהנין לבלעני וכחכ שטנה עלי ביזם
 אחד לגרעני שלח משמים אל וישיעני למחיה
 השאירני ועו וישע אזרני: דחה דחיתני לנפל
 ויהוה עזרני: שמך מגדל מבטחי אל מבטן
 גמי וחלצת את רוחי ממות ומשחי את עיני
 מן דמעה ואת רגלי מדחי ובארץ מדוחי אל
 אלהים הפרגי דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני:

דחה

דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: עוי וזמרת יה
 ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי
 צדיקים ימין יהוה עשה חיל: ימין יהוה רוממה
 ימין יהוה עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר
 מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו
 לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער
 ליתיה צדיקים יבאו בו: אודה כי עניתני ותהי לי
 לישועה: לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל:

סמוך

איך זרים אכזרים כדכורים סבכונו: בקום
 המן ביה הזמן כשור שלמן שדרונו:
 ברוכ מעל סף רעל בלי תעל השקונו: לולי
 יהוה שהיה לנו אזי תיים בלעונו: איך דמו
 וזממו בלבם ניגם יחד: במחשבת: להתריב
 בת ישראל נוי אחר: בסוד סודים להשמידם
 להכחידם כמו כתר: וכין תנור וכירים הפים
 שטפנונו: קם צורר ולי עורר: אהבתו ושנאתו:
 גדת העמיד וקץ לשמיד ענת שדי ונחלתו:
 וצור חמל וטוב גמל והראה את נכותו:
 להאכידו להתחירו: ובניו אשר ענונו: להשיב
 צר בעת מצר והפיל פור גורלו וצור הקשיב
 באו השיב בראשו את תגמולו: ואל נאדר
 בחודש אדר עוז הראה לקהלו: כמו רצח ערי
 נצח: הקה אשר הכונו: לולי יהוה שהיה לנו
 אזי תיים בלעונו:

לולי

מסוקים

לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל : לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו : אזי המים שטפוננו נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו המים הוידונים : ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשפר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ :

אדני שמעה אדני כלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על על עירך ועל עמך : השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקרבך : אל מלך ויטבור אבשי אמונם וכו' :

וגמורים הקפלה כמו סמכות בעשרה בטבת :

מנחה לתענית אסתר

מתפללין כמו בעשרה בטבת ונמקום אל ארך אפים אומרים

יהי יהוה אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך :

ומזוואין ס"ת וקורין ג' נכרי כס' ויחל משה כמו בעשרה בטבת ואין אומרים קדים וגוללים ס"ת ונמקום וערך אומרים :

לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל : לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו : אזי המים שטפוננו נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על נפשנו המים הוידונים :

הוידונים

מט

הוידונים : ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשפר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ :

ואומר יכללו כמו סמכות בעשרה בטבת ומחזירין ס"ת למקומו ואומר קדים לעילא ותתפלים שמונה עשרה ואין אומרים סליחות ואין כופלים על פניהם כשאר חגיגות ואומר קדים תקבל ותזמור על אילת הסחר ואח"ך אומר קדים יסא סלמא ועלנו : ואם חל פורים בא' בטבת מקדימין להקפנות כעס חמישי ואומרים סליחות ונפלים על פניהם גם כמנחה כשאר חגיגות כמו סמכות בעשרה בטבת ובטבת אין אומרים טדקדך :

לשבעה עשר בתמוז

ברוך לזכר מטענה עשר בתמוז עד תעבר כבכ סלא ילך יחידו מד' טעוק עד ס' טעוק ולא יכו הקלנודים בימים הסס : כסחרות הסוס ככנסים לבית הכנסת ומסדרים כל הקפלה כמו סמכות בעשרה בטבת ואחר חזרת הקפלה אומרים :

וארץ שפל רומי יום דמה רשע להבניעי משובש לפי שבת והושלכתי מבית מרגועי אנו ואבלו פתחי יום נאסף נדיבי ושועי לכן אקונן מימים ימימה בחדש הרביעי :

בחדש הרביעי אפפו עלי רעות ואנחות בשבעה עשר באנחתי ינעתי ולא מצאתי מנוחות :

נעה געיתי בבכי ועל כל ראש קרחות כי ביום זה נשמברו הלחת : הלחת יצאוני וסבבו עלי תלאות ונברה יד צרי וזרני בכל פאות סוב נא והגן מוחלי קץ פלאות כי שמש ומגן יהוה צבאות :

בחדש הרביעי דמיתני עלות משיט היון ואין מעמיד בשבעה עשר בו הייתי לבזה למאכל ולהשמיד ולא מצאתי מנוח ומכאובי ננדי חמיד כי בו בטל החמיד : החמיד יום הוסר

נברה

גברה יללתי ביללת אנלים ומספדי גדל כמספדי
הדרמון כפלים סוב נא והחיה רדומנו אל שוכן
שמים יחינו מיומים :

בחדש הרביעי ועם צור נשאתי והמתו בי
הבעיר בשבעה עשר בו תלחה אחותני
וסער מסעיר טובות נשיתי והזנח משלום נפשי
בתגרת שעיר בי בו הבקעה העיר העיר יום
הבקעה בקום תימן ומגדיאל ואולת ידי ולא
מצאה לאר סוב נא והקדש פליטת אריאל
והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל :

בחדש הרביעי יום הו הו יום תזכחה ועברה
בשבעה עשר בו כבודי גלה ותפארתי
הוסרה לשברי אין כחה ומפתי נחלה ורוחי
נשברה בי בו ערף אפוסטמוס את התורה
התורה יום נשרפה חורישו עלי ינוני ושבתו מעיר
קדש ישישי וזקני סוב נא וחזן בעוהך עדרת
אמוני רוח בעת ויראת יהוה :

בחדש הרביעי מעותי מרד זר בסאסאה וכה
כל בשבעה עשר בו גוי השם זר ואת
יעקב אכל ספות שנה בשנה ביום זה ממרור
אזבל בי בו הועמד צלם בהיכל יום הועמד
פסל קנאה ותועבה ובו חבלה רוחי ותחלתי
נזובה סוב נא ורפא משובת עמך ותאהבם
נדבה השיבנו יהוה אליה ונשובה :

על ידי רחמיה הרבים סלח לנו אבינו כי ברוב
אולתנו שגינו מחול לנו מלפנו כי רבו
עונינו

עונינו אל ארף אפים אתה ודרך תשובה לנו
הורית גדולת רחמיה וחסדיה תזכור היום לזרע
ידידיה תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
הרחמים בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהזרעת
לענו מקדם ומחרון אפה תשוב כמו בתורתך
כתוב ובצל כנפיה נחסה ונתלונן כיום וירד
יהוה בענן תעבור על פשע ותמחול אשם כיום
ויתיצב עמו שם מאזן שוע ותקשיב ברצון
מאמר כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

ועבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארף אפים ורכסד ואמת
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח :

כבוד סהסלח כבוד לומר ויעבור יום נובנים לומר אל רחום סמך

אזי בכנדי אמרי דר מעוני בהשתרג עוני
הכביד עולי מזני גבר עלי זר במהלום
להלמני אפו טרף וישטמני דרכיו ונחתי אשר
לי הורה הן על בן העיר בי אף וועם ועברה
ועמו בי הריק וחציו בי ירה ויקימני לו למטרה
חלפו עלי ביום זה חמש תלאות טרפו חיתי
וישימוני למשואות יגעה נפשי גזע והלאות
נעויתי משמוע נבהלתי מראות כל אלה בזכרי
יעוררוני אגחות להבה השיקתני מלהמת כסל
וטוחות מספר מר אנדיל וארחיק שמחות כי
ביום זה נשתברו הלחת נועד עלי זר ותמוני
הצמיד סבוני כפיים וטבעתי ואין מעמיד על
כן אילול כמו פי ונהי אתמיד כי ביום זה כסל

התמיד : פושחי המו בהמות זרם מיכל • צמתו
כבוד חי' ויתנוני למאכל • קרא עלי מועד והמוני
שכול שכר • כי ביום זה הועמד צלם בהיכל :
רבותי עם זר הצר ופתחיה פתח הערה • שת לפני
לשמה ביום זעם ועברה • תאיתו ראה זר וידו
בעז גברה • כי ביום זה שרף אפוסטמוס את
התורה : חרקו שן רשעים ביום אף יהוה בי העיר :
לא חמל זר ועקש על ישיש וצעיר • אפו כי חרה
ורשפיו בי הבוער • כי ביום זה הכקעה העיר :
רחם יהוה ורבר על לב ענומים • בשבעה עשר
לחדש יושבים משתממים • יה נלגל עליהם המון
רחמיה מפרזמים • אל מלך יושב על כסא רחמים :

56 מלך ויטבור • סזטז

שעה נאסר • אשר נמסר • ביד בבל ושר העיר :
לה יהמה • זה כמה • ויתחנן כבן צעיר :
מולך צור • בלב עצור • המית מעו יסעיר : יום
גבר האויב ותבקע העיר : לזאת אבף • ואספוק
כף • ביום חמש קראוני : ועל רגל העגל הלחת
יצאוני : ולכר זר • המבצר • ובמסגר הביאני •
וגם השמיד • התמיד • ומעשותו בלאני : והוישם
אליל • בהיכל כליל • ורתף זר באש הבוער : יום נבר
מאד אתחל • ואתחלחל • ביום שדי השפני :
והשפיון • מצפון • כשפולת שטפני • ונהג שבי •
ארץ צבי • וגם כדור צנפני : יום חשף • מאור
ששף • ליד פרס דחפני : אכלני • הממני • וקינה
עלי זאת אעיר : יום נבר הלעד בי משנבי • הלעד

אפף יעשן : נדוד פרצי • כבן פרצי • ומחרק לקיט
שושן : עין פקה • תבלתי קח • כמו חלב המדושן :
בנה בית זכול • והשב גכול • הפרמל והבשן :
שפוט אלם • ואז ישלם • המבקה והמבעיר : סכוט

סזטז

אלהי ישועתנו • שעה שועתנו • וראה שוממותינו •
ואורך גלותינו • מדי שנה בשנה • בזכרנו
עונותנו • ביום חמשה דברים • ארעו את אבותינו •
כיום נא אלהי הרנחות • ובוחן סתרי טוהות • שעה
שיות נדחות • נפוצות בארבע רוחות • מדי שנה
בשנה • בזמן זה נאנחות • ביום עקב מדוהות •
גשתברו הלחות • ובו כל ימי שנותינו • נמרר על
יגוננו : כיום דלה מטיט תיון טבועים • בו ואין
מעמיד • עדר תמה למאכל • לבוה ולהשמיר • מדי
שנה בשנה • ביום זה עצב מצמיד • יום בו יד זר
האמיר • ובו כטל התמיד • על רוב עונותינו ועוצם
חטאתינו : כיום יה אשר הכל יוכל • פדה משכול
שכל • מיד עקש וסכל • ושאר יעקב אכל • מדי
שנה בשנה ביום זה ממרור אוכל • בהעמיד זר
למולי • בו צלם בהיכל • על כל קורותינו יאלי
דמעותינו : כיום שכרנו מה נודא • כי סרנו ממורא •
נאור עוטה אורה • נמולי לכל הורה • מדי שנה
בשנה • נהי ביום זה אחקורה • יען פי בו שרף
אפוסטמוס את התורה • לזאת נשכבה בבשתנו •
לשוד בית תפארתנו : כיום רחום יכפר עון • וכל
חמתו לא יעיר • פדה חיש מידי שער • פורוי

הצאן וצעיר * מדי שנה בשנה המית מעיו יסעיר *
יום נברו הזרים ותבקע העיר * כי היינו ללעג וקלם
לסביבותינו * כיום רחמן ברחמים שובה * אל ציון
הערוכה וחישנא לאשה עצובה * נחמה הכתובה *
ואז שירה ננוכה * בבנוחה התרכה * בקנוץ
נפוצותינו * ובשובך את שבותנו * יקניז

ואומר אל מלך * ויטבור * אכשו אמינה * וכל היודים וגומרים סתפס כמו בעטרה
כטבת *

כטבתה מתפללין כמו סתכות בעטרה כטבת *

כטבתה סתכות עשר בתמוז ואילך חפטיהוין שלשה דמורעמותא דברו ורמיהו *
שמעו * חזון ושמעו *

תקון שבתות

שבין שבעה עשר בתמוז לקטטה בלכ * אכל אין מכתבו לומר שום קינה כג' שבתות
אלו אך אומרים קמתו כט"ב בתוך שאר הקינות *

רשות לשבת דברי

דברי נביאים העתידות ידעו * מאז בכל עם האלהים
נשמעו * לאמור לצורכם תלככות קרעו * אך עמלו
לריק ולשאן יגעו * לא האוינו תוכחותיהם ולא שמעו *
מוסר האלהים פרעו * הנלוס חטאיהם ערי מורה וים *
ולבית שבי טפתחם נסעו * הועם מאד אורם וגדו מזכול
קדש וער תחתיה אדרמה נשקעו * אבכה בכי יעור לתוהם *
ועל זה צללו אוני * ועיני המעו * רחם עליהם צור בארצות
הזרים * כי טפני ירך ועטף יכרעו * גואל שלח להם *
ותרית מאור * עורך ואורך * אזי יבקעו * רשות אחר
לו ושללו רעי מהומתי * כבדה כחול ים או פאשמתי *
על כן נפוגותי ומאמרי לעו * ואבדה כל מופתי *
על מי אקונן בתחלה * אם הרג עדתי או חרוב ביתי *
על טוב ועל רע חייב להודות לך כל תי * וכן תודך
יחידתי * לכטבת

נשמת

נשמת שרורים נדודים בארצות מונים * תשכחך מדי
שנה בשנה יהגו פקינים * דברי ורמיהו בן חלקיהו
טן הכהנים * נשמת מורה פי ענתות ומקשה רוחו * תחלך
מדי שנה בשנה * בוכרו דבר מוכיחו * דבר יהוה אשר
שלחו * נשמת אמלים עמלים לבס * יפחד * תאדרך אונם
אטמו ולא שמעו יחד * דברי הנביאים פה אחר * נשמת
לכודים פפח חטאם וכמכמור * תלחך להם תכשר דברי
נהומים תחל וגמור * דברי שלום לאמר * נשמת שפלים
מרורים כמורים * תשוררך אומרים לפניך פעת נהים *
ואלו פיננו כלא שירה בים * רשות לכדיס

לפדות עם הר כנולות מוני * עתה יגבל גא כח אדני *
יונה חמה * ביד זר עד מה * ועובר חמה ירו

דמה * בפני לשמה * שם בן אמה * עורה למה * תישן
יהוה * עפה כובש ומכביר * עול על עמלים * החרם
והשמיר * עוכרי אלילים * נדודים כביתך שתולים * ויאמרו
תמיד יגבל יהוה * עפה * לברכו

שנה בשנה * אהנה כיונה * כי עיר עדינה היתה לזונה *
יררו פלאים * מלכה ועמה * נשאו משנאים * חרטה
ונזמה * למעון פראים * הרפך מקומה * הנים ויענה *
במקום שכינה * ינהי וקנה * תחת רגנה * סנה כמה ינוחם *
יודעה ורואה * קדר וכן חס * יושבים ככסאה * איכה
הנוחם * ועודה כחמאה * ולכל מדינה * היתה שנינה *
חרפה ובושנה * לקחה למנה * סנה פנה להניזן נכוח
וערער * עם דל ואכיון * שוכבים בצער * קבץ לציון נדח
בשנער * כואו ברנה * נבעת לכונה * מראש אמנה * אל

ברכו נא * כואו * רשות למה סראת

זונה נכאכה * נפשה האכה * היכל דר ערבות * יום יום
סוכבה * הומיה בקולה * תתנן ררוד * נרע פי
כבסלה * הרפה תרוד * לו התענבה * על דת תקא *

כאישון

כאישון ובנות צורה השבה : יונס הפת היקרה קומי נא
שבו ופעת לך נהדא : לך פת הצבי : עברה העברה :
לא תקיח שבי : כי כל מי שבא : גם מימי סבא : לא
וכולו לכבות את האהבה : כי כל

רשות לשבת שמעו

שמעו והאזינו ואברה אני : אומרה לאל סלעי למה
שבתהני : מה זה איתל עוד : אחר אשר מני :
גברו ונאספו עלי והמוני : ובני מואב וערב : שוחה
ללכדני כרו : וכאלה רבות מצאוני : אם בשמאל אחמול :
דחה דחיתני : אפא ימין עורך : היום תקרבני : לרבר
שפתי אל : תקשיב והאמר על בני ועל פועל ידי תצונוני :
כפשים לעיר קדשי : אקריב להודות לי : יום הנפשות :

ועמדו לשרחני : לכשת

נשמת ולדים שוממים : על חרבן אריאל : נושים
ונכלמים : על לא שמעו דבר האל : שמעו דבר
יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל : נשמת עניים
משחוקמים : מיזם אשר נסו צללי : תוערך הובר צדק :
גאם להם שמעו בניי מלי : מה מצאו אבותיכם בי עול כי
דחקו מעלי : נשמת קדושים שוככים : בין תנור וכירים :
קדונת הולכים : על כי מאסו רח שוכן שמים ולא אמרו
איה יהוה המעלה אותנו מארץ מצרים : נשמת חרדים
בעניים : חשוכים במקום שבים : הנדלך הרימו קול
כתחנות בקול ימים ודגים : אומרים ואלו פיננו מלא שירה

ביום : ואלו מינו : לקדים

את אויבך אל השמיד ותחריב : בענלא ובזמן קרים :
לו רבדו בשיחי אקרא : כי בצרותי נקרא לי עזרה :
ולכל שוטני חרון אף ועברה : יבאו ושמשם יעריב : כנגלה
קרוש ונדא עישה פלא : הוצא ערףך מבית בלא : אשר

ברפש

ברפש וטיט מלא : ולגזלי עמי השמיד ותחריב : כנגלה
והנהל שמך אל עליון : ותרחם עם עמי ואביון : והעלהו
אל הר ציון : מעם לוטו ופניו העריב : כנגלה לכרטי
יום כמו נד עמדו המעי בפני : על קדושים : ורע ברוכי
יהוה : כל כבודם גלה : ושח עוז פארם : כי בחמה
נצב : רריכם יהוה : הנביאים עשו כלימות וחפו ראש :
וחזון לא מצאו מיהוה : הם בשבים מחזיקים יריהם באמינה
כחום וחנן יהוה : מעריצים גם קוראים איש לאחיו : הללו
אל וברכו את יהוה :

לאקס בראת

עד אן צכי מודח : ואין מקבץ לו : נגש וגם נאנח : גבר
מאר חילו : יצעק ומר יצרח : מאד על שוד חכלו :
ומחרפו : ומגדפו : וירדפו על צנארו שם עול : ישמיד ולא
יחמול : והוא יסבור : ואצעק חסם : לאל ואין עונה : והוא
על בן מאד נמס : לבי וגם בענה : גפי אשו מרמס : אל
דר ואל מונה : ואראנה : מדאנה : ואשאנה : מפור עמוק
כשואל : ישמיד ורשו בני זרים : כל מחמד עיני : וילכו
כגולה : שבטי וגם בני : ויעשו ברה : קדשי ומשבני הרגו
כאף נשים וטף : ברתו ענה צודרי ונתנו קול : ישמיד פועל
ישועות אל : עורה והנשא : ופרה כרתמים אל : עם הל
בך חוסה : מהר וחיש גואל לנו יהי מחסה : אל יוצרי :
שלה צרי : כי אין צורי : בלעדך : לנאול : כי מין

ככרות ראם חרטם אכ

אשחר ערתי : ולמאר עניה : ואפקוד נותי : ורבה שאיה :
גדרות רחיוות : וקירות נטויות : ועיפה ואופל :
ועיף וציה : וקפור תקונן : ועורב יקפן : ונענות ותנות :
מתנות אניה : לטאה וחיה : ואיה ודיה : ומספר ואכל :
וקול תאניה : שאלתים ואיה : עפרים וצבי : חמורות ויוני :
אפיקי עליה : ואיה עליות : באקרה כנוורת : ונכתה
ארוים

אֲדוֹנִים • וְאֵכֶן שְׁחִיָּה • וְאַיִה דְבִירִים • וְסוּדֵי יָקָרִים • וְחִצְרוֹת
 עֲפָרִים • וְהִיכְלוּ צְבִיָּה • וְאַיִה עֲלָמוֹת • לְבוּשׁוֹת רְקִימוֹת •
 כְּבוֹדוֹת פְּנִימוֹת • בְּחִרְרֵי שְׂכִיָּה • וְאַיִה עֲדָנִים • וְאַיִה
 שְׂמָנִים • וְיִינֵי רִנָּנִים • וְסֹלֶת נִקְיָה • וְאַיִה עֹבְדָה • וְאַיִה
 הַעוֹדָה • וְאַיִה כְּהֵנָה • וְאַיִה לוֹיָה • וְאַיִה מְלוּכָה • כְּמִשְׁפַּט
 עֵרוּכָה • בְּשִׁפְהָ בְרוּרָה • בְּאֶפֶס רְמִיָּה • וְאַיִה אֲמוֹנָה • עֲלֵי
 חֵיק אֲמוֹנָה • יְחִידָה לְכֵנָה • וְחִמְפָּה שְׁנִיָּה • וְעֵנֹי חוֹזִיקָם •
 שְׂאוֹל מִשְׁכְּנֵיהֶם • בְּחוּרֵי עֲפָרִים • וְעִמְקֵי נִשְׁיָה • וְעֵלוֹ
 כְּנָפֶם • דְּשֵׁאִים וְעִשְׂכָם • לְמִרְמָס יַעֲלִים • וּמְרַעָה גְדִיָּה •
 וּבָקָר וְעֵרֵב • לְקָרָה וְחוּרֵב • לְמִפְנֵה זְרָמִים • וְזִרְמֵי רוּיָה •
 וְהִלְכוּ כְמוֹ יֵם • לְאִיִן קֶץ בְּשִׁבְכִים • לְעֵנוֹת נִפְשׁוֹת • וְכִלּוֹת
 גּוֹיָה • וְיֵם הִלְכוּ בּוֹ • אֲבֵהוֹן נְהִיבוֹ • וְסוּחַ לְחוּבֵל • וְקָבָר
 לְצִיָּה • חֲרָדָה וְשִׁמְחָה • וּפְחָד וְאַיִקָּה • וְאַיִן קוֹל וְעוֹנָה • כְּכֹל
 הָאֲנִיָּה • וְעֵדָה חֲרוּקָה • צְמִיתוֹת מְכִירָה • כְּתוֹשָׁה נְטוּשָׁה •
 לְחֶרֶב נְטוּיָה • וְזִרְעָם נִפְּוִצִים • לְחוּצִים רְמוּסִים • לְחֹלְרוֹת
 נִנְעִים • וְמִכָּה שְׂרִיָּה • וּבְחַל אֲבוּהֶם • בְּאֶמֶס וְכֶהֱם • וּבְעֵלוֹ
 עֲלֵיהֶם • בְּנוֹת נְכָרִיָּה • אֲמוּרִית וְחֵתִית • וְחִזְרִית וְכַתִּית •
 וְכַמְרִינִית • וְהַטּוֹאֲכִיָּה • אֲכִיָּהם בְּרַחֲמֵיו • זְרַחֵם יְחוּמֵיו •
 וְיִקְבֹּץ רוּיָה • לְאַרְצָן נִקְיָה • אֲשֶׁר רָם וְנִעְלָה • וְהוֹרִיד
 וְהִעֲלָה • וּמַחֲץ וְרָפָא • וְחֵמִית וְחִתִּיָּה • וְחָשׁוּב לְעִירָךְ •
 וְהִכְנִה דְבִירָךְ • וְתִשְׁכּוֹן בְּבֵיתְךָ • וְחֶאֱסוּף דְּחִיָּה • מִחֲדָשׁ
 הַדְּשִׁים • יִקְבֹּץ קְרוּשִׁים • אֲנָשִׁים וְנָשִׁים • לְעִיר הַכְּנֻיָּה •
 וְזֶה הַחֲדָשׁ • לְטוֹבָה יַחֲדָשׁ • וְרִצּוֹן יֵצוּ אֵל רֵבֵךְ הַעֲרִילִיָּה •

וְאוֹמֵר מִי טַעַסֵּס כְּסוּס וְכוּ' •

מִסְכָּסֵם אֵב מִנְעוּטִין כְּסוּחָה וְכִי יִשְׂרָאֵל לְדוֹת לִיָּה דִינָה כְּסוּדֵי כוּחֵי לִישְׁתֵּמִיט מוֹנִים
 דְּרוֹעַ מְזִלֵּי • מִרְחָס חֲדָשׁ עַד ט' בַּחֵב אִין לִבְסוּסֵי נְבִדִים חֲדָסִים וְאִין
 מִתְקַבְּלֵן אִוִּים וְיֵם כְּסוּסִים טַלָּה לְאִכּוֹל כְּסֵר וְסַלָּה לְטִמּוֹת וְיֵם מוֹסִיפִין מ"ו כְּתוּמוֹ •
 וְסִבּוּעַ טַלָּה כּוֹ טַעַסֵּס בַּחֵב אִסוּרִין לְכַסֵּר וְלְכַסֵּר אִפִּילוֹ אִוִּינֵי רוּחֵם לְלוּכְסוֹ עַתָּה חֵלָּה
 לְטַבִּיחוֹ לְאַחַר ט' בַּחֵב • אִפִּילוֹ אִין לוֹ אֵלָּה חֲלוּק אֲחָד • וְיֵם כּוּכָנִים לְכַטֵּל הַסְּתִימִטֵּם
 מִרְחָס חֲדָשׁ עַד יוֹם הַתַּעֲרִיקָה •

אֶתְחַבֵּן

לכרוך סמך

אֶתְחַבֵּן פִּי לְהוֹדוֹת • וְגַם אֶצְרַח בְּקוֹל מִרְי • אֲבִרְךָ לְאֱלֹהִים •
 בְּכִרְוֹךְ שְׂאֵמֶר • עַל חֲרָפֹן בֵּית אֵל • עֵינֵי מִקּוֹר
 דְּמַעְה מִיֵּם הוֹרִידוּ • בְּנַחַל עַל בְּקָעָה • עַל פְּנִים שׁוֹמְמִים •
 בְּשִׁטְמוֹת קִיר נִכְעָה • עַת נִזְרֵי דִיִן נְחָתָם וְגַם נִגְמַר • אֲכִירָךְ
 יוֹם חֲרָב הֵיכַל • נִכְרֵי צְרוּתֵי • בּוֹשְׁתֵי וְנִכְלַמְתֵּי • עַל רוּב
 מִצְוֹקוֹתֵי • כִּלּוֹ אֹדֵר עֵינֵי לְאוֹתוֹתֵי • חִיּוֹת וְאוֹפְנִים • עוֹנִים
 מִמְּשִׁמֵּר • אֲכִירָךְ חֵיב כָּל אֲרָם • לְכִרְךָ עַל הַטּוֹבָה • וְאִם
 דָּעָה כָּאֵל לֹ • לְהוֹדוֹת בְּחִשׁוּבָה • הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֲרִיךְ
 וְנִשׁוּבָה • לְעוֹרֵר וְלְחַשִּׁיב עַל כָּל מִקּוֹר • אֲכִירָךְ סמך
 אֲרִיָּה שְׂאֵג וְעֵלָה בְּאֶפֶס • וְעֵשָׂה רִצּוֹנוֹ • בְּאֶף הַעִיר קֶצְפוֹ •
 וְרַמֵּם וְשִׂרְף בְּרַגְלוֹ וְכַפּוֹ • וְקָנִים וְנִעְרִים כְּחֹרֶךְ
 הֵיכַל וְאֲרָם • כְּרוֹךְ שְׂאֵמֶר וְהִיָּה הַעוֹלָם • רֵאשִׁי יִשְׁבֵּן בֵּין
 חַנּוּר וְכִירִים • וְעֵינֵי נִמְךָ דְּמַעְתָּה בְּמִים • עַל חֲרוּגִים
 וְשִׁבּוּיִם וְיִנְקֵי שְׂרִים • מֵאֵד אֲשֶׁתּוֹמֵם מֵאֵד אֲנִי נֶאֱלָם • כִּירָךְ
 הִצֵּאן נְפּוּצִים • וְרוּעָה אִין לְהֵם • וְהִלְכוּ כְּכֹל פְּנָה • וְנִתְצִי
 מִרְכְּצִיָּהן • וּפְגַעוּ כֶּם אֲרִיּוֹת וְשִׂרְפוּ עוֹלְלִיָּהן • אִיָּה אִיפּוֹחַ
 רוּעֵי מִפְּנֵי נֶעֱלָם • כִּירָךְ כְּחֹלּוֹת עֲנוּנוֹת • אֲלִמְנוֹת וְחַנוּת •
 וְאִמּוּת שְׂכוֹלוֹת • מִכְּנִים וּכְנוּחַ • וְעֵשֵׂי אֲבָל וְקִינִים וְקִינוּת •
 וְנִשְׂאוֹ לֶכֶם וְעֵינָם לְאֵל עוֹלָם • כִּירָךְ אֶעֱמוֹד עַל מִשְׁמֵר • כִּי
 נִלְפָדָה רַגְלֵי • וְשִׁדֵי לִי הִמֵּר • וְעוֹבְנֵי כַחֵי • וְלִפִּי הִמְרָמֶר •
 וְאֶאֱסוּ יָמֵי חֲלָדֵי • כְּעֵנָן רַע וְזִמְרָ • אֲמַרְהָ לְאוֹמֵי • כִּי צוּר
 שְׂכַחְנֵי אֱלֹהֵי עוֹלָם • כִּירָךְ

דְּסוּק לְכַסְתָּךְ

אִיךָ מִשְׁפָּנֵי עֲלוּיָן לְשִׁמְרָה נִחְנוּ • בְּנִים כְּנִלּוֹת מִנְכּוֹלָם
 דְּחָקוּ • נָצוּ וְנָעוּ בֵּין כְּפִירִים שְׂאֵנוֹ • אֲכֵן אֶעֱרִיחֵם
 עֲלֵיהֶם שְׂחָקוֹ • לֹא עֲמִדוּ יוֹם מִפְּנֵי זֶר נִחְדָּפוּ • כְּבִבְרֵי
 יְגוֹנוֹתָם אֲכֵנִים שְׂחָקוֹ • נִשּׂוּ כְּלָמְתָם וְחֲרַפְתָּם כְּכֵן שְׂפָתֵי
 מְשׁוּבָתָם כְּלַעַג כְּשָׂקוֹ • וְיִסְתַּפְּקוּ כֶּף בְּעוֹגִים שְׂקָעוּ רִשְׁפֵי
 לְהַכִּים

להבים נשקו : יום יום יחלו את פני צור נבחו • הריו
חסריו גם ששמו צדקו : חובש לשבר נשברי לב נכספו •
אל נעמו יום על דתתיו דפקו : זמר להרבק ביוצרים
ישאו • נפשות חסידים באלהים דבקו : מה
חלנופלים תקומה • מבור עוני הטבעו בו • ואם יש
תרומה ליוודי כור ורומה : יום תרב דבירי •
אל תבא עוד בו רננה פי נהפך הררי • קלון ושירי
לקינה ויהשך מאורי • ותשכון עליו עננה : גם סתר וחמה •
פקצה זכול נשקעו • וכוכבי עש וכימה • ירדו לתחתית
אדמה : סלסולס היש אחרית ותכלה • לשוב שבות גדותי •
או היתה העלה • לי מכאב מחלתי • בני סבא וחוליה •
ירשו נכול נחלתי • ומנחת ותומא • תוך אהלי ירעו •
ואתי לשמה • בידי נביות ושמה : סלסולס ועד אבא •
אלהים • לי חחרש ותהשה • ובניד תמהים • נפלד בצפור
במוקשה זרים הועים ודוחים • בידי אדונים קשה • קום
עשה בהם נקמה והם יכנעו • ולמנדל וחומה • היתה ללא
רוחמה : סלסולס דלה מבור ינונם • עם קצףד נשאו • ונם
לכם ועינם • מול כסאך נשאו • והוצא את המונם • מפיח
קלא החבאו • כמאז וכיד דמה • אך ביהך ישעו • מתמן
נקדמה • מכין חרד ותומא • סלסולס חוסף יד ידועה •
לקנות שארית יוסף • וצולעה וחועה • לצכי ארצות תאסף •
וכל נפש ברעה • לעבדך תכסף • ובפחד ואימה • יום יום
קד יכרעו • וכל בךך וקומה • תהלל כל נשמה : לסמת
נשמת אמונים רגו וחלו פיום ועם • במר יבכיון • מהי
שנה בשנה הזנים כרעם • איכה ישבה בדר •
העיר רבתי עם נשמת בנים • ועקו מכובר מעמם • במר
יבכיון • פוכים יום נגלה עונם הנמאם • שרתי במדינות •
היתה למס : נשמת רויים לען וממרו • באפסי נשיה •
במר יבכיון • סורה ונולה וחומיה • בכה תבכה בלינה •
ורמעחה

ורמעחה על לחיה : נשמת הלומים מחרון אל עליון •
במר יבכיון • נהי והי הגיון • איכה ועיב באפו • אדני את
בת ציון : נשמת נחוקים בחוצות • ככל עבר ופנה • במר
יבכיון • יום רבתי עם היתה כאלמנה • איכה היתה לוננה
קריה נאמנה : נשמת חרדים עצבים בארץ שבבים •
מתחננים לאל • הם ובניהם נועם ופרים • אומרים ואלו
פינו מלא שרה כים : ואלו פיו

לנאון מסה כן מורה

נלאה להליל על שברנו • ואלו וללה מלא פינו : אלו
לריו יהיו ימים • ונמתחו גוילים בשמי מרומים •
וקנה סופר כל עצי החמים • אין די לכתוב קצת צרותינו :
ואלו ילס נהרב דבירי • וסף מקדשי • ואברו חכמי • ובית
מדרשי • ואנה רכבי • ועו פרשי • על אלה השכו עינינו :
ואלו ילס יוקד לבכי • על יקוד בית אל • ואין מופם • ואין
ההראל • ואין כהן גדול • בעבורת אל • לכפר על כל
חטאתינו : ואלו ילס מנודה ושלחן • ולחם הפנים • כרובים
וארון • לויים וכהנים • ושירה אולה וכאו ינונים • ונהפך
לאכל שיר מחולנו : ואלו ילס שבת קטורת • וקול מנרפה •
ופרה אדומה • ועגלה ערופה • ונספי מנחות • לוג הין
ואיפה • ושעיר מלבין אשמותינו : ואלו ילס השוב עבודת
מקדשנו • וקבץ נפוצות גליותינו • והקם נפילת חרבותינו •
ותשיבנו לקדמותינו • זה וזו ימלא שחוק פינו : יס ואלו פיו

לקדוש

היכל יהנה היכל יהנה היכל יהנה • העל שאינו רבו
דוני : יום מרבירי • עלה כרובי • אועק אהה • על
זמן מדאיבי • ימס לבכי • מעוז באבי • וענה בפני • על
דוב עוני • בחשי וכא קול פחרים כאוני : סלסולס צורי בחטאי
השחית הררי • מרום לארץ השליך פארי • מחיל הסמור
שערוח בשרי • מי ראש ולעני • נחל עדני • נהפך להשך

שמישי

ישמשי לעיני : סכל חשב בגודל צר מתשבות עלי
נהפיל כמה רבבות מתו כפחד אכחת חרבות הבין
לשבח לווי וכהני עם אל הורם מאז בסני : סכל מתו
הנחם בנים אכלים השיב לציון שארית אצילים משם
הבצר את הפסילים אומר בתחרית אויביך מה גדלו
מעשיך יהיה : ^{לכרם}

יום גלחמו כי יחד שכני חסדי יהוה היו אנני :
אערוג באילים עלי אפיקים על רום מנשאים בבני
ענקים קדרו מאורי אור בשחקים שחה אלומת בני
ופני גפלו ואין לי חפץ בשני : יום בנים יתומים בתי
אביהם ומכחשי אל קמו עליהם שפכו כמים דם
עולריהם על עץ המוני תרו לעיני גרששו אם על בן
לעני : יום רבות קראני עד אין ספורות מתו רעבות
נשים יקרנות היו בניהם להם לברות ספי פאות להם
קטני תעל ואת התאפק יהוה : יום הנהרגים בגדלם
סחבום ועל עץ תלוים שמה עובוס וכנות ערינות
שוכים סכבום התאבלו על אלה וקני מועד ושבת
שבת יהוה : יום מתי לאבלים השמיע נחמות ובנים
הקבץ מקצה ארמות השיב וחשוב ערים נשמות
ישירו בביהך שרי וננני ויברכו את שמך יהוה : יסיון

לחם סרח

קול אהלה התיפת קול משכי מר צורח : קול אהליבה
משביה קרע לבבי קול בכיה : חלקת יקר אין
לראובן שמעון במדגמת אבן אמרו ליששכר הבן אין
פה וכולון פיהם מהר לנגעה בורח : קול פשיט יהודה
אנד נטמן לוי ובגמיון ארמן ובכית דביר הושם חמן
חמאת געווי זה פריה ער שלמה גפשי נשיה : קול חסר
ובר יחד גורשו אשר ונפתלי משו : אוד מחנות דן
נקשו אין אהליהם מותם וזמנו לאידם שמה : קול בת
נעמה

נעמה מכל בנות האסוף ותשלח לה טנות אמרו
נבואות נאמנות הראה לכל עמים יפיה כי נעקב
בחר לו נח : סרח

בורא ער אנני יונחך במעודה הוד פח המוקש
עניה ומרודה וכלי בניה יושבת בלמורה

ציעקת אבי : נעה גם נדרה מקנה היורה ילקחת
וחורב יום ולילה חונה היא מתחררת מתרב היונה
משני לכוא יה עת עובת אותה פיר טרף האבל
הצואר ומלך העורף עברו השנים גם קוץ גם חותף
אשא עור אויבי : מי יחן אליה אבר בגשרים לעוף
בנבעות ולדלג בהרים לכוא עם הודה אל הוד החררים
אז אשכח עצבי יעצים עליה עצות היא אנושה זרים
אכזרים שמה תלושה בעול פבר בהרפה ובושה גדול
מכאובי נחם על לפה אל שוכן במרומים הפך נחמת
על לב הענומים קבץ נרחים פורים בעמים ונואל
מכיא : ינאל

לערב תשעה באב

במחם מקדיון לב לבות הכנסת ומקמליון תפלת מנחה בסאר סימס אלה סאין
כופלים פל פניוס וכולכוס לכתיס ואוכלוס בעוד סיוס גדול סעידת
המסכת ובסעודס זו לא יאכל כסר ולא יספס יין ולא יאכל כמי מנשילון וימי
סאססר לו לא יאכל אלה פת חרסס כמלח וקתון סל מים ויוסכוס על בני קרקע ואין
מוזמיון ואס כיו סלסס כל אחד יסכ ויברך לעימו וכוסגון לאכול עדסוס או כניס
מכוסלים ססס מאכל אכלים ואס חל סקסס כאל כחחד כסכס או סחל כסכס
ובדסס לחחד כסכס חוכל כסר וסוסס יין כסעידת סמסססס ומעלה ועל סולסלו ססס
כסעודת סלסס כסכס חילסוין ואין סומרוס כרקח כמכסס :

סדר ליל תשעה באב

חוללים הסעעלס וסולכס לכנס סכססס ויוסכס על בני קרקע וכן יזמו עד ספלת
כמכסס ואין מילוקין כיוס כי אס כר אחד לומר לאירו קיטת וסוסס
ואסור כאכלס וכסססס וכרסוסס כדך קענוד אלה רוסן ידיו כססרוס ס"ס
קסרי אכעסוין וכעילת ססכרל דוקא סל עור ומסלסס סמסס אכילו לטין עם אססו
כמסס אסור ולולו כיוסוין וכוון סמססס סלו אסור ככל זכ כיוס כספוססס וככסלסס
תלמוד תורס ואסור לקרוס כי אס ככיוס ורמסס ומולגין כסוקי כמסוקת ואס
חל

ה' במוצאי טבת קדש אובלוס מעבוד יום ואחר שקיעת החמה מתאבלים וחוללים
מכובלים וכסודותם הם כבוד מנרדך ברוך מאורי האם ומתחיל הסליח כבוד

על נהרות ככל * השקה יפעת מאורותינו *
והמית יללחנו * דעכה את קול הצו צרותינו *
פת ככל שמחות * ערבה נגד מרורותינו *
ואנחנו על ערכים * כחוקה תלינו כנורותינו :

על נהרות ככל שם ישבנו גם ככינו בזכרנו את
ציון : על ערכים בתוכה תלינו כנורותנו : פי
שם שאלונו שובנו דברי שיר ותוללינו שמחה
שירו לנו משיר ציון : איך נשיר את שיר יהוה על
אדמת נבר : אם אשכחך ירושלם תשכח מיני :
הרבק לשיני לחכי אם לא אוכרכי אם לא אעלה
את ירושלם על ראש שמחתי : זכר יהוה לבני
אדום את זום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד
בה : פת בכל השרודה אשרי שישלם לה את
גמולך שגמלת לנו : אשרי שיאחו ונפץ את
עולליך אל הסלע :

תפלת ערבית

ואומר הסליח כבוד קדוש לשלם

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו : יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :

ואומר חזון ברכו את יהוה המבורך :

ועוזן ברוך יהוה המבורך לעולם ועד : ובחזון מורי
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערכים בחכמה פותח שערים
בחלונה

בחלונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר
את הכוכבים כמשמרותיהם ברקיע כרצונו *
בורא יומם ולילה גולל אור מפני חשך וחשך
מפני אור המעביר יום ומביא לילה ומכדיל בין
יום ובין לילה יהוה צבאות שמו ברוך אתה
יהוה המעריב ערכים :

אתה בית ישראל עמך אהבת תורה
ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת *
על כן יהוה אלהינו בשכפנו ובקומנו נשית בחקיה
ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד תורה ומצותיה
וחקותיה לעולם ועד פי הם חינו ואורף מינו *
ובהם נרנה יומם ולילה ואהבתך (וחמלתך) לא
תסור ממנו לעולמים ברוך אתה יהוה אוהב
את עמו ישראל :

ואומר קריאת סגנו כטעמים ובקדוקים

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : בלש
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : פ"ב
ואתה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאריך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובדלתך בדרך ובשכבך
ובקומך : וקשרתם לאות עליך והיו לטענת
בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
והיה אם שמעו השמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם :

ונתת

(*)

ונתתי מטרי ארצכם בעתו יורה ומלקיש ואספת
דגנה ותירשה ויצהרה : ונתתי עשב * בשדה
לבהמתה ואכלת ושבעת : השמרו לכם פני יפתה
לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם
להם : וחרה ^{עסיק מעט} אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את
יבולה ואברתם * מהרה מעל הארץ הטבה אשר
יהוה נתן לכם : ושמתם * את דבכי אלה על
לבבכם ועל נפשכם וקשרתם * אתם לאות על
ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם * אתם *
את בניכם לדבר בם בשבתה בביתה ובדלתה
בדרה ובשכנה ובקומה : וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת
לחם בימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת
על בגדי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף
פתיל תקלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו
וזכרתם * את כל מצות יהוה ועשיתם * אתם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את
כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם * מארץ מצרים
לחיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

ויאמר יהוה אלהיכם אמת :

אמת ואמונה כל זאת וקום עלינו כי הוא יהוה
אלהינו ואין זולתו * ואנחנו ישראל עמו :
הפורנו מיד מלכים * הנאלנו מלכנו מפה כל
עריצים : האל הנפרע לנו מצרינו * המשלם גמול
לכל אויבי נפשנו : השם נפשנו בחיים ולא נתן
למוט רגלנו : המדריכנו על כמות אויבינו * וירם
קרננו על כל שונאינו : האל העושה לנו נקמה
בפרעה * באותות ובמופתים באדמת בני חם :
המכה בעברתו כל בכורי מצרים * ויוציא את עמו
ישראל מתוכם לחירות עולם : המעביר בניו בין
נזרי ים סוף * ואת רודפיהם ואר שונאייהם
בתהומות טבע : ראו בני את גבורתו * שבחו
והודו לשמו * ומלכותו ברצון קבלו עליהם * משה
ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו
כלם : מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר
בקדש * נורא תהלת עשה פלא : מלכותה יהוה
אלהינו ראו בניך על הים יחד כלם הודו והמליכו
ואמרו יהוה ימלוך לעולם ועד : ונאמר כי פדה
יהוה את יעקב וגאלו מיד חוק מפניו * ברוך אתה
יהוה גאל ישראל :

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום * ופרוש עלינו ספר
שלומך * ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך *
והושיענו מהרה למען שמך והגן בעדנו * והסר
מעלינו מכת אויב * דבר * חרב * חלי * צרה רעה *
רעב * ויגן * ומשחית ומגפה * שכור והסר שטן

מלפנינו ומאחרינו • וכצל כנפיק תסתירנו • ושמור
צאתנו וכאנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד
עולם • כי אל שומרנו ומצילנו אתה מכל דבר רע
ומפחד לילה • ברוך אתה יהוה שומר את עמו
ישראל לעד אמן • ואומר חסי קדים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך •

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו • אלהי
אברהם • אלהי יצחק • ואלהי יעקב • האל
הגדול הגבור והנורא • אל עליון גומל חסדים
טובים • קונה הפל • וזוכר חסדי אבות ומביא גאול
לבני בנייהם • למען שמו באהבה • מלך עוזר ומושיע
ומגן • ברוך אתה יהוה מגן אברהם •

אתה גבור לעולם אדני • מחיה מתים אתה • רב
להושיע מוריד הטל • מכלכל חיים בחסד •
מחיה מתים ברחמים רבים • סומך נופלים ורופא
חולים • ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר •
מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה • ומצמיח ישועה • ונאמן אתה להחיות
מתים • ברוך אתה יהוה מחיה המתים •

בספרות בחורס הסלוח כבוד אומר

נקדש את שמך בעולמך • בשם שמקדישים אותו
בשמי מרום • וכן כתיב על יד נביאך וקרא וה
אל זה ואמר קדוש • קדוש • קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו • לעמיתם משבחים ואומרים ברוך כבוד
יהוה מקומנו • וכדברי קדשך בתוב לאמר ומכך יהוה
לעולם אלתיד ציון לדר ודר תלליה •

אתה

אתה קדוש ושמך קדוש • וקדושים בכל יום
יהללוך סלה • (בי אל מלך גדול וקדוש
אתה •) ברוך אתה יהוה האל תקדוש •
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה •

כסחל קססה כבכ כמולא סנק אומרים

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל אתה אמת •
להכדיל בין קדש לחול • ובין אור לחשך • ובין
ישראל לעמים • ובין יום השביעי לששה ימי המעשה •
בשם שהבדלתנו יהוה אלהינו מעמי הארצות וממשפחות
הארמה • כך פדנו והצילנו משטן רע ומפגע רע ומכל
גזרות קשות ורעות המתרגשות לכא בעולם •

והננו מאתך דעה ובינה והשכל • ברוך אתה יהוה
חונן הדעת •

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלבנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך • ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה •

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלפניו כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה • ברוך אתה
יהוה חנון המרבה לסלוח •

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו
גאולה שלמה למען שמך • כי אל גואל חזק
אתה • ברוך אתה יהוה גואל ישראל •

כבאן אומר הסלוח כבוד נכבד

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו
ולכל מכאבינו ולכל מכותינו • כי אל רופא רחמן

ונאמן

וַיִּזְמַן אֶתָּהּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל :

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּבְרַךְ
שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה וְתֵהִי
אַחֲרֵיהָ • תֵּימִם וְשִׁבְעַת וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבְרַכָּה • כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים •
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל לְחִירוֹתֵינוּ • וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּעֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
לְאַרְצֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל •
הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשִׁינָה וְיִזְעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה •
וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יַגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה
אַתָּה יְהוָה לְבָרֵךְ בְּרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

לְמַלְשֵׁינִים וְלַמַּיִנִּים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכֹל הַיְדִים בְּרַנֵּעַ
יֵאָכְרוּ • וְכֹל אוֹיְבֶיךָ וְכֹל שׁוֹנְאֵיךָ מִהֲרָה
יִבְרָחוּ וְכֹל עֲשֵׂי רַשָּׁעֵה מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִכְלֵם
וְתִכְנָעֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר
אוֹיְבִים וּמְכַנְעֵ עָרִים :

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַל זַקְנֵיהֶם וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם
וְעַל גְּרֵי הַצַּדֵּק וְעַל יְהוֹמוֹ נְאֻם רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהֵן שִׁכְרָ טוֹב לְכֹל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים
תִּלְקַטְנוּ עִמָּהֶם • וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי כַךְ כִּטְחָנוּ •
וְעַל חֲסִדְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעֲנֵנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מִשְׁעֵן וּמְבַטֵּחַ לַצְדִּיקִים :

חֲשַׁבּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירָה כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ • וְכַסֵּא
דָּוִד מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן • וּבְנֵה אוֹתָהּ
בְּנֵן עוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ •

מנחת אומרים

נַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת אֲבְלֵי צִיּוֹן • וְאֵת אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם •
וְאֵת הָעִיר הַתְּרַבָּה וְהַמְּבֹרָה וְהַשׁוֹמְמָה • מְבֹלֵי בְּנֵיהָ
הִיא וְיִשְׁכַּת • וְרֵאשָׁה חֲפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֹא יִלְדֶרָה •
וַיְבַלְעוּהָ לְנֶאֱוִינִים וַיִּרְשׁוּהָ • וַיִּטְלוּ אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחֶרֶב
וַיַּהֲרֹגוּ בְּדוֹדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיוֹן • עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמַהֲרָה תִּכְבָּר
וְיְרוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ • לְכִי לְכִי עַל הַלְלוּתָם מַעֲי מַעֲי עַל
תְּרוּנֵיהֶם כִּי אַתָּה יְהוָה בְּאֵשׁ הַצַּהֳרָה • וּבְאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד
לְבַנּוֹתָהּ • כְּכַתוּב וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱם יְהוָה חוֹפֵת אִישׁ
סָבִיב וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה כְּרוּכָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (מנחת אומרים מנחת ציון ו) בְּנֵה
יְרוּשָׁלַם :

אַתָּה צִמַּח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ • וְקִרְנוּ תְרוּם
בְּיִשׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מַצְמִיחַ קָרָן יִשְׁעָה :

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחֲמֵנוּ חוּס וְרַחֵם
עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֵת תְּפִלַּתְנוּ •
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה וּמְלַכְנֵיךָ
מִלְּכֵנוּ רִיקֵם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ הִנְנוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעֵ תְּפִלַּתְנוּ •

סידור מומר כהן עבדי

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ • כִּיּוֹם צוּם הַתַּעֲנִית הוּא • כִּי
כְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֵל תִּפְּנֵן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל
תִּתְעַלֵּם מִלְּכֵנוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ • הִיָּה נְאֻם קְרוֹב לִישׁוּעָתְנוּ
מִדָּם וְקִרְא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֵה נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע

בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה יהוה פודה
ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה

וסלוח טבור עין גואל לרופא חוקם

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה
כי אתה שומע תפלה כל פה ברוך אתה יהוה
שומע תפלה

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך

ואתה ברחמיה הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה
ענינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה
יהוה המחזיר שבינתו לציון

מודים רבנן

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם
ועד צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא
לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך
ועל גסיף שבכל יום
עמנו ועל נפלאותיה
וטובותיה שבכל עת

ערכ

ערכ ובקר וצהר ימים אל ההודאות
הטוב כי לא כלו רחמיה המרחם כי לא תמו
חסדיה כי מעולם קוינו לך

ועל בלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך
מלפנו לעולם ועד וכל החיים יודה סלה
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
ברוך אתה יהוה הטוב שמך ודך נאה להודות
עושה השלום ברכנו ברוב עוז ושלום כי אתה
ארון השלום ברוך אתה יהוה המברך
את עמו ישראל בשלום אמן

ולא יאמר כחם בלילה כי אם נמכתם ולא אומרים גם כן נרכתם ככמים ימים סלוח
ולא יאמר ככור ולאומר כחזן קדים לטובל יונוסין לארץ ולומרים

למי אבכה וכף אבה ובככי אמר והמון מעי
אשנן הלמקדש וארון או כרובים אשר
עורכים וקפוד שם יקנן ועל רוכן אשר הוכן
ללוי לנצח בשיר לאל ורנן אחי משמים עלי
אזרים ותומים אשר שם כהני משמר יבונן
ועל הרג חכמים בית אלהים ובא קוסם קסמים
גם מעונן ואיכה חשכה אור ההלכה והתלמוד
כמו גלמוד מי יבונן וסוד תורה היש מוציא
לאורה ומי הוא זה עלי הדור יגונן חללים
גפלו עוללים ויונקים ואין מקים ואין חומל וחונן
לזאת כל יום וכל ליל אייליל ברוב חבל כמו
אבל ואונן ומר אספור ואח אקרא לקפור
ומדמעי עפר ציון אהונן ואחדל משמעי קול

מרנן

מרגן ואיכה ישבה בדר אקונין :

וקרון מס

איכה ! ישבה בדר העיר רבתי עם היתה
כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות
היתה למס : בכו תכבה בלילה ורמעתה על
לחיה אין לה מנחם מפל אהביה בלרעה בדרו
בה היו לה לאיבים : גלתה יהודה מעני ומרב
עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל
רדפיה השיגה בין המצרים : דרכי ציון אבלות
מכלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים
בתולתיה נוגות והיא מרלה : היו צריה לראש
איביה שלו כי יהנה הנה על רב פשעיה עלליה
הלכו שכי לפני צר : ויצא מפת ציון כל הדרה
היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלאכת
לפני דורף : זכרה ירושלם מי עניה ומרודיה כל
מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר
ואין עוזר לה ראות צרים שחקו על משבתה :
הטא חטאה ירושלם על כן לניתה היתה כל
מכבדיה הזללה כיראו ערותה נסה היא נאנחה
ותשב אחור : טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה
ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עני
כי הגדיל אויב : ידו פרש צר על כל מחמדיה כי
ראתה גוים באו מקרשה אשר צויתה לאיבאו
בקול לה : כל עמה נאנחים מבקשים לחם נרגו
מחמדיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה וחמיטה
כי היותי זוללה : לוא אליכם כל עברי דרך הכישו

וראו

וראו אסויש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר
הונה יהוה ביום חרון אפו : ממרום שלח איש
בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור
נתנני שוממה כל היום דוה : נשקד על פשעי
בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל פתי נתנני
אדני בידי לא אוכל קום : סלה כל אבירי אדני
בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נת דרך אדני
לבתולת בת יהודה : על אלה אני בוכה עני
עני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי
היו בני שוממים כי גבר אויב : פרשה ציון בידיה
אין מנחם לה צוה יהוה לעקב סביבו צרו
היתה ירושלם לנדה ביניהם : צדיק הוא יהוה
כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מכאבי
בתולתי ובחורי הלכו בשבי : קראתי למאתבי
המה רמוני כהני וקני בעיר גועו כי בקשו אכל
למו וישבו את נפשם : ראה יהוה כי צר לי מעו
חמרמו נתפך לפי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ
שכלה חרב בפית פמות : שמעו כי נאנתה אני
אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה
עשית הבאת יוס קראת ויהיו כמני : תבא כל
העתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל
פשעי כי רבות אונחתי ולפי דני :

איכה יענב באפו אדני את ברת ציון השלוק
משמים ארץ הפארת ישראל ולא זכר
הדם דגליו ביום אפו : בלע אדני ולא חמל את
כל נאות יעקב הרים בעברתו מבצרי בת יהודה

הניע

הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה : גרע בחרי-אף
 כל קרן ישראל השיב אחר ימינו מפני אויב
 ויבער ביעקב כאש להכה אכלה סביב : דרך
 קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמד
 עין באהל בת-ציון שפך כאש חמתו : היה אדני
 כאויב בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה שחת
 מבצרו וירב בבת-הודה תאניה ואניה : ויחמם
 בגן שכו שחת מועדו שכח יהוה : בציון מועד
 ושבת וינאץ בזעם-אפו מלך וכהן : זנח אדני
 מזבח נזר מקדשו הסגיר ביד-אויב חומת
 ארמנותיה קול נתנו בבית-יהוה כיום מועד :
 חשב יהוה : להשחית חומת בת-ציון נטה קו
 לא-השיב ידו מבלע ויאכל-חל וחומה יחדו
 אמללו : טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה
 מלכה ושריה כגזים אין תורה נס-נביאיה לא-
 מצאו חזון מיהוה : ישבו לארץ ידמו זקני בת-
 ציון העלו עפר על-ראשם חגרו שקים הורדו
 לארץ ראשן בתולת ירושלים : פלו בדמעות עיני
 חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על-שבר בת-
 עמי בעטף עולל ויגק ברחכות קריה : לאמתם
 יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחכות
 עיר בהשתפר נפשם אל-חיק אמתם : מה-אעידך
 מרה ארמה-לך הברת ירושלים מרה אשוה-לך
 ואתחמך בתולת בת-ציון כי-גדול כים שכרה מי
 ידפא-לך : נביא-ך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו
 על-עונך להשיב שבותך ויחזו לך משאות שוא
 ומרוחים

ומרוחים : ספקו עליך כפים כל-עברי דרך שרקו
 ויגעו ראשם על-בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו
 כלילת יפי משוב לכל-הארץ : פצו עליך פיהם
 כל-איביך שרקו ויחרקו-שן אמרו בלענו אף זה
 היום שקוינהו מצאנו ראינו : עשה יהוה אשר
 זמם בצע אמרתו אשר צנה מימי-קדם הרס ולא
 חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריף : צעק
 לבס אל-אדני חומת בת-ציון הורירי כנחל דמעה
 ימם ולילה אל-תתני פוגת לך אל-תדם בת-עיןך :
 קומי ! רני בלילה לראש אשמרות שפכי כפים
 לבך נכה פני אדני שאי אליו כפיך על-נפש
 עולליך העטופים ברעב כראש כל-חוצות : ראה
 יהוה והביטה למי עללת כה אסתאכלנה נשים
 פרים עללי טפחים אסי-יהרג במקדש אדני כהן
 ונביא : שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי
 ובחורי גפלו בחרב הרגת כיום אפק טכחת לא
 חמלת : הקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא
 היה כיום אף-יהודה פליט ושריד אשר-טפחתי
 ורפיתי איבי כלם :

אני הנזכר ראה עני בשבט עברתו : אותי נהג
 וילך חשך ולא-אור : אף פי ישב יחפך יד
 כל-היום : בלה בשרי ועורי שבר עצמותי : בנה
 עלי ויקף ראש ותלאה : במחשבים הושיבני במתי
 עולם : גדר בעדי ולא אצא הכבוד נחשתי : גם
 פי אצק ואשנע שתם תפלתי : גדר דרבי בגזית
 נתיבתי ענה : דב ארכ הוא לי ארי במסמרים :

דרכי סודר ויפשחני שמני שומם : דרך קשתו
ויציבני כפשוטא לחץ : הביא בכליתי בני אשפתי :
הייתי שחק לכל עמי נגינתם בלהיום : השבועני
במרוצים הרוני לענה : ויגרם בחצץ שני הכפישני
באפר : ותזנח משלום נפשי נשיתי טיבה : ואמר
אבד נצחי והוחלתי מיהיה : זכר עני ומרודי
לענה וראש : זכור תזכור ותשוב עלי נפשי : זאת
אשיב אל לבי על כן אוחיל : חסדי יהוה כי לא
תמנו כי לא אכלו רחמיו : חדשים לבקרים רבה
אמונתך : חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל
לו : טוב יהוה לקו לנפש תדרשנו : טוב ויחיל
ודומם לתשועה יהוה : טוב לגבר כירישא על
בנעוריו : ישב בדרך וידם כי נטל עליו : יתן בעפר
סוהו אולי יש תקורה : יתן למכהו לחי ישבע
בחרפה : כי לא יונח לעולם אדני : כי אסהונה
ורחם כרוב חסדיו : כי לא ענה מלכו ויגה בני
איש : לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ : להטות
משפט גבר נגד פני עליון : לעות אדם בריכו אדני
לא ראה : מי זה אמר ותהי אדני לא צוה : מפי
עליון לא תצא הרעות והטוב : מה יתאוונ אדם
חי גבר על חטאיו : נתפשטה דרכינו ונתקרה
ונשוכה עד יהוה : נשא לבבנו אל פפים אל אל
בשמים : נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת :
ספורות באף ותדרפנו הרנת לא חמלת : סבתה
בעני לך מעבור תפלה : סחי ומאום תשימנו
בקרב העמים : פצו עלינו פיהם כל אויבינו : פחד

ופחת היה לנו השאת והשבר : פלגימים תרד
עיני עד שכר בת עמי : עיני נגרה ולא הרמה
מאין הפגות : עד ישקוף וירא יהוה משמים :
עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי : צוד צרוני
כצפר איבי חנם : צמתו בכור חי ודוראכן כי :
צפורים על ראשי אמרתי נגודתי : קראתי שמה
יהוה מבור תחתיות : קולי שמעת אל תעלם
אונק לרוחתי לשועתי : קרבת ביום אקראך אמרת
אלהיך : דבת אדני ריבי נפשי נאלת חי :
ראיתה יהוה ענתתי שפטה משפטי : ראיתה כל
נקמתם כל מחשבתם לי : שמעת חרפתם יהוה
כל מחשבתם עלי : שפתי קמי והגיונם עלי כל
היום : שכתם וקימתם הביטה אני מנגינתם :
תשיב להם נמול יהוה במעשה ידיהם : תתן להם
מנגת לב תאלהך להם : תרדף באף ותשמידם
מתחה שמי יהוה :

איבה ינעם זהב ישנא הכתם הטוב השתפכנה
אכני קדש בראש כל חוצות : בני ציון
היקרים המסלאים בפן איבה נחשבו לנבלי חרש
מעשה ידי יוצר : נסחנים חלצו שר היוניקו גודיהו
בת עמי לאכור בעינים במדבר : דבק לשון יונק
אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין לחם
האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים על
הולע חבקו אשפתות : ויגדל עון בת עמי מחטאת
קדם ההפוכה במורנוע ולא חילו כה ידים : זכו
גזירת משלג צחו מהלב אדמו עצם מפנינים ספיר

גזרתם : חשך משחור הארס לא נכרו בחוצות צפר
 עורם על עצמם יבש היה בעץ : טובים היו חללי
 הרב מחללי רעב שהם יובו מדקרים מתנובות
 שדי : ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות
 למו בשבר בתעמי : פלה יהוה את חמתו שפה
 חרון אפו ונצתה אש בציון ותאכל יסרתיה : לא
 האמינו מלכי ארץ כל ישבי תבל כי יבא צר ואויב
 בשערי ירושלם : מחטאת נביאיה עונות כהניה
 השפכים בקרבה דם צדיקים : נעו עורים בחוצות
 וגאלו בדם בלא יוכלו ונעו בלבשיהם : סורו סמא
 קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נגעו אמרו
 בנזים לא יזסיפו לגור : פני יהוה חלקם לא יסיף
 להביטם פני כהנים לא נשאו וקנים לא חננו : עדינו
 תכלינה עינינו אל עורתנו הבל בצפיחנו צפינו אל
 גוי לא יושיע : צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב
 קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו : קלים היו רדפינו
 מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו :
 רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר
 אמרנו בצלו נחיה בנזים : שושי ושמחי בת אדום
 ואשבת בארץ עין גם עליך תעברכום תשפרי
 ותהערי : תסעונך בתציון לא יסיף להגלותך
 פקד עונך בת אדום גלה על חטאתך :

זכר יהוה מה היה לנו הפיטה וראה את חרפתנו :
 נחלתנו נהפכה לזרים כתינו לנכרים : יתומים
 היינו ואין אב אמתנו כאלמנות : מימינו בכסף
 שהינו עצינו במחיר יבאו : על צוארנו נרדפנו
 יגענו

יגענו ולא הונח לנו : מצרים נתנו יד אשר לשבע
 לחם : אכתינו חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם סבלנו :
 עבדים משלו בנו פרק אין מידם : בנכשנו נביא
 לחמנו מפני הרב המדבר : עורנו כתנור נכמרו
 מפני זלעפות רעב : נשים בציון ענו בתלת בערי
 יהודה : שרים בידם נתלו פני וקנים לא נהדרו :
 בחורים טחון נשאו ונערים בעץ בשלו : וקנים משער
 שבתו בחורים מנגינתם : שבת מישוש לבנו נתפק
 לאבל מחולנו : נפלה עטרת ראשנו אויב נא לנו
 כי חטאנו : עלות היה דוה לבנו על אלה חשכו
 עינינו : על הרציון ששמים שועלים הלכו בו :
 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור : לפה
 לנצח תשכחנו תעובנו לארץ ימים : השיבנו יהוה
 אליך ונשובה חרש ימינו כקדם : כי אסמאם
 מאסתנו קצפת עלינו עד מאד :

השיבנו יהוה אליך ונשובה חרש ימינו כקדם :
 זכר יהוה מה היה לנו אוי הפיטה וראה את
 חרפתנו : אוי מה היה לנו : אקונן בכל שנה
 ודמעתי אתמיד : ^מ באתי במעמקי מים ומכאובי
 נגדי תמיד : ^מ גלה כבודי ומאורי הועם : ^מ אף
 דחפתי מזבולי והנני חרפת אדם ובזוי עם : ^מ
 הלמוני כותיים וקפרו ושאונו למולי : ^מ וכל רואי
 ילעינו לי : ^מ זרע מרעים הקיפוני כזאבים : ^מ
 חרבו מקדשי וסככני פרים רבים : ^מ טאטו
 המקדש המעוז וגורשתי ממנותי : ^מ יבש בחרש
 כחי : ^מ כלוני זרים ונגעה נפשי עד מות : ^מ כי

נקמה ושלחו באש ושמו שממה מקדש קדש

בצדק נקדש : מקדש קינס

אוי כי ירד אש מן השמים לירושלם עיני עיני

יורדה מים : לירושלם טירת קדש איך נשמה

יושב בשמים עד מה בח מלך אמה הקדשה

היא בעינים : לירושלם ירח אב בו שמי קדר

אהרן הכהן בו נעדר וגם עיר ההדר בו חרבה

פעם ושמים : לירושלם מרה הלילה הזה ארים ויהי

לבכי ליר שמורים ואתי החרים אל מוציאם

ממצרים : לירושלם יבקע אזרי יה בשחר על

רשעים צור אפו יחר ובעמו יבחר הבוחר

בירושלם : ובעמו קינס

זכור יהוה ליהודה ואפרים אשר שפך דמם

כמים סביבות ירושלם : סביבות זכור יהוה

למשיח הנקרא אשר עשו את גופו כבברה

ולא נותר חץ אשר בו לא ירה לכן עליו אכבה

בנפש מרה לשבר זה רפו כל ידים : סביבות זכור

יהוה לשמונים אלף אצילים אשר ברחו והלכו

לישמעאלים ועת ראום תקעו שם אהלים עם

מאכל ונפוחים הנבלים ובצמא השקום מבלי

מים : סביבות זכור יהוה לאבות ופרחים אשר הרג

רשע שר טבחים בדם כהן המקריב הזבחים

וגם צדם כצפורים אל פחים לשבר זה תצלנה

אזנים : סביבות זכור יהוה לאלמנה הצנועה אשר

הרגו את בניה שבעה בני עולה מלכות וזן

יהמו

יהמו כל מעים : סביבות זכור יהוה לעשרה הישישים

אשר נפלו בידי אדונים קשים לחרכ וללהבת

אשים והפשיטום כאילים ותישים על קרושת

שם שוכן שמים : סביבות קינס

אליכם עדה קרושה אשאל מכם שאלות מה

נשתנה הלילה הזה מפל הלילות : סו

מדוע בליל פסח אכלים מצות ומרורים עתה

הלילה הזה שבענו כזו ומרורים על הרג

הכשרים ועל זרע ישרים על פן בבכי תמרורים

אשא קולי כחולות : סו מדוע בליל פסח שלחן

ערוך בשמחה עתה בעונותינו בליל זה קול

אנחה אהה כי לא מצינו לכף רגלנו מנוחה אוי

כי באה צרה על פן אשכח מחולות : סו מדוע

בליל פסח שותים כוסות בברכה עתה אנחנו

בליל זה קרינו מגלת איכה איכה בגלות ישבתי

ובאתי ארץ מבוכה לכן אני על פכה אעורר

קול יללות : סו מדוע בליל פסח קורין תמיד

הנדה עתה נאמר בליל זה בכי תמרור וקפדה

אזיה כי גרתי משך ובא עת פקודה אוי על

קריה חמודה ועל בתי תפלות : סו מדוע בליל

פסח נגמור תמיד החלל עתה אנחנו בליל זה

נהי מספר וילל כי בעונותינו עתה לא נוכל

להחלל כי בית מקדש מתחלל וגם חרבו

היכלות : סו מדוע בליל פסח אומרים שפוף

בזמרה עתה בליל זה שתינו לען רוש ומרה

אוי כי שמחה נעדרה דרכי ציון אכלות : סו

והתנחמו בגלות • בנים יושבים בציון • ארוממכם
משפלות • אכין עבודת ציון • אבנה גנה אפריון •
או תשמח בגילות : אכנס

כחל ליל קטעה נאכ כחמא סבת און אומרוס ויסי כועס • ואומרוס קינס זאת •

אוי כי קינה רבת • מפי בן ומפי בת • ויהי נעם
גשבת • במוצאי השבת : ובשעת הבדלה •
הרעשה וקול יללה • איך חתה ואמלה • ציון
ההוללה • איך בפתע נבהלה • ושולה במקדש
לבת : ייסי איך נהפך לאוי כל שיר ולאבל כל
מחול • ומספר מר חול מחול • ואין מבדיל בין
קדש לחול • ביום זחלתי וחול • זרים נחלו נחול •
מקדשי נחלת חבת : ייסי וחלילה לעגומים • אבליס
השוממים • בליל זה פקוד אשמים • להריח עצי
בשמים • עת קטרת הסמים • בוססו יהירי לאומים •
וביום זה מימים • לבכי ערי עד סבת : ייסי חלף
ויהי נעם • כל בתי ליל ברעם • איכה ישבה בועם •
העיר רבתי עם • יום סרו מפרעם • ידירים נצורים
בבבת : קינס למוצאי סבת

אני הנבר אקונן • בליל זה במר ואתאונן • ותחת
ויהי נעם איכה זהב יועם : שבת זה ליל
חשעה באב • בצאתו איליל ואדאב • ואמצה כוס
תרעלה • תחת כוס התבדלה : לדורות קבעתי •
נהי בליל זה וקוננתי • ואכבה ואשב משמים •
ולא אריח עצי בשמים : מר לי מר בעוני • ונברו
עלי מעני • בשרוף עיר הקדש • בורא מאורי
האש : הנה במוצאי שבת • אף גיל לבכי שבת •
והרבה

והרבה יגוני כחול • המכדיל בין קדש לחול • ויאח
כי אין מנחם • ואכזר שב מרחם • ומעת חשעה
באב • יתומים היונו ואין אב • מיזם נתנו קולם •
אבות בליל זה חטאו במעלם • קבעתי לי בכיה •
תאניה ואניה : אבות חטאו ואינם • ואיך אסכול
אני עונם • האם שוכן ערבות • וימתו בנים על
אבות : קום ברחמיך אלהינו • ורחם עלינו • והפך
אבלנו לששון בכל לב ישעה אדון : נחם אבלי
ציון • מיחלים ישע ופריון • בשוכ שכות בני ישראל •

ובא לציון גואל : כסוב

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי
האש :

ואינו מנרד על הסמנים ובמוצאי חשעה כאב וברך בורא פרו בגסן וברכת המנרד
בין קדש לחול לבד :

קינה

או בחטאינו חרב מקדש • ובעונותינו נשרף היכל •
בעיר שחברה לה קישרו מספר • וצבא השמים
נשאו קינה • גם כבו במרום שבטי יעקב • ואף
מזלות זלו דמעה • דגלי ישראל חפו ראשם • כימה
וכסיל קדרו פניהם : העתירו אבות ואל בלא
שומע • צעקו בנים ולא ענם אב • וקול התורה
צועק במרה • ורועה נאמן לא הטה און : זרע
קדש חגרו שקים • וצבא השמים שק הושרו
בסותם • חשך השמש ירח קדר • וכוכבים אספו
גהם : טלה ראשון צועק במר נפש • על כי כבשו
לטבח והבלו : יללה השמיע שור במרומים • על

כי בכור שור שחו קרניו : כוכב האמים חלה
מכעס : כי דם אחים נשפך כמים : לארץ בקש
לנפול סרטן : כי התעלפנו צחה צמא : מרום נרעש
מקול אריה כי שאגתנו עלתה למרום : נהרגו
בתולות גם בחורים על כן בתולה קדרו פניה :
סבב מאזנים ובקש תחנה : כי נכרע לנו כף מות
מחיים : עקרב לבש פחד ורעה : כי בעקרבים
יסרונו צרינו : פני הקשת נהפכו לאחור : כי צור
דרך קשתו באויב : צרח דלי כי צפו מים על
ראשנו : ומדלי מלא חבנו יבש : קול גדי נשמע
ביללה : בי אפס קרבן כי גדי נגדע ושעיר חטאת :
רגו ופחד מזל דגים : כי כדגים נאחזנו במצודה
רעה : שדי שור עלבוננו תשוב תרחמנו : תכבוש
עונותינו תבנה בית מקדשנו : יראו עינינו וישמח
לבנו :

עד אנה בכיה בציון : מספר בירושלם : תשוב
תרחם ציון : תבנה חומות ירושלם : נחמה
עורה נא ימינה רמה : ולזעומה קרא נוחמה :
ויאמר לרלה עגומה : עניה סוערה נוחמה :
עורה נא חשוף זרועה : ונלה נא קץ ישעה : ויאמר
לשה נאלמה : עניה סוערה נוחמה : עורה נא
ימינה עליון : ובנה ברחמים עיר ציון : ויאמר לעם
דל ואכיון : כי נחם יהיה ציון : עורה נא ימינה האל :
ופרה ברחמים ישראל : ויאמר לרל השואל : ובא
לציון נואל :

ואומר ואתם קדום ואין אומרים ואני זאת : ואחר כך אומר החזן

יתגדל

יתגדל ויתקדש שמייה רבא : יהוא עתיד לחרתא עלמא :
ולאחאה נחיא : ולשכללא היכלא : ולמפרק
חיוא : ולמבנא קרתא דירושלם : ולמעקר פורחנא
דאליבא מארעא ויראחבא פורחנא יקרא דשמיא לחדריה
תיייה ויקריה : בחיובין ובחיובין ובחיי הכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מכבד
לעלם לעלמי עלמיא ותפךד : וישתפח : ויהפאר : ויהרוקם
ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל : שמייה הקודשא בריך
הוא : לעלא מן כל ברכתא : שידתא תשבחתא ונתחמא
באמירן בעלמא ואמרו אמן : תתפלי הרבא : וכפנא :
ומיתנא : ומרעין ביטין : וערי מננא ומנכון : ומעל עמייה
ישראל ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא : חיים ושבע וישועה ונרמה
ושוקא ורפואה ונאולה וסליחה וקפחה ודינן ובצלה
לנו ורכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו
הוא ברחמיו יעשה שלום ערינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן :

ומכיים את כרות ואומר ססליה כנור על הקרקע

אחינו בית ישראל שמעו : היום אלף וישבע מאות
( ) ( ) שנה שנחרב בית קדשנו ותפארתינו
נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו :
על היכלי : חבלי כנחש נושך : ולשממות ציון
אישב בחשך : ולשממות יבכה גרי יום בו מאורי
הועם : יום החריב ערי : עירי היא רבתי עם : יום
ועם ורעם : ביזם ההוא יהי חשך : ולשממות שומם
בחיל : אישב על נאות נה : תמיד אזחיל : עד בא
נגיד ומצוה : יום יום נקוה : לאור והנה חשך :
ולשממות רפדתי אני : בחשך את יצעני : גהי ואני :

(יב)

הלא

הלא הם שעשוני אל שם מפעי ועל נתיבותי
חשך ולטממות אל אדיר נאור ישלח מזור למזורי
הוא יוצר אור פקדם יאיר אורי יהל גרי
לאורו אלה חשך יס

ובספרים לנתיבות נכבדים ולמחסי ואין טהלת טהלים ולמכרס ומסדיוטוק משכין לטס
בספס רפכ :

שחרית של תשעה באב

בשחרית כובדים טהל לטכיו תפילי ולא טלית אלא טלית קטן כלא כרכס ואומרים
המירוק וכמקום השמים מספרים אומרים על כהרוק ככל ובמקום סטורה אומרים
סירה זמק

האזינו השמים ואדברה והשמע הארץ אמרי פי:
יערף במטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשערים עלי דשא וכרכיבים עלי עשב:
כי שם יהיה אקרא הבו גדל לאלהינו:
הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישיר הוא:
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל:
הליהיה הנמלו זאת עם נבל ולא חכם:
הלא הוא אביה קנה הוא עשה וכנהג:
זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר:
שאל אביה ונגדה זקנה ויאמרו לה:
כהנחל עלין גנים בהפרידו בני אדם:
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל:
כי חלק יהיה עמו יעקב חבל נחלתו:
ימצאתו בארץ מדבר וברתהו ילל ישמן:
יסכבנהו יכנהו יצנהו כאישין עינו:
כישיר יעיר קנו על גוליו ירחק

יפרש

יפרש כנפיו יקחהו יפראו על אברתו:
יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר:
ירכיבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי:
וינקהו רבש מסלע ושמן מחלמיש צור:
המצאת בקר וחלב צאן עם חלב כליות חטה:
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה:
ודם ענב תשתה חמר וישמן ישרון וכעט:
שמנת עבית בשית ויש אלוה עשהו:
ונבל צור ישעתו יקניארו בזרים:
בתועבת יכעסהו ויכחו לשדים לא אלה:
אלהים לא ידעום חרשים מקרב באו:
לא שערום אבותיכם צור ידדה תשי:
ותשפח אל מחללה וירא יהוה וינאץ:
כפעם בניו ובנתיו ויאמר אסתירה פני מהם:
אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה:
בנים לא אמן בס הם קנאוני בלא אל:
כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם:
בגוי נכלל אכעיסם כי אש קדחה באפי:
ותיקר עד שאול תחתית ותלהט מוסרי הרים:
חצי אכלה בס חצי אכלה בס:
עם חמת זחלי עפר וקטב מרירי:
ואתחדרים אימה עם חמת זחלי עפר:
יונק עם איש שיבה ואשבייתה מאנוש זכרם:
לולי בעם אוזב אגור

בן

פן ינכרו צרימו
 ולא יהוה פעל כל זאת :
 ואין בהם תבונה :
 יבינו לאחריהם :
 וישנים יניסו רבבה
 ויהוה הסגירם :
 ואיבינו פלילים :
 ומשרמת עמרה
 אשבלת מורת למו :
 וראש פתנים אכזר :
 חתים באוצרותי :
 לעת תמוט רגלם
 וחש עתדת למו :
 ועל עבדיו יתנחם
 ואפס עצור ועזוב :
 צור חסיו בו :
 ישחו יין נסיכם
 יהי עליכם סתרה :
 ואין אלהים עמדי
 מחצתי ואני ארפא
 כי אשא אל שמים ירי
 אם שנותי ברק חרבי
 אשיב נקם לצרי
 אשכיר חצי מדם
 מדם חלל ושביה
 חרנינו גוים עמו

פן יאמרו ידנו רמה
 כי גוי אכר עצות המה
 לו חכמו ישכילו זאת
 איכה ירדף אחד אלף
 אם לא כי צורם מקרם
 כי לא כצורנו צורם
 כי מנפן סדם גננם
 ענבמו ענבי רוש
 חמת תנינם יינם
 הלא הוא פמום עמדי
 לי נקם ושלם
 כי קרוב יום אידם
 כי ידן יהוה עמו
 כי יראה כי אזלת יד
 ואמר אי אלהימו
 אשר חלב ובהימו יאכלו
 יקומו ויעורכם
 ראו עתה כי אני אני הוא
 אני אמית ואחיה
 ואין מדי מציל :
 ואמרת תי אנכי לעלם :
 ותאחו במשפט ירי
 ולמשנתי אשלם :
 וחרבי תאכל כשר
 מראש פרעות אויב :
 כי דם עבדיו יקום
 ונקם

ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו :

ומומרים כי כל המלכות וישקנח וכו' וקורין ק"ט עם חרבותיה כמו שכתוב בעשרה
 בטקט ומתפללים כמו בערבית ט' באב ואינו אומר הסלות כבוד ברכת הכתום
 ואחר חזרת הקפלה מומרים

וארץ שפל רומי ונקלה כבודי . לעפר שחה נפשי
 וקצרה ירי . מדי זכרי יגוני הומים גלי נפשי
 וקורחים שביבי יקודי . הלעד יחושף עלי ויצר
 צערי . ואתה יהוה מגן בערי : בערי רבה שר
 צבא ומלחמה קדש . יפעת הודי חלל כהת
 והדש . הלא ביום זה אקרא צום ועצרה אקדש .
 בחדש החמישי בתשעה לחדש :

בחדש החמישי אנו ואכלו פתחי מעוני בתשעה
 לחדש אפלו וכהו עיני . במזל אריה ארי
 נוהם וצללו אזני . יום ויקרא אריה על מצפה
 יהוה : יהוה אל תקצף עד מאד להבניעי . ואל
 לעד תזכור עון להרשיעי . אזון נא מזבולך לקול
 שועי . מגני וקרן ישעי :

ירדתי לתחתיות ואכר נצחי . סרה צפירת
 תפארת וציצת מצחי . פקו מזרי פליליה
 ועבטו ארחי . בחלתי נאם סלעי . ונאסף בחטאי
 ירחי . חקי זמירות קנויות הסירותי מנכחי . ולכל
 בהן חיי רוחי : רוחי חבלה ימי גזעכו ברוב בחשי .
 ולעפה אחותני ונלכדתי במוקשי . נהי ומספר
 אעורר וקינים תהנה נפשי . מדי שנה בשנה
 בחדש החמישי :

בחדש החמישי נתק אזור כחי להמאיכו .
 בתשעה לחדש נותרתי בגורן עת הרריכו .
 במול

במזל אריה נוגר עמי סחוב והשליכו יום עלה
אריה מסבכו : מסבכו עלה והשקני כוס רעל : אכלני
הממני ואותי במסגר נעל : נא התייה רדומנו
בכוס תעל : ממות ומחיה מוריד שאול ונעל :

דוק וחוג רעשו ותשכון עלי עננה : וכל מאורי
אור קדרו : וחמה ולבנה : יום רבתי בגוים
היתה כאלמנה : ורפאו לארץ : ואומללו אנשי
האמונה : לכן אקינן במרה : בכל שנה ושנה :
מלאתי משפט : איכה היתה לזונה : יפה נוף
משוש כל הארץ : עם קרית חנה : היתה לעימה
ולשאהיה : ולמשל ולשנינה : כל עמה נאנחים :
לא מצאו חנינה : דהמו גבוריה מפני חרב היונה :
יכין ובעו נעקרו : מגורן ארונה : רמסו זרים :
ושאגו במקום השכינה : ^{קיס}

שכינה צועקת כהרע : שוכו בניס חרלו הרע :
כי קצר המצע מהשתרע : יהירים בהכניסם
צלם במעוני : יצאה שכינה מהיכל לפני : ונאמה
אלכה ואשובה למכוני : עד אשר יאשמו ובקשו
פני : ומהיכל עלתה ועל הפרוב שבה : וראתה
משמחיים לכל מזל וצבא : ונאמה אלכה אל
מקומי ואשובה : עד אשר יאמרו לכו ונשובה :
כי סרה מן הפרוב אל הפרוב השני : וראתה
פניהם לשער הקדמוני : ונאמה במדבר מי יתנני :
עד בצר להם ישחרונני : כי פנתה מן הפרוב אל
מפתן דוכני : וראתה אחוריהם אל היכל יהוה :
ונאמה אלכה ואעובה לחמוני : עד אשר ישוטטו
לבקש

לבקש את דבר יהוה : כי הלכה ממפתן לחצר
העזרה : וראתה שולחים אל אפס הזמורה : ונאמה
את פני מהם אסתירה : עד אשר יאמרו לפיה
תישן עזרה : כי עלתה מהעזרה אל הגג בחרונים :
וראתה אותם עושים פונים : עוכה מקום קדש
ונאמה בשנונים : טוב שבת על פנת גג מאשת

מרנים : ^{טוב}

בת ציון שמעתי ממרת אמריה : אהה כי כוס
שתיתי ומציתי שמריה : אלי עדינה לשכינה
אשר השכו מאוריה : בכתולה חגורת שק על בעל
געוריה : הליל יער לבנון ארזיה אש אכלה : ושער
ציון יספור כי אל עשה כלה : ותתפלש העזרה כי
שבתה העולה : והלשכה תקונן כי אספו סנהדריה :
^ט לשבת בירה תכבה אוי על זרע אהרן : ובית
קדש הקדשים אוי על גניית ארון : והפרוכת תזעק
אין למקימי יתרון : כי ראתה אכזרים גלו את
סתריה : ^ט והמחתה מקוננת איה קטורת סמים :
ולב אהרן יקרע על אורים ותומים : ומזבח יתרגו
על עולות ושלמים : מדוע לא בעתה יבינו סודריה :
^ט ייליל כנור לויים מי יעיר נגינותי : ותענה מנורה
טהורה מי יעלה נרותי : והאהל מתאונן אין מקים
יריעותי : והתורה תתרעם כי חרלו שחריה : ^ט
חול יחול השלחן אין עורכי מערכה : וכהונה כן
תהנה איכה שבתה מלאכה : ובת עמי על כל זאת
דמעתי נתכה : כי לפני צריה הלכו שבי שריה : ^ט
זה כמה מיחלת יום רצון מפנה צור : קשורה כצפור

ביר זר ואפס עזוב ועצור קום בטרם יתמו עוללות
כרם בצור ופקוד כנה נטשתה ופרצת גדריה: ופקוד

616

דממו שרפים מזמר וחיות ואופנים ממשמר
יום בו גזר דין נחתם ונגמר מלאכי שלום
יבכיון מר: ^{מלכי} והמאורות חשכו בצאתם וצבא
השמים שק הוישת כסותם והחיות נוהים בככותם
והאופנים לעמתם: יום יד זר במקדש הגביר
והחיות אש בהיכל ובדביר שתי כנפים מחיות
העביר ובמסתרים קינות אחביר דודי מתי חשוב
לכית מעונים ותשיב לב אבות על בנים: ירננו
וגעריצו גזע אמונים ויקדישוך חיות ואופנים:
ושרפים במאמר ואופנים בקול מזמר מלאכי
שלום יבכיון מר וצועקים בלב חמרמר וקרא
זה אל זה ואמר:

בחדש החמישי יעצו התרים להוציא דבורת
בתשעה לחדש יללה השמיעו וקול
במדינות במזל אריה ידים רפו ולא מצאו
השובות אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחובות:
הרחובות מלאו זהו ומספר ויליל ונפצו לסלע
ינגק ועולל למה תהיה כאיש נדהם לעדת אריאל
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:

בחדש החמישי ירו בכליותינו חץ בנחל בתשעה
לחדש ירעה נפשותינו בבחל במזל אריה
ארי נוהם פנתמת ים ונחל שאנת אריה וקול
שחל: שחל עדה ושם קומתי מגדעת אכלני

הממני

ענ

הממני וכרסו מעדני שובעת יה הודע זרועך
בגאון מודעת האל המלמד לאדם דעת:

בחדש החמישי זהו בכל תוצות הוקרא
בתשעה לחדש הלא שבר על שבר נקרא
במזל אריה הגה וקנים והי ומורא אריה שאג
מי לא יירא: מי לא יירא המון שכט אף נציבים
הם הכפירים ההמים כדובים המון כחמיה יתאפקו
לנכאבים רפא משובותינו כנאמת לשבים
שובו בנים שוכבים:

פתיחה

אף זה היום יום פקודת חובי הלילו ליום נשמע
בכל סביבי כי בו גבר העקש ויטרף כלביא

זמותי נתקו מורשי לבבי: בא שודר ביום שואת
ושרשיו שבלו ושערי בית הפארהי בלהב אש
אכלו מלכה ושריה בגוים פחרב זר חללו ויאבל
חיל וחומה יחדו אמללו: גאוני עליוזם דביר קדשי
חרטו אכלוני הממוני וכל טובי החמו ראיית
נקמתם עת קרעו ולא דמו: פי אכל את ועקב
ואת גוהו השמו: דובים בוססו שעיר ויפרצו חומה
ושרתי במדינות שמוה שוממה כהניה נהרגו
בזעם אף וחמה מחוץ השכל חרב ומחדרים
אימה: השכח חנות אל ואם ידו תקצר אמרו
בני ציון עת עמדס במצור דלתי בחמיה סגרת
כמעצר עולליה הלכו שכי לפני צר: המוני וונים
באו מקדש זבולך חללו המקדש המעוז דביר
היכלך באו הנכלים וטמאו בית הלולך אשר
צוית לא יבאו בקהל לך: ותאמר ציון אללי ל

אללי

Tahaniot

13

31

אללי כי שדי ונחני וישגב מחבלי בתולותי הלכו
שבי ורששו עוללי מי יתן איפה ויפתכון מלי
זה כמה אני סגורה במגורי מרוחי מקדשי גשמו
ונשברו בריתי היש מכאוב במכאובי רעותי ואחי
אני יתומה ואבי חי : תנון עד אנה תהי נחלתך
הרבה נטושה ביד זרים ועזובה שדי שור
תמורה ונאקתה תקשיבה השיבנו יהוה אליך
ונשובה :

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך שמאו את
היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים : נתנו
את נבלת עבריה מאכל לעוף השמים בשר חסידך
לחיתו ארץ : שפכו דמם פמים סביבות ירושלם
ואין קובר : היינו חרפה לשכנינו לעג וקלם
לסכיבותינו : עד מה יהוה האנף לנצח תבשר כמו
אש קנאתך : שפוך חמתך אל הגוים אשר לא
ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו : כי
אבל את יעקב ואת גוהו השמו : אל תזכר לנו
עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמיה כי דלנו מאד :
עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך : למה יאמרו הגוים
ציה אלהיהם : יודע בגוים לעינינו נקמת דם עברך
השפוך : תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרעך
הותר בני תמותה : והשב לשכנינו שבעתים אל
היקם חרפתם אשר חרפוך ארני : ואנחנו עמך
וצאן מרעיתך נורה לך לעולם לדור ודור נספר
החלתך :

עד מתי יהוה יום זה לעמתך במר תיילול
ערתך על בית תפלתך אשר שרפו צדיך
והרגו בני בריתך אלהים באו גוים בנחלתך : עד
מתי יהוה תשפח שאון קמיה ושממות היכלך
ונפוצות לאומך הלחוצים עליך ההרוגים על
שמך : עד מתי עשנת בתפלת עמך אשר יהנו
לפניה על הרבן ביתך : ^{לכס} עד מתי יהוה
עריצים יעזו אשר אכל את יעקב ובכל עת
יכוזו : אני אדרוש את שלומם והם ימרטו ויגזו
בחרפה הכו לחיי בשפתי שוא גלוזו : עד מתי
יהוה רשעים יעלוזו : עד אז יצעק בשביה עברך
בן אמתך : ^{לכס} עד מתי יהוה אשכבה בין
שפתים ובין תנור וכירים יכהו לי עינים לזהטים
לי ישאפו : ערב ובקר וצהרים עד מתי אשתומם
על הרבן פעמים : עד מתי לא תרחם את ירושלם
עד מתי יהנה בצר שאר צאן מרעיתך : ^{לכס} קיס
איכה צאן התרינה מרבציהן נפוצות : פניהם
קבצו פארור והתגוללו בכצות : ולעין
כל רואיהם מתנפרות בחוצות : חשך משחור
תארם : לא נפרו בחוצות : ^{לכס} יאות לי עשות
מספר ולהיות אח לעינים : והנות הגה וקנים
במקום ענב ומנים : על יונות מגורשות ועל
אפרוחי קנים : אמונים עלי שש והיום ברעב
מתענים : האכלים למערנים : גשמו בחוצות : ^{לכס}
החרב יום נגעה : עד כהני המשינה : ואש אכלה
ובוערה ויצעקו ואין עונה : מהם נפלו לתוף

אש • ומחם לחרב שונא : ידעו כי בן נגור • מלפני
שוכן סנה : תשתפכנה אבני קדש בראש בל
חוצות : ^{סד} וילדים מוצאים • ערומים רעבים יחפים :
שואלים לחם ואיה • ובצמא מתעלפים : מתחננים
לשוכיהם • מול אכזרים חנפים : ועורם פת אין
להם • ורחמי יוצרם שואפים • עוללים העטופים •
ברעב בראש בל חוצות : ^{סד} דרך אלוה קשהו •
ויבצע בל אלה : ואין נעתר לקול מעתיד • יום החל
ויכלה : ובגים נטו ערפם • ביד עורפם כמו טלה :
ורחובות עיר קדש • ברמי חסידיו מלא : ופגרי
גער וזקן • ישבו לארץ חוצות : ^{סד} האל שוב עד
מתי • תמחקר במ תשלח : עד מתי לא תהיה •
לתשאתם סולח : ותשימם למפגע לה • וכברם
תפלת : שלח טוהר אל טמאת • גזיר מתגלח : האל
השולח • מים על פני חוצות : ^{סד}

שאי קינה • במגינה • בת ציון ונודי : שבי דומם •
כי נשמים • בית מקדשי והודי : וכי גפלה •
וגם צלל • האיתון וטדי : ברח הודי • ובא שודדי •
וגם גלה כבודי : מספר מר • ביום המר • שדי לי
אנדילה : ואחגור שק • ביום נשק • שכיב אש
בבית התפלה : וכי חלל • שם הולל • וגם לשבת
הגולה : וחרב מחוז • המעוז • ונגלה בית יסודי :
^{סד} ואש מטה • לי להטה • במקום אש אוכלת :
ויוקד • בית המוקד • וגם אבן הזוחלת : ושלה אל •
לגבריאל • וזרק אש נחלת : אש עמים • הזרים •
קול נתנו בבית מועדי : ^{סד} אל קרא • ביום עברה •

למספר בשמים : ומלאכים • במר בזכים • מחופפים
בכנפים : ובא אב המון • לבית ארמון • וידיו על
חלצים : ואמר אהה • וענה יה • במרד מה לירידי :
^{סד} למרחקים • ועד שחקים • נראתה השלהבת :
ובא משמר • מול משמר • ועלו רום מעונת :
ולא נסו • לאש קפצו • ונצרכו בה צרכה : מתי
כהגים • והם שמונים • אלה מתי סודי : ^{סד} ובי
העיר יד שעיר • ביום זה עלי חרבו : ובא ביתר •
ושם בתר • ארבע מאות רכוא : וקול איש חם •
בעב נסתם • מלפני אל לבוא : הכוני • פצעוני •
וגם נשאו את רידי : ^{סד} וכיום קרב • נסו לערב •
שמונים אלה פרחים : שוקקים • למי משקים •
והאכילום מלוחים : תלו עין • אלי יין • והמה
נאדות נפוחים : ואין מנחם • ואין מרחם • ואין
מקבץ לגרודי : ^{סד} זכור יהוה • לכל מעני • והשב
להם גמולם : והיש ישע • לעם נושע • ושבור
מוטות עלם : והמקונן • יתרוגן • השיר כימי עולם •
ואז נשיר • בבית השיר • זה רעי וזה דודי : ^{סד}

קיס

גרושים מבית תענוגיהם • עיפיה נפשי מול
הרוגיהם • לפי לפי על חלליהם • מעי
מעו על הרוגיהם : יום צאת בתולות מהיכליהן •
ואמות שכולות מעולליהן • ערומות שלולות ביד
שולליהן • יום הצנחה רבה עליהן • יום עול נשאו
במקום חליהן • שבויות חרב ביד נוהגיהן : ^{סד}
אין תצל לנאקת חלל • וצעקת יונק ובבית עולל •

יום אשר שפך דמם בגלל • ובית התפלה לארץ
חלל • וספר תורה בדם התגולל • והיו לשמה פני
לוהגיהן : לוי יום עוללי לסלע נפצו • ונפדו שרירי
ולא נתקבצו • ועם אשר שם אלהי נאצו • הדרי
חללו וקדשי שקצו • יום אשר בפירים אחרי רוצצו •
ונמס לבי לקול שואגיהם : לוי ילדים אשר עלי
חולע אמונים • לכושי שנים עם כל עדנים • איך
נדחפו בין מוכרים וקונים • ביד אדונים לא
רחמנים • יום בא עליהם המונים המונים וקלו
בנשר משיגיהם : לוי קהל חבר ככוכבי שמימה •
איכה נפזר כחרשי אדמה • יצאו בגולה • קדמה
וקמה • איכה עבר בס חרב נקמה • איך היושמה
נפנס לשמה • והלבינו שריגיהם : לוי קיי

הרם

הרם בעברתו • מכצרי בת יהודה • יהודה בכל
מדינה • למשל ולשנינה : לוי רוחי בי חלה • ברחת
וחלחלה • ובכל יום ובכל לילה • מעי מעי אוחילה •
אוחילה באנינה • ביגון ומגינה : לוי הציקוני זרים •
וילדי אכזרים • אהלי ישמעאלים • מואב והגרים •
הגרים לי ענה • והרוני לענה : לוי נפש אשר
שחה • ביגון ואנחה • המציא לה הנחה • קול
ששון וקול שמחה • שמחה לאנינה • ובכיה
לעדניה • ולא אשא קינה • ביום זה בכל שנה •
ופרוני יהיה ישובון וכאו ציון ברנה : כפתוב
ופרוני יהיה ישובון וכאו ציון ברנה ושמחת עולם
על ראשם ששון ושמחה ישגו ונסו יגון ואנחה :
וכתיב בימים ההם וכעת ההיא נאם יהוה יבקש
את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא
תמצאנה כי אסלח לאשר אשאייר : ואל יעכב
לפניה כל חטא ועון את תפלתנו :

אליכם ערה נאמנה • אשאל מכם טענה : מה
נשתנה יום זה מכל השנה : מדוע ביום
פסח מתפללים בקול ערב • עתה בעונותינו קול
יללה בעורב • כי עיר קדש נשחתה ברמחים
וכחרב • איכה היתה כאלמנה • העיר הנאמנה :
מדוע ביום פסח כל ישראל שמחים • עתה
בעונותינו אבלים ונאנחים • כי אמונים עלי חולע
הרג שר טבחים • יום מר בלענה היתה לעדה
נאמנה : מדוע בזמן קדמון שכטי ישרון שרים •
עתה בעונותינו נטושים ביד זרים • וכני מואב

והגרים

והגרים • להשמיד ולהחרים • לו נזמת בכל שנה
לעם קטני אמנה: ^מ מדוע בזמן קדמון היינו ראש
לאומים • עתה בעונותינו תחת כל העמים •
גרושים ועגומים ביד אנשי דמים • עד מתי ועד
אנה • רבתי עם כאלמנה: ^{מס} ^{סקיחה}

אש חוקר בקרבי • בתעלותי על לבבי •
בצאתי ממצרים: • וקיונת אעירה •
יען כי אזכירה • בצאתי מירושלם:

אז ישיר משה • שיר לא ינשה •
ויקינו ירמיה • ונהה נהי נהיה •
ביתי החבוני • ושכן העני •
וחמת אל שכנה • עלי בעננה •
גלי ים המו • וכחומה קמו •
מים שטפו • עלי ראשי צפו •
דגן משמים • וצור יזוב מים •
לענה ותמרורים • ומים המרים •
השכם והערב • סביכות הר חורב •
קרא אל אבל • על נהרות בבל •
ומראה כבוד יהוה • באש אוכלת לפני •
וחרב לטושה • לטבח נטושה •
זבח ומנחה • ושמן המשחה •
סגולה לקוחה • בצאן לטבחה •
חגים ושבתות • ומופתים ואותות •
תענית ואבל • ורדוף ההבל •
טובו אהלים • לארבע הדגלים •
אחלי ישמעאלים • ומחנות הזרים •

זבל ושמיטה • וארץ שוקטה •
מכור לצמיתות • וכרות לכריתות •
כפורת וארון • ואבני זכרון •
ואבני הקלע • וכלי הבלע •
לוים וכהנים • ושבעים זקנים •
נוגשים ומזנים • ומוכרים וקונים •
משה ירעני • אהרן ינחני •
ונבוכדנצר • ואדריאנוס קיטר •
נערוד מלחמה • ויהוה שמה •
דחק ממנו • והנה איננו •
סהרי פרוכת • וסדרי מערכת •
וחמה נתכת • עלי סוככת •
עולות וזבחים • ואשי ניהוחים •
בחרב מדקרים • בני ציון היקרים •
פארי מגבעות • לכבוד נקבעות •
שריקות ותרועות • לקלון וזועות •
ציצת הזחב • והמשל ורהב •
אפס העזר • והשלח הנזר •
קרושה ונבואה • ושכינה נזראה •
מגואלה ומזראה • ורוח הטמאה •
רנה וישועה • וחצוצרות תרועה •
וועקה עולל • עם נאקת חלל •
שלחן ומנורה • וכליל וקטורה •
ואדיל ותועבה • ופסל ומצבה •
תורה ותעודה • וסדר העבודה •
וחרון התלמיד • ובטול התמיד •

ע

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

כסאקי ממזרים

כסאקי מירושלם

אל אלהי הצבאות • יראנו נפלאות • כצאתי
 ממצרים • וישב שכנתו • אל ציון ועבודתו •
 אל תוך ירושלים : ^{קיס}
 אלי עדתי והילילי • יום בו נפל כלילי • ויהי
 לאבל כנזרי • ולקול בוכים חלילי • ותדרגה
 דמעותי • כי רבות אנהותי • ביום אל שמחת גילי •
 נדר ארחות שבילי • ונלתה עדת חלילי • כנפקד
 עון פלילי • יום ענו בי עונותי • ובושתי מכל
 עלילותי : ^{וקרדס} בכי נפשי בתמרורך • בשכניך
 בארצות מגורך • ביום הסגיר צורך • ביד זרים
 דבירך • והר קדשך ועירך • ביד זרף וערך • יום
 נתקו מזמותי • ובושתי מכל מעצותי : ^{וקרדס} יום זר
 היכל חבל • וסוד משרתי אכל • וכל מחמדיו
 הובל • לבני עמון וגבל • כלי מקדשי ומזבחותי •
 להיכלי צרי ושנאותי : ^{וקרדס} עיני ממקור נובעה •
 הזרדי כנחל דמעה • על שממות הר וגבעה •
 הדרת קדש ורבעה • יום תכוסת ארמנותי • ושואת
 דרת חומותי : ^{וקרדס} כבו נא נפשות עצובות • יום
 פקודת החומות • ועינים זכות כאובות • זורמו מים
 גבות • על עיר קברי אבות • וחרבן נוה עם נדבות •
 ואדרה כל שנותי • על מצוקי וצרותי : ^{וקרדס}
 ומתאפק וחרע • חמלת אסיר נפרע • טהור עינים
 מראות ברע • עד אן בחוכי אשתרע • ותמשך אפק
 לדורותי • ולא אראה אזותי : ^{וקרדס} תעה לבכי
 כשכור • וכל מנחמיו יעבור • ובכל עת זכור אזכור •
 יום אב מבר בן בכור • ומצות שמור וזכור • לאשת
 נעורים

נעורים תזכור • הלעד תזכור עונותי • ותשבח אהבת
 כלולותי : ^{וקרדס} כלו עיני מיחל • כל יום ישועות
 יוחל • קצתי בחיי בוחל • לשממות חומות וחיל •
 ארוחותי מרורותי • ומשקה מי ראש ולענותי : ^{וקרדס}
^{קיס}

איך ידירות נפש • מקנה נדרה • ומחרת קדש
 ביום ועם נטרדה • תייליל שכול ואלמון •
 ביום שבו שודרה • אין מנהל לה • ואין מחויק
 בידה • מכל בני ילדה : ^{מין מסב} במרר תבכה בכל
 אפסי אנפיה • בתמהון לבב וכהות רוח אפיה •
 לחרבן מקדשה ושממות ספיה • תתינח תפרש
 כפיה • באשה עוובה • מדודה נפרדה : ^{מין מסב} או
 כי נשואת ראש ברגלים נרמסה • ואשת נעורים או
 כי חיש נמאסה • וממתמד עין הופשטה הושסה •
 וממעון מקדשה ומיפה נוף נטרדה : ^{מין מסב} או כי
 בני אל חי בגלותם תכל עינם • אל מכלל יופי ואל
 מיפעת עינם • ובארצות מונם נמקו בעונם • ואמם
 בעד שאונם • תייליל ביגונם • אויה כי בני יצאנו
 ואינם • כי אזלת ידה • ניד אויב בה רדה : ^{מין מסב}
 איך מדחי אל דחי ומפרך אל פרך • נדרתי עד
 אשר כשל בי כל פרך • בשוכי מאחרי צור אשר
 אין לו ערך • כי אחרי שוכי ספקתי על ירך • מפרץ
 ויצאת • ומשואת קול חרדה : ^{מין מסב} איך גולת
 ספרד בין זאבי יער • לא הפנו אבות אל בנים
 מצער • מתגרת נוגש ומיזקר השער • יחדו אכלו
 טף וזקן ונער • ועדת אל חרדה • כמכפירה בעת
 לידה

שבורה ולא מיון השליכי תפיק קרחי נא וגו' .
 והשחיתי אפיך שאי על שפים קינה .
 וסובי בכל אנפיך הילולי כי באה פקודת יום
 מצפיק צעקי לפני יהוה על חורב ספיך שאי
 אליו בפיך איכה בא זר ואויב בציון עיר
 ממלכת ואיכה רגל זרים אדמת קדש דורכת .
 ובאו עקשים מבית לפרוכת מקום אשר כהן
 גדול ירא שם ללכת בכואם מצאו כהנים
 שומרי המערכת ועל משמרתם עמרו ולא עובד
 המלאכת עד אשר שפך דמם כמימי המהפכת
 והחרבו שחיפיק וחלוני שקיפיק קול יללת בת
 ציון מרחוק נשמעת תועה צעקת חשבון
 ותכבה בכי מופעת אהה כי כוס שתיתי ומציתי
 קבעת ותפארתי משלכת וגם קרני נגדעת
 אכלוני שני אריות חדודי מלתעת בת בכל
 השדורה ובת פרס המרשעת מה התאונני
 ציון וחטאהך נודעת על רוב עונך גלה עמך
 מבלי רעת על עונך צופיק ושומעך קול תרפיק
 אל תשמחי אויבתי על שבר קראני כי
 נפלתי קמתי ויהוה עורני אלופי עובתי על כן
 הסגירני עתה יאספני האל אשר פורני ויגאלני
 ממה הצור אשר מכרני גם עליך תעבור כוס
 אשר עברני ואז בסלעי ספיך אנפין ארת
 טפיק : 161 קינס

יום אכפי הכברתי ויכפלו עוני בשלחי יד בדם נביא

נביא בחצר מקדש אדני דמו כים נגרש עד
 בוא חרב מוני ולא כסתהו אדמה עד בוא חרב
 להמוני ולא שקט עדי הוקם ועד הפליא פליליה
 וירב בבת יהודה תאניה ואניה : אויה לי אויה
 היה הולך וסוער עד בוא רב טבחים ובא אל
 מקדש אדני וראה דמים רותחים וישאל בעבור
 זאת לכהנים הזבחים ויענוהו אין זה כי אם דם
 הזבחים גם הוא זבח לחקור מה זה ועל מה
 היה ואומר לנפשי זאת חטאתך וזה פריה : יי
 ובכל זאת לא שקט ועוד כים נגרש ויבקש
 הדבר וימצא מפורש כי דם איש האלהים על
 לא חמס שורש ויאמר נבזראדן וגם דמו הנה
 נדרש אלהים לא יתאפק על בזאת לא יחרש
 אספו לי הכהנים והוציאו מביית יה ולא ישיקוט
 עדי ישקוט דם הנביא זכריה : יי דקר ישישים
 למאות ובחורים לרבואות ויורד לטבח כהני
 יהוה צבאות ותנוקות של בית רב ועניי אבות
 רואות ואין שקט לדם נקי ויהי למופת ולאות
 וחרב זר נוקמת והקריהו הומיה ונשמע קול
 נהיה וכמהו לא היה : יי הוסיף להרוג נשים
 עם ינקי שרים ושפך על דם נקי את דמם בפנים
 ודם עולה בין דמיהם כים ויאור מצרים עדי
 נשא נבזראדן עניו לשמים ויאמר הלא די
 לדם בכנות ירושלם הכלה אתה עשה לשארית
 השביה ואז שקט דם נקי וחרב נקם רויה : יי לך
 חטאנו אלהים העינו והרשענו והרגנו נביאיה

ודשענו ידענו יחי חסדך לנחמנו כי משאול
שענו ומפרי מעללינו זה כמה שבענו רחם לא
רחמה הסוערה עניה עיניה לך תשא ואת
עזרתך צופיה : עינים קיב

בת עמי תייליל בינוניה על חנה ועל שבעה
בניה כי נשחטו שבעתם אל עיניה והיא
נפלה ומתה על בניה : וסי' נמשכו עוזב האל
ולעבוד בל והעירו יהוד למכין תבל איך עוב
לאכזר נחלת תבל ודמעות אם יורדות על פניה :
לצעיר פתח זר האכזר אם תאבה והשתחוית
לאל זר אכבדך ובמלוכה תהי געזר איך אעזוב
אל בגבורה נאזר בסוף הותו ראשו ונגזר
נשקתהו אמו בשאוניה : וסי' ולשני פיים ברוח
אונו סגור לפסלי כי עצמה יד מינו לא אעבוד
כי אם ליחיד השוכן במעונו אשר פדה סגולה
ממוניה : וסי' ולשלישי נאם קח את שבעתי ואל
תכוה ותקן את תקנתי ואל יאמרו סגני כי
הפרעתי ולשקר שבועתי נשבעתי השיבו לא
בלשוני אענה : וסי' קול נשמע צווח במעונה
אשריכם שבעתכם גיגי חנה נחלתכם בגן עדן
מוכנה עבדתם אלהיכם באמונה ואם שמחה
בעדן עם גיניה : וסי'

קיסס לכן וכת רבי שמואל בסן גדול

איך נוי חטאתי השמימה ודמעתני על לחי
אורימה וכיום זה נהי נהיה אורימה
ואהימה ממים ימימה : אכל לב וניחום חדל
חדול

חדול ומכל כאב צירי נכדל כדול על בן וכת
רבי ישמעאל כהן גדול לזכרי ואת יקוד בלבו
אשימה : וסי' עת נשבו ונפלו לשני ארונים והם
שכנים זה לעמרת זה חונים ויספרו זה לזה
ענינים חד אמר משבית ציונים שביתי שפחה
לבושה שנים פלכנה בזיו וקלסתר פנים וכתואר
פקציעה וימימה : וסי' והעהו בענין זה פי שנים
בעד עבדו ספר לו כפלים גם אני באתי משבי
ירושלם שביתי עבד עם יפה עינים בשמש
בתקפו עת צהרים בא ונוגם ונחלקם בנתים
הולרות ככוכבי שמים לשמע און תצלנה אונים
בזכרי ואת את מדי אפרימה : וסי' בשהסכימו
על זאת שניהם יחד ודערב ונוגם בחדר אחר
והארונים בחוץ מרגנים יחד והם בפנים מקוננים
בפחת ופחד וכתונה ואנינה וברעימה : וסי'
זה יספור ביקוד לבב ימסה גין אהרן איך לשפחה
ינשא והיא גם הוא תייליל בתגרת שוסה בת
יזכה איך לעבד תנשא בישראל בזאת לא
העשה עד בקר בכיתם לא הדמימה : וסי'
בהצפירו זה את זה הפירו או אחי ואוי אחות
הגבירו נתחבקו שניהם עת הזכירו עד יצאה
נשמתם באימה וכתונה ובנהימה על אלה יכפו
עש בסיל וכימה : וסי' קיסס

אבכה ועל שוד זבולי נזולי עיני ברכות כאולי
אללי : אבכה לארץ הקדושה ביד
מישנאים רטושה לישמעאל והגרים ירושה : הו
צעירי

צעירי נקילי נוחלי ירשו נאות כל גבולי אללי :
אבכה למקדש ולבית אל אוי אריאל אריאל :
אצעק היש פודה וגואל חתמו קץ נאולי מושלי :
אין עוד ממשל משלי אללי : אבכה ללוחות
וארון ולציץ גור אהרן אפוד ואבני זכרון פעמון
בשולי מעילי לבני שב קול נהי על גבלי אללי :
אבכה לרוכן ועזרה שלחן ומגורה שהורה :
חשן ואפוד ואבן יקרה איה כבשי ואילי גואלי :
מדי עונות פלילי אללי : אבכה לפרחי
כהונה אנוד לאנשי אמונה ולשיר לויים ורנה :
מלך ונביא פלילי מושלי אים לפלם מעגלי :
אללי : אבכה ואעתיר לצורי יחבוש לראשי
פארי ישיב לביתו הדרי אמיר בכי אלי מחולי :
אחלי אעיר זמר על גבלי אחלי : אמיר

קום לדון יסודס יחיוס ז'ל

יהודה וישראל דעו מר לי מאד לכן בחטאתי
אני ארעד רעוד : יהיה לבבי בי בעת
אשמע בכות : ועת שחוק אראה אזי אסלוד
סלוד : בן אה ואחות אם ואף גם כל שאר :
הבכו למשפחות וגדרו במ גרוד : דוד טוב וכל
אנשים וגם נשים בכי : ואני בבכיתי אזי אחריד
חרוד : חסרה נגינתי ושמחתי בעוד : אוכור
למקדש פי אבדנוהו אכוד : חסרה קהלת אל :
ולומדי דת ורין : על זאת יהודה קום וישראל
ספור : חסרה וגם קצרה יחידתי לרוב : אבדן
קהלותי וגשמדו שמוד : חסרה ידיעתי בקורות
הומן

הזמן : אמאם לקול שירים ומחול גם רקוד :
חסרה עצת לומדים לתושיה וצה וחרג
בחיריהם כמו צאן וערוד : חסרה חנינת אל :
ורחמיו נשכחו : הוא לי כמו אכור והמר לי מאד :
חסרה זכות אבות ולא תליץ בעד ירעם וסף
גועם ונחרדו חרוד : חסרה צניעות כל נשי
יהרות ביום : נפלו ביד זרים וקפדו במ קפוד :
חסרה נחמת כל יהודה כי יאוש : צמח בלבותם
ונעקד במ עקוד : חסרה פקודת אל עלי הורגים
בני : עמי וגם גוזלים וחושדים במ חשוד : חסרה
אמת תורה והמצוה אשר עם רוב גאון זרים :
שכוחה מלמוד : חסרה מתיקות מבני עמי ולא
חסרה ערבותם וטיבתם וכל חכמת חכמיהם :
ונחלדה חלוד : חסרה תשובת אל לצעקתם
ואין ענה ואין חומל ונלאה מפקוד : חסרה
שכינה משכון מטרה בתוך מקדש וישראל :
והדלה מן רכוד : חסרה ענות קדיש וענות ברכי
בתי כנסיות חרבים מיסוד : חסרה זכירת צור :
יהיה צבאות יה ואלהים אל ושין דלת ויור :
חסרה גבואה כי וגספם כל חוון אורים וגם
הומים וצירוף שם בסוד : חסרה הגות תורה
ילדים עת גמור שק אחרור על זאת ואפדנו
אפור : חסרה כבוד שבת כבוד מועד בכי חשך
וקדרות קח יציעה בו רפור : חסרה ערכות קול
חזנים מזמור מפטיר ומוצניף וגם פטן לחוד :
חסרה כבוד מלכות : יהודה ער מלוך האיש בנו
דוד

יהומים היינו בארץ נכריה על אלה תמיד עיני
 פוכיה : יתומים במדינות שרתי עיר מנוחתי
 בגוים רבתי בני רבתי בגולה ירדתי גרלה
 אנהתי אל ירושלם עיני צופיה יתומים ומכל אהבי
 אין לי מרחם חרלו קרובי אין לי מנחם עוללים
 שאלו לחם הן אני נשארתי סערה עניה יתומים
 רבות מצאוני תלאותי רודפי דלקוני וצרותי אוי
 כי השיגוני עונותי על אלה אני שערוניה יתומים
 מדמעות חשכו עיני על חרפן בית מעוני מי
 ימלל גבורות יהוה לו תהלה דומיה יתומים הנדל
 חסדך אם אין מעשה באויביך וצריף כלת עשה
 אם אלי תשובו אני כן אעשה הנני שלח לכם
 את אליה : סא

עיני עיני יורדה מים על חרפן ירושלם : טיני אבכה
 לילי ויומי על חללי בת עמי ואשפוה נפשי
 ודמי ליושב בשמים : טיני נחפה כל שירי לאבל
 נשבר כל פנור ונכל נצור עלי ככבל לבני יהודה
 ואפרים : טיני עלי צרים צחקו וכארי שן חרקו
 ובפיהם עלי שרקו וגם ספקו כפים : טיני יללה נהי
 זקנים שאי נא אם על בנים בחורים וזקנים וגם
 יונקי שדים : טיני זנח ארני מזבחיו נאר מקדש
 מנוחו : גם הסגיר ביד זנחו חומות ירושלם : טיני
 יום החריב צר קדש ציון עיר הקדש בתשעה
 באב לחדש רפו כל ידים : טיני הצור עוזב אף
 וחמה וקום היה לנו לחומה והאר אור החמה
 להיות

הרנת ביום אפק טבחת ולא חמלת : סרגת
 מראשית גזי קדוש היינו למלאכי יהוה
 דמינו ועתה כצאן תעינו ועברנו על מצותיך :
 סרגת בא עלינו שבר על שבר באשה יושבת על
 משבר שרקו שן עלי כל עובר ובאו פנתלתך :
 סרגת מצאוני רוב יגונים רוטשה אם על בנים
 לקרח בלילה חונים שאר צאן מרעיתך : סרגת הרגו
 בנו כל אויבינו לקחו כל מחמדי עינינו וברוב
 כל חטאתינו החריבו מקדשך : סרגת קדמוני ימי
 עוני וערבה כל ששוני ובליל נרוד רעיוני
 חשקתי לראות פניך : סרגת הנקראת סערה עניה
 צועקת מבור תחתיה שלח נא את אליה ונקלם
 למחוז הפצה : סא

למחוז הפצה : סא

קיסס לרכי זרחים סלו ו'ל

זאבי ערב וכל דוב אורב שמו קרית משושי
 חרב וינהגוני שבנית חרב ואין דן דיני
 וריבי ירב והנני יונה שחורה בעורב יען ביתי
 אשר הוא חרב : יסנני ראשי מים לכפות ולספור
 למקדש מורש קאת וקפור ומה די לספור לכבי
 ולרפור בראות תרפים תחת אפור וננע נראה
 בשתי וערב בבית הארן ולוחות חורב : יסנני חטאי
 בקדש בכבי ודמעה לקול מוציא דבה רעה
 מנוה קדש אותי התעה ושם לי בכיה לדורות
 קבועה ונת יהודה אני ירב פי נטו עללי ערב :
 יסנני ירדו פלאים בני עליון ויתמכרו מאין פדיון

בצאת ההדר מן בת ציון • וכבוד נלה מאפריון •
כהתעולל כל אספסוף וערב • במשכן יהוה וכל
הקרב ויבני הלבנו ימי בגון וכלו • כי לא אצא ואני
כלוא • ואויבי שלו והסתוללו • ובנים גלו ויתנצלו •
עדים והובל השורה לקרב • אשור למלך ירב • ויבני
לי ולשוני יונה חכי • כי עוד בקדם אקים סבי •
ושם אערוך נר לדוד מלכי • את תלבני ואז תחכי •
ואנער • תיה באה כאורב • ליפת מראה וקולה
ערב • ואנער קינס

שומרון קול תמן מצאוני עוני • לארץ אחרת
יצאוני בני • ואהליבה תזעק נשרפו
ארמוני • ותאמר ציון עובני יהוה • ואסליבס לא לה
אהליבה חשוב ענייה בעניי • התמשילי שברך
לשברי ולחלי • אני אהלה סורה בנרתי בקשיי •
וקם עלי כחשי וענה בי מריי • ולמקצת ימים שלמתי
נשיי • ותגלת פלאסר אכל את כריי • תמורותי
פשט וגם הציל עריי • ללחלח ולחבור נשא את
שביי • דומי אהליבה ואל חכפי בבכיי • אני נרתי
לרחוק ודי לי די • שנותיה ארכו ולא ארכו שני •
ותאמר משיבה אהליבה • אני בן מרדתי • ובאלוף
נעורי באהלה בנרתי • דומי אהלה פי יגוני פקדתי •
נדרתי את אחת ורבות נדרתי • הנה ביד כשדים
פעמים נלכדתי • ונשרף ההיכל אשר בו נכבדתי •
ושכוח עניה לבבל ירדתי • ושכתי לציון עוד והיכל
יסדתי • וגם זאת הפעם מעט לא עמדתי • עד לקחני
וכמעט אבדתי • ועל כל הארצות נפוצו תמוני •

ותאמר

ותאמר החומל על כל חמול על שפלותם • וראה
שוממותם ואורך גלותם • ואל תקצוף עד מאד
להאריך גלותם • ואל לעד תזכר עונם וסכלותם •
רפא נא את שברם ונחם אבלותם • כי אתה שברם
ואתה אילותם • וימיהם חדש פימי קדמוני • ולא
תאמר ציון עובני יהוה • קינס

קול יללה אשמיעה • ומספר מר אביעה • וכל
עין ארמיעה • מי יתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה • קול יללה איה צועקים • ברחובות
ובשוקים • ונאקת חלל נואקים • קול שועת בת
עמי מארץ מרחקים • על פן לא ארגיעה • מי יתן
קול יללה וקול שבר • איה נשמע בכל עבר • וגם
יד על חלצים ראיתי כל גבר • על פי גמלאות
עירי • חללים שוכני קבר • לזאת ראשי אניעה •
מי יתן קול יללה איה מקוננים • יחד אבות ובנים •
איבה לירקון נהפכו כל פנים • כי חרב השביעה •
עד צואר הגיעה • מי יתן

קינס על עשרם סרוני מלכס

אלה אזכרה ונמשי עלי אשפכה • כי בלעוני
ואבים כעונה בלי הפוכה • כי בימי קיסר
לא עלתה ארוכה • לעשרה חרוגי מלוכה • בלמדו
ספר מפי משולי ערמת • והבין ודקדק בדרת
רשומת • ופתח באלה המשפטים וחשב מופת •
וגונב איש ומכרו • ונמצא בידו מות יומת • גבה
לב בליעל עובר אליים • וצוה למלאות פלאטרו
מנעלים • וקרא לעשרה חכמים גדולים • מכיני

דה

דת וטעמיה בפלפולים: דינו משפט זה לאשורו.
 ואל העוותוהו דין פזב לאמרו: כי אם הוציאוהו
 לאמתו ואורו: כי ימצא איש נגב נפש מאחיו
 מכני ישראל: והתעמר בו ומכרו: הם השיבוהו
 ומת הנגב ההוא: נאם איה אבותיכם אשר
 אחיכם מכרוהו: לארחת ישמעאלים סחרוהו.
 וכעד געלים נתנוהו: ואתם קבלו דין שמים
 עליכם: כי מימתם לא נמצאו ככם: ואם הם
 תיום הבאתי דינם לפניכם: ואתם תשאו עון
 אבותיכם: זמן תנה לנו שלשה ימים: עד שנדע
 אם הדבר נגור מפרומים: ואם אנחנו חכים
 ואשמים: נקבל גזרת מלא רחמים: חלו ויעו
 ונעו כלמו: עד רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול
 נשאו עינימו: להזכיר את השם בעלות לאדונימו:
 לדעת אם יצאה הגזרה מאת אלהימו: טהר רבי
 ישמעאל את עצמו והזכיר את השם בסלודים:
 ושאל מאת המלאך לבוש הפדים: ונאם קבלו
 חכמים צדיקים וידידים: פי שמעתי מאחרי
 הפרגוד פי כזאת אתם נלפדים: ירה רבי ישמעאל
 והגיד לחבריו מאמר האל: וצוה בליעל להרגם
 בכח ואל: ושנים מהם הוציא תחלה שהם גדולי
 ישראל: רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול: ורבן
 שמעון בן גמליאל: ברות ראשו תחלה הרצה
 ממנו לבעון: מראות במיתת משרת לדר מעון:
 להפיל גזרות צוה צפעון: ונפל הגזרל על רבן
 שמעון: לשפוף דמו מהר בשור פר: וצרכה עליו

רבי ישמעאל בקול מר בשופר: הלשון הממהרת
 לדבר אמרי שפר: איכה לוחכת את העפר: מר
 מאד בוכה עליו בחרדה: בת בליעל: לקול בכתי
 עמדה: תוצר יופיו בלבה חמרה: ושאלה מאת
 אביה מיתתו להעמידה: נאץ בליעל דבר זה
 לעשותו: להפשיט את עורו מעל פניו שאלה מאתו:
 לא אחר שונא דבר זה לעשותו: וצרכה רבי
 ישמעאל בקולו מר ליוצר נשמתו: שרפי מעלה
 צעקו במרה: זו תורה וזו שכרה: עוטה בשלמה
 אורה: אויב מנאץ שמך אל גדול וגורא: ומחרף
 ומגדף על דברי תורה: ענתה פה קול משמים:
 אם יהיה קול אחר אהפוך עולם למים: לתוהו
 ובוהו: אישית הדומים: גזרה היא מלפני קבלוה
 מקימי דת ימים: פקידים נהרגו מאחרי שבת
 כתי כנסיות: מלאים מצות כרמון ודורשים בכל
 זויות: וצוה להוציא רבי עקיבא דורש כתי
 אותיות: וסרקו את בשרו במסרקות של פיפיות:
 צוה להוציא רבי חנניה בן תרדיון מבית אולמו:
 כחבילי זמורות כרכו גלמו: וספוגין של צמר שמו
 על לבו לעכב עצמו: מיד נשרף וספר תורה עמו:
 קוננו עם לא אלמן: כי ענוים הורגו ושופך דמן:
 לשם שמים מסרו עצמן: בהריגת רבי חוצפית
 התורגמן: רעדה תאחוז כל שומעי שמוע: ותזיל
 כל עין דמע דמוע: ויהפך לאבל כל שעשוע:
 על הריגת רבי אלעזר בן שמוע: שחתונו בני
 עריגה שוממה: והרעו לנו מכל מלכי האדמה:

והרגו ממנו כמה וכמה • בהרינת רבי יהודה בן
דמאי • תקפו עלינו מצות להפר • ומאנו לקחת
הזן וכופר • כי אם נפשות הוגי אמרי שפר • כמו
רבי ישבב הסופר • יחיתוני צוררי ומעני • ומלאו
כריסם מעדני • והשקוני רוש ומר ולעני • בהרינת
רבי חנינא בן חכניאי • דכרת בית יעקב איש ובית
יוסף להכה • הן עתה איש אותם כבה • כי הם
הסכימו להרוג עשרה צדיקים באיבה • עם רבי
יהודה בן בכא • נאקת חלל בכל דור בכליון
וחרץ • סורו טמא קראו למו כטומאת השרץ •
מאין יבא עורי לעמוד בפרץ • עורי מעס יהוה
עשה שמים וארץ •

אמרה ציון מצאוני עוני • לארץ אחרת יצאוני
בני • ואם נכרו פשעי ותרבתי ודתי • איזה
חסדיך הראשונים אדני • ויאמר יהוה ציון בית
מנוחתי סגולת עמים אותך קראתי • לא אבית
להוכחתי לזאת חמתי שפכתי • על עובדי את
תורתך • אמרה ציון תקותי אומללה • השכו מאורי
ושמשי הפלה • בשמעו קול יתומי צועקים
בחלחלה • השכח חנות אל אם קפץ באף רחמי
סלה • ויאמר יהוה הרפית שקוציך • נמאסת ברוב
מעליך • בועליך עשיך • וכגדו כך בוגדיך • ויצאי
מעון • מהרו בניך • מהרסיך ומחריביך • אמרה
ציון למי אכבה תחלה • אם לשממות קדשי • או
לגלות הנפלא • אם לה צור קדשי • אשר עשית
כלה • סכת בענן לך מעבור תפלה • ויאמר יהוה

יהוה

הן נלכדת במקושך • ובעוצם בעצק חרב מקדשך •
וחטאת נעורך • פקד צור קדושך • יען שמת
טומאה תחת אישך • אמרה ציון מה אענה ומה
אומר • כי ברוב עוני גילי לאכל הומר • ועל
שממות מכוני אצעק בלב חמרמר • הנה לשלום
מר לי מר • ויאמר יהוה מבטחה נכחד • כי צרף
וערף נוסדו יחד • גליתי אונך במורא ופחד • דברי
הנביאים פה אחד • אמרה ציון אויה לי על עוני •
כי באמת וצדק חרבו ארמוני • אך אם פשעתי
ורבו עוני • הלעולמים יונה יהוה • ויאמר יהוה
התנחמי בגלותך • ואם בחטאתך החרכתי נותך •
לטובה אזכרכי ושבתו את שבותך • ויש תקנה

לאחריתך • יי • קיי

לשכינה עלתה • ויללה כי רבתה • אללי לי
אויה לי • לשרפת תורה • שאו קנה
מרה • אללי לי אויה לי • לבתי כנסיות • ובעלי
חושיות • אללי לי אויה לי • להרג בחורים • ושחיסת
הכשרים • אללי לי אויה לי • לחרבן מקדשים •
שאו קנים קשים • אללי לי אויה לי • להרות
ומניקות • נפשותם שוקקות • אללי לי אויה לי •
ליונקי שדים • כי צמאו למים • אללי לי אויה לי •
אוי לעוים חרבן • לתינוקות של בית רבן • אללי
לי אויה לי •

קיי

אללי לי אללי • על רוע מעללי • אללי לי אללי •
על שבי עוללי • איכה כלו בינון חיי • וכל
כלי שם בי ירון • תייתי כעבד והם מושלים • ולא

אדע מי לי ארון : זה רודה וזה מרדה : וזה עושה
בעברת זרון : אוי לי אמי כי ילדתני : איש ריב
ואיש מרון : ⁵⁶ בכה אככה לילה ויומם : כי
ארכו קצי שכרי : למה לא מרחם מותחני : והתי
לי אמי קברי : כי הרפת אדם לוקח כל הנקרא
בשם עברי : נחלה מבתי : אוי לי על שכרי : ⁵⁶
גדה הגלני מרפאי : ורדכי בנזית נדר : פתאום
גרי ככה : ושמשו בעוד יום קרר : גלה כבוד
מישראל : לא תואר לו ולא הדר : עין שמשו
חשך : ומאורי קדור קרר : אויה לי כי גרתי
משך : שכנתי עם אחלי קדר : ⁵⁶ דמה כבודי
לחציר גנות : שיבש לפני כל חציר : כסוחה
השלכתי : ואחי הזמן לכל יציר : קראו אחרי
שלחו מגל : כי בשל קציר : אללי לי כי הייתי :
באספי קיץ בעוללות בציר : ⁵⁶

קובץ לברך סביל כחוכה"ה חסד כספ"ה מרדכי זכות זל"ה

הודי נהפך : לבי נשפך : הנה דוח נועף נכאב : על כי
יקשה : שנוי מעשה : לא מן השם הוא זה ארצב :
איך לא נסמן : מול אב בחמן : שם הדיש זה הוא הדיש
אב : כי נברשנו : כי נגזרנו : ויהומים היינו אין אב : ⁵⁶
ולד נעים : לו נענועים : גם פי ישנה אביו ישא : ולדול
כן : חוק אל חפן : אב שמחל ופה עשה : איך אב עלום :
עושה שלום : רחם אב על בנים נשא : איך לא ימר :
איך לא ולמד : קל וחומר מכנין אב : ⁵⁶ כי ישר משפט :
איך לא נשפט : כי צדיק הוא צדיק דינו : הן הוא ידון :
הוא בעל דין : גם יעיר כל איש בעונו : אם עוינו הוא
אכזבו : הנה אין אב מעיר בכנו : מה פינינו : לשכנינו :

מהנועיל כי יש לנו אב : ⁵⁶ הן אב נקרא : ברבר תורה :
בין המוליד בין המגדל : אף המורה : אב יקרא לעשות
נפש הוא משתדל : צור עשנו : גם רפנו : הורנו דת וכרב
גהל : איפה נהיה : בזה אויה רב מתקנא ומשדר אב : ⁵⁶
פלך נשא : מאז נשא : אל ישראל מעשה אבות : שש אור
בניו : מל לכ בניו : ונאלם אז ממכאובות : הורם דתו :
אומנותו : והשיטם על מים עבות : איך אחר כך : כמעט
נשפח : כל מצוח חפן על האב : ⁵⁶ וזכור הופיר : אל עם
נקיר : הן כבראשית שפר שמות : תואר בלה : גם רעיה
קה : ונאחות אף בת צור ראש אמות : איך נמסרה : גם כי
סרה : היא לשרוחי בעל במות : הן אביה : הוא מלות :
ולעולם היא ברשות האב : ⁵⁶ כי כו מכסהה : לו כל שכחה :
הן מעשיה ומציאתה : איך יגועל כה : משום אביה : כי
למנוגל מסר אותה : לא למנוגה : ולפרקונה : יפנה צר אף
לקבורתה : איך יתקמר : יו כי יאמר : על בת האל : כי
אין קה אב : ⁵⁶ אם לא גזין : צור החונן : פוכות אבות
הראשונים : כי הם נעקם : עוז צדקהם : מהגין עזר על
הבנים : למה המית : ער כי הצמית : בגלל אבות טף
ונשים : איך לא נשמר : חוק דין גמר : כי לא ישא בעון
האב : ⁵⁶ עמה נפטר : חסיד נעמר : אב לכהנה ומשרת
אל : אף לא נחמד : אך נחממך : אב לשרפים הויה
מיכאל : איפה אויה : פח אריה : אב חיות כי סף האהיאל :
גור ממא חל : על בית שחל : אב למלכים ונשיא בירת
אב : ⁵⁶ כי מה יחיד אל : הוד ישראל : ער אז בנו ירך
חיות : זה עזר בגלל : שמך חלל : בין גוי בורה דרת
נבריה : אל הוד חיקו : השב נקו : נוק שלם מן העליות :
חב תב מלכי : חון בנה כי : בזה יפה פח האב : ⁵⁶ אל
מסתחר : נא תעתר : גל מחביון הודך : עליון : חדר
עושה : תורת משה : וזכות חפש אל עם אכיון : גור
למשיחך

למישחרך • ויחיד וזרחך • שבי שובה נא אל ציון • היש אב
נזרא • כי אז נאמרה • בתפוך לטוב החדש אב • כי
נברשנו • כי נברנו • ויתומים חיינו אין זאב :

קונס אחרת

ארים בקול בכנה • אועק בתאניה • אויה אויה חושי במר
ענו • אנו וכן ענו • אוי מה היה לנו • ננהה נהי
נהיה • לנלות שבינת יה • אויה • הדרת מאורנו • כי
השכה מנו • אוי מה היה לנו • יפעה משיש קרנה • הנעם
במאפליה • אויה • אף צור תרימנו • אף צר תרימנו • אוי
מה היה לנו • מעוז לאל היה • בו קננת חיה • אויה • שם
וענות ענו • עררי בעיר חנו • אוי מה היה לנו • שרה
במר שכיה • צרה בחור צכיה • אויה • בין אויכים באנו •
הם משלו אנו • אוי מה היה לנו • הרפך תלולה • בננו
לתלפיה • אויה • השונאים קנו • בו בית אליל בנו • אוי
מה היה לנו • ונהה ונבריה • פאה מקום בעיה • אויה •
ובני ונות זנו • שם שקטים לנו • אוי מה היה לנו • כל
האנה נהיה • לא כן לנו נהיה • אויה • כי אל נטשנו •
וכאף נחצנו • אוי מה היה לנו • ולשערורייה היתה
יפיפה • אויה • חרפה ליודעינו • לען לצרינו • אוי מה
היה לנו • הורה וחשינה • התנצלה עדיה • אויה • רוב
יודעים בנו • מרת ודין פנו • אוי מה היה לנו • נפשי ברוב
עניה • צופיה וחומיה • אויה • מתי לחננו ישקוף אלחננו •
אוי מה היה לנו • יד רב עלילה • לבנות שרשיטה •
אוייה • אז כל משנאינו • יאמרו ויתענו • אוי מה היה לנו :

קונס אחרת

נוגל נוגל ואל • רמע בנהי קינים • מוול מול יאול • נודר
מכל קינים • בבכי אונים • אף בשאונים • וכאין
אונים • יפעה תועה • גלאה ונאה • עד כי יקאה • הם
בשנים • על פי רוב השנים • ימא מרט שרט הורט •

נכחר

נכחר ובלתי אבר • הקרת פארת פרת • השלך אל כל
עבר • וכאיר שבר • בכלי שכה • בלתי שבר • עלפה •
עד אין מרפא • נרפה נספה נכפה • בירי מונים • נמפר
עשר מונים • ימא זרים בודים הורים • אף נזולי עולות •
זרים מוכרים שרים • צדים בלתי עולות • עניי בלות •
לזמן בלות • ומנע בלות • צרה • בלתי צרה • אקרא אל
צור נזרא • אל פיר יונים • יחיש פרונים • אקרא

קונס אחרת

מנודרביך • מזעיר בנוד • כא לך להחננה בחרבניך • ועף
ותמרור לב ורם עינים • כן דברו על רוב
ירושלם • שואג ענה עני ואיך הרמי • מה הישגי אמי
והרדמי • שורי מחונן בך עפר בגלים • התעוררי קומי
ירושלם • הנה פווריד בחיך חלו • וברית שמויך יום
ליום ישארו • צופים לעת על יד בנו אפרים • יציל יהוה
את ירושלם • וועק לבכם איך פלילת יפי • תהיה מנחלת
בשקוף דפי • איך משכחיה הם בצולת מים • יציר ורהה
את ירושלם • כל מקדשיה עד יסוד בה ערו • בה שוכני
בתי קדשות גרו • קנאה לבוש ווכר ארון שמים • לבני
ארום את יום ירושלם • וברתמים תפקוד נוח קדשך •
האם בציון געלה נפשך • צור חוקקה על לב ועל פפים •
איך לא תרחם את ירושלם • תקוף עלי ציון פרוש הנלך •
קבץ להוכה חיש בני חילך • צוה שאי פענו בכמצולתים •
קולך מבשרת ירושלם • בנאון ותוה צחלי ורגי • כי חלפו
למו ימי העני • פדם לגיל וכפלו כפרים • עלוי בכד לב

קונס אחרת לחרון

מחלל שם האל אקרא • ורוב חסדו אשיח ארון • מפלטי
מכל צרה • בלב תום נים בשרון • ומידה דרך
הישדה • לחבר בלב בן הצרון • מקום אברהם בי שרה •
פקרנה ארבע היא חברון • שלימות עיה זו נסתרת • עני

(מיו)

צאתה

צאתה מיד עפרון * אשר בה אורח במערה * לנן עהן
לכני כשרון * ועל בן העזר הוקירה * לחמה לאבות
הרוזן * ונור כי תמות שרה * בקרית ארבע היא חברון *
הלא מאז היא הסגרה * לעיר מקלט לבני אהרן * תנה
נא אל חי נורא * למפלח לנו מהרון * ועל צרים צנה
עברה * בתמהון ובערון * ויהום חטא תמוט סרה * בקרית
ארבע היא חברון * זכות אבות תמה ברה * לפניך העל
וקרון * ולבניתם תהיה עורה * רעם רועם בבני מרון *
ראם מתויקים פחורה * בשוד ובקפן ובחסרון * והניקה
בנים צרה * בקרית ארבע היא חברון * יצו חסדך לבנות
בירה * ושוב בנים אל בצרון * אזור ושראר בגבורה *
בכל טיבה ובכל יחרון * בנן דוד שר המשרה * תנה על
עילמד פטרון * ואז יסור הצר שרה * בקרית ארבע היא
חברון :

ויס מקובים קינות אלו * למחורר אלס אברהם *

אננו ספרו בכי והתאבלו * כי חרלו פרוזן בישראל חרלו *
ועל הוד והדר אשר קמרו * ומתקדשי החלו : בואו
ערה ועמכם מקונני * ובמספר מר הלילו על רוב יגוני *
ואבל כבד הרבו בחורי וקני * כי באו זרים על מקדשי *
ביח יהיה : גם זה לעומת זה הנם שועים * וביללת אנלים
קולם משמיעים * וען במפלתם היו אחים ורעים * הבית
הגדול רסיסים * והבית הקטן בקיעים : דמעות שועתם
וקול צעקותיהם * הנה הנם על מדרגת עדיהם * כי אין
מקאוב במקאובם יאמרו שניהם * יתנו עדיהם : הבית
הראשון יצעק אוי כי בחפזון * לרבר יהיה נרעבה מבלי
מיון * הסדרה משא ונאום ויבא גם רוזן * גם נביאיה לא
קצאו חיון * וצען השני ברתת וחלחלת מתנים * לשמע
מבתי הצלנה אונים * על דת אשר נתנה במחולת מתנים *
אשר ברתו לשנים : ואת גדלה על אנהומי * ועל ואת

אמר

אמר מכל מכותי * כי בשתי תורות חשו מחלקותי *
מצותי חקותי ותורותי : חנר הראשון אשביחה מפי רון *
בשופר ארים קולי ואקרא כנרון * אהה כי העיר יהיה
כי כל חרון * על אשר שלח ידו על הארון : מרס יבכה
מוקדי שפכו סוללה * על ביהר צעק השני בקול המולה *
ונתרגו בה רבבות פלי חמלה * היא העיר הגדולה :
יקנן הראשון בקול עגומים * בכידי גלה ממנו בפתאות
ואשמים * אם אגישה אפור לא יענוני ממרומים * עד עמוד
כהן לאורים וחומים : כי מי בועס וערוך לועמי * גם אתה
ראשון לא תשנה לחרפני וחומי * בך בא פכלי וכי בא
יוני ורומי * כי שמים רעות עשה עמי : לבכות ופסו ומים
וגלו עיני * אמר ראשון ואמרטה פני * כי ברח אריאל
אוכל שמני * ותצא אש מלפני יהוה : מעיר מתים ינאקו *
בחרב אחיהם ואיביהם שחקו * בתוך היכל חרב איש
ברערו דחקו * איש פרעהו ידבקו : גרוו אשא ווליל
כמבכירה * על קמותו לא הירה ולא נכרה * בביתי
ובחומותי שמו צרה * וישם את פסל האשרה : סער האתוך
ראשון אם תבינה * צדתי תשכח צדךך ולי תשא קינה *
דברו כי נכבים על החורה * ואבדרה האמונה * איכה
היתה לזונה קריה נאמנה : ענה הראשון גם כל חלי וכל
מכה * אשר לא נסית הושיבוני דבא * כי באה בת בבל
בתימה שפוכה * ותאפר כל זרע המלוכה : כי אפתח
בקול המולה ולא הור הרים * על אפיסת מלכים כהנים
ושרים * ומשך אשא קולי כי משלו בנו נכדים * נחלתנו
נחפכה לזרים : צדקתו ובניו ועלו על כל מכותיך * כי
ביום צדךך לא ראיחה בצבת משךך * פחרפני נתקנים
ולא כחרפךך * וירך יהוה אותך ואת מלךך : קלים היו
פצעך ופצעו בחוקה * דבנוי וכתתונוי דקה מן הדקה *
ראשון הגלו בקרוב ואותי הגלו בדפקה * אל ארץ האויב

רחוקה

החוקה: דעתי עלו על צואר באילן • והבורחין שנית
עלו על בלן • ודמו אחרות והמה ישאו קולם • הרפן בית
שני טפו חמור לן • שבעים שנה נגדו לתעלות צרובה •
למחאתי ולהפוך הקללה לברכה • ולך נחננו המאוח
בתחלה ממושכה • והחי המלחמה ערובה • תכנו חרפן
היכל העיר האומללה • כל יושבי חבל וצבא מעלה • אל
תהנו דמי לו בכבי ויללה • ער יכונו ועד ישים אה
ירושלם תהלה • שלישי מהר הבנה כי רבך בושש •
שחה לעפר נפשנו ועצמותינו יבש • השב ארון אורים
ורוח הקדש • והיה בית יעקב אש • או יבואו להתפלל
לאלהים חיים • מאפסי ארץ וממול האיים • כי אז יחוקו
בכנף היהודים • ונתרו אליו כל הגוים • ואמרו לנו נעלה
אל הר יהוה כי פז • ישקש ים צרותינו מעופו • ויסר
אלהים מעינינו קצפו • וישליך האדם את אלילי כספו • לא
הכנו עיר ולא תהמו אומי • ואמר אלהיהם ויקרא בשמי •
מהר אשלח לכם שופט עם חרמי • נחמו נחמו עמי •
אבינו הנמול הנה קיינו • אללי • מי האב נהל הבנים •
לעשות בהם נקמה • וישפוך עליהם הרוגים • בועף
גדול והמה • לאדמה שם ישבנו • גם בכינו • ^{מנינו כזה}
הצעקו אלי כדכם • תלונותיכם באו ערי • מצרות הושעתי
אתכם • ככל יום ואתם עדי • בחסדי ולא השנחתם •
שכילי ארתי • בני מה תדיכן אלי • יצאו אחיכם גרושים •
משה ייץ ומשפירי ייא • ראיתי כי ערפם קשים • הכאתי
גרוש קאשטי לייא • ושיצילי ייא ארא גון • גראנא דרה
עיללי • ^{מנינו} ואם אנחנו טאנו • איה לך חסדים • ואם כאף
גברשתנו • אמור מה טאנו תולדים • חסדים אשר בעינינו •
ראינו • ^{מנינו} הוצאתי אתכם גרושים • מארץ שבי אל צבה •
ראיתי ערפכם קשים • ולא הקשבתם לישעיה • וירמיה
על זה לא • רמתי עוללי • ^{מנינו} המינו אלהים חסדי •

אחר שעברו כמה שנים • כל היום תחדש עדיך • הואת
מזה אב על בנים • ראש פתנים וגם לענה • שתינו • ^{מנינו}
אני בוחן לבות אדם • וכליות וקרפיהם • כטרם בא יום
אידם • הן הפרתי חסדיהם • ובחטאייהם הלא לקחתי •
עוללי • ^{מנינו} הנה לענות הנשים • בתולות וגם בעולות •
והפשיטום המלבושים • ועוכו אותן מגולות • ימים ויליות
ואן לחרפה • היינו • ^{מנינו} אתם מריחם תודתי • ועברתם
אלהים אחרים • ואני קנא קנאתי • והשקתי אתכם מי
חמרים • המאריים על הפלם • מענני • ^{מנינו} האם און
מרא וארוכה • לכל מכאובינו • רכל עם יש מלוכה •
לנו נפל חוד כבודנו • אויבנו שקמו את • טירחנו • ^{מנינו}
הנה גם אני בכבודי • בחוף עם בני הגולה • ושלחתי לכם
חזרי • בכל יום ובכל לילה • לקהלה ובכל שבי • עוללי •
^{מנינו} אם הרבו פשע ועברה • עמד צאן מרעיך • הנה יד
יהנה הניה • במקנה ערף • מצוהיך ותודתיך • הפרנו •
^{מנינו} ידעתי שמי מחלל • בגוים ובלאומים • וסגולת בתינו
ולוים • צדיקים ושרים ותמימים • יחד שוממים • ואין נוטה
ערך אהלי • ^{מנינו} זכור תזכור אבותינו • ושלח לנו הנאולה •
ואל חפן לרשענו • ונפשנו המגאלה • הגדולה לך ארוננו •
אבינו הנמול הנה קיינו • ^{מנינו} אני בעצמי ובכבודי • אכתיר
כתר לאומה ואבנה בית תפארת • כימי שנים קדומה •
ובנעימה אעיר זמר • על נבלי • וכשמים קינס מרת

הצבאות * סלח כרוכ הסדיק * פשעים וגם חטאות * לטובה
אז * עשה פי לך קוינו * מכינו יצאו אחיכם גרושים *
מארץ צבי אל שכיה * ראיתי כי ערפיהם קשים * הבאתי
גרוש קאשטיליה * ושיציליה * גרא'גון * גרא'גון *
עוללי * הוסת בעברתך * מבצרי בת יהודה * ושרפת
ארמתיך * וגם בית העבירה * לחמי הודה * לא רציה
סדרנו * מכינו הרבתי בתי מקדשי * בעבור חטאתכם * אשר
אמרתי לקדושי * ושכנתי בחוככם * בעבודתכם * אמר
חנביא אללי * אמר ציון מה פשעי * ואף כי חטאו
הפנים * עקרת את הזק סלעי העצים והאבנים השכנוס *
קול נחנו במקדשנו * מכינו ציון במשפט הפרה * כי שרתה
ברון עם האל * לא תחכש עוד כשרה * עת ישועה
לישראל * בגין אריאל * תראנה עיני קהלי * בנין מראל

קיס חרות

על שוד הובלנו * ועל חרבן בית מחוללנו * בכל משכנות
גולנו * נתן במה קולנו * אוי מה בא עלינו * נתן יום
הזבן מטבח * למשרתי מזבח * ודם קרבנות וכונינו * נערב
כדם חללנו * מיום שפך דם עבדי אל במים * נמס כל
לב רפו גדים * ספו עושי מלאכת שמים * על אלה חשבו
עוינו * מן מנחה לקים בפה עלינו * על בטור בת
פלילנו * אחרי נפלה עטרת ראשנו * איך ימלא שחוק פינו *

קיס חרות

ספר אמרי שפר * התפלל באפר * ספר אמרי הודה
תודה * למה תלבשי כמו שחורה * על פי אני
בגלות עצרה * ואחמשר באפר * ספר על חרבן פעמים *
ספדי בת ימים * כי השליך משנעים * הנותן אמרי שפר *
ספר איה אופה חכמוך * מגלים רוז סודותיך * נפלו ביד
מוניך * בפתויים במגלה ספר * ספר מהרה הושה אל
עליון * וכה רכיר ואפריון * לשום לאבלי ציון * פאר

החת

תחת אפר : לטוס

קיס חרות

על שכר בת עמי אשא קינה * קינה רבה קינה
רבה : על התרים אשא קינה * ביום זה בכל
שנה * במספר תחת רגנה * אבכה יומי * על סנה
מי יתן עיני מים * ואשא אוי על שפים * כי איש
נפלה משמים * על בת עמי * על סני למה מרחם
יצאתי * ליוש אויבי על רעתי * ארור היום אשר
באתי * לעולמי * על סני קדשו צום ועצרה * על
אבידת הנמרא * אוי כי שמה ושעורה * עשו
עמי * על סני צרות רבות סבבנו * כל האמות
קללנו * לחרפה וכוז שמוני * אוי לי אמי * על סני
אוי לי אמי נחלה מבתי * כי עוכתי את נחלתי *
ונשתי את משפחתי * את מקומי * על סני וכיר
יהיה מה היה לי * ואל תדין אותי במעלי * אבכה
יומי וגם לילי * ובעת קומי * על סני רחם עלי אלי
צורי * כי שש אויבי וגם צוררי * ואין מהוס בכשרי *
נכחד עצמי * על סני רחם על עמך אלי * ושלה נא
את נואלי * ולעניה האמר צהלי * ונחמי * על סני
וגנינות תחת קינות * ושמחה תחת שאננות * ורגנות

תחת יגינות * וזה לחמי : ורכות

הנותן בים דרך * ובמים עוים נתיבה * יחיש
ישועתנו * ואת יריבנו ריבה * וגם את
אחריתנו * מראשיתנו הטיבה * השיבנו יהוה
אליה ונשובה * בכתוב השיבנו יהוה אליה ונשובה
חדש ימינו כקדם :

ער

עד אנה בכיה בציון מספר בירושלם • תשוב
תרחם ציון תבנה חומות ירושלם : ככתוב
אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא
מועד : ונאמר ופרנני יהוה ישוכון וכאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו
יגון ואנחה :

והומר קדים דסוף עקוד למדקא עמלא ססוא כלול קטעה כאב דף ס"ט ע"א :

קובס סלומרים לפני הסוכל

אל האדם פת עיני • על נזרי ונאוני : כי גלה ממני :
ארחיב פנפול בגלי • כנשר קרחתי • וכיומי ולילי •
על לחתי המעתי איז מלה בלשוני • כי גלה ממני : אור
בהיר איך אפל • איך שפל כוכבו כליל צדק איך נדף •
איך נהדף מצבו רב אכרי ויגוני • כי גלה ממני : מלאך
מרוץ ירוץ • לפני אל חין ערכו • ואחו צדיק ברבו • באור
פני מלכו • נאם אדני לאדני • סורה שב לימיני בניס אל
הוד אחרון • כתבו זאת זכרון • לשברון הלוחות • ובנסיע
האיון • איון קדש תחכמוני • כי גלה ממני :

קובס לסוכלת ספר קורס

על היכלי אבכה יומם ולילה • ולתפארת ציון עיר
ההוללה : ולתפארת בכי תמיד על חרבן פעמים •
ארץ צבי צבי ירושלם • ועל עמה אשר הלך
בגולה : ולתפארת בית התפארהי שם אויב לשמה •
הושיבני בידי נביות ושמה • על זאת אבכה תמיד
בקול יללה : ולתפארת ספרי תורה כי הללה תפארתך •
נפל נזרך מיום שחרב ביתך • ושאי קינה על
אהליבה ואחלה : ולתפארת חוקו עמי מהר אבנה
דבירכם • נקם אלפש ואשיב את שכוחכם • תוך

היכלי

היכלי • אשכון כבתחלה : כי מציון תצא תורה
והתלה : כי מציון

ספדי והלילו תורת יקותיאל • וחגרי שק וחבל
על גולה אריאל • השרוים בצער בין אדום
וישמעאל • בכי על הרג עם קדוש עם האל • כי
אכלה חרב שארית ישראל : ספדי והלילי תורה
הקדושה • לארץ ישראל לארצות ראשה • ורבי
העונות שמוה כבושה • בכי על הר קדש •
ושממות ההראל : כי אכלס ספדי והלילי תורה
התמימה • על בית המקדש באו זרים שמה •
שלחוהו באש בעברה גם חמה • בכי על זאת
בבכיה דמע בהואל : כי אכלס

קובס על סספר לחן סבורס

קומי וספדי תורה • ועשי קינות זכירה • בתשעה
באב יום צרה • ומחומה ויום עברה • ביום
אף כי חרה • ונחרב דביר ועזרה • צעקה גדולה
וקרה • זאת חקת התורה : שאלי נא ברוב מגינה •
איה מחנה שכינה • ובית לויה ודוכנה • ואיפה
אנשי אמונה • ואנה פנה אנה • הוד עיר הנאמנה •
איכה היתה לזונה • מקדשת ראשונה • לזאת לבך
מר יקרא • כמו לב אשה מצרה : טקס איה ראשי
ישיבות • ואיפה סנהדרין • ואנה הולכי נתיבות •
לנונה • וזו זרהרין • ואיפה עורכי השובות •
לשואלים על סתריך • ולאלפים ורבבות • דרשי
סדרין • כלם בגלות עצורה • הלכו בשר בני צרה :
טקס איה עושי זכחים • ואיפה עושי שמנים • ואנה

עורכי

עורכי נתחים וסוד לחם הפנים בא רב הטבחים
והרג אבות ובנים ואנו ואכלו פתחים אשר
או ערכו הסגנים כי אל חרבו קרא וחצי אפו
ירה : טקס

ואוחז סחון ספר קורס כורוענו ואומר

במקום אשרי העם איכה זהב יועם : במקום
גדרו המונינו נפלה עטרת ראשנו :
במקום העטרה ראש פתנים ומרה : במקום מפה
יפה וחפר צעיפה : במקום ישמחו השמים
יקוננו מר בפלים : ובמקום זוהר חוותם שק
הושת כסותם :

במקום ישמחו השמים שמו על זאת שמים :
ובמקום ותגל הארץ לפי יכאב ובו יבא
קרץ : ובמקום ישמח הר ציון מרי שיחי וירי
אחיו רפיון : ובמקום תגלגה בנות יהודה היים
אנור ואתנודרה : ובמקום על הכל ותגדל אגוז
ראשי ומכבי לא אחרל : ונהי אחרש במקום
ויתקדש על שממות קדש ומקדש : ביום זה
מן סערה אקרא בעולמות שבא : ולחרבן בית
אל נורא תשתומם ותפוג תורה : ולמפקד כהניו
ונביאיו שלא כרצונו וכרצון יראיו : ביום תקונן
הוי אריאל שלא כרצון עמו בית ישראל : ומעל
ארון דתנו גלתה שכינה לחרפתנו : לכן תעורר
לשיתה במקום גיל באנחתה : עד ישיבנו אל
גבולנו תגלה ותראה מלכותו עלינו : טד ושיבנו

יקריין סלס נברו כפרסס זו וסלסו מטפור

פיתוליד פנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם
ועשייתם פסל תמונת כל ועשייתם הרע בעיני
יהוה אלהיה להכעיסו : העירתי בכס תיום את
השמים ואת הארץ כי אבד האכרונ מהר מעל
הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה
לא תאריכו ימים עליה כי השמר תשמדון : והפיץ
יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בננים
אשר ינהג יהוה אתכם שמה : ועברתם שם
אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון
ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון : ובקשתם
משם את יהוה אלהיה ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך : א בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית הימים ושבת ער יהוה
אלהיה ושמעת בקלו : כי אל רחום יהוה אלהיה
לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבת את דברית
אבותיך אשר נשבע להם : כי שאלנא לימים
ראשנים אשר יהיו לפניך למן תיום אשר ברא
אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד
קצה השמים הנהייה כדבר הגדול הזה או
הנשמע במהו : השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש באשר שמעת אתה ויחי : או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים בכל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך : א אתה הראת לדעת

כי יהיה הוא האלהים אין עוד מלבדו : מן השמים
השמיעה את קולו ליסרה ועל הארץ הראה את
אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : ותחת
כי אהב את אבותיה ויבחר בזרעו אחריו ויוציאה
בפניו בכחו הגדל ממצרים : להודיש גוים גדלים
ועצומים ממה מפניה להביאה להתלה את
ארצם נחלה ביום הזה : וידעת היום והשבת אל
לכבה כי יהיה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד : ושמת את חקיו ואת
מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר ייטב לה
ולבנה אחריה ולמען תאריך ימים על האדמה
אשר יהיה אלהיה נתן לה כל הימים :

והומר סזון חזו קדים * והמספר מכתך *

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת : ברוך אתה יהוה הבורח בתורה ובמשה
עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הפטרה לשחרית לתשעה באב

אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה גבל ואתן להם יעברום :

דין ימייה איל פרוטיטה אה ישראל * פור קואטו פאסארון סוכרי
תורה שככת אה תורה שבעל פה * טאנ' אר לוש טאנ' ארי דיו ה' *
נו קומו לאש אוואש די לה ויד * קי סי קונ'ן פוקאש אה פוקאש * נו
קומו לוש אינוש די לה 'פנייה * קי סי קונ'ן אונו אה אונו * סי נו
טודו ג' ונטו * פרוטה אה אונו' שורה' אראשטראדה אה דיפוליוואדה
אה פירידידה * פור קי לה ליי סאנטה קי ליש די און מונטי די סיני *
פאסארון סוכרי אלייה :

על-מה אנחנו יושבים האספו ונבא אל-ערי המבצר
ונרמה

ונרמה שם כי יהוה אלהינו הרמנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה :

אפאריו ארוש סון ישראל די דיוור * קומו סיכטירין ויור איל אינימונו
סוכרי קי נוש איסטאנטים * שיאיד אפאכטיווארוס אה אינטרימוס און לאש
סיבדאדיס אינקאסטיליוואדאש אה קאלוימוס אליו פור קי ה' נוויסטרו
דיוו' * טרושו סוכרי נוש מונ' קיבראנטו * אה נוש איוו קלייאר * אה נוש
אכריכו אנואש די 'פוייל אה וואוס די מאלריסיון פור קי פיקאמוס אה ה' :

קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה :

דירה לה ג' נטי די ישראל * קאדה דראה פינסאמוס די אוור ריפוזו אה
פאש * אה נו ווינו ביין וונטו * איסטיראמוס אורה די סיר פירדוגאדוס
נוויסטרוס פיקאדוס * אה און לונאר די מיליונינה נוש ווינו מונ' ה'
טורכאסיון :

מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו
רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה
עיר ויושבי בה :

דיווין ישראל סמוך דיל מוכדו * פור קי נו סון רויטיבילאש נוואשטראש
אוראסיוניס * דיוו' לה שכונה פור קי סיכטירין ישראל איל דיורו קי
פוזו ורבעס אינ' די נכט און דן אה דינ' ירון איסטו טו דיוו' ישראל קי
טי אלסארון די טיירה די אינ' פסטו * פור טאנטו שורה' אוואידו איל
דיוו' קרוואיל אה סו ריאל און לה טיירה פאנטה * אה סוכירה סוכרי
איליוס אה קאסטיוואדה אה איליוס * אה דיל רילינג' די שוס קאוואליוס *
אה די נוש די שוס באראנאניס * טיכבלארון טודוס מוראדוריס די לה
טיירה * אה וינדראן אה אפינארון לה טיירה * אה לוש קי מוראן און
איליוס :

כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין
להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה :

דיוו' לה שכונה * אפאריו ארו סון די אומביאר סוכרי ווש אוטרוש
פואיכלוס מאטאדוריס קרוואליוס קומו לוש קולוידרוס אה שקרפויניס קי
נו אה אה איליוס אינקאנטאמינטו * אה מורדירוסאן אה מאטארוואן
דינ' די ה' :

מבליגיתי עלי יגון עלי לפי דני :

פור קואטו איסקארניסיון די לוש פרו'פיטאש קי לוש פרו'פיטיוואון
לאש (טז)

להם הכניסם אי לוס דואילוס קיבראנטוס . קי לוס אויאן די ויניר פור שום מאלוס פיקאלוס . דיוו איל פרו'פיטה . שוכרי מי מי קוראסון דולוריוו :

הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אסמלכה אין בה מדוע הבעיסוני בפסליהם בהכלי נכר :

דיוו ירמיה איל פרו'פיטה . יוא אוסטו אויניכו לה כוז די לה אוסקלאמאסיון די קומפאנייה די מי פואיכלו ישראל . די טיירה די לי'נוס אין שו קאפטיוכיוו . סי טאנטו קיבראנטו אי אמארגורה קי אן די פאסאר שוכרי איליוס . אנטים קי ואוס אין קאפטיוכיוו . טורנאל אין תשובה . קי ה' אוסטו אין ליון . אי סו ריי אוסטו אין אליה . אי דיוו כו קיירו אוסטאר מאס אין אילייה פור קי מיאינסאניארון קון שום דולאריווס . קון נאראש די איסטראניידאד :

עבר קציר בלה קיין ואנחנו לא נושענו :

דיוו לה קומפאנייה די ישראל . פוינסאמוס די אלניברארנוס קומו סי אלנירה איל סנארור קון לה סנארה . אי קון לאס פרוטאש די איל ויראנו . אי פאסה טיימפו . אי ויני טיימפו . אי כוס כו שמוס סאלווס :

על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזיקתני :

דיוו ירוסלם . פור איל קיבראנטו קי אים אפארני'אדו די ויניר אה לה קומפאנייה די מי פואיכלו . איסטווי קיבראנטאדה אי וישטימי טודה די ניברורה . דיסולאדורה מי טראוו :

הצרי אין בגלעד אסרפא אין שם פי מדוע לא

ערתה ארכת בת עמי :

דיוו ירמיה איל פרו'פיטה . סי פור פאלטה די כו אויר קון לוס קאסטונאטי אה ישראל . לים וינדראן טאנטוס מאלוס אי פורטונאס . קי איל פרו'פיטה אים לה טריאקה קומו אליה . קי אירה מוראדור די גלעד . סי שכתיו אי מידקו כו איי אלי . קי לי אימביזארה אה פאזיר תשובה . פואיס ויאו קי כו אפרובינ'ו מיליוניה די קומפאנייה די מי פואיכלו :

מיינתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבבה יזמם

ולילה את חללי בת עמי :

ויינדו איל פרו'פיטה לה קרואילאד די לאס פורטונאס . קי אויאן די ויניר שוכרי ישראל . דישו קיין דייסי פואיס מי קאניסה ארווי די אנאס . אי מי אנו'ו מאנאדורו די לאגרימאס . קון קי ליוראטי די דאה אי די כנ'ו . טאנטה מאטאנסה קי אים אפארני'אדה די ויניר אה קומפאנייה די מי פואיכלו :

מיינתני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בנדים :

דישו איל פרו'פיטה . קיין מי דייסי מוראטי אין איל דיווירטו . אונדי פואזן לה כנ'ו לוס קאמינאנטים . אי דינאריאה אה מי פואיכלו אי הירמיהא לינ'ו די איליוס . אונדי כו וויסי כו אויסי לה מאטאנסה קי אים אפארני'אדה די ויניר שוכרי איליוס . פור קי טודוס שון פורניקארויס . קומפאנייה די פאלסדוריס :

וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אלדעה יצאו ואותי לא ידעו נאם יהוה :

אי טיינין אמביזאלאס שום ליכנואס אה כו אכלאר ויראד סי כו מיניטיראש אי פאלסיאס . אי לאס איסטודייון אי לאס ארמאן . קומו ארמה לה כאליסטרה איל כואן ארקורו . קי שיימפרי אסיירטה . אי קון אישטי סי אן מאיורגארו אין לה טיירה אי סאלין די אונה עכירה . אי לואיגו אינטראן אין אוטרה פיאור קי אליה . אסי סאלדראן די און מאל אי אינטראן אין אוטרו פיאור . פור קי אה מי כו קונוסיירון דינ'ו די ה' :

איש מרעהו השמרו ועל בל אה אל תבטחו כי כל אה עקוב יעקב ובלדע רכיל יהלך :

אי אסי קומו סי נוארדה איל אומכרי די כו קאיר אין מלכו דיל מאטאדור אסי' סי אה די נוארדאר די כו קאיר אין בוקה די שו קומפאניירו . אי ארון אין איל אירמאנו כו ווס אינפואוויאטי . פור קי טודו אירמאנו כו מירה מאס קי שו פרוכונ'ו אי אינפואוויאטי אינפאנייה . אי טודו קומפאניירו איל דאה אי לה כנ'ו מיסטוריוו אנדה :

ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העזה נלאו :

אי קאדה אונדו קון שו אמינו אי קון שו קומפאניירו מיינטי . אי טיינין פור פיקאדו די אכלאר ויראד . פור קי טיינין אנויסאדו שום ליננאש אה

שחרית להשעה באב

אה הכלה פאלסאס אי מונטיראס אה טאנטו קי די הטורסיר שי קאנטארון :

שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה :

אי קואנדו ייא ויאן אה לוש בתי כנסיות אי אה לוש בתי מדרשות אה דויר טו תפלה שי אשינטאן אה פלאטיקאר אין קיין אה אינו מאיור ארטי אי מאיור פאלסאס אי תשובה די טוס פיקאדוס נו אין פור קי נון קויריון קונוסיר אה מי דינו די ה :

לכן בה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בתעמי :

פור טאנטו אסי דישו ה לכאות אינו ייו טראין סוכרי אילויס אה איל אינומינו אי לוש קאפטיווארה אי לוש לייבארה אה טיירה די לינוס אי אילוי לוש איטמירארי אי לוש פריבארי קי קומו פארי פין אין אילויס ארון קו לו מיריסקאן פואיש קי טון קומפאנייה די מי פואיכלנו :

חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו :

קומו לה שחטה מוי אנודה טון טוס מאלאס לינוואס אה טאנטו קי קון לאס ארטיס די טוס בוקאס אי די טוס לינוואס אי פיינאן אי דינוואליאן אה טו קומפאניירו אי טו לי דא טלוס אי לי דינו בואינוס דיאס יו קי קונוטקו לאס אינקובירטאס ויאן אי קונוטקו קי אין טו אינטראכנייה פוני טו אסילארא :

העל אלה לא אפקדכם נאם יהוה אם בנני אשר כזה לא תתקם נפשי :

סי סוכרי טאליס אובראס קומו איטאס נו אינקווארי אין אילויס אה ליווארלוס אין קאפטיווריון אי אמברי אי איטפארה אי מורטאלדאר דינו די ה שי אין ג'יטו טאל קומו איטטה קי פור אינסאנימיו נו מאס אין טוס עבירות נו סי וינארה די אילויס מי אלמה :

על ההרים אשא בכי ונהי ועלנאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנת מעוף השמים ועד בהמה נדרו הלכו :

שחרית להשעה באב

צה

דיו לה שכונה סוכרי לוש מונטיס די לה טיירה סאנטה אלסארי ליוורו אי אלנאוייה קי אונדי איראן פאלאסיוס די סינוריס אי ג'יטוליס מוראדאס איטטה קומו איל דיוורטו יירמאדו די נו וארון פאסאן אי פור קי אין לוגאר קי סי אכיאה די אואיר בוס די זילו די לוש תלמידי חכמים נון סי אראיאה סי נו בוס די זילו די טוס אידולוס פור טאנטו בוס די נאנאדו כי די איו כי די קואטרופיאה נו סי אואירה מאס אין אילוייה פור קי טודוס שי איטמוכירון אנדובירון :

וננחתי את ירושלים לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב :

דיו לה שכונה אפארינ'אדה אים לה טיירה סאנטה די ירושלם פור סיר טודה דיטרוואידה אי אינה מונטוניס אי מוראדאס די קוליברוס אי לאס סיבדאריס אינקאטלייידאס אי לוש רייס די יקודה אי טוס קאזאס אי טוס פאלאסיוס אונדי פויטאן טוס עבדות זרות טודוס ג'ונטו דארי דיסולאדורה די נון מוראדור :

מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגידה עלמה אברה הארץ נצתה במדבר מבלי עבר :

טון אפארינ'אדוס ישראל די דויר אונדי סי איליאהרס טאכיו קי אינטווינדה איטטו אי אלנון פרו'פיטה קי אלקאנטי פור נכוואס אה סאור פור קי פיקאדו סי דיפירדיו די טאל מודו לה טיירה סאנטה אכוינדו מונ'וס מאלוס אכיווס קי טירביאן עבדה זרה פור קי מאס פואימוס אינקוואטאדוס אנורה מאס קי אטטה אנורה פור קי וימוס לה טיירה יירמאדה קומו איל דיוורטו די נון פאסאן :

ניאמר יהוה על עינכם את תורת אשר נהתי לפניכם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה :

אי דישו ה פואירון אינקוואטאדוס אנורה פור טו דינאר אה מי לי סאנטה קי די דילאנטי די אילויס פור קי קואנדו טראואנ'אואן אין אילייה ליס טו פריאה קואנטאס מאלאס עבירות פאזוואן אי אנורה קי לה דיטארון די מילדאר ליס מאנדי אה ריפרינדיר פור מאטו די מיס פרו'פיטאס אי נו קויריון אואיר אין מי בוס אי אכויסירון מי לי :

וילכו אחרי שרירות לבם ואחרי הבועלים אשר למרום

למדרום אבותם :

הין לונאר קי אויףן די אנדער הין מים דירניג קאמינס : אנדוויירן
הטראש די שום מאלוס פינסאמיניטוס : אי דיוואוס אי אפיטוטוס די
שום קוראסוניס אי פאזיאן טורו לו קי ביין לים פאריוסיה : אי
פרוקורארון די מו אינסאנייאר אי הרוראר אה טודוס לוס אידולוס : קי
לוס אימביארון שום מאלוס פאדרים :

לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מיראש :

פור טאנטו אסי דיוס ה' צבאות דיו די ישראל : ג'ורו פור מי נומברי
איל גראדי : די אורלוס קומיר אה איל פואיבלו איסטו שו פאן מאס
אמארנו קי לה אדולפא די מונ'ס אפרייטוס אי מאלאס פורטובאס אי
אינוגוס קי אן די פאסאר סוכרי איליווס אי אבריבארלוסאי אנואס טאן
אמארנאס קומו לה פויל :

והפיצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב עד בלותי אותם :

אי פור קי נו טינגאן נינגון קונסואילו כי ריפוחו נו לוס דיסארי הין שום
טייראש מאס לו איספארורי פור לאס קואטרוס פארטיס די איל מונדו
סוקוס אקי : אי פוקוס אקי : לונאריוס קי נו קונסוירון איליוס כי שום
פאריש : אי איליוס אונדו פוארון אנטים קי ביין ריפוחין : אימביאר'
הטראש די איליוס מאלאס סינטיקוויאס די פירסיקוויאס אי מאטאנסה
אסטס מי אטימאר לוס מאס די איליוס :

כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות
ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה :

קואדו שו אינגו לה מדיה דו לוס טונס : אי פוארון טאמביין און
קאפטיביריו איל טריבו די יוסה אי בנימין : אסי דיוס ה' צבאות
פאראר מיינטי הין טאנטה דיסדיג'ה אי מאל : קי וינו אה ישראל : פור
טאנטו ליואמאר לאס אינגו אדיראס אי וינגאן : אי אה לאס קי שון
סאכיואס אה איליבאנטאר אי הרוריאר אואינס אי אינגו אס נואיואס :
אימביאר אי וינגאן :

ותמהרנה ותשאנה עלינו נהי ותרדנה עלינו
דמעה ועפעפינו וזלדמים :

אי איון קי יוא נו טינגוס פוארסס פארס לוראר שו דארין פריסס
אס

אה אלוואנטאר אואינס אי אידניג : סוכרי מי אי סוכרי מי פואיבלו
ישראל קון קי קוריראן נואוואטרוס אנו'ס פואיניטוס די לאנרומאס אי
טאמביין נואוואטרוס פארפארוס איסטיליראן אנואס :

כי קול נהי נשמע מציון אנה שדרנו בשנו מאד
כי עובנו ארץ כי השליכו משכנותינו :

קי בוס די אלנאויס פואי אואידה די לה סכינה קי מוראבה און זיון
קי דיוו קומו פואי טאנטו מאל קי פואימוס פריאדוס : ארינ'סטאמונס
מונו' : קי קון נואוואטראס מאלאס אובראס דינאמוס לה טיירה סאנטה
אי דירוקארון אי דיסטרווירון לוס אינומונס טודוס לוס כמי כנסיות
אי כמי מדרשות אסטס איל סימיינטו : אי אנוארון לוס אינומונס און
טיירה נוראס נואוואטראס מוראדאס :

כי שמענה נשים דברי הוה ותקח אונכם דבר
פיו ולמדה בנתיכם נהי ואשה רעותה קינה :

דיוו ירמיה איל פרו פיטה : אואיד מוני'וס פאלאכרה די ה' אי טומון
וואוואטראס אורינאס אי דינו די שום פרו פיטאס קי אכלאן פור שו
בוקס : אי קואל קיירה מוני'ר קי טייני אינאס לו פרימירו קי לי אה די
אימביאר אים אלנאויס אי אואינס : אי קואנדו סי נונטארין אהס
אירמאנאס אי לאס אמינאס : הין לונאר די ריוו אי קאנטו : ריפונדריה
אי דירה קאדה אונג קון שו קומפאניורה אינגו'ס :

כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית
עולל מחוץ בחורים מרחבות :

קי פור מוני' קי לוס פרו פיטאס פרו פיטאיוואון אי דיוואן איל
קאפטיביריו אי לה מורטאלדאר אי לה אמברי קי אירס סינטיקוויאס
אי אפארניג אדה די וניר פור לוס פיקאדוס קרימנאליס קי פאזיאן
ישראל נוגס פינסאמוס קי אסי אביאה די שיר : אי אגורה וימוס מוני'
מאל און קאנטוראר : אי און קאלידאר : אה טאנטו קי יוא סוכיוו' לה
מוארטיו פור נואוואטראס וינטאנאס : וינו טאמביין פור לוס סוכיוו'וס
די ישראל קי מוראזון און נואוואטרוס פאלאסיווס : פארה קורטאר
טאנאר אי מאלנראר לוס אינגוס קריידוס רינאלאדוס אי פריסיאדוס :
אי אה לוס ג'יקוס קי ליוואזון שום איסקאלאנטס פאסיאנרו די קאליו און
קאליו' : אי אה לוס מאנטיכוס קי סוליאן פאסואר פור לאס פלאסאס :

דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם פרמן על
פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף :

דישו איל דיוו בינדודו אה ירמיה איל פרו'פיטה אנה אה אכלה אה ישראל אי דילום אסו' דינו' ה' פור קואנטו אויאים אלוכידארו אי אכוריסודו אי ליי סאנטה קי ווס די און מונטי די סיני אי מיש מצות אי אכוריסודו איל קאסטניריוו די מיש סאכיוס אי די מיש פרו'פיטאס אי נו אויאים קירודו אויר נינגונה חסובה אסו' מיסמו שירואים דיסאינ'אדוס אי אכוריסודוס די מיש אונ'וס אי נו ריקונ'ידוס ני און וידה ני און מואירטי מלס שיראן ללס קאליים די ירושלם ליינאס די לוס קואירפוס אי קאלאכרינאס די לוס מאטאדוס אלל'סידוס מוסאס דיסוכרדאס אינ'אדאס אי מואירטאס די אמכרו אי די סיד קאכיסאס קואירפוס אי מיימכרוס די לוס סיניורים אי די לוס דוקים אי קונדס די ישראל אה טאכטו קי נו טי פודרס פאסאר פור ללס קאליים ני טי אלויארה קיין לוס אפיארי אי לוס אינטיירי סי נו קומו איל איסטיירקול קי איסטה' שוכרי פאטיס דיל קאמפו קי נו אי קיין לי מירי אי לר'דיקני'ה אי לוס סניורים שיראן קומו לה בואינה גאוליא קי לה אולידו' איל סינאדור אי נו ויני נינגוטו אטראס די איל קי לה אפאטי :

כה אמר יהוה אליהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו :

דישו ירמיה איל פרו'פיטה אה ישראל אסו' דישו' ה' נו סי אללחי איל טאכטו קון סו סיכסיי'ה און קי שיאס טאן טאכטו קומו איל ריי סלמה קי סו סיכסי'ה כון לי אה די אפרוכי'ה אה נאדה אה איסקאפאר די מאנו דיל אינימנו' ני טי אללחי איל באראנאן קון סו באראנאני'ה און קי שיאס טאן באראנאן קומו טמיון פוקו לי אה די אפרוכי'ה אה באראנאני'ה ני טי אללחי איל ריקו קון סו ריקויה און קי שיאס טאן ריקו קומו אהאב א'נו די עמרי פור קי מי סיכסיי'ה ייא אים נאדה אי נו לי אפרוכי'ה נאדה סו ריקויה :

כי אם כבזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כר באלה הפצתי נאם יהוה :

מלס אכריד ביין וואיסטרוס אונ'וס אי איכטיכדיד אי טומאל וואיסטרו מאל קון מונ'ה פאסיכסיי'ה אי אלוי'ה אונדי קירי קי פואירואים קאכטיכוס טי קוויירואים טיר ביין אוינטוראדוס מיראדוס אי לואדוס אפרינדיד אה פאור אונ'וס קין אוטרוס די מיש בואינאס קונדיוסיונים קי יו'ה אויאן מירסיד ג'וסטיסי'ה אי קארנדאל און לה טיירה טאכטיין אה וואיסטרוס אינ'וס אסו' פרופריו אויר קאדה אונ'ו די ווס אוטרוס

אוטרוס קי איל טאכטו דוקטרינו אי אימכיוו לה סיכסיי'ה אה קיין מון לה טאכטו אי איל באראנאן אנה מאכטיניר לה ג'וסטיסי'ה אה לוס קי פוקו פואיריון קימו גואירפאנטוס אי בואיראס אי איל ריקו אנה קארנדאל אה קיין לה אמניכטייר סיגון סו פוסיבילדאל קימו יו אנו קון איל אי קון איסטו טירארי אי וילארי ללס מאלאס סיכטיסי'ה אה פורטונאס אי פינאס די ווס אוטרוס קי און איסטו אימולינטי דינו' די :

וחזר פסוק כי אם נזאת זכו :

נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה מדבר ומקים כי כל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלוכת נפש תושיע במהרה ביימינו ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה שמחנו יהוה אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על פסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה גרו לעולם ועד ברוך אתה יהוה מגן דוד :

וחזר אסרו ונח לביון ולא אמר ואני זאת כתיבתי ואומר קדוש תקבל ונחמתיך ס'ת למקומו וכמקום יבללו אומר על כהרות ככל וקורין אובה ואומר בית יעקב ונזמרים כסאר כוונס ואחר כך אומר

ספר איוב

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם

וישר וירא אלהים וסר מדע: ויגדלו שבעה בני
ושלש בנות: ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלישת אלפי
גמלים וחמש מאות צמר בקר וחמש מאות אמות ועבדה
רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והלכו בניו
ועשו משתה בית איש יומיו ושלחו וקראו לשלישת אחיהם
לאכל ולשתות עמם: ויהי ביה קיפו ימי המשחה וישלח
איוב ויקרשם והשכים בפקר והעלה עלות מספר כלם כי
אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים כלבכם ככה
יעשה איוב כל הימים: ויהי היום ויבאו בני האלהים
להתיצב עליהוה ויבא נס השטן בתוכם: ויאמר יהוה
אל השטן מאין הבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט
בארץ ומתחת הרקב: ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך
על עבדי איוב כי אין פמחו בארץ איש הם וישר ירא
אלהים וסר מדע: ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא
איוב אלהים: הלא אחת שכת בעדו ובעד ביתו ובעד
כל אשר לו מסכים מעשה ידיו ורקתו ומקנהו פרץ בארץ:
ואולם שלחנא ירך ונגע בכל אשר לו אסלא על פניו
ויברק: ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק
אלו אל השלח ירך ויצא השטן מעס פני יהוה: ויהי
היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים זין בבית אחיהם הבכור:
ומלאך בא אל איוב ויאמר בפקר היו חדשות והאחנות
רעות על ידיהם: והפל שכא ותקחם ואת הנערים הכי
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עוד זה
מדבר וזה בא ויאמר איש אלהים נפלה מן השמים והבער
בצאן ובנערים והאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך:
עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בשדים שמו שלשה ראשים
ויפלטו על הנמלים ויקחום ואת הנערים הרכו לפי חרב
ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עוד זה מדבר וזה בא
ויאמר בניו ובנותיו אכלים ושתיים זין בבית אחיהם

הבכור: ונהה רוח גדולה באה מעבר המדבר ונגע
בארבע פנות הבית ופל על הנערים וימותו ואמלטה רק
אני לבדי להגיד לך: ויקם איוב ויקבע אחמעלו ויגז
את ראשו ויפל ארצה וישתחו: ויאמר ערס יצאתי מבטן
אמי וערס אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה
מבורך: בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים:
ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב עליהוה ויבוא
נס השטן בחכם להתיצב עליהוה: ויאמר יהוה
אל השטן אי מזה הבא ויען הבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט
בארץ ומתחת הרקב: ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך
על עבדי איוב כי אין פמחו בארץ איש הם וישר ירא
אלהים וסר מדע ועדנו מחזיק בחמתו וחסיתי בו לכלעי
הנם: ויען השטן את יהוה ויאמר עוד בעד עור וכל אשר
לאיש יהו בעד נפשו: אולם שלחנא ירך ונגע אל עצמו
ואל בשרו אסלא אל פניו ויברק: ויאמר יהוה אל
השטן הנה בידך אך את נפש שמו: ויצא השטן מאת
פני יהוה ויד את איוב בשתין רע מקפ רגלו ועד קרקרו:
ויקחו הרש להחנר בו והוא ישב בתוך האפר: והאמר
לו אשתו ערך מחונק בהמתך בקר אלהים ומת: ויאמר
אלוה ברבר את הנבלות הרבר גם את השבים נקבל מאת
האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב
בשפתיו: וישמעו שלשת רעי איוב את כל הדבר הזה
הבא עליו ויבאו איש ממקמו אליפו החימוני ובלת
דשותי וצופר הנעמתי ויועדו יהוה לבוא לגודלו ולנחמו:
וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו וישאו קולם ויבכו
ויקרעו איש מעלו ויורקו עפר על ראשיהם השמימה:
וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר כי ראו כי גדל תכאב מאד: אחרי כן פתח איוב
את פיו ויקל אתו יומיו:

ק"י וישן איוב ויאמר : יאבד יום אנכי בו והלילה אמר הרה
 נבחר : היום ההוא יהיה חשך ארץ וירד שנהו ארובה ממעל
 ואל תרופע עליו נהרה : ונאלהו חשך וצלמית תשפן עכיו
 עננה יבעתהו במרי יום : הלילה ההוא יקחהו אפל אל
 יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבוא : הנה הלילה
 ההוא יהי גלמוד אל תבוא רננה בו : יקבהו אררי יום
 העתידים ערר לו חן : וחשכו כוכבי נשפו וקול אור ואין
 ואל יראה בעפעפי שחר : כי לא סגר דלתי בטני ויסתר
 עמל מעיני : למה לא מרחם אמות מבטן וצאתי ואנוע :
 טהוע קדמוני פרצים ומה שרים כי אינק : ביצעה שבעתי
 ואשקוט ישתחי או ינוח לי : עם מלכים ויעצי ארץ הבנים
 הרבות למו : או עשירים והב להם הממלאים בתיהם
 בסף : או בנפר טמן לא אהיה פעללים לאראו אור :
 שם רשעים חרלו רגו ושם ינוחו ויעי כח : יחד אסירים
 שאנני לא שמעו קול נוגש : קטן וגדול שם הוא ועבר
 חפשי מאדוני : למה יתן לעמל אור וחיים למרי גפש :
 החכמים למות ואינני ויחפרוהו מטמונים : השמחים
 אריל ישישו כי ימצאו קבר : לגבר אשר דרכו בסתרה
 ויסד אלות בערו : כילפני לחמי אנתתי חבא ויתכו במים
 שאנתתי : כי פתר פחדתי ויאחזני ואשר יגדתי יבא לי :
 לא שלחתי : ולא שקטתי ולא נהתי ויבא רגו :

ק"י וישן אליפו התימני ויאמר : הגסה דבר אלך תלאת
 ועצר במלון מי יוכל : הנה יסרת רבים וידיים רפות
 החוק : כושל יקימן מליך וברבים פרעות האמץ : כי
 עתה יבוא אלך ותמא הנע עדיך והפקל : מרא וראתך
 כסלתך תקוהך ותם הדבך : וקרנא מי הוא גני אבך
 ואיפה ישרים נכחתי : כאשר ראיתי חרשי און וחרשי עמל
 יקצרו : כנשמת אלות יאכרו ומרות אפו יכרו : שאנת
 ארזה וקול שחל ושני כפירים נקעו : גיש אבך מפלי

טרף ובני לביא ותפרדו : ואלו דבר יונב ותקח אנו שמץ
 מנחו : בשעפים מחוינות לילה בנפר הרדמה על אנשים :
 פחד קראני ודעתי רוב עצמותי הפחיר : רוח על פני
 וחלה הסמר שעברו בשרי : ועמד : ולא אכיר מראתי
 המונה לנגד עיני המורה וקול אשמע : האנוש מאלות
 יצדק אם מעשהו ישתר נכר : הן בעבדיו לא יאמין
 וכמלאכיו ישום תהרה : אף : שכני בהיחמד אשר בעפר
 יסודם ידבאום לפני עש : מפקר לערכ יבתו מפלי משים
 לנצח יאכרו : הלא נסע יתנם בס ימותו ולא בחכמה :

ק"י ראנא היש עונך וארמי מקדשים הפנה : כי לאול
 יחרג בעש ופחה המית קנאה : אני ראיתי אויל

משריש ואקוב נוחי פחאם : ירחקי בניו מישע וירבאו
 כשער ואין מציל : אשר קצרו רעב יאכל ואל מצנים
 יקחרו ושאה צמים חילם : כי לא יצא מעפר און
 ומאדמת לא יצמח עמל : כי אדם לעמל יולד ובני רשף
 נבניהו עוף : אולם אני אדרש אל אר ואל אלהים אשים
 דברתי : עשה גדלות ואין חקר נלאות עד אין מספר :
 הנתן מטר על פני ארץ ושרח מים על פני חוצות : לשים
 שפלים למרום וקדרים שגבו ישע : מפר מחשבות
 ערומים ולא העשנה יריהם תושיה : לכה חכמים בערמם
 ועצת נפתלים נמהרה : יומם ופגשור חשך וכל יורה ימישו
 בצחקים : וישע מחרב מפתים ומיד חזק אביון : ותתי
 לתל תקוה ועלחה קפצה פיה : הנה : אשרי אנוש וכיחמו
 אלות ומוסר שבי אל תמאם : כי הוא וכאוב ויחבש ימחץ
 וידיו תרפיה : בשש צרות וצילך ובשבע : לא יצנע בך
 דע : ברחב פרך ממות וכמלחמה מידו חרב : בשוט
 לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא : לשד ולכפן תשהק
 ומחית הארץ אל תירא : כי עם אכננ השדה בדתך ויתת
 תשרה השלמה לך : ונדעת כי ישנים אהלך ופקדת נוד

ולא תחטא : ורעה כירב ורעה וצאצאך בעשב הארץ :
 תבא בכלל אל קבר בעלות גדיש בעתו : והנהואת
 חקרנותו כוהיא שמענה ואתה בעלך
 יען איוב ויאמר : לו שקול ישקל בעש ויהיה כמאונס
 ושאריהר : כרעה מחול נמים וכבר עלבן דבר
 לעו : כי חצי שבי עמדי אשר חמתם שמה רוחי בעותי
 אלוה ערכני : הנהקרא עלי דשא אם יגעהשור ער
 בליו : הוואכל הפל מבל ימכה אבישטעם בריו
 חלמות : מאנה לננוע נפשי הפה בריו לחמי : מרתון
 תבוא שאלתי והקוהי ותן אלוה : ואל אלוה ורבאני יתר
 ירו ויבצעני : ויהיו עוד נחמתי ואסלרה בחיכה לא
 יחמל כירא כחמתי אמרי קרוש : מהכתי כי אחר ומה
 קני כראריך נפשי : אם כח אבנים פתי אם כשרי נחוש
 האם אין עותתי כי ותשיה גדתה מפני : לפס מרעהו
 חסד ויראת שבי יעזוב אחי כגרו כמונתל באפיק נהלים
 ועברו : הקוררים מניקרה עלימו והעלם שלג : בעת
 יורכו נצמתו פתמו נדעכו ממוקים : ולפתי אריות דרכם
 יעלו בתהו ויאברו : הפישו אריות חמא תריות שבא
 קורלמו : פשו כירבטח באו עליה ויחפרו : כרעה הויהם
 לו תריו חמת ותיראו : תכראמתי תבו לי ומפחכם
 שחדו בעדי : ומלמוני מני צד ומיד ערצים תפיוני :
 הודוני ואני אחריש ומה שניתי חבינו לי : מרהמרוני
 אמרו וישר ומה זוכית הוכח מקם : הלהוכח מלים מחשבו
 ולדות אמרי נואש : אף על יוחם תפילו וחקרו על דעכם :
 ועתה הואילו פני בני ועל פניכם אם אבוב : שבו נא אל
 תני עולת ושבו עוד צדקיה : היש פלשוני עולה אם
 חפי לא יבין חות :

אצבא לאנוש עלי ארץ וכימי שבי ומיו : בעבד
 ושאציל וכשכיר ומה פעלו : בן הנחמתי לי ירחמי

ק

שוא ולילות עמל מנוליו : אם שכבתי ואמרת מתי אקום
 ומדר ערב ושכעתי נדרים ערינשא : לבש כשרי רמה
 וניש עפר עירי רגע וימאס : ימי קלו מני ארג ויכלו
 באפס תקוה : וזכר כירוח חיי לאתשוב עיני לראות טוב :
 לאתשורני עין ראי עינוך כי ואינני : פלה עני וילך בן
 יורר שאול לא יעלה : לא ישוב עוד לביתו ולא יפירונו
 עוד מקומו : נסאני לא יחשך פי ארברה בצר רוחי
 ושיחה במר נפשי : תום אני אם חמני כרתישים עלי
 משמר : כראמתי תחמני ערשי ושא כשיחי משכבי :
 ותחמני בחלמות ומחוינות תבעהני : ותכחך מחנק נפשי
 מוח מעצמותי : מאסתי לא לעולם אחיה חלל מפני כי
 הכל ימי : מה אנוש כי תנדרנו וכרתישית אלוו לכד :
 ותפקדנו לבקרים לרנעים תבעהני : כמה לאתשעה כמנו
 לא חרפני עד בלעי רקי : חסאתי מה אפעל לך נצר
 האדם למה שמתני למפגע לך ואחיה עני למשא : ומה
 לאתשא פשעי והעכיר אחי עיני כרעהרה לעפר אשכב
 ושחרתני ואינני :

יען בלבד השחי ויאמר : עד אן תמלל אלה רוח כפיר
 אמרי פיך : האל יענה משפט ואם שבי יענה צדק :
 אם פניך תמללו וישלחם ביר פשעם : אם אמה השחר
 אל אל ואל שבי תחמני : אם צדק וישר אמה כרעה יעיר
 עלך ושלם גות צדקד : והיה ראשיתך מצער ואחריתך
 ישנה מאד : כרשאל נא לדור רישון וכונן חקרה אבותם :
 כי המור אנהנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ : חלאהם
 יורוד יאמרו לך ומלפס יוציאו מלים : הונאה נמא כלא
 כצה ישנא אחו כרמיים : עדנו באבו לא וקטף ולפני כל
 הציר יקש : בן ארחות פל שכתי אל ותקות חנה האבר :
 אשר יקוט כסלן ובית עכביש מכחחו : ישען על ביתו
 ולא יעמד יחויק בו ולא יקום : דמוי הוא לפגוש שמש ועל

בָּנָהוּ וַיִּנְקְתוּ חַצָּא : עַל-גַּל שְׂרָשְׁוֹ יִסְכְּבוּ בֵּית אֲבָנִים
 יָחִוּהוּ : אִם יִבְלַעְנִי מִמְקוֹמוֹ וְכַחֵשׁ כִּי לֹא רֵאִיתִיךָ : הַדְּהוּא
 מִשׁוֹשׁ דְּרָכָו וּמִקְפָּר אַחֵר יִצְמָחוּ : הַדְּאֵל לֹא יִמָּאֵס הַס
 וְלֹא יִחְזֹק בְּדַמְרָעִים : עַד-יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּיךָ וְיִשְׁפַּחֲךָ
 הַרוּעָה : שְׂנֵאִיךָ יִלְבַּשׁ-רִבְשַׁת וְאַחַל רַשְׁעִים אֵינְנִי :
 וַיֵּשֶׁן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר : אִמְנָם יִדְעָתִי כִּי-כֵן וּמִה-יִצְדַּק אֲנִישׁ
 עַם-אֵל : אִם-יִחַפֵּץ לְרִיב עִמּוֹ לֹא יַעֲנֶנּוּ אַתָּה מִנִּי
 חֶלֶף : חֶכֶם לִבִּי וְאִמְרִי בַח מִיִּחְקֶשֶׁה אֱלֹהֵי וַיִּשְׁרָם :
 הַמַּעֲתִיק הַרִים וְלֹא יָדָעוּ אֲשֶׁר הִכְסֵם בְּאִפּוֹ : הַמַּרְגִּינוּ אֶרֶץ
 מִמְקוֹמָהּ וְעַמּוּדֵיהָ יִחַפְּצוּן : הַאֲמַר לַחֶרֶס וְלֹא יִזְרַח וּבְעַד
 מִוִּכְכִּים יִחַתֵּם : נִמְאָה שְׁמִים לְבָדוֹ וְדִוְרָךְ עַל-בְּמַחֲזִירִים :
 עֲשֵׂה-עֵשׂ כַּסִּיל וְכִימָה וְדַרְבֵּי הַמֶּן : עֲשֵׂה גְלוּת עַד-אֵין
 חֶקֶר וּגְפִלְאוֹת עַד-אֵין מִסְפֵּר : הֵן יַעֲבֹר עָלַי וְלֹא אֶרְאֶה
 וְיִחַלֵּף וְלֹא אֶכְזָר לוֹ : הֵן יִחַרֵּף מִי יִשְׁכְּבוּ מִיִּיאֲמַר
 אֱלֹהֵי מִה-תַּעֲשֶׂה : אֱלֹהִים לֹא-יִשְׁכֹּב אִפּוֹ תַחְתּוֹ שֶׁחָחוּ
 עוֹרֵי רֶהֱב : אֵף כִּי-אֲנִכִּי אֶעֱנֶנּוּ אִבְחַרְהָ דַבְרֵי עַמּוֹ : אֲשֶׁר
 אִם-יִצְדַקְתִּי לֹא אֶעֱנֶה לְמִשְׁפָּטֵי אַתְּחַנֵּן : אִם-קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי
 לֹא-אֶאֱמִין כִּי-יִצְאוּן קוֹלִי : אֲשֶׁר-בְּשַׁעֲרָה יִשׁוּבְנִי וְהִרְפָּה
 פָּצְעֵי חַנּוּם : לֹא-יִתְּנֵנִי הַשֵּׁב רוּחִי כִּי יִשְׁבִּיעֵנִי מִמַּרְדִּים :
 אִם-לִבִּי אִמְרִי הִנֵּה וְאִם-לְמִשְׁפָּט מִי יוֹעִידֵנִי : אִם-יִצְדַּק
 כִּי יִרְשִׁיעֵנִי הֵם אֲנִי וַיַּעֲקֹשְׁנִי : הֵם אֲנִי לֹא-אֶרְעֶה נַפְשִׁי
 אִמָּאֵס חַיִּי : אַחֲתִּי-הִיא עַל-כֵּן אִמְרַתִּי הֵם וְרַשַׁע הוּא
 מִכְלָה : אִם-יִשׁוּט יָמִית כְּהֵאֵם לְמִסַּת נַקִּיִּים יִלְעֹג : אֶרֶץ
 גִּהְנָה בְּדַרְשָׁע פְּנֵי-שִׁפְטֵיהָ יִכְסֶה אִם-לֹא אִפּוֹ מִדְּהוּא :
 וַיִּמְן קָלוֹ מִנִּירֶץ כִּרְחוּ לֹא-דָאוּ טוֹבָה : חֲלַפּוֹ עַם-אֲנִיּוֹת
 אִבְהָ כְּנִשְׂרָ יִשׁוּשׁ עַל-יִאֲכַל : אִם-אֲמַרְוּ אִשְׁבַּחָה שִׁיחִי
 אֶעֱזֹבָה כְּנִי וְאִבְלִיגָה : יִנְרָתִי כֹל-עֲצָבָתִי יִדְעָתִי כִּי-לֹא
 רִנְקָנִי : אֲנִכִּי אֶרְשַׁע לְמַהֲזֶה הִבֵּל אֵינְעֶ : אִם-תִּתְרַחֲצֵנִי
 כְּמִי-שֶׁלֶג וְהִזְכִּיתִי כְּכֹר כֶּסֶף : אִי בְּשַׁחַת הַטְּבַלְגִּי וְהַעֲבֹנִי
 שְׂרָמוֹחִי

קו"י

שְׁלֹמֹתָי : כִּי-לֹא-אִישׁ כְּמוֹנִי אֶעֱנֶנּוּ נִבְאוּ וַחֲדוּ כְּמִשְׁפָּט :
 לֹא יִשְׁכְּבוּנֵנִי מוֹכִיחַ יִשָּׁח יָדוֹ עַד-שִׁנְיָנִי : וְסָר מִעַלִּי שְׂכַמּוֹ
 וְאַחֲרוֹ אֶל-תְּבַעֲתָנִי : אֲדַכְּדָה וְלֹא אִירְאֶנּוּ כִּי-לֹא-כֵן אֲנִכִּי
 עַמְרִי :

נִקְטָה נַפְשִׁי כְּחֵי אֶעֱזֹבָה עָלַי שִׁיחִי אֲדַכְּדָה כְּמִר נַפְשִׁי :
 אֲמַר אֶל-אֱלֹהִים אֶל-תְּרַשְׁעֵנִי הִירְעֵנִי עַל-מַת
 הַרִיבְנִי : הַטּוֹב לְךָ כִּי-תַעֲשֶׂק כִּי-תִמָּאֵס יִנְעֶה כְּפִיךָ וְעַל-
 עֲצַת רַשְׁעִים הוֹפַעַת : הַעֲנֵנִי בִשְׂרָךְ אִם-כִּרְאוֹת אֲנִישׁ
 הַרְאֶה : הַכִּימֵי אֲנִישׁ וַיִּמְךָ אִם-שִׁנְיָתִיךָ כִּימֵי נֶגֶד : כִּי
 הַבְּקֵשׁ לַעֲנֵי וְלַחֲטָאתִי תִדְרוֹשׁ : עַל-דַּעֲתֶךָ כִּי-לֹא אֶרְשַׁע
 וְהֵינִי מִיִּדְךָ מִצִּיל : יִדְדֶךָ עֲצֹבוּנִי וַיַּעֲשׂוּנִי יָחַד סָכִיב
 וְחַבְלֵעֵנִי : וְכִרְגָא כִּי-בְחַמְרֵי עֲשִׂיתָנִי וְאֶל-עַפְרֵי תִשְׁכְּבוּנִי :
 הֲלֹא כְּחֶלֶב תִּתִּיבְנִי וְכִנְבִּינָה תִקְפּוּחֵנִי : עוֹר וּבִשָּׂר
 תִּלְבִּישְׁנִי וּבְעֲצָמוֹת וַיְדִידִים תִּשְׁכְּבוּנִי : חַיִּים וְחֹסֶד עֲשִׂיתָ
 עַמְרִי וּפְקַדְתֶּךָ שְׂמֵרָה רוּחִי : וְאַלְהָ צַפְנֵת בְּלִבְכֶךָ יִדְעָתִי
 כִּי-רָצָת עִמָּךְ : אִם-חֲטָאתִי וְשִׁמְרָתִנִּי וְמַעֲוֵנִי לֹא תִנְקָנִי :
 אִם-דִּשְׁעָתִי אֲלֵלִי לִי וְצַדִּיקָתִי לֹא אֲשָׂא רֵאשִׁי שְׁבַע קָלוֹן
 וְרָאָה עֵנִי : וַיִּגְאָה כְּשִׁתֵּל הַצִּירְגִי וְהַשֵּׁב תִּתְפַּלֵּא כִּי :
 תַּחֲדַשׁ עֵדֶיךָ נְגִדִי וְתִרְכַּב כְּעֶשֶׂךָ עַמְרִי תְּלִיפּוֹת וְצִבְאָ עַמּוֹ :
 וְלִמָּה מַרְחֵם הוֹצֵאתָנִי אֲנִיעֶ וְעֵין לֹא-תִרְאֵנִי : כִּי-אֲשֶׁר לֹא
 הִנִּיתִי אֲתִיבָה מִכְּסֵּן לְקַבֵּר אוֹבֵל : הַלֹּא-מַעֲטַי יָמִי וְהַדָּל
 וְשִׁית מִמֶּנִּי וְאִבְלִיגָה מַעֲט : כְּמַרְס אֲרַךְ וְלֹא-אֲשׁוּב אֶל-
 אֶרֶץ תְּשֻׁךְ וְצַלְמוֹת : אֶרֶץ עַפְתָּה כְּמִר אֶפֶל צַלְמוֹת וְלֹא
 סִדְרִים וְתַפַּע כְּמִר אֶפֶל :

וַיֵּשֶׁן צַפַּר תִּנְעַמְתִּי וַיֹּאמֶר : הַרִיב דְּבָרִים לֹא יַעֲנֶה וְאִם
 אִישׁ שְׂפָתַיִם יִצְדַּק : כְּפִיךָ מִתִּים יִתְרִישׁוּ וְתִרְעַג וְאֵין
 מְכַלִּים : וַיֹּאמֶר-יְךָ לִקְחֵי וְכֹר הִנִּיתִי בְּעֵינֶיךָ : וְאוֹלָם מִי
 וְתָן אֱלוֹהֵי דְבַר וַיַּעֲתַח שַׁפְתֵּי עַמָּךְ : וַיִּגְדַּלְךָ הַעֲלָמוֹת
 חֲקִמָה כִּי-כַפְלִים לְהוֹשִׁיעָה וְכַע' כִּי-יִשָּׂא לָךְ אֱלֹהִים מַעֲוֹךְ :

החקר

בחקר אלוה המצא אם עד תכלית שפתי המצא : נבתי
 שמים ביה הפעל עמקה משאול מהחדע : ארבה מארץ
 מדה ורחבה מגרים : אסחלקה ויסגיר נקחיל ומי ישיבני :
 כיתהוא ידע מחישוב וירא און ולא יחבינן : ואיש נבוכ
 ולבב ועיר פרא אדם יודר : אסאתה תקינות לבך ופרשת
 אליו בפיך : אסאון בידך תחזיקהו ואלתשבו באחלקך
 עולה : כראו השא פניך ממים ורנית מצק ולא חירא :
 כראתה עמל תשכח כמים עברו חזקר : ומצהרים יקום
 חדר העפה כבקר התיח : ובשחת בירוש חקיה וחפרת
 לבטח תשכח : ורבעת ואון מהרוד וחלו פניך רבים : ועיני
 רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקוחם מפח נפש :
 יען אויב ויאמר : אמנם כי אתם עם ועמכם המור
 חכמה : גסלוי לבב : פמוכם לאנפל אנכי מכם
 ואחזמראין כמזאלה : שתק דרעהו אהיה קרא לאלוה
 ויענהו שחוק צדיק תמים : לפיר בון לעשתות שאנן נכון
 למועדי הגל : ושליו אהלים : לשרדים ובשחות למרגווי
 אל לאשר הביא אלוה בידו : ואולם שאלנא בתמורת
 וחוקך ועוף השמים ונגדך : או שים לארץ וחוקך ויספרו
 לך דגני הים : מי לא ידוע ככל אלה כיריתיה עשתה
 זאח : אשר בירו נפש כרתי ורית כל פשר איש : הלא
 און מלון תבתן וחדך אכל ישעסלו : ביש שים חכמה וארד
 ימים תכונה : עמו חכמה ונבורה לו עצה ותכונה : הן
 יהרום ולא יפנה יסגר על איש ולא יפתח : הן יעצר בפנים
 ויפשו וישלחם ויהפכרארץ : עמו עו וחושיה לו שגג
 ומשנה : מליך ויעצים שולל ושמים יהולל : מוסר
 מלכות פתח ויאסר אזור במתניהם : מליך כהנים שולל
 ואיתנים יסלף : מסיר שפה לנאמנים ושעם ומנים יקח :
 שופך בון על גדיבים ומות אפיקים רפה : מגלה עמקות
 מגיחשך ויצא לאור צלמות : משניא לגוים ויאפרם שטח
 לגוים

קרי

לגוים ונחם : מסיר לב ראשו עס הארץ ויתעם כהו לא
 דרך : ימשורחשך ולא אור ויתעם בשכור :
 הדפל האתה עיני שמעה אוני ותכן לה : כד עתכם ידעתי קרי
 גסאני לאנפל אנכי מכם : אולם אני ארשתי ארפר
 וחוכח אל אל אהפץ : ואולם אתם מפלישקר רפאי אלל
 כלכם : מריתון חרש תחרישון והחי לכם לחכמה :
 שמענא תובחתי ורכות שפתי תקשיבו : הלאל הדברו
 עולה וכו הדברו רמיה : הפניו תשאון אסלאל תריבון :
 השיב כירחקר אתכם אספהתל פאנוש ההתלו בו : הוכח
 וכות אתכם אספסתר פנים תשאון : הלא שאחו תבעת
 אתכם ופחרו יפל עליכם : וכרניכם משלי אפר לבפחטר
 גביכם : תחרישו ממני ואדברחאני ויעבר עלי מה : על
 מה אשא כשרי בשני ונפשי אישם בכפי : התיקטלני כו
 איתל אך דרבי אל פניו אוקית : גס הוא לו לישועה כו
 לא לפניו חנה יבוא : שמעו שמוע מלתי ואחתי באוניכם :
 הנחנא ערכתי משפט ידעתי כראני אצחק : מיהוא יריב
 עמדי כרעהה אחריש ואנוע : אך שמים אל תעש עמדי או
 מפניך לא אסתר : כפך מעלן הרחק ואמחד אל תבעהני :
 וקרא ואנכי אענה או אבכד והשיבני : במה לי עונות
 ותפאות פשעי ותפאתי הדיעני : למח פניך רוסתיר
 ותחשבני לאויב לך : העלה נהפ מערוץ ואהקש וכש
 חרה : כרחכתב עלי מדרות וחורישני עונות נעורי :
 ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי עד שרשי רגלי
 תחקה : והוא כרמב ובלה ככנר אכלו עש :
 אדם יליר אשה קצר ימים ושבעדנו : כציץ יצא וימל
 ויכרם כצל ולא יעמוד : אף עליוח פקחת עיניך
 ואתי הכיא במשפט עמד : מריתון מהור מטמא לא אחר :
 אס תרצוים : ימיו מספר חדשיו אחר תקיו עשית ולא
 יעבר : שעה מעליו ויחבל עד רצח בשכיר ומו : כי יש
 לעץ

קרי

לעץ

לעץ תקוה אסירת ועוד וחליף וינקחו לא החלל : אמר
בזמן בארץ שרשו ובעפר ימות גועו : מריח מים יפריח
ועשה קציר כמורטע : ונבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו :
אורו מים מנורים ונהר יחרכ ויבש : ואיש שכב ולא
יקום ערבולתי שמים לא יקיצו ולא יערו משנתם :
מן יתן בשאול הצפנני תסתירני עד שוב אפך תשיר
לי תק ותפדני : אסירות נבר תחיה פלימי צבאי איהל
עד בוא חליפתי : תקרא ואנכי אענה למעשה ויך הכסף
ביעמה צערי הספור לא תשמר עד חטאתי : חתם בצדור
פישעי והטפל על עוני : ואולם הר נופל יכול וצור יעקק
ממקומו : אכנים ושתקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ
ותקנה אנוש האבדות : התקפהו לנצח ויחך משנה פניו
והשלחהו : יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא יבין למו :

אך בשרו עליו יכאב ונכשו עליו האבד :

קרי

וען אליפו התימני ויאמר : החכם יענה רעתיו וימלא
קרום בטנו : הוכח בדרך לא יסבין ומלים לא יועיל
בם : אף אהה הפך וראה וחברע שיחה לפני אל : כי יאלף
עונה פך ותבחר לשון ערוקים : ירשיעך פך ולא אני
ושפתיך יענך : הראשון אדם הורר ולפני נבעות
חוללת : הספור אלוה השמע וחברע אלוה חכמה : מה
יבעת ולא גרע הכין ולא עמנו הוא : נסרשכ בסרשיש
בנו פכיר מאביך ימים : המעט ממך תנהמות אל ודבר
לאש עוף : מה יקחד לך ומחירומון עניך : כי תשיב
אל אל רוחך והצאת מפיך מלון : מה אנוש כיופה ובי יצק
ילוד אשה : הן בקרשיו לא יאמין ושמים לא זכו בעניו :
אף כינהעב ונארח איש שתח כמים עולה : אהך שמע
לי ויהיה ימי ואספרה : אשר חכמים יגדו ולא כחדי
מאכותם : לתם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר פחוקם :
קרימי דשע הוא מהחולר ומספר שנים נצפנו לעריץ :

קרי

קול פחדים באוניו בשלוש שודר ובואנו : לא יאמין שום
מניחשך וצפוי הוא אלי חרב : נדר הוא ללחם איה ידע
כי נבין כודו יוכחשך : יבעתהו צד ומצוקה התקפהו
כמלך : עתיד לכידור : כי נמטה אל אל יהו ואל שר
התנבר : ירוץ אליו בצואר בעכי נפו מננו : כי כפה פניו
בחלבו ויעש פימה על רכס : וישפון : ערים נכחדות
בתים לא ישבו למו אשר התעוררו לגלים : לא יעשר ולא
יקום חילו ולא ישה לארץ מנרם : לא יסור : מניחשך
ינקחו תיבש שרהבת ויסור ברוח פיו : אל יאמין בשוא
נהגה בישוא תהיה תמורתו : בלא ימו המלא וכפתו לא
רענה : יחמם בגפן בסרו וישלך פיוח נחתו : כי ערת
חנף בלמוד ואש אכלה אחר שחד : הרח עמל וילד און
וכטנס הכין מרמה :

וען איוב ויאמר : שמעתי באלה רבות מנחמני עמל
כלכם : הקץ לדבריהם או מה ימריעך כי תענה :
נם : אלכי בכס אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי אדברה
עליכם במלים ואניעה עליכם כמו ראשי : אאמזכם כמו
פי וניד שפתי יחשך : אם אדברה לא יחשה באבני
ואחלה מהמני יהלך : אך עתה הלאני השמות בלה
עתי : והקמטני לעד היה ויקס כי בחשי כפני יענה :
אפו טרף : וישמני חקק עלי בשנו צרי : ילמש עניו
לי פער ערי : בפיהם בהרפה הפו לחי יחד ערי
יחמראון : יסורני אל אל עויר ועל ידי רשעים ירמני :
עלו היתי : ופרפרי ואתו בערפי ופפצני ויקמני לו
למשקה : יספו עלי : רפיו ופלה בלוימי זכא וחמל ישפך
לארץ מרתי : יפראני פרץ ער פני פרץ רחז עלי כובור
שק הפתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני : פני חמרתי
מני בטי ועל עפעפי צלמות : על לא חמם בכפי וחפתי
זכה : ארץ אל חכסי דמי ואל יהי מקום לענקתי : נס

עתה הנה בשמים עדי ושחתי במרומים : מליצי רעי אל
 אלוה דלפה עיני : ויכח לנכר עם אלוה ובראדם לרעהו :
 כהשנות מספר ואהי וארה לא אשוב אהלך :
קרי רחמי הקבה ימי נועמו קברים לי : אסלא תחלים עמדי
 ובחמרוחם הלן עיני : שימרהא ערכני עמה מי
 הוא לירי ותקע : כירלם צפנת משכל ערפן לא הרמם :
 לחלק נגד רעים ועיני בניו תכרינה : והציני למשל
 עמים ותפת לנפס אהיה : ותכה מבסע עיני ויערי בעל
 בלם : ישמו ישראלים ערואת ונקי על חנה ותערך : ויאתו
 צדיק הרבו וטהר רבים יסוף אמן : ואדם כלם תשכו וכאו
 נא ולא אמצא בכם חכם : ימי עכרו זמתי נהקו מורשי
 לבבי : לילה ליום ישמו אור קרוב מפני חשך : אס
 אקנה שאל ביתי בחשך רפתי ועועי : לשחת קראתי
 אבי אתה אמי ואחתי לרמה : ואיה אפי הקותי ותקוטי מי
 ישוקנה : בתי שאול תהרנה אסיתר על עפר נחת :

לא קרי

וען בלבר השחי ויאמר : עד אנה השימון קנצי למלון
 חכיני ואחר נדבר : מהוע נחשבני כבהמה נשמיני
 בעיניכם : טרף נפשו כאפו תלמענד תעוב ארץ ויעתק
 צור ממקמו : גם אור רשעים ידעד ולא ינה שכיב אשו :
 אור השך באהלו וברו עליו ידעד : יצרו צערו וזנו
 ותשליכרו עצחו : כרשלה ברשת ברנלו ועל שבכה
 יתהלך : יאתו בעקב פה וחוק עליו צמים : טמון בארץ
 חכרו ומלכדהו עלי נהיב : סביב בעתוהו בלהות והפצהו
 לבללו : והירעב אנו ואיר נכין לצלעו : יאכל בני עורו
 יאכל בתיו בכור מות : ונתק מאהלו מבטחו ותעעידהו
 למלך בלהות : תשבון באהלו מבלילו זרה על צוהו
 נפקות : מתחת שרשיו וישו וממעל ומל קצירו : וקרד
 אבד מנרארץ ולא שם לו על פני חוץ : וההפהו מאור
 אל השך ומתבר ונדהו : לא גין לו ולא נכד בעמו ואין
 שריר

שריר במנוחיו : על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחו
 שער : אך אלה משפנות על זוה מקום לא ידע אל :
 וען איוב ויאמר : עד אנה חוניון נפשי ותדכאונני
 במלים : זה עשר פעמים תכלימוני לא תכשו תפברה
 לי : ואף אמנם שניתי אתי חלון משונתי : אס אמנם עלני
 תנהילו ותוכיחו עלי חרפתי : דעראפו כראויה עותני
 ומצורו עלי הקיף : הן אצק חקם ולא אענה אשוע ואין
 משקם : ארתי נדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך וישים :
 כבודי מעלי הפשוט ויסר עשרת ראשי : והציני סביב
 ואקד נסע בעץ הקותי : ויתר עכי אפו ויחשבני לו כצרוי :
 יתר יבאו נדויו ויסלו עני דרכם ויהנו סביב לאהלי :
 אחי מעלי הרחיק וידעי אד זרו מפני : חרלו קרובי ומידעי
 שכחוני : גרי ביתי ואמנותי לוד תחשבני נכרי הייתי
 בעיניכם : לעבתי קראתי ולא יענה כמרפי איתתנולו :
 רוחי זרה לאשתי ותנתי לבני בטני : גם עוילים מאסו כי
 אקומה וירברוכי : העכוני כרמתי סודי וזה אהבתי
 נחפכרכי : בעורי ובכשרי הקנה עצמי ואחמלטה בעור
 שני : הנני הנני אתם רעי כי יד אלוה ננעה בי : למה
 חרדפני כמוראל ומכשרי לא תשבועי : מריתן אפו ויכתבו
 מלי מריתן בספר ויחקו : בעטברזל ועפרת לער בעור
 ויחצבו : ואני נדעתי נאלי חי ואחרון על עפר יקום : ואחר
 עירי נקפדאת ומכשרי אחוה אלוה : אשר אני אהוה לו
 ועיני ראו ולא זר פרו כליתי בחקי : כן האמרו מה
 נדהף לו ושרש דבר נמצאכי : נירו לכם מפני חרב כי
 חמה עונות חרב למען הדעון שדון :

קרי

וען צופר הנעמתי ויאמר : לכו שיעפי ישיכוני ובעבור
 תושי כי : מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינת וענני :
 הואת ידעת מגיער מני שים אדם עלי ארץ : פי רגנת
 רשעים מקרוב ושמחת חנה עדיהנע : אס עלה לשמים

שיאו וראשו לעב יגיע : בגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו
איו : כחלוס יעוף ולא ימצאוהו וירד בחויון לילה : עין
שופחו ולא חוסרו ולא עזר השורפו מקומו : בניו ירצו
דלים ויריו תשכנה אונו : עצמותיו מלאו עלומיו ועפו על
עפר השבב : אסתמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו :
יחמל עליה ולא יעובדה ומנענה בתוך חבו : לחטו במעו
נהפך מרונה פתנים בקרבו : תל גלע ויקאנו מבטנו
ירשנו אל : ראשפתנים יינק מהרגו לשון אפעה : אל
ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה : משיב יגע ולא
יבלע כחיל המורחו ולא יעלם : בירצין עוב דלים בית
גול ולא יבנהו : פי לא ידע שלו בבטנו כחמורו לא
ימלט : איד שריר לאכרו ערפן לא יחיר טובו : במלאוח
שפקו יצר לו בלתי עמל הבאנו : יהי למלא בטנו ושלח
בו תרו אפו ויטטר עלימו בלחמו : וברח מנשק ברזל
תחלפהו קשת נחושה : שלף ויצא מנוה וברק ממירחו
יקרד עליו אמים : בלחשך טמון לצפוניו האכרהו אש
לא נפח ירע שריר באהרו : וגלו שמים עונו ויארץ
מתקוממה לו : וגל וכול ביתו נגרות ביום אפו : זה חלק
אדם רשע כמאליהם ונחלת אמרו מאל :

וישן ייב ויאמר : שמעו שמעו מלתי והורו רואי
תנחומתיכם : שאוני ואנכי ארבר ואחר דברי מלעיגו :
האנכי לאדם שיחי ואסמרוע לא תקצר רוחי : פגראלי
והשמו ושמו יד על פה : ואסזכרתי ונכחלתי ואחי בשרי
פלגוה : מודע רשעים יחיו עתקי נסגברו חיל : ורעם
נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם : בתיהם שלום
מפחד ולא שכט אלוה עליהם : שורו עפר ולא יגעיל
תפלט פלחו ולא תשכל : ישלחו בצאן עוליהם וילריהם
ירקרו : וישאו תקה וכבוד וישמחו רקול עובדיהם ככבוד
מיהם וכרבע שאלו יחמו : ויאמרו קאל סוד ממו ודעת

דרכך

דרכך לא חפצנו : מה שריו כירעכדנו ומה נועיל בו
נפנעדי : הן לא כירם טובם עצת רשעים תהקה מני :
במה יר רשעים ידעד ויבא עלימו אידם חכלים יחלק
באפו : יהיו פתכו לפני רוח וכמין ונכתו סופה : אלוה
יצדלכנו אונו ישלם אלו וידע : וראו עיניו בידו ומדמה
שרי ושהה : כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו
חציו : תלאל ולמד דעת והוא רמים ישפוט : זה ימורה
בעצם המו בלו שלאנו ושלו : עטינו מלאו חלב ומח
עצמותיו ישקה : וזה ימות בנפש מרה ולא אכל כפסובה :
יחד על עפר ישכבו ורמה תפסה עליהם : הן יבעתו
מהשבוותיכם וממות עלי חמסו : כי האמרו איה בית
נדיב ואיה אהל משכנות רשעים : תלא שאלתם עכרו
דרך ואתהם לא תנפרו : פי ליום איר יהשך רע ליום
עברות יובלו : מיריגד על פניו ברגו והוא עשרה מי
ישלם לו : והוא לקבנות יובל וער גדיש ישקוד : מתקד
לו דגבי נחל ואחריו בלאדם ימיוקד ולפניו אין כספר :
ואוד תנחמוני הכל ותשובותיכם נשאר מעל :

וישן אליפו התמני ויאמר : תלאל וספר נכד כירספן
ענימו משכיל : החפץ לשרי כי תהק ואספצע
כירחם דרכך : המיראתך וכיחד יבוא עמד במשפט :
תלוא העתך בכה ואידקץ לעונתך : ביתחכל אחיד
הנם ובגדי ערומים תפשיט : לאמים עוף תשקה ומרעב
המנע לחם : ואיש ורוע לו הארץ וגשוא פנים ישב בה :
ארטנות שלחת רוקם ורעות יתמים ודכא : על רפן
סביבותך פחים ויבהלך פחד פהאם : אויך שך לא תראה
ושפעתמים הכסד : תלא אלוה נמה שמים וראה ראש
כוכבים כירמו : ואמרת מה יביע אל תכער ערפל ישפוט :
עבים סתדלו ולא יראה ורוג שמים יתהלך : הארץ עלום
השמור אשר הרבו מתראו : אשדקממו ולא עם נהר

(יח)

יוצק

ויצק יסירם : האמרים לאל סוד ממנו ומה יפעל שמי
למו : והוא מלא בהתם טוב ועצת רשעים רחקה מני :
וראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו : אם לא נכתר קימנו
ויהרם אכלה אש : הסדגא עמו ושלם בהם הבואתה
טיבה : קחגא מפני תורה ושים למריו פלבבך : אם
תשוב עד שמי תבנה תרחיק עולה מאהלך : ושית על
עפר בער וכצור נחלים אופיר : והיה שמי בצדך וכסף
הועפית לך : כיראו על שמי תחעננ ותשא אל אלוה פניך :
תעתיר אליו וישמעך ונדרך תשלם : והנור אמר ונקם
לך ועל דרכך נגה אור : כיהשפילו ותאמר גוה ושח
ענינם וישע : ומלט ארנקי ומלט בכר פפוד :

וען איוב ויאמר : בסתיוס מרי שיתי ירי כברה על
אנתתי : מירתי ורעתי ואמצאחו אבוא עד הכנתי :
אערכה לפני משפט ופי אמלא תוכחות : ארעה מלים
געני ואבינה מה יאמר לי : הכרכב יריב עמדי לא
אך הוא ישים בי : שם ישר נוכח עמו ואפלטח לנגח
משפטי : הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו :
שמאור בעשותו ולא אחו יעטף ימיו ולא אראה : כהרדע
הרר עמדי כחני בותב אצא : באשרו אחוה הנלי ברבו
שמרתי ולא אט : מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתו
אמר קני : והוא באחר ומי ישיבנו ובפשו אותה ויעש :
בי ישלים חקי וכהנה רפוח עמו : על כן מפניו אבהל
אתבונן ואפחד ממנו : ואל תרד לפי ושמי הבהילני : כי
לא נצמתי מפני חשך ומפני פסה אפל :

מדוע משבי לא נצפנו עתים וירעיו לא חזו קמו : נבולת
נשינו עדר גזרו וירעו : תמור ותומים ונהגו חבלו
שור אלמנה ונפו אבינוים מהרד יחד הבאו עניו ארץ : הן
פראים : במדבר יצאו בפעלם משחרג לשרף ערכה לו
להם לנערים : בשרה ברילו וקצרו וכרם רשע ולקשו :
ערום

קו

ערום ולינו מפלגי לבוש ואין פסוח פקחה : מורם הרים
ירטבו ומפלגי מחסה חקרו צור : יגולו משד יתום ועל עני
תחבלו : ערום הרבו בלו לבוש ורעבים נשאו עמר : ביד
שורתם וצהדו יקבים דרכו ויצמאו : מעיר מתים : ונאקו
ונפש חללים השוע ואלוה לא ישים תפלה : המה היו
כמר ריאור לא חפירו דרכו ולא ישכו בנתיבותיו : לאור
יקום רוצח וקטל עני ואביון וכל יתו בנגב : ועין נאף
שמרה נשא לאמר לא תשורני עין וסחר פנים ישים :
חתר בחשך פתים וימס חתמלמו לא ירעו יאור :
כי יחדו פקר למו צלמות כירפיר בלהות צלמות : קל
הוא : על פנימים הקבל חלקתם בארץ לא יפנה הרד
פרמים : ציה נסחם ונורו מימר שלג שאול תמאו : ישכחו
דחם : מתקו רמה עוד לא יוכר והשכר בעץ עולה : תעה
עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב : ומשך אפירוס ככתו
יקום ולא יצמין בחיון : ותלדו לבטח וישעו ועניהו עד
ברכתם : רופו מעט : ואיננו והמכז פכל וקפצו ובראש
שפלת ימלו : ואם לא אפו מי יכויבני וישם ראל מלתי :
וען בלהד השחי ויאמר : המשל ופחד עמו עשה שלום
במרוקמו : הגיש מספר לנדודיו ועלמי לא יקום
אורו : ומה יצחק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה :
הן ערצרת ולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו : אף כי
אנוש רמה וכוזאדם תולעה :

וען איוב ויאמר : מה ערפת ללא יבה הושעת ורוע לא
עו : מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת :
אתמי הנרת מליו ונשמתי יצאת ממך : הרפאים יחוללו
מתחת מים ושכניהם : ערום שאור נגדו ואין פסוח
לאבדו : נטה צפון על תחו תלה ארץ על ברומה : צור
מים בעביו ולא נבקע ענן תחכם : מאתי פני כסה פרשו
עליו עננו : חק חג על פני מים עד תכלית אור עפחשך :

עמודי

קו

עמדי שנים ידופפו וחתמו מנערתו : בכחו רגע הים
ובתבניתו מחץ רחב : ברוחו שמים שפרה חללה רדו נחש
ברם : תואלה קצות דרכיו ומה שמץ דבר גשמעו
ירעם גבורתיו מי יחכנו :

קו"ו ינסף איוב שאת משלו ויאמר : חיראל הסוד משפטי ושבתי
המר גפשי : כי כל עור נשמתי כי ורוח אלוה באפי :
אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהנה רמיה : חלילה
לי אם אצדיק אהבם עד אנוע לא אסיר חמתי ממני :
בצדקתי החוקתי ולא ארפה לא יחרף רבבי מימי : יהי
ברשע איבי ומתקוממי בעול : כי מה תקות הנפ כי יבצע
כי ישל אלוה גפשו : הצעקתו ישמע אל כירחבוא עכו
צרה : אם על שתי יתענג וקרא אלוה בכל עת : אורה
אהבם כיראל אשר עס שפתי לא אכחד : תואתם פרבם
חיותם ולמה זה הכל החבלו : זה חלק אדם רשע עם
אל ונחלת ערצים משרי יקחו : אם ירבו בגיו למו חרב
ויאצאיו לא ישבעו לחם : שריריו במות יקברו ואלמנתיו
לא תכבינה : אם יצטרך בעפר כסף וכחמר יבין מלבוש :
ובין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק : בנה בעש ביתו וכספה
עשה נצר : עשיר ישכב ולא יאסף עינו פקח ואינו
תשיגתו כמים בלחות לילה ננכתו סופה : ישארו קדים
ויבך וישערהו ממקומו : וישלך עליו ולא יחטול מידו
כרות יבדה : ישפק עלימו כפימו וישלך עליו ממקמו :
כי יש לכסף מוצא ומקום לזחב יקו : פרול מעפר יקח
ואכל יצוק נחושה : קו"ו שם לחשך ולכל תכלית הוא
חוקר אכן אפל וצלמות : פרין נחל מעט נר הנשפחים
מירדגל שלו מאנוש נעו : ארץ ממהה וצאלחם ותחתיה
תהפך כמו אש : מקום ספיר אכניה ועפרות זהב לו : נחוב
לא ידעו עוט ולא שפתי עין ציה : לא תהררבוהו בני
שהן לא ענה עליו שחל : בחלמיש שלח ידו חפך משרש
הרים

הרים : בצורור יארים בקע וכל יקר דאתה עינו :
מפכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור : ותחכמה מאין
תמצא ואי זה מקום בינה : לא ידע אנוש ערפה ולא תמצא
בארץ חתים : תהים אמר לארכי היא וגם אמר און עמדי :
לאיתן סנור פחתיה ולא ישקר כסף מחירה : לא חסלה
בכתם אופיר בשתם יקר וספיר : לא יערבנה זהב וזכוכית
וחמדתה כל רפו : ראמות ונכיש לא יוכר ומשך חכמה
מפנינים : לא יערבנה פטרת כוש ככתם טהור לא חסלה :
וכחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה : ונעלמה מעיני
כלתי ומעוף השמים נסתרה : אברון ומה אמרו באונינו
שמענו שמעה : אלהים הכין דרכה והוא ידע את מקומה :
כירחוב לקצות הארץ נכיש תחת כל השמים יראה :
לעשות לרוח משקל ומים חבן כמדה : בעשתו למטר חק
וירדף לחיו קולות : או ראה ויספרה חכמה ונסחקהה :
ויאמר לאדם הן יראת אלוה היא חכמה וסוד מרע בינה :
קו"ו ינסף איוב שאת משלו ויאמר : מיהנני בירחוקים פימי
אלוה ישמרני : בחלו גרו עלני ראשי לאורו ארף
חשך : באשר הייתי פימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי :
בעוד שדי עמרי סביבותי נערי : פרץ חליכי פחמה וצור
יציק עמרי פלגי שמן : בצאתי שער עלי קרתי ברחוב
אבין מושבי : ראוני נערים ונחבאו וישושים קמו עמדי :
שרים עצרו כמלים וכף ישימו לפיהם : קול נגידים נחבאו
ולשונם לחכם דבקה : כי און שמעה ותאשרני ועין ראתה
ותעורני : כראמרט עני משע ותתום ולא עוור לו : ברפת
איכר עלני חבא ולב אלמנה ארנן : צדק לבשתי וילבשנו
כמעיד וציוף משפטי : עינים הייתי לעור ובגלים לפסת
אני : אכ אנכי לאכיונים ורב לא יבעתי אחרתו :
ואשפרה מפלעות עול ומשניו אשליף טרף : ואמר עס
קני אנוע וכחול ארבה ימים : שרשי פתוח אלימים ופל
ילין

זלזן בקצירי : בכורי חרש עמרי וקשתי בידי תחליף :
לרשמעו ויחלו וידמו למו עצתי : אחרי דברי לא ישגו
ועלימו חסד מלתי : ויחלו במשך לי ופיהם פגעו למקוש :
אשתק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפילו : אכתר
דרבם ואשב ראש ואשבון כמלך בנגדו כאשר אכלים
ינחם :

קורן

זעתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי
אבותם לשיח עס פלכי צאני : נספח יריהם למה
לי עלימו אבד בלח : בחסר וכבדן נלמוד הערקום ציה
אמש שואה ומשאה : הקטפים מלוח עלי שים ושרש
דתמים לחמם : מדגן יגרשו ידעו עלימו בנגב : בערוץ
נחלים לשבן חרי עפר וכפים : בירשיחים ונהקו תחת
חרול וספחו : בנז נבד נספגו בלרשם נכאו מן הארץ :
ועמה גנינתם הייתי ואתי להם למרה : תעבני החקו
מני וכפני לא תשכו רק : כירחרי פתח ועעני ורסן מפני
שלחו : על ימיך פרחת יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי
ארתות אירם : נחטו נתיבתי לחותי יעירו לא עור למו :
בפרץ רחב יאתרו תחת שאה התגלגלו : החפך עלי פלהות
הרדף ברנח נדיבתי וכעב עברה ישעתי : ועתה עלי
השחפך נפשי יאחזוני ימיר עיני : לידה עצמי נקר מעלי
ועלקי לא ישבון : כרבכת יחפשו לבושי כפי בתנתי
ואורני : הרגו לחסר ואהמשל כעפר ואפר : אשוע אליך
ולא תענני עמרהי ותתבונן כי : תחפך לאכזר לי בעצם
ידך השטמני : השאני אל רוח תרכיבני ותמוגני השנה :
כירדעתי מות השביני וכית מועד לכלחי : אך לארבעי
ישלח יך אם כפירו רתן שוע : אם לא בכיתי לקשה יום
ענמה נפשי לאכיון : כי טוב קויתי ויבא רע ואחלה לאור
ויבא אפל : מעי רתני ולא דמו קדמוני ימיר עיני : קדר
הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע : אח הייתי לתנים
ורע

זרע לכנות יענה : עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב :
ויחי לאכל כנרי ועבדי לקול ככום :

קורן

פרית ברתי לעיני ומה אהבונן על בחולה : ומה חלק
ארוה ממעל ונחלת שרי ממרמים : הלא יוד
לעול ונכר לפוערי און : הלא הוא יראה דרכי וכל צערי
וספור : אס הלבתי עס שאו ותחש על מרמה רגלי :
ישקלני במאונר צדק ויבדע אלוה חמתי : אס חטטה אשרי
מני החרף ואתר עיני חרף לפני וככפי הבק מום : אורעה
ואחר יאכל וצאצאי ושרשו : אס נפתח רבי על אשה ועל
פתח רעי ארכתי : חשתי לאחר אשתי ועליה יברעון
אחרון : כירחוי ומה והוא עין פלילים : כי אשה היא עדר
אבדון האכל ובכל תבואתי חרש : אס אמאם משפט
עבדי ואמתי ברבם עמרי : ומה אעשה בירקום אל וכי
יפקד מה אשיבני : הלא בכפון עשני עשור ויכוננו ברחם
אחר : אס אמנע מחפץ הלים ועיני אלמנה אכלה : ואכל
פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה : כרמנערי גדלני כאב
ומבטן אמי אנהנה : אס אראה אובר מבלי לבוש ואון
כסות לאכיון : אס לא ברבני חלציו ומנו כבשי ותחמם :
אס חניפותי עלי תום ידי כי אראה בשער עורתי : כחפי
משכמה הפול ואורעי מקנה תשכר : בני פחד אלי איה
אל ומשאתו לא אוכר : אס שמתו זהב כסלי וכפתם אמרתו
מבטחי : אס אשמח בירב חילו וכירככיר מצאה ידי : אס
אראה אור כי יהל וירח יקר חרף : ונפת כפתר לפני ותשק
ידי לפי : נם הוא עון פלילי כירכחשתי לאל ממעל : אס
אשמה כפיר משנאי והתעוררתי כירמצאי רע : ולא נתתי
רחמא חפי לשאור בארה נפשו : אס לא אמרו מתי אהרני
מירחן מבשרו לא נשבע : בחיץ לא יזלזן נר הלתי לארח
אפתח : אס כפיתי כאדם פשעי לטמון בחפי עוני : בני
אערוץ המון רבה וכוונ משפחות יחחני ואדם לא אצא
פתח

פתח : מי יחללי שִׁמְעֵ לִי הוֹי שְׁדֵי יַעֲנֵנִי וּסְפֵר כְּחֵב
אִישׁ רִיבִי : אִסְרָא עַל־שִׁכְמִי אֲשֶׁנִּי אֶעֱנֶנּוּ עֲטֹרוֹת לִי :
מִסְפֵּר צַעֲדֵי אֲנִידֵנִי כִּמוֹ נְגִיד אֶקְרַבְנִי : אִסְרָא עָלַי אֲדַמְתִּי
הַזֶּעַק וַיִּחַד הַלְמִיָּה וּבִכְיוֹן : אִסְרָא אֶבְלַתִּי בְּלוֹכְסָהּ
וַנִּפֶשׂ בַּעֲלִיָּה הַפְחָתִי : תַּחַת הַטָּהַר יֵצֵא חוֹחַ וַתַּחַת שְׁעָרָהּ
בְּאִשָּׁה תַּמּוֹ דְּבַרֵי אֵיבִב :

מין קוין

וַיִּשְׁבַּחְתִּי שְׁלֹשַׁת הַאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים מַעֲנִיֹת אֶת־אֵיבִיב כִּי הוּא
צַדִּיק בַּעֲיָנָיו : וַיַּחַד אִף אֱלֹהֵי הַבְּרַכָּאֵל הַכְּחוּי
בְּמִשְׁפַּחַת רֵם בְּאֵיבִיב חָהָ אִפֹּי עַל־צַדִּיקוֹ נִפְשׁוּ מֵאֱלֹהִים :
וּבְשִׁלְשַׁת רַעֲוֵי חָהָ אִפֹּי עַד אֲשֶׁר לֹא־מָצְאוּ מַעֲנֶה וַיִּרְשָׁעוּ
אֶת־אֵיבִיב : וְאֵלֹהֵי חָהָ אֶת־אֵיבִיב בְּדַבְרֵים כִּי וּקְנִים־הַמָּה
מִמֶּנּוּ לִימִים : וַיִּרְא אֱלֹהֵי הַיָּם אֵין מַעֲנֶה בְּפִי שְׁלֹשַׁת
הָאֲנָשִׁים וַיַּחַד אִפֹּי : וַיַּעַן אֱלֹהֵי הַבְּרַכָּאֵל הַכְּחוּי וַיֹּאמֶר
צַעֲדֵי אֲנִי לִימִים וְאַתֶּם יִשְׁרָשְׁוּ עַל־כֵּן וַחֲלַתִּי וַאֲיִרָא מַחֹת
דַּעֲי אַתְכֶם : אֲמַרְתִּי וַיִּמֵס יַדְכֶרֶוּ וְרַב שְׁנִים יִדְעוּ חֲכַמְהָ :
אֲכֵן רֹחַדִּי הָיָא כְּאֲנִישׁ וַנִּשְׁמַת שְׁדֵי הַבִּינִים : לֹא־דַבְּרִים וַיִּחְפְּמוּ
וַיִּקְנִים וּבִינֵי מִשְׁפָּט : כֵּכֵן אֲמַרְתִּי שְׁמַעְהִי לִי אַחֵיהּ דַּעֲי אִף
אֲנִי : הֵן הוֹחֲלַתִּי ! לְדַבְרֵיכֶם אֲוִין עַד־תִּבְנוּתֵיכֶם עַד
תַּחֲקִדְוּ מַלְוִין : וְעַד־יִכֶם אֶתְכִּינֹן וְהִנֵּה אֲוִין לְאֵיבִיב מוֹכִיחַ
עֵינֵה אֲמַרְוּ מִפֶּם : פְּתַח־אֲמַרְוּ מִצְּאֵנִי חֲכַמְהָ אֵל יִדְבְּנִי לֹא־
אִישׁ : וְלֹא־עַבְדִּי אֵלַי מַלְוִין וּבְאֲמַרְיִכֶם לֹא אֲשִׁיבְנִי : חַתִּי
לֹא־עָנִי עוֹד הַעֲחִיקוּ מִתֶּם מְלִים : וְהוֹחֲלַתִּי כִּי־לֹא יַדְבְּרוּ כִּי
עָמְרוּ לֹא־עָנִי עוֹד : אֲעֵינֵה אִף־אֲנִי חֲלַקִי אַחֵיהּ דַּעֲי אִף
אֲנִי : כִּי מַחֲתִי מְלִים הִצִּיקְתִּנִּי רֹחַ בְּטַנִּי : הִנֵּה בְּטַנִּי גִזִּין
לֹא יַפְחַח כְּאֲכוֹת חֲרִשִׁים וּבְקַע : אַדְּבַרְהָ וַיִּרְוּדֵלִי אֶפְתַּח
שְׁפָתֵי וַאֲעֵנֶה : אֵל־נָא אֲשֶׁא פְּנֵי־אִישׁ וְאֵל־אֲדָם לֹא אֲכַנֶּה :
כִּי לֹא יִדְעֵהִי אֲכַנֶּה כְּמַעַט יִשְׁאֲנִי עֵשֵׁנִי :

ואלם שמענא אייב מלי וכל דברי האוינה : הנהיגא פתחתי פי דברה לשוני בחפי ושרלבי אמרו ודע

וַדַּעַת שְׁפָתֵי כְּרוֹד מַלְוִין : רֹחַד־אֵל עֲשִׂתִּנִּי וַנִּשְׁמַת שְׁדֵי
חַתִּינִי : אִסְרָאֹכְל תְּשִׁיבֵנִי עֲרֵכָה לִפְנֵי הַתִּנְצֵבָה : הַדְּאֲנִי
כַּפִּיךָ לֹאֵל מִחֲמַד קַרְצַתִּי נִסְאֲנִי : הִנֵּה אֵימַתִּי לֹא תִבְעַתְךָ
וְאֲכַפִּי עֲלֶיךָ לֹא־יִכְבֵּר : אִף אֲמַרְתָּ כְּאֲנִי וְקוֹל מַלְוִין אֲשַׁמַּע :
יָךְ אֲנִי בְּלִי־פֶשַׁע חָף אֲנִיכִי וְלֹא עָוֹן לִי : הֵן תִּנְוֹאוֹת עָלַי
יִמְצֵא יַחֲשִׁבֵנִי לְאֵיבִיב לִי : יִשֶׁם בְּסֵךְ בְּגִלְיָי יִשְׁמַר כְּלִי
אֲרַחֲתִי : הַזֶּזֶת לֹא צַדִּיקָתְךָ אַעֲנֶךָ כִּי־יִרְבֶּה אֱלֹהֵי מֵאֲנִישׁ :
מַדּוּעַ אֵלֹהֵי רִיבֹתַי כִּי כִלְדִּבְרֵי לֹא יַעֲנֶנּוּ : כִּי־בִאֲתָה יִדְבְּרִי
אֵל וּבְשִׁמּוֹס לֹא יִשׁוּרְנֶה : בְּחַלּוֹס חַוְיוֹן לִיכָה בְּנַפְלֵי
תִּדְרַמְהָ עַל־אֲנָשִׁים בְּתַנּוּמוֹת עָלַי מִשְׁכָּב : אֵין וַיִּגְלֶה אֲוִין
אֲנָשִׁים וּבְמִסְרָם יַחֲתֶם : לְהַסִּיד אֲדָם מַעֲשֶׂה וְגוֹה מִנְּבִיר
יִכְסֶה : יַחֲשֵׁךְ נִפְשׁוֹ מִנִּי־שַׁחַת וַחֲיָהוּ מַעֲבָר בְּשַׁלַּח : וְהוֹכַח
בְּמַכְאוֹיב עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְרוֹכַע עֲצֻמּוֹ אֲתֵן : וְהַמְתִּי הַחַיִּי לַחַם
וְנִפְשׁוֹ מֵאֲכָל תַּאֲוָה : יִכַּל כִּשְׂרוֹ מִרְאֵי וּשְׁפֹן עֲצֻמְתִּי לֹא
דָּאָו : וְתַקְרַב לְשַׁחַת נִפְשׁוֹ וַחֲוָתוֹ לְמַתִּים : אִסְרָאֵשׁ עָלַי !
מִלְאָךְ מַלְוִין אַחַד מִנִּי־אֲרַף לְהַגִּיד לְאָדָם וְשָׂרוֹ : וְהִדְבְּנִי
וַיֹּאמֶר פְּדַעְהוּ מִדְּרַח שַׁחַת מִצְּאֵתִי כִּפֹּר : רַפְּשֵׁשׁ כִּשְׂרוֹ
מִנְּעַר יִשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו : יַעֲתֵר אֵל אֱלֹהֵי וַיִּרְצֵהוּ וַיִּרְא
גִּזְוֵי בְּתַרְוֵעָה וַיִּשָּׁב לְאֲנִישׁ צַדִּיקָתוֹ : יִשָּׂר ! עַל־אֲנָשִׁים
וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי וַיִּשָּׂר הַעֲוִיָּתִי וְלֹא־שׁוּה לִי : פְּדָה נִפְשׁוֹ
מִנְּעַבְר בְּשַׁחַת וַחֲוָתוֹ פְּאוֹר תִּרְאָה : הַדְּכַל־אֱלֹהִי וּפְעַל־אֵל
בְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עֶסְרִים : לְהַשִּׁיב נִפְשׁוֹ מִנִּי־שַׁחַת לְאוֹר
כְּאוֹר הַחַיִּים : הַקִּשְׁבִּי אֵיבִיב שְׁמַעֲלִי הַחֲחֵשׁ וְאֲכַנֵּן אֲרַבְּרִי :
אִסְרָאֵשׁ־מַלְוִין תְּשִׁיבֵנִי דְּבַר כִּי־הַפְּצַתִּי צַדִּיקָךְ : אִסְרָאֵן אַתָּה
שְׁמַעֲלִי הַחֲחֵשׁ וְאֲאֲלַפְךָ חֲכַמְהָ :

ויען אליהוא ויאמר : שמעו חכמים מלי וידעים האויני לוי : כראון מלין חכמן וחד ימעס לאכל : משפט נבחרה לנו נדעה כינינו מה טוב : כראמר אייב צדקתי ואל הסיר משפתי : על משפתי אכוב אנוש חצי כלש

פֶשַׁע : מִי־דָבָר פֶּאִי־בִּישׁ יִשְׁתַּחֲלַעַנּוּ בְּמַיִם : וְאָרַח לְהַכְרִיחַ
 עַם־פְּעָלֵי אֹזֶן וּלְלִכְתּוֹ עַם־אֲנֹשֵׁי־רִשָׁע : כִּי־אָמַר לֹא יִסְבֹּךְ
 בְּכַבֵּד בְּרִצְחוֹ עַם־אֱלֹהִים : לָכֵן אֲנֹשֵׁי לֵבִב שִׁמְעוּלִי חֲלָלָה
 לֹא־ מְרִשָׁע וְשִׁבְי מַעֲוָל : כִּי פֶעַל אָדָם יִשְׁלַם־לּוֹ וְכֹאֲרַח
 אִישׁ וּמִצְאָנּוּ : אֲפֹאֲמָנָם אֵל לֹא־יִרְשָׁעוּ וְשִׁבְי לֹא־יִצְעוּת
 מִשְׁפָּט : מִי בָקָר עֲרִיו אֲרִצָּה וּמִי שֵׁם חֶבֶל כֶּלֶה : אִם־
 יִשָּׁם אֲלֵנוּ לָבוֹ רִחוֹ וּנְשַׁמְחוּ אֲכֹנוּ יֹאסֵף : וְנוֹעַ כָּל־בָּשָׂר
 יִחַד וְאָדָם עַרְפֶּר רָשׁוּב : וְאִם־כִּינָה שִׁמְעָה־זֹאת הַאֲוִינָה
 לְקוֹל מְלִי : הֵאֵף שׁוֹנֵא מִשְׁפָּט יִחְבֹּשׁ וְאִם־צָדִיק בְּכִיר
 בְּרִשָׁע : הֵאֵמֶר לְמַלְךְ כִּלְעַל רִשָׁע אֲרִנְדִּיכִים : אִשָּׁר
 לֹא־נִשְׂא פָנָי שָׂרִים וְלֹא בְּרִשָׁע רִפְנִי־רַל כִּי־מַעֲשֵׂה יָדָיו
 כָּלֵם : רַנֵּעַ יִמְהוּ וְחִצּוֹת לִיכָה וְנַעֲשִׂי עִם וְיַעֲבֹדוּ וְיִסְרוּ
 אֲבִיר לֹא כִיךְ : כִּי־עֵינָיו עַרְפְּרִכֵּי־אִישׁ וְכִלְעֵצוֹתָיו יִרְאָה :
 אִיז־חֲשֶׁךְ וְאִיז־צַרְמוֹת לְהַסְתֵּר שֵׁם פְּעָלֵי אֹזֶן : כִּי לֹא עַל־
 אִישׁ יִשָּׁם עוֹד לְהַלְךְ אֵל־אֵל כְּמִשְׁפָּט : יִרַע בְּפִי־רִים לֹא־
 דַּחֲךְ וְנִעְמַד אַחֲרֵים תַּחֲתָם : לָכֵן וְכִיר מַעֲבָרֵיהֶם וְהַפֶּךְ
 לִיכָה וְיִדְכָאוּ : תַּחֲת־רִשָׁעִים סִפְקָם בְּמַקּוֹם רָאִים : אִשָּׁר
 עַל־כֵּן סְרוּ מֵאֲחֵרָיו וְכִלְדִּרְכָּיו לֹא הִשְׁכִּילוּ : רַחֲבִיא עֲרִיו
 צִעֲקַת־הַל וְצִעֲקָה עֲנִיִּים יִשְׁמַע : וְהוּא יִשְׁקִיט וּמִי וְרִשָׁע
 וְיִסְתַּךְ בְּגִים וּמִי וְשׁוֹרְנוֹ וְעַל־גּוֹי וְעַל־אָדָם יִחַד : מְמַלְךְ
 אָדָם חֲנָף מִמְקַשֵׁי עַם : כִּי אֵל־אֵל הֵאֵמֶר נִשְׂאֲתִי לֹא־
 אֲחַפֵּל : כִּי־עֲרִי אַחֲוָה אַתָּה הֲרַנִּי אִם־עוֹל פֶּעַלְתִּי לֹא־
 אִסְיָף : הַמַּעֲמִיד יִשְׁלַמְנָה כִּי־מַצַּסֶּת כִּי־אַתָּה חֲבִתֵּר וְלֹא־
 אֲנִי וְכֹה־יִדְעַת דְּבָר : אֲנִשֵׁי לֵבִב וְאָמְרוּ לוֹ וְכִבְרָה חֲכָם שִׁמְעַ
 רִי : אִי־וֹב לֹא־בְדַעַת יִדְבַר וְדִבְרָיו לֹא בַהֲשִׁכִּיל : אֲבִי
 יִבְחַן אִי־וֹב עַד־נִצַּח עַל־חֲשִׁבְתָּ בְּאֲנֹשֵׁי־אֹזֶן : כִּי יִסְיָף עַד־
 חֲטֹאתָ פֶשַׁע כִּי־נִנְיִי יִסְפֹּךְ וּרְכִב אֲמַרְיוֹ לֹאֵךְ :
 וְנִעַן אֲלֵיהוּ וְאָמַר : הִזֹּאת חֲשִׁבְתָּ לְמִשְׁפָּט אֲמַרְתָּ צַדִּיק
 מֵאֵל : כִּי־תֹאמַר מִה־יִסְבֹּךְ־ךָ מִה אֵעִיר מִחֲטֹאתָי :

אֲנִי אִשְׁיִכֶךָ מִלֵּוֹן וְאִתְּהֵעִיד עִמָּךְ : תִּפְטֵשׁ שְׂמִים וְרִאָה וְשׁוֹחַ
 שְׁחָקִים נִבְחִי מִמֶּךָ : אִתְּהֵטָאֵת מִה־הַפְּעֵל־כּוֹ וְרַבֵּי פִשְׁעֵיךָ
 מִה־תַּעֲשֶׂה־לִּי : אִם־צָדִיקָה מִה־תַּחֲתִלְדִּי אוֹ מִה־מִּירְךָ יִקַּח :
 לֹא־יִשְׁכַּמּוֹךְ רִשָׁע וְרַב־וְאָדָם צַדִּיקָךְ : מְרוֹב עֲשׂוּקִים
 יִזְעִיקוּ יִשׁוּעוֹ מְרֹדַע רַבִּים : וְלֹא־אָמַר אִיָּה אֱלֹהֵי עֲשִׂי נִיחָן
 וּמִי־וֹת בְּלִילָה : מִלְּפָנָי מִבְּהַמּוֹת אֲרִצֵּי וּמַעֲוֵף הַשָּׁמַיִם
 וְחֲכַמְנֵנוּ : שֵׁם יִצְעָקוּ וְלֹא יַעֲנֶה מִפְּנֵי גֵאוֹן רַעִים : אֲדִי־שׂוֹא
 לֹא־יִשְׁמַע אֵל וְשִׁבְי לֹא יִשׁוֹרְנָה : אֲפֹ כִי־תֹאמַר לֹא
 חֲשׁוֹרְנֵנוּ הִיזֵן לְפָנָיו וְתַחֲלִיל לּוֹ : וְעַתָּה כִּי־רָאִין פֶּקֶד אֲפִי
 וְלֹא־יִדַּע בְּפֶשַׁע מֵאֵד : וְאִי־וֹב הַכֵּל יִפְגַּח־פִּיחוֹ בְּכִלְי־דַעַת
 מִלֵּוֹן יִכְבִּיר :

וְיִסָּף אֲלֵיהוֹנָה וְאָמַר : כִּתְרִלִי וְעִיר וְיַחֲוֹךְ פִּי־עוֹד
 לְאֵלֹהֵי מַלְיָם : אֲשָׂא דַעַי לְמַדְחַק וּלְפַעֲלֵי אֲתִיךְ־צַדִּיק :
 כִּי־אָמַנְסָם לֹא־יִשְׁקַךְ מִלֵּוֹן תַּמִּים דַּעַת עִמָּךְ : הַזֹּאֵל בְּכִיר
 וְלֹא יִמָּאֵס בְּכִיר כַּח לֵב : לֹא־יִחִיָּה רִשָׁע וּמִשְׁפָּט עֲנִיִּים
 וְחָן : לֹא־יִנְרַע מַצְדִּיק עֲנִיֹו וְאִתְּמַלְכִים לְכַפֵּא וְיִשְׁבַּס
 לְנִצָּח וְיִגְבְּהוּ : וְאִם־אֲסוּרִים בְּזִקִּים יִלְכְּדוּן בְּחַבְלֵי־עֵנִי :
 וְנִגַּךְ לְחַם פְּעֵלָם וּפְשָׁעֵיהֶם כִּי יִתְנַבְּרוּ : וְיִגַּל אֲוִנָם לְמוֹסַף
 וְיֹאמַר כִּי־יִשְׁבֹּן מֵאֹזֶן : אִם־יִשְׁמַעוּ וְיַעֲבֹדוּ וְכִלְי־יִמְיָהֶם
 כִּשְׂוֹב וּשְׁנֵיהֶם בְּנַעֲיָמִים : וְאִם־לֹא יִשְׁמַעוּ בְּשִׁלַּח יַעֲבֹדוּ
 וְיִזְעוּ בְּכִלְי־דַעַת : וְחַנְפִּי־לֵב יִשִּׁימוּ אֲפֹ לֹא יִשׁוּעוּ כִּי
 אֲסָרָם : תַּמַּת כְּנַעַר נִפְשָׁם וְחִיָּהֶם פִּקְדוּשִׁים : יִחַלֵּץ עֲנִי
 בְּעֵנָי וְיִגַּל בְּלִחַץ אֲוִנָם : וְאֵף הִסִּיתֶךָ מִפִּי־צֶדֶק רַחֲב לֹא־
 מִיִּצַּק תַּחֲתֵיךָ וְנַתַּת שְׁלַחְךָ מִלֵּא דִשָׁן וְדוֹן־רִשָׁע מִלֵּאֵת
 הִיזֵן וּמִשְׁפָּט יִתְמַכּוּ : כִּי־חַמְמָה פְּדוּסִיתֶךָ כִּשְׁפָק וְרַב־כֶּפֶף
 אֲלֵי־יִשְׂרָאֵל : תִּיעַרְךָ שׁוֹעֵךְ לֹא כִבֵּר וְכֵל מֵאֲמַצִּי־כַח : אֲדִי
 תִּשְׁאַף הַלִּילָה לַעֲרוֹת עַמִּים תַּחֲתָם : הַשְּׁמֵר אֲלֵי־חַפְּזֵךְ אֵל־
 אֹזֶן כִּי עַרְוָה בְּתַרְתּוֹ מַעֲנִי : הַזֹּאֵל יִשְׁנִיב כַּכּוֹן מִי כְמוֹהוּ
 מִיָּהֶה : מִי־פִקְדֵךְ עֲרִיו דְּרָבּוֹ וּמִי־אָמַר פְּעֻלַּת עוֹלָה : וְכִבֵּר

ב' חשניא פעלו אשר שררו אנשים : פר ארס חורכו אניש
 נכיש מרחוק : הוראל שניא ולא נדע מספר שניו ולא
 חקר : כי יגדע נטפרימים וקו מטר לאדו : האשר יולו
 שחקים ירעפו עליו אדם רב : אף אסיכיו מפד שרעב
 תשאוח סבתו : הדרש עליו אורו ושרשי היס פסה : כי
 בס ידיו עמים ותאכל למכביר : ער פנים פסה אור
 ניצו עליה במפניע : יגיד עליו דעו מקנה אף על עילה :
 אף לואת יחרב לפי ויתר ממקומו : שמעו שמוע ברנו
 קלו והנה מפיו יצא : תחחבל השמים ישרהו ואורו
 על פנפות הארץ : אחריו ישאנקול ירעם בקול נאינו
 ולא יעקבם בירשמע קולו : ירעם אל בקולו נפלאות עשה
 גדלות ולא נדע : כי לשלג יאמר הוא ארץ ונשם מטר
 ונשם מטרות עזו : בידכל אדם יחתום לדעת כל אנשי
 מעשהו : ותבוא חיה כמו ארב ובמעונתיה השכן : מן
 החרד תבוא סופה וממורים קרה : משמת אל יתקרב
 ורחב מים במוצק : אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו :
 והוא מסכות מתהפך בתחבולתיו לפעלם כל אשר יצום
 על פני חבל ארצה : אסלשבת אסל ארצו אסל חסר
 נמצאו : האזנה ואת איוב עמד והחבונן נפלאות אל :
 תחדע פשוט אליו עליהם והפיע אור עננו : התדע על
 מפד שרעב מפלאות תמים העים : אשר בנדיך תמים
 בהשקיש ארץ מדרום : תרקיע עמו לשחקים חוקים כראי
 מוצק : הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני השך :
 היספר לו כי ארכך אס אמר איש כי יבלע : ועתה לא
 ראי אור בתור הוא בשחקים ורוח עברה וחמחרם : מצפון
 זהב ואתה על אלוה נורא חוד : שבי לא מצאנהו שניא
 כח ומשפט ורכב דקת לא יענה : רכן יראוהו אנשים לא
 יראה פר חכמורב : * 56 *

ייעדוהו את איוב מן הפערה ויאמר : מי זה מחשיך עצה

עצה כמליו בלדדעח : אורנא כנבר חלציד ואשאליך
 והודיעני : איפה היורה בנסדרארץ בנר אסידעת
 בינה : מירשם ממדיה כי חדע או מינטה עליה קו : ער
 מה ארניה הטפעו או מיררה אכן פנתה : ברויחר בזכבו
 בקר ויריעו ברבנו אלוהים : ונסד ברלתים ים פניחו
 מרחם יצא : כשומי ענו לבשו וערפל חחלתו : ואשפר
 עליו חקי ואשים בריח ודלקים : ואמר ערפה תבא ולא
 הסף ופא לשיח כנאין גרוד : המימד צויה בקר ידעת
 השתר מקמו : לאחוז בכנפות הארץ ונערדו רשעים
 ממנה : התהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש : וימנע
 מרשעים אורם וודוע רמה השפר : הבאת ערנכרים
 ובחקר תהום התהלכת : הנגלו לך שערמות ושערי
 צלמות הראה : התבנת ערדחברי ארץ בנר אסידעת
 כלה : איזה הדרך ישפן אור וחשך איתה מקומו : כי
 תקחנו אל גכולו וכי תבין נתיבות ביתו : ידעת כי יאז
 הולך ומספר ימנד רבים : הבאת אל אצרות שלג ואוצרות
 ברד הראה : אשר חשכתי לעת צל ליום קרב ומלחמה :
 איתה הדרך יחלק אור יפיץ קדים על ארץ : מיפלג
 לשמש העלה ודרך רחוי קולות : להמטיר על ארץ לא
 איש מדבר לא אדם בו : להשביע שאה ומשואה ולהצמיח
 מצא דשא : הוש למטר אב או מירחוליד אנדריטר : מפתן
 מי יצא הקרה וכפר שמים מי ילדו : באכן מים יתבאנו
 ופני תהום יתלכרו : התקשר מעדנות פיטה אומשכות
 כסיל הפתח : החציא מזרח בעתו ועיש ער פניה תנחם :
 תודעת חקות שמים אסתשים משטר בארץ : התרים
 לעב קורד ושפעת מים הבקר : החשלח ברקים וילכו
 ויאמרו לך הננו : מרשת פסחות חכמה או מירגון לשכנו
 בינה : מירספר שחקים בחכמה ונבכי שמים מי ישקוב :
 בצקת עפר למוצק ורגבים ירפקו : התצור לביא מרה

וחית

(יט)

וחת כפירים תמלא: כירישו במעונות ישבו בספה למו
ארכו: מי יקין לערב צירו כירידיו אל אל ישועי ותעו
לבריאכל

הידעת עת לדת ועלילתע חלל אילות השמר: הספור
ירתים ממלאנה וברעת עת לדהגרה: חכרענה
בלהיתן תפלתנה חכליהם תשלחנה: וחלמו בנייהם ורבו
כבר יצאו ולא ישבו למו: מישלח פרא חפשי ומזכרות
ערור מרפתח: אשר שמתי ערבה ביחו משכנותיו מלחה:
ישחק להמון קריה השואות נוגש לא ישמע: יתור הרים
מרעהו ואחר כרירוק ירוש: הנאבה רום עברך אבי
יליו על הכוסק: החקשר היום בתלס עבתו אסישדר
עמקום אחרך: החכמטכו בירב כחו ותעוב אריו
יגיעך: התאמין בו בירשיב ורעד ונרנד יאספ: כנה
רננים נעלסה אס אברה חסירה ונצה: כירעוב לארץ
בציה ועל עפר החמם: ותשכח כירנדל חוורה וחת השדה
הרושיה: הקשים בניה ללא לה לרוק יגיעה בליפחד:
כירשה אלות חכמה ולא תלק לה בפניה: בעת בכרום
תמריה תשחק לטום ולרכו: רחתו לטום נבורה
תחלבש צארו בעמה: התדעישנו כארבה הזר נחרו
אימה: והפרו בעמק ושיש ככה יצא לקראת נשק: ישחק
לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב: עליו חרנה אשפה
להב תניה וכידון: פרעש ורנו ינמא ארץ ולא יאמין כי
קול שופר: כדי שפר יאמר האח ומרחוק ירים מלחמה
תעם שרים והרעה: והמביתך יאכר נץ יפרש כנפיו
לתימן: אס על פיך נבניה נשר וכי ירים קנו: סלע ישבו
ותלגו על שן סלע ומעודה: משם תפר אכל למרחוק
עיניו וביטו: ואפרתיו על עורדם ובאשר תללים שם הוא:
נצן ותנה אחאיוב ויאמר: הרב עם שבי יסוד מיכית
אלות יענה: ונען איוב את יהוה ויאמר: הן קלתו

מה אשיבה ודי שמתי למרפי: אחת דברתי ולא אענה
ושמים ולא אוסף: ונען יהוה אחאיוב מן סערה ויאמר:
אור נא כנבר תלצוך אשאלך והודיעני: האף תפר משפטי
תרישעני למען תצדק: ואסירוע כאל כד וכקול כמהו
תדעם: עדה נא גאון ונכה וחוד והדר תלבש: הפץ
עברות אפך וראה כל גאה ותשפילוהו: ראה כל גאה
הכניעהו והדר רשעים תחכם: ממנס כעפר יתר פניהם
חכש בפמון: ונסאני אורך כירחישע לך ימניך: הגה
נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כפקד יאכל: הגה נא
כחו במתנו ואנו כשרירי בטנו: והפץ ונכו כמו ארו
גידו פחדנו ושרנו: לעצמו אפיקו נחשה נרמיו כמטיל
ברזל: הוא ראשית ברכיאר העשו יגש חרבו: כי כול
היום ישארו וכל בית השדה ישחקו שם: תחת צאליס
ישכב כסתר קנה וכצה: יסבהו צאליס צללו יסבורו
ערביהתל: הן ועשק נהר ולא יחפו וכטח כירינית יתנו
אל פיהו: בעינו יקחנו כמקשים ונקב אף: המשך לויתן
כספה וכחבל משקיע לשנו: התשים אנמן באפו ובחת
תקב לחיו: הורכה אלוך תחוננים אס יכפר אלוך רבות:
חוקרת ברית עמך תקרנו לעבר עולם: התשחקבו
כצפור ותקשרנו כנערוותך: יכרו עליו חפרים והצוהו כון
כנענים: החמלא בשכות עורו וכצלצל הגים ראשו: שיב
עליו כפך זכר מלחמה אל תחסף:

הדחולתו נכובה הגם ארמאיו יטרל: לא אכור פי
יעורנו ומרהוא לפני יתצב: מי הקדמיני ואשרם תחת
כל השמים ליהוא: לו אחריש פרו ודבר נבורה וחין
ערבו: מירלה פני לבושו ככפה רסנו מי יבוא: דלתי
פניו מי פתח סביבות שגיו אימה: גאות אפיקו מנגים
סגור חותם צר: אחר באחר ונשו ורוח לא יבא פניהם:
איש באחיהו ידבקו יתלכרו ולא יתפרדו: עמישתי תהל

אור ועניו כעפפיר שחר : מפיו לפי הים יהלכו בירודי אש
 המלכו : מנחירו יצא עשן כדור נפות ואנמן : נפשו
 נחלים חלהט ולהב מפיו יצא : בצוארו ילון עו ולפניו
 תרוץ האכה : מפלי כשרו דבקו יצוק עליו פל ימיט : לפו
 יצוק כמוראבן ויצוק בפלח מחתית : משתו יגורו אלים
 משברים יתחטאו : משיגהו חרב כלי תקום חנית מסע
 ושריה : יהשב לתכן פרזק לעץ רקבון נחוישה : לא
 יבריהנו בדרקשת לקש נהפכילו אבני קלע : בקש נחשבו
 חותם וישחק לבעש בידון : תחתיו חרודי חרש ורפך חרוץ
 עזרמיט : ורתית בפיד מצילה ים ישים כמקוקה : אחרי
 יאיר נתוב יהשב היום לשיבה : איך על עפר משלו העשו
 לכלות : את כל נכתה וראה הוא מנך עד גד בני שחץ :
 וישן איוב את הנה ויאמר : ידעתי כדכל חובל ולא יבצר
 ממך מופת : מי זה מעלים עצה כלי דעה לכן

הנדהי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע : שמענא ואנכי
 ארבר אשאלך והודיעני : לשמע און שמעתיד ועמה עיני
 דאחד : על כן אמאם ונחמתי על עפר ואפר : והי אחר
 דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל
 אליפו התימני דרה אפי כד ובשני רעיד כי לא דברתם
 אלי נכונה בעברי איוב : ועמה קחולכם שכעה פדים
 ושבעה אילים ולכו אל עברי איוב והעליתם עולה
 בעדכם ואיוב עברי וחפזר עליכם כי אספנו אשא
 לבחתי עשות עמכם נכרה כי לא דברתם אלי נכונה
 בעברי איוב : וילכו אליפו התימני ובלבד השוחי צפר
 הנעמח וישעו כאשר דבר אליהם והוה וישא יהוה את
 פני איוב : והוה שב את שכבות איוב כהתפללו בעד רעהו
 ונפף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה : ויבאו אליו כל
 אחיו וכל אחותיו וכל דעו לפניו ואכלו עמו לחם בביתו
 ויגורו לו ונחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו
 ויחגו

ויהנורו איש קשיטה אחת ואיש נוס זחב אחד : ויהוה
 ברכ את אחריה איוב מראשיתו ויהיו ארבעה עשר אלף
 צאן וששת אלפים גמלים וארבע צמור בקר ואלף אהנות :
 ויהיו שבענה בנים ושתי בנות : ויקרא שם האחר
 ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך :
 ולא נמצא נשים יפות ככנות איוב בכל הארץ ויתן להם
 אביהם נחלה בתוך אחיהם : ויהי איוב אחרי זאת מאה
 וארבעים שנה ויראה את בניו ואת בני בנותיו ארבעה רות :
 וימת איוב וקץ ושבוע ימים :

ואומר קדוש וסא שלמה רבא : וכל העוסק מלאכה בתשעה באב אינו רואה סימן כרכס
 מאותה מלאכה לעולם : וכוונתו סלא לשחוט וסלא להסין כרכי הסעודה עד אחר
 חנוכה :

תפלת מנחה לתשעה באב

לונסם לזכות ומכוחים תפילין ומכרכין עליהם וואמרום לזככת על הנחת לכנו
 קרח ופרסק קמניד ואשרי : ופרסק וחל ויהי כקובס כזום גדלים : ואין אומרים
 קדים אחר קריאת הקורה : והסליטי מפטיר ומנחך לפניו ולאחריו כמו שכתוב
 בשחרית לתשעה באב :

הפטרה למנחת השעה באב

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי בשלת בעונך :
 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו
 אליו כל השא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו :
 אשור לא וישענו על סוס לא נרכב ולא נאמר
 עוד אלהינו למעשה ידינו אשר כד ירתם יהוה :
 ארפא משוכתם אהבם נדכה כי שכ אפי מפניו :
 אהיה כטל לישראל יפרח פשושנה ויה שרשיו
 פלכנון : ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו
 פלכנון : ישובו ישובי בעלו יחיו דגן ויפרחו כנפן
 זכרו כיון לבנון : אפרים מהלי עוד לעצבים אני
 עניתי

עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריה נמצא :
מי חכם ויבן אלה נכון וידעם כי ישראלים דרכי יהוה
וצדיקים ילכו בם וכשעים יכשלו בם : מי אל כמוד
נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק
לעד אפו כי הפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו יכבש
עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם : תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו

מימי קדם : גאולנו וכו'

ומכרך עד מנן דוד : ואמר יסללו ומחזירין ס'ת למקומו ואומר קדים לטולא
ומתפללין כמו כליל קטעם באב ואומרים נחם בכנוי ירושלם ואומרים נקדיסך ברכת
כבנים וסיס שלום אלכו כבוד וכו' ואחר חזרת העמידה אומרים סמוין וכו'

נחמו נחמו עמי יאמר אישכל כופר : לנחם את
כל הנמצא כתוב בספר : לשום לאבלי
ציון פאר תחת אפר : על הללי בת עמי : לפי
הזמנה עלי ועל חרבן אולמי ועל שממות היכלי :
מקום הנקרא בשמי וקראתיו הרום רגלי שמו
אותו לעיים בני עיפה ועפר : לטוס דברו על לב
ציון וקראו אליה והסירה את שמלת שביה
מעליה בשוכה לא יוסף לטמא היכליה ואל
ימשול עם נכרי בצבי גחלת שפר : לטוס נחם עם
מאבלו ובפר על אשמתו והקל את עול סבלו :
והעבר את בלימתו ושלה מלאך רחמים : לרפא
את מגרתו ופדה עמו משחת לאמר מצאתי כופר :

סמוין אחר

נחמו נחמו עמי יאמר אישכל כופר : לנחם את
הנמצא כתוב בספר : לשום לאבלי ציון
פאר תחת אפר : אשא גס לגוים : לשוכנים בכל
הכל

קיד

הכל : לשוב אל הר ציון קרואה גחלת הכל :
לשום שמן ששון בראשה תחת אבלי מעילם
ומעיבל ומעיפדה ועפר : לטוס אשיכם אל גורה
קדשם מתעלפים בהמונם : ירנו במחולת כי
אנחמם מאכלם ואהפוך אכלם לששון ושמחתים
מיגונם : ואז כל שוטנם ומונם יעטו בון וחפר :
לטוס ירושלם אבנה ואהיה סביבותיה : לחומת
אש ולכבוד בבתי מושבותיה ואז יאמרו בעמים
ברבות טיבותיה נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה
ותשיב בתוכה לעד נוחלי אמרי שפר : לטוס

סלחה

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי
נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל
חטאתיה : אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי
מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן : כי נחם יהוה
ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה בערן וערבתה
כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול
זמרה : רנו שמים וגילי ארץ ופצחו הרים רנה כי נחם
יהוה עמו ועניו ירחם : שמחו את ירושלם וגילו
בה כל אהביה שישו אתה מישוש כל המהאבלים
עליה : למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה
למען תמצו והתענגתם מזון כבודה : באיש אשר
אמו תנחמנו בן אנכי אנחמכם וכירושלם תנחמו :
קול צופיה נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו
בשוב יהוה ציון : פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם

ב

כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם : ופרווי יהוה
ישוכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישגו ונסו יגון ואנחה : לא יבא עוד
שמשך וירחף לא יאסף כי יהוה יהיה לה לאור
עולם ושלמו ימי אכלה : כי לא בחפזון תצאו
ובמנוסה לא תזכון כי תלך לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל : ועמך כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להרפאר :
הקטן יהיה לאלה והצעיר לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה : והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלם קרוש יאמר לו כל המתוב לחיים
בירושלם : חזקו ידים רפות וברכים פושלות
אמצו : אמרו לגמתי לכ חזקו אל תראו הנה
אלהיכם נקם יבא גמול אלהים הוא יבא וישעכם :
כי בשמחה תצאו ובשלוש תובלון ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף :
לקרוא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם
כל אבלים : לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך
הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם : לשום
לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון
תחת אבן מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא
להם אילי הצדק מטע יהוה להרפאר : ציון
במשפט תפדה ושביה בצדקה : ואני תפלתי לה
יהוה עת רצון אלהים ברבחסדה ענני באמת
ישעה : ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו : ואני
בחסדה בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה

כי גמל עלי : אדני שמעה אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך : השיבנו יהוה אליך
ונשובה חדש ימינו כקדם :

(מזמור כח)

יתגדל ויתקדש שמיך רבא בעלמא די כרא כרעוניה
וימליך מלכותיה : ויצטח פורקניה : ויקרב
משיחיה : בתיכין וביומיוכין : ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא וביומן קריב : ואמרו אמן : והא שמיך רבא כבדך
לעלם לעלמי עלמין : יתברך : וישמפח : ויחפאר
ויהרום : ויתנשא : ויתקדר : ויתעלה : ויתפלל : שמיך
דקידשא בריך הוא : לעילא מן כל ברבכא : שרתא
תשבכתא : ונרבתא : דאמירן בעלמא : ואמרו אמן :
תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבותהון
דבשמיא וירעא ואמרו אמן :
הא שלמא רבא מן שמיא : חיים ושבע וישועה ונחמא
ושיובא ורפואה ונאולה וסליחה ובפרה וריעו ונצלת
לנו ולכל עמי ישראל ואמרו אמן :
עשה שלום במרומי הוא ברמיו עשה שלום עלינו
ועל כל עמי ישראל ואמרו אמן :

מזמור סך א' מרים

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו
כחלמים : אז ימלא שחוק פינו ולשיננו רנה
אז יאמרו כגוים הנדיל יהוה לעשות עם אלה :
הנדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים : שובה
יהוה את שביחנו כאפיקים בנגב : הזרעים
ברמעה ברנה יקצרו : הלוח ילך וכבה נשא משך

הודע בא יבא ברנה נשא אלמתיו :

ולומר קדוש ייח טלמא רבא ואחר כך אומרים

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדולה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגווי הארצות ולא
שמנו כמשפחות הארמה שלא שם חלקנו בהם
וגדלנו ככל המזנס (שהם משתחיים להבל וריק
ומתפללים אל אל לא יושע) ואנחנו משתחיים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
בשמים ממעל ושכינת עוזו בנבתי מרומים הוא
אלהינו ואין עוד אחר אמת מלבנו ואפס
זולתו בכתוב בתורה וידעת היום והשבות אל
לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד :

ולומר ערכים כסאר ומו החול ואחר ערכים מכרכוס הלכנה :

מתעטב בלב ואלך בטחנות מספורין טענה דחמתא * כמו כחמו עשו ותלמי
ציון * עניה טוערה * אכתי אכתי הוא מנחמכס * רבי עקרה * קומי אורי * שוש
אזיש * שני דקיובא * דרשו * וסוכס * וסבס סבין רחם הסנה ויום הספורים
מספורין לעולם טענה : וכסראש הסנה ככ"ג טוס סבס כין ווס הספורים לסוסת
קרון האינו ומספורין וידבר דוד :

ת"ו ש"ל ב"ע

נסח עננו לשלשה צומות

טכס עשרה נטנת טענה עשר נקמוז * ומטעה בלב * בדרך קרם ובלה נסנסן
לומר לסרב חור"א

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה
גדולה אנחנו על כל אשר חטאנו עונו
ופישענו אנחנו ואבותינו ועל ידי זה חרבה עירנו
ושמם מקדשנו או ואבוי לנו כי עונותינו הטו אלה
ופישענו האריכו קצנו אין לנו פה להשיב ולא
מצח להרים ראש וכמו צער בנפשנו על חרבן
בית המקדש ובטול תורה ועבודה זה כמה מאות
שנים וזה צער השמים אדה עלינו לכן עתה
שכנו אליך בבושה וחרפה וכלפיה וכדמע לב
נבקשה מאלהינו מרחם אנא יהוה יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא מעוט
חלבנו ורמנו המרחמעט בתעניתנו היום כחלב
מונח על גבי המזבח שתכפר בו כל חטאתינו
עונותינו ופישענו והאר פניך על מקדשך השמם
למען אדני וכא לציון גואל * אל תפן לרשענו
ואל תתעלם מלבנו מבקשתנו * היה נא קרוב
לשועתנו טרם נקרא אליך אהה תענה * נדבר
ואתה תשמע * כדבר שנאמר והיה טרם יקראו
ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע * כי
אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת
צרה וצוקה :

קינות לתשעה באב

לשמיטה הטוב והכולל סדר אברהם אנקאווא כ"ו

חייב כל אדם לכבד ולהתאבל בלב נשבר ונדכה היום הזה יום ט"ו
על בית מקדשנו שהיה לשמה זה אלף ושבע מאות ותשעים
שנה בעונותינו הרבים וט"ו שנה ושנה במקום תקון חובנו להתאבל
היום הזה על גלותנו ועל גלות שבית עזינו לא חשין אנחנו לעשות
טוב וזרון אבלות כלל כי אם הולכים לבי"ט כמנהג אנשים מלומדה
ובמקום אבל עסקים בדברי הכל זכ"מ שלא להתקיים בנו אם אשכחך
ירושלם יכון כמזכיר אני בא להדפיס אלו הקינות שנהגים בעיר מערב
למסור היום הזה תוך התפלה על עבוד ח"י היום ודי להם באלו שאני
מדפיס הנם ד"ש הריב כפל מאלו להוציא הדפוס ושלא להטריח על
הקהל אלו מדפיסים אלו ויהי"מ שיהפך לנו אבלות לששון כמו שכתוב
על יד נביא והפכתיו אבלות לששון ושמתים מינונם ואלו כל הקינות
יתפספו לננינות אב"ר :

קינה סימן אבי אברהם אנקאווא חזק

אללי לוי ואווה לוי גדול יגוני : נעים זמרים הם עמד : אביו ודקין
סעד בית יהודה לבס כמד : בסמל המקרא : (אללי) : יקוד
אש בלבו צופר בראות ה' רחוק מועיר ישבם בדרך ולבה ער מרוב
עוני : (אללי) : אב ואם רחוק מהם הכבירו עולם עליהם : נאח
הוד אספו רגליהם : נשרף מעוני : (אללי) : בהוא פרחא אש ישבה
על בניו הוא סיבבה כל יטרוף אותה עורבא : דקה ממני : (אללי) :
רוח גדול אש בוערה : במועם היכל הדורה : חמודה היא ויקרה : מחמדי
עיני : (אללי) : הו הו וזחה ויללה : על כלילת יופי נפלה : בכה
תבכה זאת היללה : נרם עוני : (אללי) : מושב זקנים שבת : חמד
בחורים כבבת : ביתם נשרף בלבת : את כל ארמוני : (אללי) : אויב
הגדיל את קפפו : דוף תלא נרדפו : ומכסם ייעשו : אני זכרני : (אללי)
בפני בוך כסף וזהב : עמוני שרפו בלהב : תורה נחמדת מושב : נפלאו
מני : (אללי) : ק"ן של צפור נדד : ה' בלא ו' שכנה בדרך מאמי חבירי
שודד : בגלות מוני : (אללי) : ומאגרא לכירא : נפלו אנשים של זורה
שולח בס חרון אף עברה : בזקיני עיני : (אללי) : ומה אדמה לך עמי
ולנחמד את לאומי : בורה עמכם הדומי : וקומי רוני : (אללי) :
אמונתך היא גדולה : חסדי ה' אוחילה : חשלה לנו גאולה : תבנה
מעוני : (אללי) : חזק צור לנו חן חלק : על כס ית תמנה עמלק : ו'
עם ה' תתחבר תדליק : בבית מכוני : (ו' עס ה) :

אלרח במד נפשי : אלוה על שיר קדשי : היתה אנינה כאלמנה :
כחי ובהים נאהבו : ששון ושמחה נעשו : זיו"ן רבת ושרת כל
מדינה : שומ"ון : ויוך והודך סן פנה : ידיות נפשי ואור שמשי :
איכה

קינות לתשעה באב

ק"ו

איכה תרעה ביקוד אשי : ע"ד מה לבויה ומססה נחונה : למ"ה : תהיה
לאמה עדינה : מה ללוד ירוד ממקומו : טוב היכלו ואולמו : יע"לה
כיענים במדבר : קוננה : גו"לה : בין שני אריות קינה : שמו שמים
וסערו : התפלשו אפר זשק חנרו : וס"אזו כחי ומספר וקינה : קר"אז
איכה שכניה נאמנה : הוד כל עולמים והדרם : מקום מלוקים ואזרם :
נע"דר יופיו ותוארו נשתנה : קר"ר : מאור הנוסר פנינה : חון יה ורחם
עלונה : זכור בקדם אהבה : קר"אי שבת הדרור לאנינה יעורה : שובי
למסיבי היונה :

שומרון כלביא זעקתה : אוי כי כעסחה זרחה : זיון ממספר
תמרורים : תועב אחוזני צירים : שפעת עוני כסתני : מכת
מדנים סוסתני : ביה זשמה שמחני : או"ה לפפשי שועתה : תיקל לכוכד
אשמחה : מכל כלי הוד הורדתני : לכלי כמדה : יצרתני : לא על שמרי
שקטתי : נד"תי כשפור לדרורים : כן ביקוקים ונעורים : טעמי כמו מי
דוש יימר : על כן רוחי כי נמר : אשא משלי ואומר : או"ה לנבירה
שפחתה : תירש בעודה נחלתה : זביוס פרצני פרץ : אויבי לכלה וחרץ
פסו אמונים : מארץ : המכ"לי און לקברים : מקום לקרוס להרים :
באש זבמים באתי : לא לרדיה יצאתי : ובנית בלאים החבאתי : או"ן די
לזרה שעתה : כל עת בלבי חרדתה : ארץ בעשות שירים הסכלתי : כי
מר וקינים למדתי : מכל מלמדי הסכלתי : ע"ד כי יעמים נחפשים :
נגדי ופיהם נסכרים : רוגז מפחד בעימי : חולי שאפה זמנים : מלא
במדבר האומים : שפת"ה שעורה נוכחה : תפיל עליהם איממה : תפרוש
שכינה סוכתה : בה עד אשר חממתה : תהיה מרובה זלחה : רנל"י
מבשר על הרים : נאוו בקרב נפורים : ייה שור לחרפת שוכאינו : אומרים
בכל יום בעדנו : כי איך ה' דואנו : שמ"ע אלהים בכייתה : כפר למען
אדמתה : אל נא תפזרי גרת זיון : רובי ושמחי בת זיון : שומרון בחליל
שניון : פנחיו ושירי בשירים : הללי לאל באזורים : חפי ממסגר את בתי :
עוד כי אביאוך אל בתי : וחולי וחכי ליסועתי : כ"י תוליד לדרורים
אסירים : קימי ואורי באורים :

שחי חולי וגוהי : בת זיון כיוולדה : שערך נחוי וקרחי : ארחי חיל
ורעדה : ולמקינות שלחי : על כי באה קפדה : וקול קפדה : וקול בקינה
פגחי : בתולת בת יהודה : כ"י מדח"א ל"ד רח"י : וי"ד נפשי ורח"י :
גד"ע רבע"י וארחי : נדר בעדי כחי : מכטן כפל כחי זקנים לא חננו :

ארץ הקדושה : יקרה חמודה : לתורה ותעודה : תקרא דרושה :
באמצע העולם : הוסד יסודתך : משמים סולם : נגב לעומתך :
מורה בשלמותך : כי את הנכחדת : פנה מייקדת : זאמן הראשה : רמה
על גבולי : תבל רב יקרך : כפי לא יסלה : ובספיר עפרך : גם מהכיס
איורך : ומאירת עינים : בת ירושלם : בלכנות חרושה : הר המוריה
משונה

קנינות להשעה באב

מעונה * המקדש הנורא * לכסא שכינה * וארון התורה * ועבודה
טבורה * ושלחן הפנים * לכפר עונים * מנחה נחושה * מקום הנכוה *
ואורים ותומים * והאש הנורא * בזה ממדומים * בארנות העמים * אין
עורך הדרך * ברוך שבחך * לעמי ירושה * סנהדרי גדולה * לבני ישראל *
בחלי הענוה * אהל ההראל * עין רחמה אל * תיכף אשרי חלקה * אין
החטוקה * מאכות שלשה * לנכות יכאבו * עינים תכבנה * דמעות ישאבו *
ידים תרדנה * יען כי נחמה * חמדתה לחם * כסכה בכרם * כמלוכה
במקצה * את רבת כרכות * בחוך עם סגולה * כך יופי ומלכות *
תפארת ותהלה * מאו הם בגולה * את רבת המהומה * כאשה שוממה *
מכורה נטושה * מארבע הפאות * פרידי עדתך * עיניהם תלויות * אל
השכתך * ער יקום חבנותיך * אדון המתנשא * ואחוך יעשה * בריאה
חדשה * הומיה כבאל * עניה סופרה * עוד תהי בתבל * לעולם נביות *
לסם ולהפארת * לאורך ילכו * וככן יתכרכו * יחד איש ואשה :

אקרא בככיה רבה * (איכה ישבה) : שם בשפלה * ישבו לארץ אמלים *
וגבולים * באפלה חפו ראשם * כאבלים * על ציון הנעוזה *
(איכה ישבה) : עשתוממים * כעומד בין המומחים * והוממים *
באשמונים * כמתים * ונבעתים על עיר הנאהבה * (איכה ישבה) : ערב
לאיש * מספר מר בתשעה בלש * מאד יבאיש * ויומר האיש ויכאב *
בלבב ככאב * תמתיק קינה וערבה * (איכה ישבה) : יהמה יבכה * כל
שומע שיעשונו * יסוג ידכא * יחדר למפתנו * דמעותינו * נברה על
מי שבה ושכא * (איכה ישבה) : המגורשים מבית תענונונו * לים
רשים * סוכלים יגונותינו * נדמעותינו * קורין מגולה כחוכה * (איכה
ישבה) : בון אויבים * לא שקטנו * ולא נחנו * על רוב חובים * ביוון
מגולה טבענו * ונחנו * כל שלום וכל טובה * (איכה ישבה) : הוזהר
העיר * שיאמרו לה * עדת מי מנה * ביד שער * וישמעאל נתונה *
כאלמנה * במדבר ובערבה * (איכה ישבה) :

יום קינה היום * אל תבא רנה בו * על הר ציון שועלים הלכו בו *
אחזקום ואתגודד ואתגודד * על עיר הקדש איכה ישבה בדר *
ורש הדדה הדר בן בדר * ההיכל אוד * טמאים כנכסו בו * (על) בנה
עלי ויקף ראש ותלצה * ריב וריב אותי סאה בסאסאה * בא על ארצי
אויב כנשר דאה * כי נאה נאה * ובקרבו ישים אורכו * (על) רודפי
היו קלים מנשרים * בורח דלקוני על הרים * השקוני והרווני מי
תמורבים * קול נתי ארים * שמך דבר נמלא בו * (על) הודי הדדי
כמכר ביד שונא * אלתי אקרא יומם ולא תענה * למה זה נמכרתי שוא
ואין קינה * לא זכר מונה * שהמלך כמסכו * (על) מהרה שלח משיח
בן דוד * על כלי חרם יטהר כפתול צמוד * האכלי עמי יעריך וגם
ישעור * לרצון תמיד * ישראל ישמחו בו * ונשרו אל ה' ואל טובו :

אחיוק

קנינות להשעה באב

קיה

אחיוק * נא לי * יגון רוס כרחל ונחמי מטרה היו לזמן * ערו ערו על
היסוד אמרו מוני * סגרו סגרו * נוש טמא שמעו אוני * גם ראו
עיני * בדביר הוקס חתן : (ונחמי) זיו הדר יופי פנה וגם קדר * אור
שמי * חך ומני הטור נערר * בערר גדר * ופחים לי טמן : (ונחמי) :
ועין תדמע כמר ולב ימם * הרס אויב מזרירי וגם מרמם * על שכמי
עמם * עולו וכי כסמן : (ונחמי) : מולל תצוה יקר נות שאכנו *
לא שמע קול הנער בהחננו * שרק חרק שנו * בלע עס לא אלמן *
(ונחמי) : חיק ידים רפות צור תעודה * השב נא שבות גולה ונלמדה *
ועיר תעודה * תכנה * אל נאמן * ותנה לי מתנה טוב לזמן :

ארים * על שפאים * קולי בככיתי * על חורבן ירושלם * אויב דמעותי *
ידו גודל זרים * בארץ החמדה * עיר סכיב לה הרים * הוא
היתה לנידה * שם הרגיפה שירה * ומקום בית תפארת * בקנה המה *
חלקו לעמתי * ער עליה הניף * וגם ידו שרק * הסיר את הנניף * מרחם
שניו חרק * דרך קשתו זרק * חליו להכעיתי * הסדיק עלי ברק * שרק
מכון שכתי * חשכו פני קדרו * שמה החיקתני * עד כי אויבי כרו *
שוחה ללכדני * שרפו באש קני * נתנו סוכתי * לואת דמעה טימי * תרד
באנחתי * קרא נא אליה * כי מלאה זכאה * נחם נא אבליה * אוי
תהיה נשאה * ידך הנפלאה * תסמיד נפילתי * שמך נאה נאה * אשר
בסירתי :

אל ים גלותינו * הולכים כל נחלי * אנלי דמעותינו * ואינו מלא *
יום גלות עברנו * ונמים ודוכים * בור שאון ירדנו * ומגולות
שברונים * ים מי השאונים * בהעלות לגלי * משכרי ינוכים * כל און
תגלה * עברו חלפו שנים * מהחול חלכו * חליפות ומונים * ומתפא לא
נרשינו * קץ חוון צפינו * מאנה המלא * כמעט קט כלינו * ואינו כלה *
קמה עין מיחל * ובחיי מר נקטה * בגלות זה החל * חשך ועלטה * אוי
לרגלי מטה * אין מקים ומעלה * מרד מטה מטה * עד הפלא ופלא *
ברק ממורו * רב אל ויהומו * שלח חץ פורויו * יה להפיצנו * בערו
ממנו * ויקום ונחלי * אש מפיו תאכלנו * עשן אפו יעלה * פארי
נטיעו * יפדר ויתאר * נטע שפעיעו * מטע להתפאר * פניו אלנו יאר *
ויחונן על דלי * ציון אשר נחר * כפו לא תסולה :

קינה להר"ב למנחת ט"ב

ארץ חפץ נדחייך * יום יום שואלים בגללך * צופים שואפים למנוחך *
לאמר בית ה' נלך * שני"ס ל"ך קריית מלך * שלום מאת זבאותיך *
והי שלום כחילך * שלום בארמנותיך * (יהי) : ציון עיר ההוללה * מאו
לצני ולכבוד * עליך רוחי חובלה * עליך לבי ידוד * ידודון בשבי וכדוד *
ידודון כל מחנותיך * כי אש אכלה היכליך * ותאכל יסודותיך * (יהי) :
חשבת ימים מקדם * דורות ושנות עולמים * פרצת ימה וקדם * משלת
על

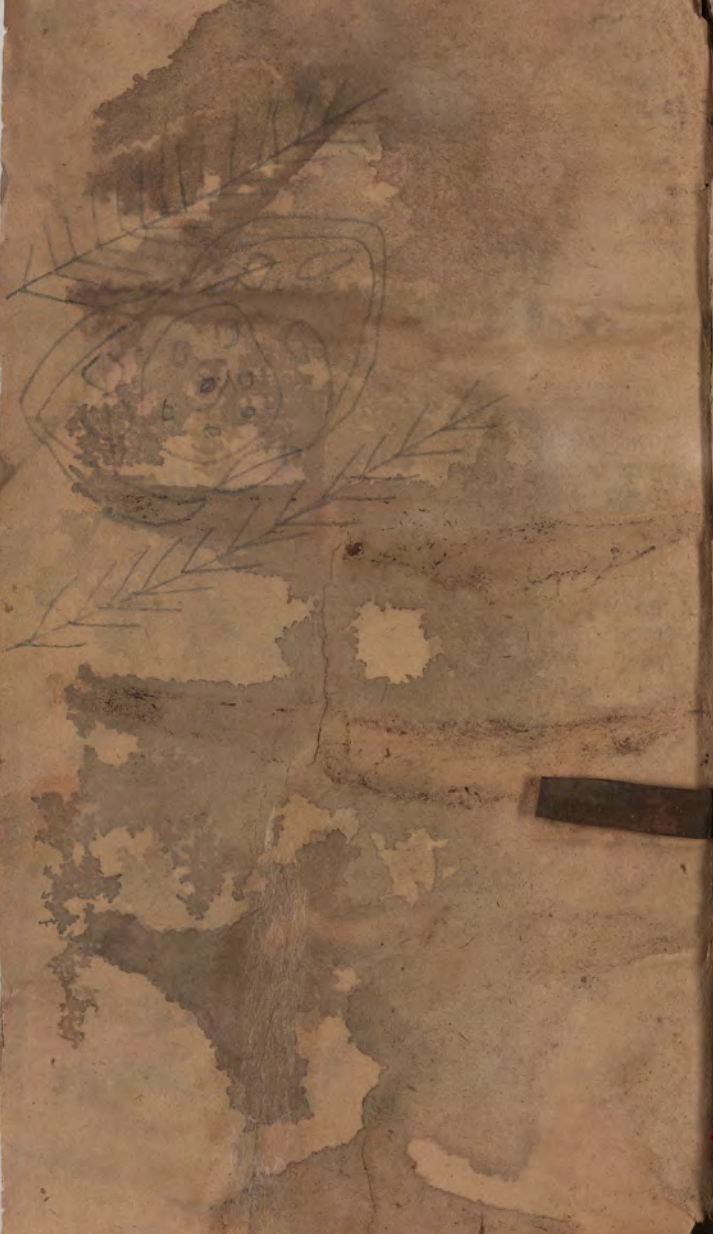
קנינת להשעה באב

כל כל עמוס כמ"ה לי אשב משמים ליון על שוד חומותיך למען
קודר אתה לך על חלך ושומומתך : (יהי) : קרית משוש עיר שון
לנו ימלא קלך ונבאך כי חס פסע רב הנלנו חס עון נרצה חטאך
נר"ך לאור ונבאך ירפאך ממכותיך כי רחס את היכלך נחם כל
חרבותיך : (יהי) : בת ליון הספילו טובי על פכוד גלה ממך על
כנים הלכו בשפי מה אשוב לך ואנחמך ליון ס"ר ואין טבט תומך
אזו מקום וירעותיך יחיו כלול ללך חגרי סק בחולותיך : (יהי) : טובי
יונת חן נעצבס יונה מארץ אשור שמחי כי אשים בערכס חדהר
ברוש ותאשור מחרמון ושניד חסור נדחך ונפולותיך הרחיכו מקום
אהלך ויריעות משכנותיך : (יהי) :

אחרת טימן אברהם אברהם חזק

אומרה לך עיר הדק נרצה את כל עוניך אשוב אחזק לך בדת
ותשוב לארמוניך נרבי"ן כפוך הניבך וכספירים יסודותיך :
(נרבי"ן) : בת ליון בטחי נחמי עת ספוד ועת רקוד עוד לעידך ואדמה
ולך שיר ביד לא נפקוד רע"ת האויב נסקוד אמדוד להס כמדתך :
(נרבי"ן) : רגליך אויבים ולהכו אפס ישתחוו סן על נביהס תדרוכו
ויסבת לך ילכו מחאונך יצרו חוטאים סואכים לכיתך : (נרבי"ן) :
השערי סתעוררי קומי ולבשי עויף ומעפכ המנערי אכנה לך
את פרויך כ"ן אמר"ת על יד מואך כי לא יבוא עד משותף :
(נרבי"ן) : חלכי טובה עד מתי תבנה לנר"עך הפלי קבל הניון ספתי
השורה ומנה אכוא מעפך קומי סני סמטיע נא לעדתיך :
(נרבי"ן) : אל נקוה ליסועתך כל היום וכל הלילה למען עון סכונתך
שסה קבץ בעגלא סר"ח כיון הנולס המה יעלו לקראתך : (נרבי"ן) :
תק-מלס חסר מסמיט מלס ויסועה ואז לך סירים נסיר ונשמע
קול חרועה קול מבשר הוטיע נאל את ירוסלס : (קול) :

ת"ז של ב"ע

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ

